

Project Madurai

மதுரை தமிழ் இலக்கிய
மின்நொகுப்புத் திட்டம்

திருத்தக்க தேவர் இயற்றிய சீவகசிந்தாமணி - மூலமும்
பொ. வே. சோமசுந்தரனார் உரையும்
பாகம் 5 (விமலையார் இலம்பகம் 1889 - 1994),
(சுரமஞ்சரியார் இலம்பகம் 1995 - 2101) &
(மண்மகள் இலம்பகம் 2102 - 2326)

clvaka cintAmani - part 5 (verses 1889 -2326)
of tiruttakka tEvar with commentaries
of M.P. cOmacuntaranAr
In tamil script, unicode/utf-8 format

Acknowledgements:

Our Sincere thanks go to the Tamil Virtual Academy for providing a soft copy of this work.
Preparation of HTML and PDF versions: Dr. K. Kalyanasundaram, Lausanne, Switzerland.

© Project Madurai, 1998-2019.

Project Madurai is an open, voluntary, worldwide initiative devoted to preparation
of electronic texts of tamil literary works and to distribute them free on the Internet.

Details of Project Madurai are available at the website

<http://www.projectmadurai.org/>

You are welcome to freely distribute this file, provided this header page is kept intact.

**திருத்தக்க தேவர் இயற்றிய
சீவகசிந்தாமணி - மூலமும் பொ. வே. சோமசுந்தரனார் உரையும்
பாகம் 5 (விமலையார் இலம்பகம் 1889 - 1994),
(சுரமஞ்சரியார் இலம்பகம் 1995 - 2101) & (மண்மகள் இலம்பகம் 2102 - 2326)**

Source:

திருத்தக்க தேவர் இயற்றிய "சீவகசிந்தாமணி" மூலமும்
புலவர் 'அரசு' பெருமழைப்புலவர் பொ. வே. சோமசுந்தரனார்
ஆகியோர் எழுதிய உரையும்
திருநெல்வேலித் தென்னிந்திய சைவசித்தாந்த நூற்பதிப்புக் கழகம், 1961

உள்ளடக்கம்

பதிப்புரை

அணிந்துரை

நூலாசிரியர் வரலாறு

I. கடவுள் வாழ்த்து, பதிகம் 1-29 (29)

II. நூல்

1. நாமகள் இலம்பகம் 30-408 (379)
2. கோவிந்தையார் இலம்பகம் 409- 492 (84)
3. காந்தருவதத்தையார் இலம்பகம் 493- 850 (358)
4. குணமாலையார் இலம்பகம் 851- 1165 (315)
5. பதுமையார் இலம்பகம் 1166- 1411
6. கேமசரியார் இலம்பகம் 1412- 1556
7. கனகமாலையார் இலம்பகம் 1557 - 1888
8. விமலையார் இலம்பகம் 1889 - 1994
9. சுரமஞ்சரியார் இலம்பகம் 1995 - 2101

திருத்தக்க தேவர் இயற்றிய சீவகசிந்தாமணி
மூலமும் புலவர் 'அரசு' பெருமழைப்புலவர் பொ. வே. சோமசுந்தரனார்
ஆகியோர் எழுதிய உரையும்
8. விமலையார் இலம்பகம் (1889 - 1994)

கதைச் சுருக்கம்: விசயையைக்காண, வேணவாக்கொண்டு தோழரொடு தண்ட
காரணிய நோக்கிய விரைந்த சீவகன் தன் வரவினை எதிர்பார்த்திருந்த விசயையின்
தவப்பள்ளியை எய்தி அவளைக் கண்டு அடியில் வீழ்ந்து வணங்கி அளவிலா மகிழ்ச்சி
எய்தினன். விசயையும் தன் அருமை மகனை அரிதிற் கண்டு அன்புகூர்ந்து
இன்பமுற்றனள். பின்னர் விசயை கட்டியங்காரனை வெல்லுதற்குக் கோவிந்தனைத்
துணைக்கொள்க என்று சீவகனுக்குணர்த்தினள். பின்னர்ச் சீவகன் விசயையைத் தன்
மாமனாகிய கோவிந்தன் நகரத்திற்குப் போக்கினன். பின்பு தோழன்மாரோடு
ஏமாங்கதம் புகுந்து இராசமாபுரத்துப் புறச்சோலையிற் சென்று தங்கினன். மறுநாட்
காலையில் தோழரை அச் சோலையிலேயே இருக்கப் பணித்துத் தான் அழகிய
வேற்றுருவங் கொண்டவனாய் அந்நகர மறுகிற் றமியனாய்ச் சென்றனன்.

அங்ஙனம் செல்லும்பொழுது அந் நகரத்துள்ளவனாகிய சாகரத்தன் என்னும்
வணிகனுடைய மகள் விமலை என்பாள் பந்தாடியவள் அச் சீவகனைக் கண்டு அவன்
பேரழகிலே நெஞ்சம் போக்கி மயங்கினள். சீவகனும் அந்நேரிழையை நோக்கி அன்பு
கூர்ந்து அவ்விடத்தினின்றும் அகலமாட்டாதவனாய்ச் சாகரத்தன் கடையின்கண்
வந்திருந்தனன்.

சீவகன் வந்து புகுந்தவுடனே அச் சாகரத்தன் கடையிலே விலையாகாமற்
றங்கிக்கிடந்த சரக்கெல்லாம் விலையாகி விட்டன. அது கண்ட தத்தன் சீவகனை
நோக்கி, முகமன் மொழிந்து, ஐய! கணியொருவன் நின் மகள் விமலை என்பாளுக்குரிய
கணவன் நின் கடைக்கு வலிய வருவான். அவன் வந்தமைக்கு அறிகுறி அப்பொழுது
நின் கடைச் சரக்கெல்லாம் ஊதியமுண்டாக விரைவின் விற்றுப்போம் கண்டாய்! என்று
எனக்குக் கூறியிருந்தான். அங்ஙனமே நீ என் கடையேறியவுடன் அப்
பழஞ்சரக்கெல்லாம் விலைப்பட்டன. ஆதலால் நீயே விமலை கணவன் ஆதல் கூடும்
என்று கருதுகின்றேன், என்று கூறி அவனை ஆர்வத்துடன் அழைத்தேகி விமலையை
அவனுக்கு மணம் செய்வித்தனன். சீவகன் அவளுடன் இரண்டு நாள் கூடி
இன்புற்றிருந்து மறுநாள் சென்று மனக்கினிய தோழரைக் கண்டனன்.

1889. முருகுகொப் புளிக்குங் கண்ணி

முறிமிடை படலை மாலைக்
குருதிகொப் புளிக்கும் வேலான்
கூந்தன்மா விவர்ந்து செல்ல
வுருவவெஞ் சிலையி னாற்குத்
தம்பியிஃ துரைக்கு மொண்பொற்
பருகுபைங் கழலி னாருட்
பதுமுகன் கேட்க வென்றே.

பொருள் : முருகு கொப்புளிக்கும் கண்ணி - தேனைப் பிலிற்றும் தலை
மாலையினையும்; முறிமிடை படலைமாலை - தளிர் கலந்த வகைமாலையினையும்;
குருதி கொப்புளிக்கும் வேலான் - செந்நீரை உமிழும் வேலினையும் உடைய சீவகன்;
கூந்தல் மா இவர்ந்து செல்ல - குதிரை மீதேறிச் செல்ல; உருவ வெஞ்சிலையினாற்குத்
தம்பி - அழகிய கொடிய வில்லேந்திய சீவகனுக்குத் தம்பியான நந்தட்டன்; ஒண் பொன்
பருகு பைங்கழலினாருள் பதுமுகன் கேட்க என்று இஃது உரைக்கும் - ஒள்ளிய பொன்
பொருந்திய கழலணிந்த தோழர்களில் பதுமுகனைக் கேட்பாயாக என விளித்து
இதனைக் கூறுவான்.

விளக்கம் : அது மேற் கூறுகின்றார். சிலையினாற்கு உருபு மயக்கம் என்பர்
நச்சினார்க்கினியர். முறி - தளிர். கண்ணி - தலையிற் சூடுமாலை. படலைமாலை -
தழை விரவிய மாலை. வேலான் : சீவகன். தம்பி : நந்தட்டன். கழலினாருள் - தோழருள்.
பதுமுகன் : விளி. (1)

1890. விழுமணி மாசு மூழ்கிக்

கிடந்ததிவ் வுலகம் விற்பக்
கழுவினீர் பொதிந்து சிக்கக்
கதிரொளி மறையக் காப்பிற்
றழுவினீ ருலக மெல்லாந்
தாமரை யுறையுஞ் செய்யாள்
வழுவினார் தம்மைப் புல்லாள்ட்
வாழ்கநுங் கண்ணி மாதோ.

பொருள் : விழுமணி மாசு மூழ்கி இவ்வுலகம் விற்பக் கிடந்து - சிறந்த மணி மா சேறி
இவ்வுலகை விலையாகப் பெறும் படி கிடந்ததனை; கழுவினீர் - கடுக வெளியாக்கி

விட்டீர்; சிக்கப் பொதிந்து கதிர் ஒளி மறையக் காப்பின் - இனி, முன்போல அகப்படப்
பொதிந்து கதிரொளிக்கு மறைவாகக் காப்பீராயின்; உலகம் எல்லாம் தழுவினீர் -
உலகம் முழுதும் கைக்கெண்டீராவீர்; தாமரை உறையும் செய்யாள் விழுவினார்
தம்மைப் புல்லாள் - தாமரையில் வாழும் திருமகள் காவாது வழுவினவரைச் சேராள்;
(ஆகையால், காவாது வழுவாதீர்); நும் கண்ணி வாழ்க! - நும் கண்ணி வாழ்வதாக.

விளக்கம் : மாது ஒ : அசைகள், நும் கண்ணி வாழ்க! என்பதனைக் கழுவினீர்
என்பதன்பின் சேர்ப்பர் நச்சினார்க்கினியர். சீவகன் தன் பிற்ப்புண்மையைப் பண்டே
உணர்ந்திருந்தானாயினும் அவனும் இதுகாறும் மறைவாகவே அதனைப் போற்றி
வந்தானாகலின், இப்போது நந்தட்டன் அனைவரும் உணர்ந்தமை கருதி விழுமணி
மாசு மூழ்கிக்கிடந்தது இவ்வுலகம் விற்பக் கழுவினீர் என அவன்பிறப்பு
வெளிப்பாட்டைத் தோழர் மேலதாக்கியே உரைக்கின்றான். சிக்க - அகப்பட.
செய்யாள் - திருமகள். (2)

1891. தொழுததங் கையி னுள்ளந்

துறுமுடி யகத்துஞ் சோர

வழுதகண் ணீரி னுள்ள

மணிகலத் தகத்து மாய்ந்து

பழுதுகண் ணரிந்து கொல்லும்

படையுட னெடுங்கும் பற்றா

தொழிகயார் கண்ணுந் தேற்றந்

தெளிசுற்றார் விளிகுற் றாரே.

பொருள் : தொழுத தம் கையினுள்ளும் - தொழுத தம் கையிலும்; துறுமுடி அகத்தும் -
மயிர் நெருங்கிய முடியிலும்; சோர அழுத கண்ணீரின் உள்ளும் - ஒழுக அழுத
கண்ணீரிலும்; அணிகலத்தகத்தும் - அணிகலன்களிலும்; கொல்லும் படை உடன்
ஒடுங்கும் - கொல்கின்ற படை சேர ஒடுங்கும்; ஆய்ந்து - அதனை ஆராய்ந்து; பழுது
கண்ணரிந்து - அக் கூடா நட்பைத் தம்மிடமிருந்து நீக்கி; யார்கண்ணும் தேற்றம்
பற்றாது ஒழிக - யாவரிடத்தும் தெளிதலைப் பற்றாது விடுக; தெளிசுற்றார் விளி
சுற்றாரே - அன்றித் தெளிதல் கொண்டவர் இறந்தோரே யாவர்.

விளக்கம் : அரசார்க்கு ஒரு துன்பம் வந்தவிடத்துப் பகைவர் நட்புடையார்போல் அழுக்கண்ணீரும் கொலைசூழ்தலின் கண்ணீரிலும் படையொடுங்கிற்றாம். ஒன்னார் அழுத கண்ணீரும் அனைத்து (குறள்-828) என்றார் தேவரும். (3)

1892. தோய்தகை மகளிர்த் தோயின்

மெய்யணி நீக்கித் தூய்நீ

ராய்முது மகளிர் தம்மா

லரிறபத் திமிரி யாட்டி

வேய்நிறத் தோளி னார்க்கு

வெண்டுகின் மாலை சாந்தந்

தானல கலங்கள் சேர்த்தித்

தடமுலை தோய்க வென்றான்.

பொருள் : தோய்தகை மகளிர்த் தோயில் - கூடுதற்குரிய மகளிரைக் கூட வேண்டின்; மெய் அணி நீக்கி - அம் மகளிரின் மெய்யில் அணிந்த பூணை நீக்கி; ஆய்முது மகளிர் தம்மால் அரில் தபத் திமிரி ஆட்டி - ஆராய்ந்து தெளிந்த மூப்பியராலே குற்ற மின்றித் திமிர்ந்து தூய நீராட்டி; வேய்நிறத் தோளினார்க்கு - மூங்கிலனைய ஒளியுறுந் தோளையுடைய அம் மகளிர்க்கு; வெண்துகில் மாலை சாந்தம் நலகலங்கள் சேர்த்தி - வெண்மையான ஆடையும் மாலையும் சந்தனமும் நல்ல கலன்களும் சேர்த்தி; தான் தடமுலை தோய்க என்றான் - பின்னரே அரசன் அம் மகளிரின் பெரிய முலைகளைத் தழுவுக என்றான்.

விளக்கம் : தோய்தகை - கூடுதற்குரிய தகுதி, எனவே ஏனைய மகளிரை எவ்வாற்றானும் கூடுதல் கூடாது என்றானுமாயிற்று. அம் முதுமகளிரும் ஆராய்ந்து தெளியப்பட்டவராதல் வேண்டும் என்பான் ஆய்முது மகளிர் தம்மால் என்றான். திமிர்தல் - பூசுதல், வேய்நிறத் தெளினார்க்கு என்றது அவர்க்கு என்றவாறு. நஞ்சு முதலியன ஊட்டப் பெறாமையுணர்தற்கு வெண்டுகில் கூறினான். வஞ்ச அணிகலன் அல்லாமையுணர்தற்கு நலகலன் கூறினான். இச் செயலை எல்லாம் சாணக்கியர் பொருள் நூலில் விரிவாகக் காணலாம். (4)

1893. வண்ணப்பூ மாலை சாந்தம்

வாலணி கலன்க ளாடை

கண்முகத் துறுத்தித் தூய்மை
 கண்டலாற் கொள்ள வேண்டா
 வண்ணலம் புள்ளோ டல்லா
 வாயிரம் பேடைச் சேவ
 லுண்ணுநீ ரமிழ்தங் காக்க
 யூகமோ டாய்க வென்றான்.

பொருள் : வண்ணப்பூ மாலை சாந்தம் வால் அணிகலன்கள் ஆடை - அழகிய
 மலர்மாலை சந்தனம் தூய பூண்கள் ஆடை முதலியவற்றை; அண்ணல் அம்புள்ளோடு
 அல்லா ஆயிரம் பேடைச் சேவல் - அரச வன்னமும் அதுவே அன்றி ஆயிரம்
 பெடையுடன் நிற்கும் சக்கரவாகப் புள்ளும் ஆகிய இவற்றின்; கண் முகத்து உறுத்தி -
 கண்ணினும் முகத்தினும் பொருத்தி; தூய்மை கண்டலால் கொள்ளவேண்டா - தூய்மை
 கண்டல்லது கொள்ளாதல் வேண்டா; உண்ணும் நீர் அமிழ்தம் காக்க யூகமொடு ஆய்க
 என்றான் - உண்ணும் நீரையும் உணவையுந் தீங்கு வாராமற் காத்தற்குக் கருங்குரங்கிற்
 கிட்டு ஆராய்க என்றான்.

விளக்கம் : அன்னத்தின் கண்ணிலும் சக்கரவாகத்தின் முகத்திலும் என முறையே
 கொள்க. அன்னத்தின்கண் குருதி காலும்; சக்கரவாகம் முகம் கடுக்கும்; கருங்குரங்கு
 உண்ணாது. (5)

1894. அஞ்சனக் கோலி னாற்றா
 நாகமோ ரருவிக் குன்றிற்
 குஞ்சாம் புலம்பி வீழ்க்
 கூர்நுதி யெயிற்றிற் கொல்லும்
 பஞ்சியின் மெல்லி தேனும்
 பகைசிறி தென்ன வேண்டா
 வஞ்சித்தற் காத்தல் வேண்டு
 மரும்பொரு ளாக வென்றான்.

பொருள் : அஞ்சனக் கோலின் ஆற்றா நாகம் - அஞ்சனக் கோலால் அடித்தற்குப்
 பற்றாத நாகப்பாம்பு; அருவிக் குன்றின் குஞ்சரம் புலம்பி வீழ்க் கூர்நுதி எயிற்றின்
 கொல்லும் - அருவியை யுடைய குன்றைப் போன்ற மதயானை புலம்பி வீழும் படி

எயிற்றாற் கடித்துக் கொல்லும்; பஞ்சியின் மெல்லிதேனும் பகை சிறிது என்ன
வேண்டா - பஞ்சியினும் மெல்லியதா யினும் பகையைச் சிறிது என்று கருதவேண்டா;
அரும் பொருளாக அஞ்சித் தற்காத்தல் வேண்டும் என்றான் - அதனை அரும்பொருளாக
நினைத்து அஞ்சித் தன்னைக் காக்க வேண்டும் என்றான்.

விளக்கம் : பகைவரின் சிறுமைக்கு அஞ்சனக் கோலினாற்றா நாகம் உவமை.
அஞ்சனக்கோல் கண்ணுக்கு மைதீட்டுஞ் சிறுகோல். அருவிக் குன்றின்பால் வாழும்
குஞ்சரம் எனல் நன்று. சிறு பகையையும் பெரும் பகைபோல மதித்து அஞ்சித்
தற்காத்தல் வேண்டும் என்பதாம். (6)

1895. பொருந்தலாற் பல்லி போன்றும்

போற்றலாற் றாய ரொத்து
மருந்தவர் போன்று காத்து
மடங்கலா லாமை போன்றுந்
திருந்துவேற் றெவ்வர் போலத்
தீதற வெறிந்து மின்ப
மருந்தினான் மனைவி யொத்து
மதலையைக் காமி னென்றான்.

பொருள் : பொருந்தலால் பல்லி போன்றும் - விடாமல் இவனிடத்திருத்தலாற்
பல்லியைப் போன்றும்; போற்றலால் தாயர் ஒத்தும் - வேண்டுவன தந்து
காப்பாற்றலால் அன்னைவர் போன்றும்; அருந்தவர் போன்று காத்தும் - அருந்தவர் சீல
முதலியவை தப்பாமற் காக்குமாறு போல இவற்கும் அவை தப்பாமற் காத்தும்;
அடங்கலால் ஆமை போன்றும் - ஐம்பொறியும் தமக்கு அடங்கலின் ஆமை போன்றும்;
திருந்து வேல் தெவ்வர் போலத் தீது அற எறிந்தும் - திருந்திய வேலேந்திய பகைவர்
போன்று இவனுக்குண்டான தீது தீரும்படி இடித்துக் கூறியும்; இன்பமருந்தினால்
மனைவி ஒத்தும் - இன்பந்தரும் உணவுகளை நுகர்வித்தலால் மனைவியை போன்றும்;
மதலையைக் காமின் என்றான் - நமக்கு ஆதரவான சீவகனைக் கப்பாற்றுமின்
என்றான்.

விளக்கம் : மதலை - ஆதரவு; தூண். வானம் ஊன்றிய மதலை போல (பெரும்பாண். 346) என்றார் பிறரும். தாம் அடங்கியே இவனை அடக்கல் வேண்டுமெனக் கூறுகின்றவன் இங்ஙனங் கூறினானென்க. பதுமுகனிடங் கூறினானெனினும் பலரும் கேட்டலின், காமின் என்றான். தான் வாழும் மரமுதலியவற்றில் நன்கு பொருந்தியிருத்தல் பல்லிக் கியல்பு. அச்சடைச் சாகாட்டாரம் பொருந்திய சிறுவெண் பல்லி போல என்றார் புறத்தினும் (256). ஒருமையுள் ஆமைபோல் ஐந்தடக்க லாற்றின் என்றார் வள்ளுவர். பகைவர் போன்று கண்ணற இடித்துரைத்தும் என்றவாறு, மருந்து - அடிசில். மதலை - பற்றானவன். (7)

1896. பூந்துகின் மாலை சாந்தம் புனைகலம் பஞ்ச வாச
மாய்ந்தளந் தியற்றப் பட்ட படிசினீ ரின்ன வெல்லா
மாந்தரின் மடங்க லாற்றற் பதுமுகன் காக்க வென்றாங்
கேந்துபூண் மார்ப னேவ வின்னண மியற்றி னானே.

பொருள் : பூந்துகில் மாலை சாந்தம் புனைகலம் பஞ்சவாசம் - பூந்துகிலும் மாலையும் சாந்தமும் பூணும் முகவாசம் ஐந்தும்; ஆய்ந்து அளந்து இயற்றப்பட்ட அடிசில் நீர் இன்ன எல்லாம் - ஆராய்ந்து பார்த்துச் செய்யப்பட்ட உணவும் நீரும் இத் தன்மையானவற்றை யெல்லாம்; மாந்தரின் மடங்கல் ஆற்றல் பதுமுகன் காக்க என்று - மக்களிலே சிங்கம் போன்ற ஆற்றலையுடைய பதுமுகன் காப்பானாக என்று; ஏந்து பூண் மார்பன் ஏவ - விளங்கும் பூணணிந்த மார்பனாகிய சீவகன் பணிக்க; இன்னணம் இயற்றினான் - அவனும் இப்படிக்க காத்தலை நடத்தினான்.

விளக்கம் : பஞ்சவாசம் : தக்கோலம் தீம்பூத் தகைசால் இலவங்கம், கப்பூரம் சாதியோடைந்து மடங்கலாற்றல் - சிங்கத்தை ஒத்த வலிமை. உடையும் அடிசிலுடம் உருமண்ணு வாவிற்சுக்கடனா வைத்தலிற் கைபுனைந் தியற்றி அகன்மடி யவன்றான் அமர்ந்து கொடுப்ப என்றார் கதையினும் (3 - 9 : 128 - 30.) (8)

வேறு

1897. சிறுகண்யா னையினினஞ் சோந்துசே வகங்கொளத்

துறுகலென் றுணர்கலாத் துள்ளிமந் திம்மக
நறியசந் தின்றுணி நாறவெந் தனகங்கொண்
டெறியவெள் கிம்மயிர்க் கவரிமா விரியுமே.

பொருள் : சிறுகண் யானையின் இனம் சேர்ந்து சேவகம் கொள - சிறிய
கண்களையுடைய யானைத்திரள் கூடித் துயில் கோடலின்; மந்திமக உணர்கலா
துறுகல் என்று துள்ளி - குரங்கின் குட்டிகள் யானையென்றுணராமல் பெரிய கல் என்று
நினைத்து மேலே துள்ளி; நறிய சந்தின் துணி வெந்தனகள் கொண்டு நாற எறிய - நல்ல
சந்தனக் கட்டைகள் வெந்தனவற்றைக் கொண்டு மணம் வீசுமாறு ஒன்றையொன்று
எறிய; மயிர்க் கவரி மாள்கி இரியும் - மயிரையுடைய கவரிமா துணுக்கென அச்சுற்று
ஓடும்.

விளக்கம் : துள்ளும் என்பது பாடமாயின், துள்ளும் மகவு என்க. சேவகம் : ஆகுபெயர்.
துறுகல் - குண்டுக்கல். மந்திமக துறுகல் என்றுணர்கலா துள்ளி என மாறுக. மக - குட்டி.
சந்தின் துணி - சந்தனக்குறடு. வெந்தனகள் என்புழிக் கள் விசுதிமேல் விசுதி.
மந்திம்மக, வெள்கிம் மயிர் என்பவற்றுள் மகரவொற்று வண்ணநோக்கி விரிந்தது. (9)

1898. புகழ்வரைச் சென்னிமேற் பூசையிற் பெரியன

பவழமே யனையன பன்மயிர்ப் பேரெலி
யகழுமிங் குலிகமஞ் சனவரைச் சொரிவன
கவழயா னையினுதற் றவழுங்கச் சொத்தவே.

பொருள் : பவழமே அனையன பன்மயிர்ப் பேரெலி - பவழமே போன்றனவாகிய
மிகுதியான மயிரையுடைய பேரெலிகள்; புகழ்வரைச் சென்னிமேல் - புகழ்ப்படுகின்ற
மலையுச்சியின் கண் வாழும்; பூசையின் பெரியன - பூனையினும் பெரியவனாய்;
அகழும் இங்குலிகம் - அகழும் சாதிலிங்கம்; அஞ்சனவரை சொரிவன - அஞ்சன
வரையின் தாழ்வரையிலே வீழ்கின்றவை; கவழ யானையின் நுதல் தவழும் கச்ச ஒத்த -
கவள முண்ணும் - யானையின் நெற்றியிலே தவழும் பட்டுக் கச்சைப் போன்றன.

பொருள் : வெவ்வாய் வெருகினைப் பூசை என்றலும் (தொல். மரபு - 68) என்றார். எலி அகழும் சாதிலிங்கம் தாழ்வரையில் சொரிந்து கிடப்பனவாக அத் தோற்றம் யானை நுதலிற் கச்சப்போலத் தோன்றிற்று என்பதாம். பூசை - பூனை. இங்குலிகம் - சாதிலிங்கம். அஞ்சனவரை - கரிய தாழ் வரை. கவழம் - கவளம். (10)

1899. அண்ணலங் குன்றின்மேல் வருடைபாய்ந் துழக்கலி

னொண்மணி பலவுடைந் தொருங்கவை தூளியாய்
விண்ணுளு வுண்டென வீழுமா நிலமிசைக்
கண்ணகன் மரமெலாங் கற்பக மொத்தவே.

பொருள் : அண்ணல் அம் குன்றின்மேல் - பெரிய குன்றுகளின்மேல்; வருடை பாய்ந்து உழக்கலின் - வருடை மான் பாய்ந்து மிதித்தலின்; ஒண் மணி பல உடைந்து - சிறந்த மணிகள் பலவும் உடைந்து; அவை ஒருங்கு தூளியாய் - அவை ஒருசேரச் செந்தூளியாய்; விண் உளு வுண்டு என மா நிலமிசை வீழும் - அத்தூளி வானுலக உளு வுண்ட தென்னும்படி பெரிய நிலத்திலே வீழா நிற்கும்; கண் அகல் மரம் எலாம் கற்பகம் ஒத்த - (அஃது அங்கனம் வீழ்தலின்) பரப்புடைய நிலத்தின் மரங்கள் யாவும் அத்தூளி போர்த்துக் கற்பகத்தைப் போன்றன.

விளக்கம் : அண்ணலங்குன்று - பெரிய அழகிய மலை. வருடை - மலையாடு, உளுவுண்டென - உளுத்தது என்னும்படி. கற்பகம் - வானுலகத்துள்ளவொரு மரம். (11)

1900. மானிடம் பழுத்தன கிலுத்தமற் றவற்றியற்

பான்முரட் பயம்பிடைப் பனைமடிந் தனையன
கானிடைப் பாந்தள்கண் படுப்பன துயிலெழ
ஆனுடைப் பொன்முழை யாளிநின் றுலம்புமே.

பொருள் : கிலுத்தம் மானிடம் பழுத்தன - கிலுத்தம் என்னும் மரம் மக்கள் வடிவாகப் பழுத்தனவாய் இருந்தன. மற்று அவற்று அயல் கானிடை - பின்னை, அவற்றின் அயலிலே கானிடையிலே; பால் முரண் பயம்பிடை - பால்போல வெண்மையான

ஏற்றிழிவுடைய நிலத்திற் குழியிடையிலே; பனை மடிந்தனையன பாந்தள் - பனை
கிடந்தனையவாகிய பாம்புகள்; கண் படுப்பன துயில் எழ - துயில்வன துயில் எழும்படி;
ஊன் உடைப் பொன் முழை யாளி நின்று உலம்பும் - ஊன் பொருந்தியதனாற் பொன்
போன்ற குகையிலிருந்து யாளிகள் முழங்கும்.

விளக்கம் : முரண் மாறுபாடு. முரட் பரம்பு எனவும் பாடம். மானிடம் பழுக்கும் கிலுத்தம்
நீள் வனம் (கூர்ம - சம்பு - 32). கிலுத்தம் - ஒருவகை மரம். (12)

1901. சாரலந் திமிசிடைச் சந்தனத் தழைவயி
னீரதீம் பூமரம் நிரந்ததக் கோலமு
மேரில வங்கமும் மின்கருப் பூரமும்
மோருநா விகலந் தோசனை கமழுமே.

பொருள் : அம் திமிசு சாரலிடைச் சந்தனத் தழை வயின் - அழகிய திமிசு சூழ்ந்த சந்தன
மரத்தில் தழைக்கு நடுவே; நீர தீம்பூ மரம் - நீர்மையை யுடைய தீம்பூ மரமும்; நிரந்த
தக்கோலமும் - நிரவலாக இருந்த தக்கோல மரமும்; ஏர் இலவங்கமும் - அழகிய
இலவங்க மரமும்; இன் கருப்பூரமும் - இனிய கருப்பூரமும்; நாவி கலந்த ஓசனை கமழும்
- புழுகுடன் கலந்து நாற்காத எல்லை கமழும்.

விளக்கம் : திமிசு, தீம்பூ : மரவகைகள். ஓரும் : அசை. (13)

1902. மைந்தரைப் பார்ப்பன மாமகண் மாக்குழாஞ்
சந்தன மேய்வன தவழ்மதக் களிற்றின
மந்தழைக் காடெலாந் திளைப்பவா மானினஞ்
சிந்தவால் வெடிப்பன சிங்கமெங் கும்முள.

பொருள் : மைந்தரைப் பார்ப்பன மாமகள் மாக்குழாம் - மைந்தரைப் பார்ப்பனவாகிய
பெரிய மகண்மாக்களின் திரளும்; சந்தனம் மேய்வன தவழ் மதக் களிற்றினம் - சந்தனத்
தழையை மேய்வனவாகிய மதம் தவழும் களிற்றின் திரளும்; அம் தழைக்காடு எலாம்
திளைப்ப ஆமான்இனம் - அழகிய தழையை உடைய காடுகளில் எல்லாம்

பயில்வனவாகிய ஆமானின் திரளும்; சிந்த - சிதறி ஓடும்படி; வால் வெடிப்பன சிங்கம் எங்கும் உள - வாலை வீசுவனவாகிய சிங்கங்கள் எங்கும் உள்ளன.

விளக்கம் : இனி, இவை நான்கும் எங்கும் உள எனினும் ஆம். மகண்மா - ஒருவகை விலங்கு. தவழ்மதம் : வினைத்தொகை. அந்தழை - அழகிய தழை. ஆமானினம் - காட்டுப் பசுவின் கூட்டம். எங்கும்முள, மகரம் வண்ணநோக்கி விரிந்தது. (14)

1903. வருக்கையின் கனிதொறும் வானரம் பாய்ந்துராய்ப்
பொருப்பெலாம் பொன்கிடந் தொழுகிமேற் றிருவில்வீழ்ந்
தொருக்குலாய் நிலமிசை மிளிர்வதொத் தொளிர்மணி
திருக்கிள ரொளிகுலாய் வானகஞ் செகுக்குமே.

பொருள் : வருக்கையின் கனி தொறும் வானரம் பாய்ந்து - பலாவின் கனி தொறும் வானரங்கள் பாய்தலால்; பொருப்பெலாம் உராய் ஒழுகி - மலையெங்கும் பரவி ஒழுகி; பொன் கிடந்து ஒளிர் மணி திருக்களர் ஒளி குலாய் - பொன் கிடந்து ஒளிரும் மணிகளின் அழகிய கிளர்ந்த ஒளியுடன் குலாவி; மேல் திருவில் வீழ்ந்து - மேலுண்டாகிய வானவில் வீழ்ந்து; ஒருக்குலாய் நிலமிசை மிளிர்வ ஒத்து - ஒருங்கு வளைந்து விளங்குவன போன்று; வான் அகம் செகுக்கும் - வானத்தை வெல்லும்.

விளக்கம் : செய்தென் எச்சங்களைக் காரணம் ஆக்குக. பொருப்பெலாம் செகுக்கும். ஒருங்கு குலாய் : ஒருக்குலாய் : விகாரம். (15)

1904. வீழ்பனிப் பாறைக ணெறியெலாம் வெவ்வெயிற்
போழ்தலின் வெண்ணெய்போற் பொழிந்துமட் டொழுகுவ
தாழ்முகில் சூழ்பொழிற் சந்தனக் காற்றசைந்
தாழ்துயர் செய்யுமவ் வருவரைச் சாரலே.

பொருள் : அவ் அருவரைச் சாரல் நெறியெல்லாம் - அந்த அரிய மலைச்சாரலின் வழியெங்கும்; வீழ் பனிப் பாறைகள் - வீழ்ந்த பனிப் பாறைகள்; வெவ்வெயில் போழ்தலின் - கொடிய வெயில் உருக்குவதால்; வெண்ணெய் போல் பொழிந்து -

வெண்ணெய்போலப் பொழிவதும் புரிந்து; மட்டு ஒழுகுவ தாழ்முகில் சூழ் பொழில் -
தேனொழுகுவன வாகிய, முகில்சூழ் பொழிலிலே; சந்தனக் காற்று அசைந்து - சந்தனக்
காற்றும் வீசி; ஆழ்துயர் செய்யும் - மிகுதுயரைச் செய்யும்.

விளக்கம் : வீழ்பனிப்பாறை : வினைத்தொகை. மட்டு - தேன். தாழ் முகில் :
வினைத்தொகை. சூழ்பொழில் : வினைத்தொகை. நெறிகள் பொழியப்பட்டு
அசையப்பட்டுத் துயர் செய்யும் என்க. (16)

1905. கூகையுங் கோட்டமுங் குங்கும மும்பரந்
தேகலா காநிலத் தல்கிவிட் டெழுந்துபோய்த்
தோகையு மன்னமுந் தொக்குட னார்ப்பதோர்
நாகநன் காவினு ணயந்துவிட் டார்களே.

பொருள் : கூகையும் கோட்டமும் குங்குமமும் பரந்து - கூகை என்னுங் கொடியும்
கோட்டம் குங்குமம் என்னும் மரங்களும் பரவியிருப்பதால்; ஏகல் ஆகா நிலத்து அல்கி -
அழகாற் போதற்கு அரிய நிலத்தே தங்கி; விட்டு எழுந்து போய் - அவ்விடத்தைவிட்டு
எழுந்து சென்று; தோகையும் அன்னமும் தொக்கு உடன் ஆர்ப்பது - மயிலும் அன்னமுங்
கூடி ஆரவாரிப்பதாகிய, ஓர் நாக நன்காவினுள் நயந்து விட்டார்கள் - ஒரு நாகமரப்
பொழிலிலே விரும்பித் தங்கினார்கள்.

விளக்கம் : கூகை - ஒருகொடி. கோட்டம் குங்குமம் என்பன மரங்கள். பரத்தலால்
ஏகலாகா எனலே அமையும். அழகால் போதற்கரிய என்பர் நச்சினார்க்கினியர். அல்கி -
தங்கி. விட்டார்கள் - தங்கினார்கள். (17)

வேறு

1906. பூத்தகி றவமும் போர்வை
பூசாந் தாற்றி பொன்னுற்
கோத்துநீர் பிலிற்றுங் காந்தங்
குங்கும வைரப் பொற்கோய்
சாத்துறி பவழக் கன்னல்

சந்தன வால வட்ட
நீத்தவ ரிடத்து நாற்றி
நிழன்மணி யுலகஞ் செய்தார்.

பொருள் : பூத்து அகில் தவபம் போர்வை - பொலிவு பெற்று அகிற்புகை தவமும் போர்வையையும்; பூசு சாந்து ஆற்றி - மேலே பூசிய சந்தனத்தை ஆற்றும் சிற்றால வட்டத்தையும்; பொன் நூல் - தலையிற் கட்டும் பொன்னூலையும்; நீர் கோத்துப் பிலிற்றும் காந்தம் - நீரை விடாமல் துளிக்கும் சந்திரகாந்தக் கல்லையும்; குங்கும வைரப் பொன்கோய் - குங்குமம் வைக்கும் வைர மிழைத்த பொற்சிமிழையும்; சாத்துறி - பரணிக் கூட்டையும்; பவழக் கன்னல் - பவழக் கரகத்தையும்; சந்தன ஆல வட்டம் - சந்தன மரத்தாற் செய்த பேரால வட்டத்தையும்; நீத்தவர் இடத்து நாற்றி - தாபதரின் பள்ளியிலே தூக்கி; நிழல் மணி உலகம் செய்தார் - ஒளியையுடைய அழகிய வானுல காக்கினர்.

விளக்கம் : அகில் : ஆகுபெயர். பூத்தல் - பொலிவுறுதல். சாந்தாற்றி - சிற்றாலவட்டம். நீர் பிலிற்றும் - நீரைக் காலும். காந்தம் - சந்திரகாந்தம். கோய் - சிமிழ். சாத்துறி - பரணிக்கூடு. கன்னல் - கரகம். நீத்தவர் - தாபதர். (18)

1907. நித்தில முலையி னார்த நெடுங்கணா னோக்கப் பெற்றுங்
கைத்தலந் தீண்டப் பெற்றுங் கனிந்தன மலர்ந்த காண்க
வைத்தலர் கொய்யத் தாழ்ந்த மரமுயி ரில்லை யென்பார்
பித்தல ராயிற் பேய்க ளென்றவாற் பேச லாமோ.

பொருள் : நித்தில முலையினர்தம் நெடுங்கணால் நோக்கப் பெற்றும் - முத்தணிந்த முலையினருடைய பெருங்கண்களாற் பார்க்கப் பெற்றும் : கைத்தலம் தீண்டப் பெற்றும் - கைகளால் தொடுதல் பெற்றும்; கனிந்தன - கனியாதன கனிந்தன; மலர்ந்த - பூவாதன பூத்தன; காண்க - அவற்றைக் காண்பீராக!; வைத்து அலர் கொய்யத் தாழ்ந்த மரம் உயிர் இல்லை யென்பார் - மங்கையர் கையை வைத்து மலர் கொய்தற்கேற்ற அளவிலே தாழ்ந்து கொடுப்பதுஞ் செய்தனவாகிய மரங்கட்கு உயிர் இல்லை என்றுரைப்பவர்; பித்து அலராயின் - பித்தர் அல்லராயின்; பேய்கள் என்று அலால் -

பேய்கள் என்று கூறுதலையன்றி; பேசலாமோ - வேறே கூறத்தகுமோ? (என்று அவர்கள் தம்முள் உரைத்துக் கொண்டனர்).

விளக்கம் : மகளிர் நோக்குதலானும் தீண்டுதலானும் சில மரங்கள் கனிதலும் மலர்தலும் உடையவாம் என்பதொரு வழக்கு. உலகத்தார் உண்டென்ப தில்லென்பான் வையத்து அலகையா வைக்கப் படும். என்பதுபற்றிப் பேய்கள் என்று அலாற் பேசலாமோ என்றார். மரம் உயிரில்லை என்பார் அலகையா வைக்கப்படுவர் என்றவாறு. (19)

1908. பொறிமயி லிழியும் பொற்றார்

முருகனிற் பொலிந்து மாவி

னெறிமையி னிழிந்து மைந்தன்

மணிக்கைமத் திகையை நீக்கி

வெறுமையி னவரைப் போக்கி

வெள்ளிடைப் படாத நீரா

லறிமயி லகவுங் கோயி

லடிகளைச் செவ்வி யென்றான்.

பொருள் : மைந்தன் - சீவகன்; பொறிமயில் இழியும் பொன்தார் முருகனின் பொலிந்து - புள்ளிகளையுடைய மயிலினின்றிறங்கும் பொன்மாலை அணிந்த முருகனைப் போலப் பொலிவுற்று; மாவின் நெறிமையின் இழிந்து - குதிரையிலிருந்து இறங்கும் முறையான் இறங்கி; கைமணி மத்திகையை நீக்கி - கையிலிருந்து மணிகள் இழைத்த குதிரைச் சம்மட்டியை நீக்கி; வெறுமையினவரைப் போக்கி வெள்ளிடைப் படாத நீரால் - அறிவிலாதாரைப் போகவிடுத்து, அடிகளை வெளியிடும் வகை நேராதவாறு; மயில் அகவும் கோயில் அடிகளைச் செவ்வி அறி என்றான் - மயில் அகவும் தவப் பள்ளியிலே சென்று அடிகளைச் செவ்வியறிவாயாக என்றான்.

விளக்கம் : அன்பு செலுத்தலின் அவனோடே கூடச் செல்கின்றவன் செவ்வி அறிந்தே சேறல் முறையாகலானும், பதுமுகன் தன்னை அறிவிக்க விசயை அறிய வேண்டுதலானும் செவ்வியறி என்றான். (20)

1909. எல்லிருட் கனவிற் கண்டேன் கண்ணிட னாடு மின்னே
பல்லியும் பட்ட பாங்கர் வருங்கொலோ நம்பி யென்று
சொல்லின டேவி நிற்பப் பதுமுகன் றொழுது சோந்து
நல்லடி பணிந்து நம்பி வந்தன னடிக ளென்றான்.

பொருள் : எல்இருள் கனவில் கண்டேன் - விடியற்காலத் திருளிலே கனவிலே
கண்டேன்; கண்இடன் ஆடும் இடக் கண் ஆடும்; இன்னே பல்லியும் பாங்கர் பட்ட -
இப்பொழுதே பல்லியும் நல்ல இடத்தே பட்டன; நம்பி வருங்கொலோ என்று
சொல்லினள் - (ஆதலால்) நம்பி வருவானோ என்று கூறியவளாய் - தேவி நிற்ப -
விசயை நிற்ப; பதுமுகன் தொழுது சேர்ந்து - பதுமுகன் தொழுதவாறு சென்று; நல்அடி
பணிந்து - அழகிய அடியிலே வணங்கி; அடிகள் நம்பி வந்தனன் என்றான் - அடிகளே!
நம்பி வந்தான் என்றான்.

விளக்கம் : எல் - பகல். நம்பி : நம் என்பது முதனிலையாக நமக்கு இன்னான் என்னும்
பொருள்பட வருவதோர் உயர்ச்சிச்சொல். எல்லிருள் - விடியற்காலத்திருள்.
விடியற்காலத்திருளிலே கண்ட கனா அண்மையிலேயே பலிக்கும் என்பது கனா
நூற்றுணிபு. இதனைப் படைத்த முற்சாமமோ ராண்டிற் பலிக்கும் பகாரிரண்டே
கிடைத்த பிற சாம மிகுதிங்கள் எட்டிற் கிடைக்குமென்னும் இடைப்பட்ட சாமமோர்
மூன்றினிற் றிங்களொர் மூன்றென்பவால் என்னும் கனா நூலானும் உணர்க; (சிலப். 15
: 95-106. அடியார்க். மேற்.) (21)

1910. எங்கணா னைய னென்றாட்
கடியன்யா னடிக ளென்னாப்
பொங்கிவில் லுமிழ்ந்து மின்னும்
புனைமணிக் கடக மார்ந்த
தங்கொளித் தடக்கை கூப்பித்
தொழுதடி தழுவி வீழ்ந்தா
னங்கிரண் டற்பு முன்னீ
ரலைகடல் கலந்த தொத்தார்.

பொருள் : எங்கணான் ஐயன் என்றாட்கு - எங்குளான் என் ஐயன் என்றாட்கு; அடியன்
யான் அடிகள் என்னா - அடியேன் ஈங்குளேன் அடிகளே என்று; பொங்கி வில்

உமிழ்ந்து மின்னும் புனை மணிக்கடகம் ஆர்ந்த - மிகுதியாக ஒளியை உமிழ்ந்து
விளங்கும் அழகிய மணிக் கடகம் பொருந்திய; தங்கு ஒளித் தடக்கை கூப்பித் தொழுது -
ஒளி தங்கிய பெரிய கையைக் குவித்துத் தொழுது; அடிதழுவி வீழ்ந்தான் - (பிறகு)
அன்னையின் அடிகளைத் தழுவி வீழ்ந்தான்; அங்கு இரண்டு அற்பு முன் நீர்
அலைகடல் - அவ்விடத்து அவ்விருவரும் முன்னீராலே இரண்டு அற்புக் கடல் கலந்தது
போன்றார்.

விளக்கம் : முன்னீர் - முற்பட்ட நீர்மை : உதிரம் உறவறியும் என்னும் பழமொழியை
நோக்குக. இது கருதியே, முன் (சீவக. 1908) வெள்ளிடைப் படாத என்றார். அடிகள்
அன்பும் சீவகன் அன்பும் சொல்லொணா அளவிற்று. அம்முறையால்
அவ்விரண்டனையும் இரண்டு கடலென்று உருவகித்தார். (22)

1911. திருவடி தொழுது வீழ்ந்த
சிறுவனைக் கண்ட போழ்தே
வருபனி சுமந்து வாட்கண்
வ னமுலை பொழிந்த தீம்பான்
முருகுடை மார்பிற் பாய்ந்து
முழுமெயு நனைப்ப மாதர்
வருகவென் களிறென் றேத்தி
வாங்குபு தழுவிக் கொண்டாள்.

பொருள் : திருவடி தொழுது வீழ்ந்த சிறுவனைக் கண்ட போழ்தே - அங்ஙனம் வீழ்ந்த
சிறுவனைப் பார்த்தபோதே; வாள் கண் சுமந்து வருபனி - ஒளியுற்ற கண் சுமந்து
பெருகிய நீரும்; வனமுலை பொழிந்த தீ பால் - அழகிய முலை பெய்த இனிய பாலும்;
முருகுடை மார்பின் பாய்ந்து - சீவகனுடைய மார்பிலே பாய்ந்து; முழுமெயும் நனைப்ப -
மெய்யெல்லாம் நனைக்கும்படி; மாதர் - விசயை; என் களிறு! வருக என்று ஏத்தி - என்
களிறே! வருக! எனப் புகழ்ந்து; வாங்குபு தழுவிக் கொண்டாள் - தன் மார்பிலே அவன்
மார்பு ஒடுங்கும்படி தழுவிக் கொண்டாள்.

விளக்கம் : முருகுடை மார்பிற் பாய்ந்து - அவனுடைய மார்பிற் காட்டிலும் தன் மார்பு
பாய்ந்து என்றும் கூறுவர் நச்சினார்க்கினியர். இதற்கு, வாட்கண் சுமந்த வருபனி

வனமுலை பொழிந்த தீம்பால் முழுமெயும் நனைப்ப எனக் கூட்டி, அவன் எழும்போது இவை அவன் மெய்ம் முழுதும் நனைப்ப என்று பிரிப்பர்; ஈண்டுக் கூறிய பொருளையுங் கொள்வர். (23)

1912. காளையாம் பருவ மோரான் காதன்மீக் கூர்த லாலே
வாளையா நெடிய கண்ணான் மகனைமார் பொடுங்கப் புல்லித்
தாளையா முன்பு செய்த தவத்தது விளைவி லாதேன்
றோளையாத் தீர்ந்த தென்றா டொழுதகு தெய்வ மன்னாள்.

பொருள் : தொழுதகு தெய்வம் அன்னாள் - யாவரும் வணங்கும் தெய்வம் போன்ற;
வாளை ஆம் நெடிய கண்ணாள் - வாளைப்போன்ற நீண்ட கண்ணாளாகிய விசயை;
காளை ஆம் பருவம் ஓராள் - இது காளைப்பருவம், தழுவலாகாதென்று நினையாளாய்;
காதல் மீக் கூர்தலாலே - காதல் மிகுந்து பரவுதலாலே; மகனை மார்பு ஒடுங்கப் புல்லி -
சீவகனைத் தன் மார்பிலே குழவிப்பருவம்போல ஒடுங்குமாறு தழுவி; ஐயா! முன்பு தாள்
செய்த தவத்தது விளைவு இலாதேன் - ஐயனே! முற்பிறப்பிலே முயற்சியாற் செய்த
தவத்தின் பயன் இல்லாத என்னுடைய; தோள் அயாத் தீர்ந்தது என்றாள் - தோள்
வருத்தம் நீங்கியது என்றாள்.

விளக்கம் : வாளை ஆம் நெடிய கண்ணாள் : சச்சந்தனைக் கோறலின் விசயைக்குப்
பெயராயிற்றென்பர் நச்சினார்க்கினியர். இவ்வகைப் பொருள் நோக்கம் ஒன்றும்
இன்றிப் பெயராக நின்ற தென்றே கொள்க. (24)

1913. வாட்டிற்ற குருசி றன்னை வாளம ரகத்து ணீத்துக்
காட்டகத் தும்மை நீத்த கயத்தியேற் காண வந்தீர்
சேட்டிளம் பருதி மார்பிற் சீவக சாமி யீரே
யூட்டரக் குண்ட செந்தா மரையடி நோவ வென்றாள்.

பொருள் : சேடு இளம் பருதி மார்பின் சீவக சாமியீரே! - பெருமையையுடைய இள
ஞாயிறு போலும் மார்பினையுடைய சீவக சாமியீரே!; வாள் திறல் குருசில் தன்னை

வாள் அமரகத்துள் நீத்து - வாள் வலி பெற்ற அரசனைப் போரிலே கைவிட்டு; உம்மைக் காட்டகத்து நீத்த - நும்மைச் சுடுகாட்டிலே கைவிட்ட; கயத்தியேற் காண - கொடியேனைக் காண; ஊட்டு அரசுக்கு உண்ட செந்தாமரை அடிநோவ - ஊட்டிய செந்நிறங்கொண்ட செந்தாமரை அனைய அடிகள் நோமாறு; வந்தீர் என்றாள் - வந்தீரே! நும் அன்பிருந்தவாறு என்னே! என்றாள்.

விளக்கம் : சீவக சாமியீரே என்பதற்கு நச்சினார்க்கினியர் கூறும் முடிபு : பண்புகொள் பெயரும் அதனோ ரற்றே (தொல் - விளிமரபு, 23) என்ற சூத்திரத்தில், சீவக சாமியென்னும் இரு பெயரொட்டுப் பண்புத் தொகை. தன்னினம் முடித்தல் என்பதனாற் சீவக சாமியார் என ஆரீறாய்ச் சீவக சாமியீரே என ஈரொடு ஏகாரம் பெறுதல கொள்க எனக் கூறினார். (25)

1914. கெடலருங் குரைய கொற்றங்

கெடப்பிறந் ததுவு மன்றி

நடலையு ளடிகள் வைக

நட்புடை யவர்க ணைய

விடைமகன் கொன்ற வின்னா

மரத்தினேன் றந்த துன்பக்

கடலகத் தழுந்த வேண்டா

களைகவிக் கவலை யென்றான்.

பொருள் : கெடல் அருங் கொற்றம் கெடப் பிறந்ததுவும் அன்றி - கெடாத வெற்றியையுடைய அரசன் கெடுமாறு பிறந்ததுவும் அல்லாமல்; அடிகள் நடலையுள் வைக - அடிகள் வருத்தத்திலே தங்க; நட்புடையவர்கள் நைய - நண்பர்கள் வருந்த; இடைமகன் கொன்ற இன்னா மரத்தினேன் தந்த - இடையன் வெட்டிய துன்புறும் மரத்தின் தன்மையுடையேனாகிய யான் தந்த; துன்பக் கடலகத்து அழுந்த வேண்டா - துன்பக்கடலிலே அழுந்த வேண்டா; இக்கவலை களைக என்றான் - இனி இத்துன்பத்தைக் கைவிடுக என்றான்.

விளக்கம் : குரைய : அசை. கொற்றம் - தொழிலாகுபெயராய் அரசனை உணர்த்தியது. நட்புடையவர் : சச்சந்தனுடைய நண்பர்கள்; சீவகன் தோழருடைய தந்தையர்.

உயிருடன் இருந்தேனாய்ப் பகையை வென்றேனும் அல்லேன்; உயிரை நீத்தேனும் அல்லேன் என்று கருதி, மரத்தினேன் என்றான். இடையன் எறிந்த மரம் (பழ. 314) என்றார் பிறரும். (26)

1915. யானல னெளவை யாவாள்
 சுநந்தையே யையற் கென்றுங்
 கோனலன் றந்தை கந்துக்
 கடனெனக் குணத்தின் மிக்க
 பானிலத் துறையுந் தீந்தே
 னனையவா யமிர்த மூற
 மானலங் கொண்ட நோக்கி
 மகன்மன மகிழ்ச் சொன்னாள்.

பொருள் : ஐயற்கு அவ்வை யாவாள் சுநந்தையே, யான் அலன் - ஐயனுக்குத் தாயாவாள் சுநந்தையே, யானல்லேன்; தந்தை கந்துக் கடன், கோன் அலன் - தந்தையாவான் கந்துக் கடனே, அரசனல்லன்; என - என்று; பால்நிலத்து உறையும் தீதேன் அனையவாய் அமிர்தம் ஊற - பாலிடத்தே தங்கும் இனிய தேனைப் போன்றனவாய் இனிமையூறும்படி; குணத்தின் மிக்க மான் நலம் கொண்ட நோக்கி - குணத்திற் சிறந்தவளும், மானின் அழகைக்கொண்ட நோக்கத்தை யுடையவளுமான விசயை; மகன் மனம் மகிழ்ச் சொன்னாள் - சீவகன் மனங்களிக்கக் கூறினான்.

விளக்கம் : இருமுது குரவர்க்குந் துன்பஞ் செய்தே னென்றலின், உனக்கு இவரன்றோ இருமுது குரவர் என்றாள், ஐயன் : முன்னிலைப் படர்க்கை. (27)

1916. எனக்குயிர்ச் சிறுவ னாவா
 னந்தனே யைய னல்லை
 வனப்புடைக் குமர னிங்கே
 வருகென மருங்கு சோத்திப்
 புனக்கொடி மாலையோடு
 பூங்குழ றிருத்திப் போற்றா

ரினத்திடை யேற னானுக்
கின்னளி விருந்து செய்தாள்.

பொருள் : எனக்கு உயிர்ச் சிறுவன் ஆவான் நந்தனே; ஐயன் அல்லை - எனக்கு உயிர்போலும் சிறுவனாவான் நந்தட்டனே, நீ அல்லை; வனப்புடைக் குமரன் இங்கே வருக என மருங்கு சேர்த்தி - (ஆதலால்) அழகுடைய மகனே! இங்கே வருக என்று கூறி (அவனை) அருகே அணைத்து; புனக் கொடி மாலையோடு பூங்குழல் திருத்தி - புனக்கொடி போன்றாள் அவனுடைய மாலையையும் மலர்க் குழலையுந் திருத்தி; போற்றார் இனத்திடை ஏறு அனானுக்கு - பகைவர் திரளிலே சிங்கம் போன்ற நந்தட்டனுக்கு; இன் அளி விருந்து செய்தாள் - இனிய தண்ணளியாகிய விருந்தைச் செய்தாள்.

விளக்கம் : உயிர்ச்சிறுவன் - உயிர்போன்ற மகன். குமரன் : விளி. புனக்கொடி : அன்மொழித்தொகை; விசயை. போற்றார் - பகைவர். (28)

1917. சிறகராற் பார்ப்புப் புல்லித் திருமயி லிருந்த தேபோ
லிறைவிதன் சிறுவர் தம்மை யிருகையி னாலும் புல்லி
முறைமுறை குமரர்க் கெல்லா மொழியமை முகமன் கூறி
யறுசுவை யமிர்த மூட்டி யறுபகல் கழிந்த பின்னாள்.

பொருள் : இறைவி - விசயை; சிறகரால் பார்ப்புப் புல்லித் திருமயில் இருந்ததேபோல் - சிறகினாலே குஞ்சுகளைத் தழுவி அழகிய மயில் இருந்ததைப்போல; தன் சிறுவர் தம்மை இரு கையினாலும் புல்லி - தன் மக்களை இரண்டு கையாலும் தழுவி; குமரர்க்கு எல்லாம் முறைமுறை மொழி அமை முகமன்கூறி - மற்றைய மைந்தர்கட்கெல்லாம் முறைமுறையாக இன்மொழி கலந்த முகமன் மொழிந்து; அறுசுவை அமிர்தம் ஊட்டி - அறுசுவை உண்டியை உண்பித்து; அறுபகல் கழிந்த பின்னாள் - ஆறுநாட்கள் கழிந்து ஏழாவது நாளிலே,

விளக்கம் : இப்பாட்டுக் குளகம். பார்ப்பு - குஞ்சு. சிறகர் - சிறகு. புல்லி - தழுவி.
இறைவி : கோப்பெருந்தேவி; விசயை. இன்மொழி என்க. அமிர்தம் - உணவு. (29)

வேறு

1918. மரவ நாக மணங்கமழ் சண்பகங்
 குரவங் கோங்கங் குடம்புரை காய்வழை
 விரவு பூம்பொழில் வேறிருந் தாய்பொரு
 ளுருவ மாத ருரைக்குமி தென்பவே.

பொருள் : மரவம் நாகம் மணம் கமழ் சண்பகம் குரவம் கோங்கம் குடம்புரை காய் வழை
 - மரவமும் நாகமும் மணம் பொருந்திய சண்பகமும் குரவமும் கோங்கமும் குடம்
 போன்ற காயையுடைய சுரபுன்னையும்; விரவு பூம்பொழில் - கலந்த மலர்ப்
 பொழிலிலே; உருவமாதர் - அழகினையுடைய விசயை; வேறு இருந்து - மைந்தருடன்
 தனியே இருந்து; ஆய்பொருள் இது உரைக்கும் ஆராய்ந்த பொருளாகிய இதனை
 உரைப்பாள்.

விளக்கம் : மரவம், நாகம், சண்பகம், குரவம், கோங்கம், வழை என்பன மரங்கள். புரை :
 உவமவுருபு. வழை - சுரபுன்னை. ஆய்பொருள் - ஆராய்ந்த பொருள். மாதர் பொருள்
 இது உரைக்கும் என இயைக்க. என்ப. ஏ : அசைகள். (30)

1919. நலிவில் குன்றொடு காடுறை நன்பொருட்
 புலிய னார்மகட் கோடலும் பூமிமேல்
 வலியின் மிக்கவர் தம்மகட் கோடலு
 நிலைகொண் மன்னர் வழக்கென நோபவே.

பொருள் : நலிவு இல் குன்றொடு காடு உறை நன்பொருள் புலியனார் மகள் கோடலும்
 - அழித்தற்கரிய மலையிலும் காட்டிலும் உறைகின்ற பெரும் பொருளையுடைய
 குறுநில மன்னர் மகளைக் கொள்ளுதலும்; பூமிமேல் வலியின் மிக்கவர் தம்மகள்
 கோடலும் - புவியிடை வலிய அரசர் மகளைக் கொள்ளுதலும்; நிலைகொள் மன்னர்
 வழக்கு என நேர்ப - தம்முன்னோர்போல் நிலைகொள்ளும் அரசரின் முறைமையென்று
 நூல்வல்லோர் ஒப்புவர்.

விளக்கம் : நன்பொருள் என்புழி நன்மை பெருமைமேனின்றது, புலியனார் என்றது வலிமிக்க குறுநில மன்னரை. நூல்வல்லோர் நேர்ப என்க. எனவே வலியின் மிக்கவர் மகளை நீ கொண்டது நன்னென்றாள். (31)

1920. நீதி யாலறத் தந்நிதி யீட்டுத
லாதி யாய வரும்பகை நாட்டுதன்
மோதி முள்ளொடு முட்பகை கண்டிடல்
பேது செய்து பிளந்திடல் பெட்டதே.

பொருள் : நீதியால் அறுத்து அந்நிதி ஈட்டுதல் - அரசியல் முறையாலே ஆறிலொன்றாக வரையறுத்து அப் பொருளைச் சேர்த்தல்; ஆதி ஆய அரும்பகை நாட்டுதல் - தொன்மையான பகையைத் தம் நெஞ்சிலே நிலைபெறுத்துதல்; முள்ளொடு முட்பகை பேதுசெய்து மோதிக் கண்டிடல் - முள்ளைக்கொண்டு முள்ளைக் களையுமாறுபோலத் தமக்குப் பகைஞராய் உறவாயிருப்பவர் இருவரைத் தம்மில் வேறுபடுத்தி ஒருவரைக்கொண்டு ஒருவரை மோதியிடுதல்; பிளந்திடல் - தம்மிற் கூடி வந்து வினை செய்வாரைப் பிரித்துத் தம்மோடு கூட்டிக்கொள்ளுதல் : பெட்டது - அரசர் விரும்பப்பட்ட பொருளாகும்.

விளக்கம் : முள்ளினால் முட்களையுமாறு (பழ. 54) வினை செய்வாரைப் பிரித்தலாவது பகைமன்னரிடம் வினை செய்வாராய்ச் சிறந்திருப்பாரைப் பிளவுபடுத்தித் தம்முடன் கூட்டிக் கொள்ளுதல். (32)

1921. ஒற்றர்தங்களை யொற்றரி னாய்தலுங்
கற்ற மாந்தரைக் கண்ணெனக் கோடலுஞ்
சுற்றஞ் சூழ்ந்து பெருக்கலுஞ் சூதரோ
கொற்றங் கொள்குறிக் கொற்றவற் கென்பவே.

பொருள் : ஒற்றர் தங்களை ஒற்றரின் ஆய்தலும் - ஒற்றரை ஒற்றரைக் கொண்டே ஆராய்தலும்; கற்ற மாந்தரைக் கண்ணெனக் கோடலும் - அறநூல் கற்ற அமைச்சரைக் கண்போலக் கொள்வதும்; சுற்றம் சூழ்ந்து பெருக்கலும் - மந்திரிச் சுற்றத்தையும்

தந்திரிச் சுற்றத்தையும் இவன் இதற்குரியன் என்று ஆராய்ந்து பெருக்கலும்; கொற்றம் கொள் குறிக் கொற்றவற்குச் சூது என்ப - வெற்றிகொள்ளுங் கருத்தையுடைய அரசற்குச் சூழ்ச்சி யென்ப.

விளக்கம் : இச் செய்யுட் கருத்தோடு,
ஒற்றொற்றித் தந்த பொருளையு மற்றுமோர்
ஒற்றினால் ஒற்றிக் கொளல் எனவும், (குறள். 588)
ஒற்றொற் றுணராமை யாள்க எனவும், (குறள். 589)
சூழ்வார் கண்ணாக ஒழுகல் எனவும், (குறள். 445)

வரும், வள்ளுவர் மெய்ம்மொழிகளையும் ஒப்பிட்டுக் காண்க. (33)

1922. வென்றி யாக்கலு மேதக வாக்கலுங்
குன்றி னார்களைக் குன்றென வாக்கலு
மன்றி யுங்கல்வி யோடழ காக்கலும்
பொன்றுஞ் சாகத்தி னாய்பொருள் செய்யுமே.

பொருள் : பொன் துஞ்ச ஆகத்தினாய் - திருமகள் தங்கும் மார்பினாய்!; வென்றி ஆக்கலும் - வெற்றியை உண்டாக்கலும்; மேதகவு ஆக்கலும் - மேம்பாட்டை உண்டாக்கலும்; அன்றியும் - இவைகளே அல்லாமல்; கல்வியோடு அழகு ஆக்கலும் - கல்வியையும் அழகையும் உண்டாக்கலும்; குன்றினார்களைக் குன்று என ஆக்கலும் - மெலிந்தவரை மலையென வலியுடையராக்கலும்; பொருள் செய்யும் - பொருளாற் செய்ய வியலும்.

விளக்கம் : வென்றி - வெற்றி, ஆக்கல் - உண்டாக்குதல், மேதகவு. கேமம்பாடு.
குன்றினார் - குறைந்தவர். பொன் : திருமகள். ஆகம் - மார்பு. (34)

1923. பொன்னி னாகும் பொருபடை யப்படை

தன்னி னாகுந் தரணி தரணியிற்

பின்னை யாகும் பெரும்பொரு ளப்பொருள்

துன்னுங் காலைத்துன் னாதன வில்லையே.

பொருள் : பொன்னின் பொருபடை ஆகும் - இப் பொருளாலே போருக்குரிய படையுண்டாகும்; அப் படைதன்னின் தரணி ஆகும் - அப்படையினாலே நாடு கிடைக்கும்; தரணியின் பின்னைப் பெரும் பொருள் ஆகும் - நாட்டினாலே பிறகு பெரிய பொருள் கிடைக்கும்; அப்பொருள் துன்னும் காலைத் துன்னாதன இல்லை - அப்பொருள் கைகூடுமானால் வீடும் கிடைக்கும்.

விளக்கம் : பொன் - ஈண்டுப் பொருள், பொருபடை : வினைத் தொகை, தரணி - நிலம், துன்னாதன இல்லை எனவே வீடும் கிடைக்கும் என்றாளாயிற்று. துன்னாதன் - எய்துதற்கரியன. (35)

1924. நிலத்தி னீங்கி நிதியினுந் தேய்ந்துநங்

குலத்திற் குன்றிய கொள்கைய மல்லதூஉங்

கலைக்க ணாளரு மிங்கில்லை காளைநீ

வலித்த தென்னென வள்ளலுங் கூறுவான்.

பொருள் : காளை - காளையே!; நிலத்தின் நீங்கி - நிலத்தையிழந்து; நிதியினும் தேய்ந்து - செல்வத்தினுங் குறைந்து; குலத்திற்குன்றிய கொள்கையாம் - நல்குலத்தில் தாழ்ந்த கொள்கையினை உடையேம்; அல்லதூஉம் - அல்லாமலும்; கலைக்கணாளரும் இங்கு இல்லை - (இந்நிலையை நீக்கற்குரிய) அமைச்சரும் இவ்விடத்தே இல்லை; நீ வலித்தது என் என - நீ துணிந்தது யாது என்று வினவ; வள்ளலும் கூறுவான் - சீவகனும் உரைப்பான்.

விளக்கம் : நிலம் என்றது - நமக்குரிய நாடு என்பது பட நின்றது. கொள்கையம் : தன்மைப்பன்மை வினைமுற்று. அல்லதூஉம் : இன்னிசை யளபெடை. கலையைக் கண்ணாக உடையர்; அமைச்சர், காளை - விளி. வலித்தது - துணிந்தது. வள்ளல் : சீவகன். (36)

வேறு

1925. எரியொடு நிகர்க்கு மாற்ற

லிடிக்குரற் சிங்க மாங்கோர்

நரியொடு பொருவ தென்றாற்

சூழ்ச்சிநற் றுணையொ டென்னாம்

பரிவொடு கவல வேண்டா

பாம்பவன் கலுழ னாகுஞ்

சொரிமதுச் சுரும்புண் கண்ணிச்

சூழ்கழ னந்த னென்றான்.

பொருள் : எரியொடு நிகர்க்கும் ஆற்றல் - தீயொடு நிகர்க்கும் ஆற்றலையுடைய;
இடிக்குரல் சிங்கம் ஆங்கு ஓர் நரியொடு பொருவது என்றால் - இடிபோலும்
முழக்கத்தையுடைய சிங்கம் ஆங்கு ஒரு நரியுடன் போர் புரிவதென்னின்; சூழ்ச்சி
நல்துணையொடு என் ஆம்? - அவ்விடத்து அருளிச் செய்த சூழ்ச்சியும் துணைகளும்
என்னவாகும்?; பரிவொடு கவலவேண்டா - என்மேல் வைத்த அன்பினால் இதற்கு
வருந்த வேண்டா; அவன் பாம்பு - கட்டியங்காரன் பாம்பு ஆவான்; சொரிமதுச் சுரும்பு
உண் கண்ணிச் சூழ்கழல் நந்தன் கலுழன் ஆகும் - பொழியுந்தேனைச் சுரும்புகள்
பருகுங் கண்ணியையும் சூழ்ந்த வீரக்கழலையுமுடைய நந்தட்டன் கருடன் ஆவான்;
என்றான் - என்று சீவகன் கூறினான்.

விளக்கம் : நான் அவனுடனே பொருவதனால் சூழ்ச்சியுந் துணையும்

வேண்டாமையோடு, நானும் சென்று பொரவேண்டியதில்லை ; நந்தட்டன் ஒருவனே

போதும்; மேலும் இவனைக் கண்டவுடனே கட்டியங்காரன் கெடுவான் - என்று

கூறினானாகக் கொள்க. (37)

1926. கெலுழனோ நந்த னென்னாக்

கிளரொளி வனப்பு னானைக்

கலுழத்தன் கையாற் றீண்டிக்

காதலிற் களித்து நோக்கி

வலிகெழு வயிரத் தூண்போற்
 றிரண்டுநீண் டமைந்த திண்டோள்
 கலிகெழு நிலத்தைக் காவா
 தொழியுமோ காளைக் கென்றாள்.

பொருள் : நந்தன் கெலுழனோ என்னா - (அதுகேட்ட விசயை) நந்தட்டன் கலுழனோ என்று கூறி; கிளர் ஒளி வனப்பினானைக் கலுழத் தன் கையால் தீண்டி - விளங்கும் ஒளியும் அழகும் உடைய அவனை மனமுருகும்படி தன் கையினாலே தீண்டி; காதலிற் களித்து நோக்கி - அன்பினாற் களிப்புற்றுப் பார்த்து; வலிகெழு வயிரத் தூண்போல் திரண்டு நீண்டு அமைந்த திண்டோள் - ஆற்றல்பொருந்திய வயிரத் தூண்போலத் திண்ணியவாய்த் திரண்டு நீண்டு அமைந்த தோள்கள்; கலிகெழு நிலத்தைக் காளைக்குக் காவாது ஒழியுமோ என்றாள் - கட்டியங் காரனிடத்துப் பொருந்திய நிலத்தைக் காளைக்குக் கொண்டு தந்து காவாமல் நீங்குமோ என்றாள்.

விளக்கம் : காளை : சீவகன். கலி - கட்டியங்காரன். தந்தென வருவிக்க. கெலுழன் - கலுழன்; கருடன். கலுழ - மனமுருகும்படி. இத் திண்டோள் என்க. ஒழியுமோ என்புழி ஓகாரம் எதிர்மறை அதன் உடன்பாட்டுப் பொருளை வலியுறுத்தி நின்றது. காளைக்கு; முன்னிலைப் படர்க்கை. (38)

1927. இடத்தொடு பொழுது நாடி
 யெவ்வினைக் கண்ணு மஞ்சார்
 மடப்பட லின்றிச் சூழ
 மதிவல்லார்க் கரிய துண்டோ
 கடத்திடைக் காக்கை யொன்றே
 யாயிரங் கோடி கூகை
 யிடத்திடை யழுங்கச் சென்றாங்
 கின்னுயிர் செகுத்த தன்றே.

பொருள் : கடத்திடைக் காக்கை ஒன்றே - காட்டிலுள்ள ஒரு காக்கையே; ஆயிரங்கோடி கூகை இடத்திடை - எண்ணிறந்த கூகையிருக்கின்ற இடத்திலே; அழுங்கச் சென்று - அவை வருந்துமாறு பகற்காலத்தே சென்று; ஆங்கு இன்உயிர் செகுத்தது அன்றே? -

அங்கே அவற்றின் இனிய உயிரைக் கெடுத்தது அன்றோ?; (ஆகையால்) இடத்தொடு பொழுதும் நாடி - இடத்தையும் காலத்தையும் எண்ணி; எவ்வினைக் கண்ணும் அஞ்சார் - ஆண்டுச் செய்யும் எத் தொழிலுக்கும் அஞ்சாராய்; மடப்படல் இன்றிச் சூழும் மதி வல்லார்க்கு - அறியாமையிற்படுதலில்லாமல் ஆராயும் அறிவினையுடையார்க்கு; அரியது உண்டோ? - முடியாதது உளதோ?

விளக்கம் : இடம் - தகுந்த இடம். பொழுது - தகுந்த பொழுது. ஞாலங் கருதினுங் கைகூடும், காலம் கருதி இடத்தாற் செயின் என்றார் வள்ளுவனாரும் (குறள். 484) ஆயிரங்கோடி காக்கை என்றது மிகுதிக்கோர் எண் காட்டியவாறு. எண்ணிறந்த காக்கை என்றவாறு.

பகல்வெல்லுங் கூகையைக் காக்கை யிகல்வெல்லும்
வேந்தர்க்கு வேண்டும் பொழுது (குறள். 481)

என்றார் வள்ளுவனாரும். (39)

1928. இழைபொறை யாற்ற கில்லா
திட்டிடை தளர நின்ற
குழைநிற முகத்தி னார்போற்
குறித்ததே துணிந்து செய்யார்
முழையுறை சிங்கம் பொங்கி
முழங்கிமேற் பாய்ந்து மைதோய்
வழையுறை வனத்து வன்க
ணரிவலைப் பட்ட தன்றே.

பொருள் : முழையுறை சிங்கம் மைதோய் வழையுறை வனத்து பொங்கி முழங்கிமேற் பாய்ந்து - குகையில் இருந்த சிங்கம் இடமறியாமல் முகில் தங்கும் வழை பொருந்திய காட்டிலே கிளர்ந்து ஆரவாரித்து (நரியின்)மேற் பாய்ந்து; வன்கண் நரி வலைப்பட்டது அன்றோ? - கொடிய அந் நரியாகிய வலையிலே அகப்பட்டுக் கொண்டது அன்றோ?; (ஆகையால்) இழை பொறை ஆற்றகில்லாது இட்டிடை தளர நின்ற - அணிகலன்களைச் சுமக்கமாட்டாது நுண்ணிடை சோர நின்ற; குழை நிற முகத்தினார்

போல் - குழையணிந்த ஒள்ளிய முகமுடைய மகளிரைப்போல; குறித்ததே துணிந்து
செய்யார் - யாம் வீரமுடையேம் என்று நினைத்ததை (காலம் இடம் உணராமல்)
நினைத்த படியே செய்ய முற்படார்.

விளக்கம் : மடம் பாடல் என்பது, மடப்படல் என வந்தது விகாரம் காலாழ் களரின்
நரியடும் (குறள். 50) என்றார் தேவர். (40)

1929. ஊழிவாய்த் தீயொ டொப்பான்

பதுமுக னுரைக்கு மொன்னா
ராழிவாய்த் துஞ்ச மற்றெம்
மாற்றலா நெருங்கி வென்று
மாழைநீ ணிதியந் துஞ்சு
மாநிலக் கிழமை யெய்தும்
பாழியாற் பிறரை வேண்டேம்
பணிப்பதே பாணி யென்றான்.

பொருள் : ஊழி வாய்த் தீயொடு ஒப்பான் பதுமுகன் உரைக்கும் - ஊழிக் காலத்தீயைப்
போன்றவனாகிய பதுமுகன் கூறுவான்; ஒன்னார் ஆழிவாய்த் துஞ்ச - பகைவர்
கடலிலேபட; எம் ஆற்றலால் நெருங்கி வென்று - எம் வல்லமையால் அடர்த்து வென்று;
மாழை நீள் நிதியம் துஞ்சம் மாநிலக்கிழமை எய்தும் - பொன் மிகுந்த செல்வம் தங்கிய
பெருநில ஆட்சியை அடைவோம்; பாழியால் பிறரை வேண்டோம் - வலிமையால்
மற்றவரை நாடுகிலேம்; பணிப்பதே பாணி என்றான் - அடிகளின் அருளே தடையாகும்
என்றான்.

விளக்கம் : எய்தும் : தன்மைப் பன்மை வினைமுற்று. பாழியேம் என்றும் பாடம்.
ஊழிவாய்த்தீ - ஊழிமுடி வினாலகத்தைஅழிக்கும் நெருப்பு. ஆழி - சக்கரப்படையுமாம்.
குருதிக் கடலிடத்தே என்றுமாம். துஞ்ச - இறந்துபட. மாழை - பொன். பாழி - வலிமை.
(41)

1930. பொருவருங் குரைய மைந்தர் பொம்மென வுரறி மற்றித்

திருவிருந் தகன்ற மார்பன் சேவடி சோந்த யாங்க
 ளெரியிருந் தயரு நீர்மை யிருங்கதி ரேற்ற தெவ்வர்
 வருபனி யிருளு மாக மதிக்க வெம் மடிக ளென்றார்.

பொருள் : பொரு அருமைந்தர் பொம்என உரறி - உவமை கூறுதற்கரிய (பதுமுகன் நீங்கலான) தோழர்கள் கடுக முழங்கி; திரு இருந்து அகன்ற மார்பன் சேவடி சேர்ந்த யாங்கள் - திருமுகள் தங்கிய பரந்த மார்பனாகிய சீவகனுடைய சேவடியை அடைந்த யாங்கள்; எரிஇருந்து அயரும் நீர்மை இருங்கதிர் - (வெப்பத்திற்கு யாம் ஆற்றேம் என்று) தீசோர்வுற்றிருந்து அயரும் தன்மையையுடைய ஞாயிறு ஆகவும்; ஏற்ற தெவ்வர் வருபனி இருளுமாக-எம்மை எதிர்ந்த பகைவர் பனியும் இருளுமாகவும்; எம் அடிகள் மதிக்க என்றார் - எம் அடிகள் மதித்திடுக என்றனர்.

விளக்கம் : குரைய : அசை. பொம்மென : குறிப்புமொழி. திருவிருந்த மார்பன் எனச் செய்தெனெச்சத்தைச் செய்வெனெச்சமாக்குக. மார்பன் : சீவகன். இருங்கதிர் - ஞாயிறு. தெவ்வர் - பகைவர். (42)

வேறு

1931. கார்தோன்ற வேம லருமுல்லை கமலம் வெய்யோன்
 றோதோன்ற வேம லருஞ்செம்மனின் மாமன் மற்றும்
 சீர்தோன்ற வேம லருஞ்சென்றவன் சொல்லி னோடே
 பார்தோன்ற நின்ற பகையைச் செறற் பாலையென்றாள்.

பொருள் : செம்மல்! - செம்மலே!; முல்லை கார் தோன்றவே மலரும் - முல்லை கார் தோன்றினால் மலரும்; கமலம் வெய்யோன் தேர் தோன்றவே மலரும் - தாமரை ஞாயிற்றின் தேரைக் கண்டால் மலரும்; மாமன் உன் சீர்தோன்றவே மலரும் - (அவ்வாறே) நின் மாமன் உன்னுடைய சீர்தோன்றிய பொழுதே மலரும்; சென்று அவன் சொல்லினோடே பார்தோன்ற நின்ற பகையைச் செறற்பாலை என்றாள் - (ஆதலால்) நீ அவனிடத்தே சென்று அவன் மொழிப்படியே உலகம் நின்னாலே விளங்க, நிலை பெற்று நின்ற பகையைக் கொல்வாயாக என்றாள் விசயை.

விளக்கம் : கார் - கார்ப்பருவம். கமலம் - தாமரை. வெய்யோன் - ஞாயிறு. செம்மல் : அண்மைவிளி. மாமன் என்றது, கோவிந்தனை. நின்சீர் தோன்றிய அளவிலேயே நின் மாமன் (மனம்) மலரும் என்க. பார்தோன்ற - உலகம் விளங்கும்படி. பகை : கட்டியங்காரன். (43)

1932. நன்றப் பொருளே வலித்தேன்மற் றடிக ணாளைச்
சென்றப் பதியு ளெமர்க்கேயேன துண்மை காட்டி
யன்றைப் பகலே யடியேன்வந் தடைவ னீமே
வென்றிக் களிற்று னுழைச்செல்வது வேண்டு மென்றான்.

பொருள் : அடிகள்! - அடிகளே!; நன்று - கூறியது நல்லது; அப்பொருளே வலித்தேன் - நீர்கூறிய பொருளையே யானும் துணிந்தேன்; மற்று - இனி; நாளைச் சென்று - நாளைக்குப் போய்; அப் பதியுள் எமர்க்கே எனது உண்மை காட்டி - இராசமாபுரத்தே எம் சுற்றத்தார்க்கு மட்டும் யான் உயிருடன் இருப்பதை அறிவித்துவிட்டு; அன்றைப் பகலே அடியேன் வந்து அடைவல் - அன்றையத்தினமே அடியேன் மாமனிடம் வந்து சேர்வேன்; வென்றிக் களிற்றானுழை நீம் செல்வது வேண்டும் என்றான் - வென்றிக் களிற்றையுடைய மாமனிடம் நீர் செல்லுதல் வேண்டும் என்று சீவகன் கூறினான்.

விளக்கம் : கிளந்த அல்ல செய்யுளுள் திரிநவும் (தொல். குற்றியலுகரம். 78)

என்றதனால், நும் என்னுஞ்சொல் நீயிரென முழுவதுந் திரியாது, மகரம் நிற்பத் திரிந்து நீம் என நின்றது; இனி, நீ மென்பது ஒருதிசைச் சொல்லுமாம்; ஏகாரம் : பிரிநிலை என்பர் நச்சினார்க்கினியர். நீம் என்பது திசைச்சொல் என்பதே பொருந்தும். மற்றும் அவர் இளையவண் மகிழ்வ கூறி (சீவக. 2101) என்னுஞ் செய்யுளானும் வீட்டகந்தோறும் (சீவக. 2610) என்னுஞ் செய்யுளானும், அன்றைப் பகலே வருவேன் என்றல் பொருந்தாமை யுணர்க என்றுகூறி, ஒருநாளிலிருந்து மற்றைநாளே போந்து அடியேன் அடைவேன் என்றும் பொருள் கூறுவர். (44)

1933. வேற்றைவந் தன்ன நுதிவெம்பாற் கான முன்னி
நூற்றைவ ரோடு நடந்தாணுதி வல்வின் மைந்தன்

காற்றிற் பரிக்குங் கலிமான் மிசைக் காவ லோம்பி
யாற்றற் கமைந்த படையோடதர் முன்னி னானே.

பொருள் : வல்வில் மைந்தன் காற்றின் பரிக்கும் கலிமான் மிசைக் காவல் ஓம்பி - வலிய வில்லேந்திய சீவகன் காற்றைப் போலச் செல்லும் குதிரைகளின் மேற் படைகளைக் காவலிட; வேல் தைவந்தன்ன நுதி வெம்பரல் கானம் முன்னி - வேலைத் தொட்டாற்போன்ற நுனிகளையுடைய கொடிய பரல்களையுடைய காட்டின் வழியே செல்ல எண்ணி; நூற்றைவரோடு நுதி நடந்தாள் - நூற்றைந்து மகளிருடனே (மகன் செல்வதற்கு) முன்னே சென்றாள்; ஆற்றற்கு அமைந்த படையோடு அதர் முன்னினான் - (பிறகு) ஆற்றலையுடைய படைகளுடன் தான் செல்லவேண்டிய வழியிலே செல்லத் தொடங்கினான்.

விளக்கம் : நுதி - முன்பு என்றும் பொருள்படும். மதியேர் நுதலார் நுதிக் கோலஞ் செய்து (சிறு. 360) என்றாற்போல. ஓம்பி - ஓம்ப : எச்சத்திரிபு. பகைவர்க்கஞ்சி அவன் படையைக் காவலிட்டபின்பு, விசயைதான் தனக்குக் காவலாகத் தன்னைப்போல நோன்பு கொண்ட மகளிராய்ப் பள்ளியிலுறைவார் நூற்றைவரோடு போனாள். தவஞ் செய்வார் தனியே போதல் மரபன்றென்று. இனி, வல்வின் மைந்தன் முன்பு படையோடே மான் மிசையிலே ஏறி அதரை முன்னினவன் தேவிக்குக் காவல் ஓம்ப, அவள் நோன்பு கொண்ட மகளிர் நூற்றைவரோடே நடந்தாள் என்றுமாம். இனி நடந்தான் என்று பாடம் ஒதி, முன்பு படையோடே அதர் முன்னினவன், மாமிசையிலுள்ளாரைத் தேவிக்குக் காவலாக ஓம்பித் தான் நூற்றைவரோடும் போனான் என்பாருமுளர். (45)

1934. மன்றற் கிடனா மணிமால்வரை மார்பன் வான்க
ணின்றெத் திசையு மருவிப்புன னீத்த மோவாக்
குன்றுங் குளிர்நீர்த் தடஞ்சூழ்ந்தன கோல யாறுஞ்
சென்றப் பழனப் படப்பைப்புன னாடு சேர்ந்தான்.

பொருள் : மன்றற்கு இடன் ஆம் மணிமால் வரை மார்பன் - மணத்திற்கு இடனாகிய மணிகளையுடைய பெரிய மலைபோலும் மார்பனாகிய சீவகன்; வான் கண் நின்று -

வான் தன்னிடத்தே மாறாது பெய்தலின்; எத் திசையும் மருவிப் புனல் நீத்தம் ஓவா - எத் திசையினும் பொருந்தி நீர்ப்பெருக்குக் குறையாத; குன்றும் - குன்றையும்; குளிர் நீர்த்தடம் சூழ்ந்தன கோலயாறும் - குளிர்ந்த நீரையுடைய குளங்களைச் சூழக் கொண்ட அழகிய யாற்றையும்; சென்று - கடந்து; அப் பழனம் படப்பை புனல்நாடு சேர்ந்தான் - அவ் வயல்களையும் தோட்டங்களையும் நிரையும் உடைய அந்த ஏமாங்கதத்தைச் சேர்ந்தான்.

விளக்கம் : மன்றல் - திருமணம். இடனாய் என்பது ஈறுகெட்டு நின்றது. வான்கண் நின்று என்புழிச் செய்தெனெச்சத்தைச் செய்வெனெச்சமாகக் கொள்க. வான் : ஆகுபெயர். கண் - இடம், சூழ்ந்தன : முற்றெச்சம். படப்பை - தோட்டம். (46)

வேறு

1935. காவின்மேற் கடிமலர் தெகிழ்ந்த நாற்றமும்
வாவியு ளினமல ருயிர்த்த வாசமும்
பூவிரி கோதையர் புனைந்த சாந்தமு
மேவலாற் கெதிரெதிர் விருந்து செய்தவே.

பொருள் : காவின்மேல் கடிமலர் தெகிழ்ந்த நாற்றமும் - காவிலுள்ள மணமலர்கள் நெகிழ்ந்த மணமும்; வாவியுள் இனமலர் உயிர்த்த வாசமும் - பொய்கையில் திரளாகிய மலர்கள் விடுத்த மணமும்; பூவிரி கோதையர் புனைந்த சாந்தமும் - மலர் நிறைந்த மாலைமகளிர் அணிந்த சந்தன மணமும்; ஏவலாற்கு எதிர் எதிர் விருந்து செய்த - வில்வல்லானுக்கு எதிரெதிராக விருந்துட்டின.

விளக்கம் : தெகிழ்ந்த - நெகிழ்ந்த. சாந்தம் - சந்தனங் குங்குமம் முதலியன. ஏ - எய்தற்றொழில். (47)

1936. கரும்பின்மேற் றொடுத்ததேன் கலிகொ டாமரைச்
சுரும்பின்வாய்த் துளித்தலிற் றுவைத்த வண்டொடு
திருந்தியாழ் முரல்வதோர் தெய்வப் பும்பொழிற்
பொருந்தினான் புனைமணிப் பொன்செய் பூணினான்.

பொருள் : புனை மணிப் பொன் செய் பூணிநான் - புனைவுற்ற மணிகள் இழைத்த பொன்னணிகலமுடையான்; சுரும்பின் மேல் தொடுத்த தேன் கலிகொள் தாமரைச் சுரும்பின் வாய்த் துளித்தலின் - சுரும்பினிடத்து வண்டுகளால் வைக்கப்பட்ட தேன், ஆரவாரமுடைய, தாமரை மலரிலுள்ள சுரும்பின் வாயிலே துளித்தலின்; துவைத்த வண்டொடு திருந்தியாழ் முரல்வது - ஒலித்த வண்டுகளோடு சுரும்புகள் யாழ்போல முரலுவதாகிய; ஓர் தெய்வப் பூம்பொழில் பொருந்தினான் - ஒரு தெய்வத்தன்மை பொருந்திய மலர்ப்பொழிலிலே தங்கினான்.

விளக்கம் : கலி - இசை. இனி தழைத்தலையுடைய தாமரையுமாம். சுரும்பு - வண்டு; யாழ்போல முரல்வது என்க. பூணிநான் : சீவகன். (48)

1937. பொறைவிலங் குயிர்த்தன பொன்செய் மாமணிச்

செறிகழ லிளைஞருஞ் செல்ல னீங்கினார்
நறைவிரி கோதையர் நாம வேலினாற்
கறுசுவை நால்வகை யமுத மாக்கினார்.

பொருள் : விலங்கு பொறை உயிர்த்தன - குதிரை முதலியன சுமத்தலைவிட்டு இலைப்பாறின; பொன்செய் மாமணிச் செறிகழல் இளைஞரும் செல்லல் நீங்கினார் - பொன்னாற்செய்து மணிகளிழைத்த வீரக்கழலணிந்த வீரரும் வழிநடை வருத்தம் நீங்கினார்; நாம வேலினாற்கு - அச்சந்தரும் வேலேந்திய சீவகனுக்கு; நறைவிரி கோதையர் அறுசுவை நால்வகை அமுதம் ஆக்கினார் - தேன் பொருந்திய கோதையையுடைய மகளிர் அறு சுவையுடைய நால்வகை யுண்டியைச் சமைத்தனர்.

விளக்கம் : விலங்கு - குதிரை முதலியன. விலங்கு பொறையுயிர்த்தன என மாறுக. செல்லல் - துன்பம்; ஈண்டு வழி நடந்த வருத்தம். நாமம் - அச்சம். அறுசுவை - கைப்பு, தித்திப்பு, புளிப்பு, கார்ப்பு, உவர்ப்பு, துவர்ப்பு என்பன. நால்வகை அமுதம் - உண்பன, தின்பன. பருகுவன, நக்குவன என்பன. (49)

1938. கட்டியி அரிசியும் புழுக்குங் காணமும்
 புட்டில்வாய்ச் செறித்தனர் புரவிக் கல்லவு
 நெட்டிருங் கரும்பொடு செந்நென் மேய்ந்துநீர்
 பட்டன வளநிழற் பரிவு தீர்ந்தவே.

பொருள் : கட்டியின் அரிசியும் புழுக்கும் காணமும் புட்டில் - கருப்புக் கட்டியுடனே
 கலந்த அரிசியும் வெந்த கொள்ளும் கலந்த புட்டிலை; புரவிக்கு வாய்ச் செறித்தனர் -
 குதிரைகட்கு வாயிலே செறித்தனர்; அல்லவும் - மற்றைய எருது முதலியனவும்;
 நெட்டிருங் கரும்பொடு செந் நெல் மேய்ந்து - நீண்ட பெரிய கரும்பு வயல்களிலும்
 செந்நெல் வயல்களிலும் மேய்ந்து; நீர் பட்டன - நீரிலே ஆடினவாய்; வளநிழல் பரிவு
 தீர்ந்த - நல்ல நிழலிலே கிடந்து துன்பம் நீங்கின.

விளக்கம் : கட்டி - கருப்புக்கட்டி. புழுக்குங் காணம் - வேகவைக்கும் கொள். புட்டில் -
 குதிரைக்கு உணவிட்டுக் கட்டும் மொக்கணி. அல்லவும் - ஏனைய எருது முதலியன.
 (50)

1939. குழிமதுக் குவளையங் கண்ணி வார்குழற்
 பிழிமதுக் கோதையார் பேண வின்னமு
 தழிமதக் களிறனா னயின்ற பின்னரே
 கழிமலர் விழித்தகண் கமலம் பட்டவே.

பொருள் : குழிமதுக் குவளை அம் கண்ணி - குழியிலுள்ள, தேன் பொருந்திய குவளை
 மலர்க் கண்ணியையும்; வார்குழல் - நீண்ட குழலையும்; பிழிமதுக் கோதையர் -
 பிழியத்தக்க தேனையுடைய கோதையையும் உடைய மகளிர்; பேண - ஓம்ப; அழிமதக்
 களிறனான் இன்னமுது அயின்ற பின்னர் - மிகுந்த மதமுடைய களிறுபோன்ற சீவகன்
 இனிய உணவை உண்ட பிறகு; கழிமலர் கண்விழித்த - கழியிலுள்ள மலர்கள் கண்
 விழித்தன; கமலம் பட்ட - தாமரைகள் துயின்றன.

விளக்கம் : இன்னமுது - உணவு. களிறனான் : சீவகன். அயின்ற பின்னர் கழிமலர்
 விழித்த கண் கமலம் பட்டவே, என்றது, அமண் சமயத்தினர் இரவின்கண்

உண்ணாமையை விளக்கி நின்றது. கழிமலர் கண்விழித்த, கமலம் கண் பட்ட என ஒட்டுக. இவை ஞாயிறு பட்டது என்னும் குறிப்புடையன. (51)

1940. எரிமணி யிமைத்தன வெழுந்த தீம்புகை

புரிநரம் பிரங்கின புகன்ற தீங்குழ

றிருமணி முழவமுஞ் செம்பொற் பாண்டிலு

மருமணி யின்குர லரவஞ் செய்தவே.

பொருள் : எரிமணி இமைத்தன - (அந்த அந்திநேரத்தில்) எரிபோன்ற மணிகள் ஒளிர்ந்தன; தீ புகை எழுந்த - இனிய அகிற்புகை எழுந்தன; புரிநரம்பு இரங்கின - முறுக்குற்ற நரம்புகள் ஒலித்தன; தீ குழல் புகன்ற - இனிய வேயங்குழல் இசைத்தன; திருமணி முழவமும் - அழகிய முழவமும்; செம்பொன் பாண்டிலும் - வெண்கலத் தாளமும்; அருமணியின் குரல் அரவம் செய்த - குதிரை மணியின் குரலுடன் ஒலித்தன.

விளக்கம் : சீவகன் தங்கியிருந்த பொழிலிற் குதிரைகளும் இருந்தன ஆதலால் குதிரைகட்டுக் கட்டிய மணி கொள்ளப்பட்டது. (52)

1941. தெளித்தவின் முறுவலம் பவளஞ் செற்றவாய்க்

களிக்கயன் மழைக்கணார் காமங் காழ்கொளீஇ

விளித்தவின் னமிர்துறழ் கீதம் வேனலா

னளித்தபின் னமளியஞ் சேக்கை யெய்தினான்.

பொருள் : தெளித்த இன்முறுவல் - விளங்கிய இனிய முறுவலையும்; பவளம் செற்ற வாய் - பவளத்தை வென்ற செவ்வாயினையும்; களிக் கயல் மழைக்கணார் - களிப்பையுடைய கயல் போலுங் குளிர்ந்த விழியையுடைய மகளிர்; காமம் காழ் கொளீஇ - காமத்தே உறுதிகொண்டு; விளித்த இன் அமிர்து உறழ் கீதம் - பாடிய இனிய அமுதத்தை வென்ற இசையை; வேனலான் அளித்தபின் - காமன்னைய சீவகன் பாராட்டிய பிறகு; அமளி அம் சேக்கை எய்தினான் - படுக்கையாகிய தங்குமிடத்தை அடைந்தான்.

விளக்கம் : காமங்காழ் கொளீஇ அமளியஞ் சேக்கை எய்தினான் எனக் கூட்டுவர்
நச்சினார்க்கினியர். (53)

1942. தீங்கரும் பனுக்கிய திருந்து தோள்களும்
வீங்கெழிற் றோள்களு மிடைந்து வெம்முலை
பூங்குளிர் தாரொடு பொருது பொன்னுக
வீங்கனங் கனையிரு ளெல்லை நீந்தினான்.

பொருள் : தீ கரும்பு அனுக்கிய - இனிய கரும்பினை வென்ற; திருந்து தோள்களும் -
அழகிய (மகளிர்) தோள்களும்; வீங்கு எழில் தோள்களும் - பருத்த அழகிய (சீவகன்)
தோள்களும்; மிடைந்து - பிணைதலாலே; வெம்முலை பூங்குளிர் தாரொடு பொருது
பொன் உக - விருப்பூட்டும் முலைகள் தண்ணிய மலர்த்தாருடன் பொருது பூண்கள்
சிந்தும்படி; ஈங்கனம் கனையிருள் எல்லை நீந்தினான் - இவ்வாறு பேரிருளின்
எல்லையைச் சீவகன் கடந்தான்.

விளக்கம் : வியநெறியால் விடுத்தான் (சீவக. 1884) என்றலின், இவன் நுகர்தற்குரிய
மகளிர் பலரும் வந்தாரென்று கொள்க. (54)

1943. கனைகதிர்க் கடவுள் கண் விழித்த காலையே
நனைமலர்த் தாமரை நக்க வண்கையாற்
புனைகதிர் திருமுகங் கழுவிப் பூமழை
முனைவனுக் கிறைஞ்சினான் முருக வேளனான்.

பொருள் : கனை கதிர்க் கடவுள் கண் விழித்த காலையே - மிகு கதிர்களையுடைய
ஞாயிற்றால் உலகம் கண் விழித்தபோது; முருகவேளனான் - சீவகன்; நனை மலர்த்
தாமரை நக்க வண்கையால் - தேனையுடைய தாமரை மலரை இகழ்ந்த வளவிய
கையினால்; புனைகதிர் திருமுகம் கழுவி - ஒப்பனை செய்த கதிரனைய அழகிய

முகத்தைக் கழுவி; முனைவனுக்குப் பூமழை இறைஞ்சினான் - இறைவனுக்குப் பூமழை பெய்து வணங்கினான்.

விளக்கம் : ஞாயிறு கண்விழித்த காலை என்றுங் கொள்க. நனை மலர் : முதற்கேற்ற அடை; பெய்து என வருவித்துப் பூமழை பெய்து எனக் கொள்க. முனைவனை வணங்கினான் எனக்கொண்டு இரண்டனுருபு மயக்கம் எனினும் ஆம். (55)

1944. நாட்கடன் கழித்தபி னாம வேலினான்

வாட்கடி யெழினகர் வண்மை காணிய

தோட்பொலி மணிவளைத் தொய்யின் மாதரார்

வேட்பதோர் வடிவொடு விரைவி னெய்தினான்.

பொருள் : நாமவேலினான் - சீவகன்; நாட்கடன் கழித்தபின் - காலைக்கடன்களை முடித்தபிறகு; வாள் கடி எழில் நகர் வண்மை காணிய - ஒளியின் மிகுதியையும் அழகையும் உடைய இராசமாபுரத்தின் வளங்காணும் பொருட்டு; தோள் பொலி மணிவளைத் தொய்யின் மாதரார் - தோளிலே அழகுசெயும் மணிகளிழைத்த வளைகளையும் மார்பிலே தொய்யிற் கோலத்தையும் உடைய மங்கையர்; வேட்பது ஓர் வடிவொடு - விரும்பத்தக்கதாகிய ஒரு வடிவத்துடன்; விரைவின் எய்தினான் - விரைந்து சென்றான்.

விளக்கம் : நாட்கடன்-விடியற்காலத்தே செய்தற்குரிய கடமைகள். வாட்படையினது காவலையும் அழகையும் உடைய நகருமாம். காணிய - காணுதற்கு, மணிவளை மாதரார், தொய்யின் மாதரார் எனத் தனித்தனி கூட்டுக. (56)

1945. அலத்தகக் கொழுங்களி யிழுக்கி யஞ்சொலார்

புலத்தலிற் களைந்தபூ ணிடறிப் பொன்னிதழ்

நிலத்துகு மாலைகா றொடர்ந்து நீணகர்

செலக்குறை படாததோர் செல்வ மிக்கதே.

பொருள் : அலத்தகக் கொழுங்களி இழுக்கி - (சீவகன் கால்) இங்குலிகச் சேற்றிலே
வழுக்கி; அம் சொலார் புலத்தலின் களைந்த பூண் இடறி - மகளிர் புலவியாற்
களைந்தெறிந்த பூணிலே இடறி; பொன் இதழ் நிலத்து உகும் மாலை கால் தொடர்ந்து -
அழகிய இதழையுடைய நிலத்திலே சிந்திய மாலைகள் காலிலே சேரத்
தொடரப்படுதலாலே; நீள்நகர் செலக் குறைபடாது ஓர் செல்வம் மிக்கது - அந்தப்
பெருநகரம் செல்லத்தொலையாதிருப்பதாகிய ஒப்பற்ற செல்வத்திற் சிறந்திருந்தது.

விளக்கம் : அலத்தகக் கொழுங்களி - இங்குலிகமாகிய கொழுவிய குழம்பு. பூண் -
அணிகலம். நீணகர் : வினைத்தொகை; இராசமாபுரம். (57)

வேறு

1946. கத்தி கைக்கழு நீர்கமழ் கோதையர்
பத்தி யிற்படு சாந்தணி வெம்முலை
சித்தி யிற்படர் சிந்தையி னாரையு
மித்தி சைப்படர் வித்தி நீரவே.

பொருள் : கத்திகைக் கழுநீர் கமழ் கோதையர் - கத்திகையாகத் தொடுத்த கழுநீர்
மலர்மாலையராகிய மங்கையரின; பத்தியிற்படு சாந்து அணி வெம்முலை - ஒழுங்காகச்
சாந்தணிந்த விருப்பூட்டும முலை; சித்தியிற் படர் சிந்தையினாரையும் - சித்தியிலே
செல்லும் சிந்தையை யுடையவர்களையும்; இத் திசைப் படர்வித்திடு நீர் -
இல்லறத்திலே செலுத்திவிடும் தன்மையை உடையவாயிருக்கும்.

விளக்கம் : கத்திகை - மாலை தொடுக்கும் வகையில் ஒன்று; குருக்கத்தியும் ஆம். வஞ்சி
- ஒருவகைக் கொடி. நுகுப்பினார் - இடையினையுடைய மகளிர். பஞ்சி - அலத்தகம்.
பாடகம் - ஒருகாலணி. இஞ்சி - மதில். (58)

1947. வஞ்சி வாட்டிய வாண்மி னுகுப்பினார்
பஞ்சி யூட்டிய பாடகச் சீறடி
குஞ்சி சூட்டிய மைந்தர் குழாமலா
லிஞ்சி வட்ட மிடம்பிற் தில்லையே

பொருள் : வஞ்சி வாட்டிய வாள்மின் நுகுப்பினார் - வஞ்சிக் கொடியை (மென்மையால்) வருத்திய ஒளிபொருந்திய மின்னிடையார்; பஞ்சி ஊட்டிய பாடகச் சீறடி - செம்பஞ்சியை ஊட்டிய பாடகம் அணிந்த சிற்றடியை; குஞ்சி ஊட்டிய மைந்தர் குழாம் அலால் - குஞ்சியிலே சூட்டிய மைந்தரின் திரள் அல்லது; இஞ்சி வட்டம் இடம் பிறிது இல்லை - வட்டமாகிய மதிலின் இடம் எல்லாம் வேறு திரள் இல்லை. (59)

1948. மின்னி னீள்கடம் பின்னெடு வேள்கொலோ
மன்னு மைங்கணை வார்சிலை மைந்தனோ
வென்ன னோவறி யோமுரை யீரெனாப்
பொன்னங் கொம்பனை யார்புலம் பெய்தினார்.

பொருள் : மின்னின் நீள் கடம்பின் நெடுவேள் கொலோ? - மேனியின் ஒளியாலே நீண்ட கடப்பந்தாரானாகிய முருகவேளோ?; மன்னும் ஐங்கணை வார்சிலை மைந்தனோ? - பொருந்திய ஐங்கணையையும் நீண்ட கருப்பு வில்லையும் உடைய காமவேளோ?; என்னனோ? - யாரோ?; அறியோம், உரையீர் எனா - அறிகிலோம், நீர் அறிந்தால் உரைப்பீராக என்று; பொன் அம்கொம்பு அனையார் புலம்பு எய்தினார் - அழகிய பொற்கொடி போன்ற மகளிர் வருந்தினர்.

விளக்கம் : நெடுவேள் - முருகன். மைந்தன் : காமன். என்னனோ - யாவனோ. புலம்பு - வருத்தம். (60)

1949. விண்ண கத்திளை யானன்ன மெய்ப்பொறி
பண்ண லைக்கழி மீன்கவர் புள்ளென
வண்ண வார்சுழ லேழையர் வானெடுங்
கண்ணெ லாங்கவர்ந் துண்டிடு கின்றவே.

பொருள் : விண் அகத்து இளையான் அன்ன - வானகத்திலுள்ள முருகவேளைப் போன்ற; மெய்ப் பொறி அண்ணலை - உத்தம இலக்கணங்களையுடைய சீவகனை;

கழிமீன் கவர் புள் என - கழியிலுள்ள மீனைக் கவர நோக்கும் மீன்கொத்திப் பறவை போல; வண்ணவார் குழல் ஏழையர் - அழகிய நீண்ட குழலையுடைய மங்கையரின்; வாள் நெடுங் கண் எலாம் கவர்ந்து உண்டிடுகின்ற - வாளையை நீண்ட கண்களெல்லாம் கவர்ந்து உண்கின்றன ஆயின.

விளக்கம் : இது தொழில் உவமம். இளையான் : முருகன். மெய்ப்பொறி : உடலின்கண் உத்தம விலக்கணங்கள். அண்ணலை : சீவகனை. ஏழையர் - மகளிர். உண்டிடுகின்ற: ஒருசொல். (61)

வேறு

1950. புலாத்தலைத் திகழும் வைவேற்

பூங்கழற் காலி னானை

நிலாத்தலைத் திகழும் பைம்பூ

ணிழன்மணி வடத்தோ டேந்திக்

குலாய்த்தலைக் கிடந்து மின்னுங்

குவிமுலை பாய வெய்தாய்க்

கலாய்த்தொலைப் பருகு வார்போற்

கன்னியர் துவன்றி னாரே.

பொருள் : புலா தலைத் திகழும் வைவேல் பூங்கழல் காலினானை - புலால் நாற்றம் தலையிலே பொருந்திய கூரிய வேலையும் பூங்கழலணிந்த காலையும் உடைய சீவகனை; நிலாத்தலைத் திகழும் பைம்பூண் நிழல் மணி வடத்தோடு ஏந்தி - நிலவு தன்னிடத்தே விளங்கும் பசிய பூணை ஒளிவிடும் மணி வடத்தோடே சுமந்து; குலாய்த்தலைக் கிடந்து மின்னும் - அவை குலவித் தலையிலே கிடந்து மின்னுகின்ற; குவிமுலை பாய - குவிந்த முலைகள் பாய; வெய்தாய்க் கலாய்த் தொலைப் பருகுவார்போல கலவியிலே வெய்தாய்ப் புலந்து அப்புலவி தீர்ந்து நுகர்வாரைப்போல; கன்னியர் துவன்றினார் - கன்னிப் பெண்கள் நெருங்கினர்.

விளக்கம் : ஏந்திக் குவிந்த முலை எனக் கூட்டுவர் நச்சினார்க்கினியர். புலா - புலானாற்றம் : ஆகுபெயர். வை - கூர்மை. காலினானை: சீவகனை. ஒலை - ஒல்லை; விரைந்து . துவன்றினார் - நெருங்கினார். (62)

1951. வேனெடுங் கண்க ளம்பா

விற்படை சாற்றி யெங்குந்

தேனெடுங் கோதை நல்லார்

மைந்தனைத் தெருவி லெய்ய

மானெடு மழைக்க ணோக்கி

வானவர் மகளு மொப்பாள்

பானெடுந் தீஞ்சொ லாளோர்

பாவைபந் தாடு கின்றாள்.

பொருள் : தேன் நெடுங் கோதை நல்லார் - தேனையுடைய நீண்ட கோதையுடைய மகளிர்; வேல் நெடுங் கண்கள் அம்புஆ - வேலனைய நீண்ட கண் அம்பாக; வில் படை சாற்றி - வில்லாகிய படையை அமைத்து; மைந்தனைத் தெருவில் எங்கும் எய்ய - சீவகனைத் தெருவிலே எங்கும் நின்று எய்துகொண்டிருக்க; மான் நெடு மழைக்கண் நோக்கி - மானின் நீண்ட குளிர்ந்த கண்போலும் கண்களையுடையாள்; வானவர் மகளும் ஒப்பாள் - விண்ணவர் மகளைப் போன்றவள்; பால் நெடுந் தீ சொலாள் ஓர் பாவை - பாலனைய பெருமைமிக்க இனிய சொல்லாளாகிய ஒருபாவை; பந்து ஆடுகின்றாள் - பந்தாடிக்கொண்டிருக்கிறாள்.

விளக்கம் : அம்பா - அம்பாக. சாற்றி - அமைத்து. மைந்தனை : சீவகனை.

மானெடுங்கண், மழைக்கண் எனத் தனித்தனி கூட்டுக. நோக்கி -

நோக்கினையுடையாள். பாவை - ஈண்டு விமலை. (63)

வேறு

1952. குழன்மலிந்த கோதைமாலை பொங்கவெங் கதிர்மமுலை

நிழன்மலிந்த நோவடந்நி ழற்படப்ப டைத்தர

வெழின்மணிக்கு ழைவில்வீச வின்பொனோலை மின்செய

வழன்மணிக்க லாபமஞ்சி லம்பொடார்ப்ப வாடுமே.

பொருள் : குழல் மலிந்த கோதை மாலை பொங்க - குழலில் மிகுந்த கோதையும் மாலையும் பொங்க; வெங்கதிர்முலை - விருப்பமுட்டும் கதிர்த்த முலை மிசை; நிழல்

மலிந்த நேர்வடம் நிழல் படப் புடைத்தர - ஒளி நிறைந்த அழகிய முத்துவடம்
 ஒளியுறப்புடைக்க; எழில் மணிக் குழை வில்வீச - அழகிய மணிகளிழைத்த குழை
 ஒளிவீச; இன்பொன் ஓலை மின் செய - இனிய பொன் ஓலை ஒளியை உண்டாக்க;
 அழல் மணிக்கலாபம் அம்சிலம்பொடு ஆர்ப்ப ஆடும் - நெருப்பனைய நிறமுடைய
 மணிகளால் ஆகிய கலாபம் அழகிய சிலம்புடன் ஆரவாரிக்கப் பந்தாடுகின்றாள். (64)

1953. அங்கையந்த லத்தகத்த வைந்துபந்த மர்ந்தவை

மங்கையாட மாலைசூழும் வண்டுபோல வந்துடன்
 பொங்கிமீதே முந்துபோய்ப்பி றழ்ந்துபாய்த லின்றியே
 செங்கயற்கண் புருவந்தம்மு ளுருவஞ்செய்யத் திரியுமே.

பொருள் : அங்கை அம் தலத்தகத்த ஐந்து பந்து அமர்ந்தவை - அகங்கையாகிய அழகிய
 இடத்தில் ஐந்து பந்துகள் அமர்ந்தவை; மங்கை ஆட - மங்கை ஆடுதலாலே;
 மாலைசூழும் வண்டுபோல வந்து - மாலையைச் சூழும் வண்டுபோலக் கீழே வந்து;
 உடன் பொங்கி மீது எழுந்து போய் - உடனே பொங்கி மேலேழுந்து சென்று; பிறழ்ந்து
 பாய்தல் இன்றி - முறை குலைந்து வீழ்தலின்றி; செங்கயற்கண் புருவம் தம்முள் உருவம்
 செய்யத் திரியும் - செவ்விய கயற்கண்ணும் புருவமும் கூடத்திரிந்து அழகு செய்யுமாறு
 திரியும்.

விளக்கம் : வண்டு போலப் பொங்கி மீதேழுந்து போய் உடனே வந்து என
 மாற்றியுரைப்பர் நச்சினார்க்கினியர். (65)

1954. மாலையுட்க ரந்தபந்து வந்துகைத்த லத்தவா

மேலநாறி ருங்குழற்பு றத்தவாண்மு கத்தவா
 நூலினோடு சுப்புநோவ வுச்சிமாலை யுள்ளவா
 மேலெழுந்த மீநிலத்த விரலகைய வாகுமே.

பொருள் : மாலையுள் கரந்த பந்து வந்து கைத்தலத்த ஆம் - மாலையிலே மறைந்த பந்து
 வந்து கையிடத்திலாகும்; ஏலம் நாறு இருங்குழல் புறத்த - மயிர்ச் சாந்து மணக்கும்
 கருங்குழலின் புறத்தனவாகிய பந்துகள்; வாள் முகத்த ஆம் - ஒளி பொருந்திய

முகத்தனவாக ஆகும்; நூலின் நேர் நுகப்பு நோவ உச்சி மாலை உள்ள ஆம் - நூலைப் போன்ற இடைவருந்தத் தலையிலே சென்ற பந்து மார்பின் மாலையிலே திரும்ப வரும் ; மேலெழுந்த மீநிலத்த விரல கைய ஆகும் - மாலையின் மேலேபோய் உயர்ந்த பந்து மீண்டும் விரலிடத்தன, கையிடத்தன ஆகும்.

விளக்கம் : கரந்த - மறைந்த. ஏலம் - மயிர்ச்சாந்து. இருங்குழல் - கரிய கூந்தல். நூலின்நேர் என்புழி நேர் உவமச்சொல். விரல - விரலிடத்துள்ளன, கைய - கையிடத்துள்ளன. (66)

1955. கொண்டுநீங்கல் கோதைவேய்தல்

குங்குமம்ம ணிந்துரா
யெண்டிசையு மேணியேற்றி
லங்கநிற்றல் பத்தியின்
மணிடி லம்வ ரப்புடைத்தன்
மயிலிற்பொங்கி யின்னணம்
வண்டுந்தேனும் பாடமாதர்
பந்துமைந்துற் றாடுமே.

பொருள் : மாதர் - அப்பெண்; வண்டும் தேனும் பாட - வண்டும் தேனும் தேனை நுகராமல் நின்றுபாட; மயிலின் பொங்கி - மயில் போலப் பொங்கி; எண்திசையும் கொண்டு நீங்கல் - எட்டுத்திசையினும் பந்தைக் கொண்டு உலாவுதல்; கோதை வேய்தல் - இடையிலே மாலை அணிதல்; குங்குமம் அணிந்து உராய் - குங்குமம் அணிந்து பரந்து; ஏணி ஏற்று இலங்க நிறறல் - படிமுறையாக அடித்தல்; பத்தியின் மண்டிலம் வரப் புடைத்தல் - பத்தியுடன் தன்னைச் சூழ்ந்து வர அடித்தல்; இன்னணம் மைந்துற்றுப் பந்து ஆடும் - இந் நிலைமைகளிலே வலியுற்று இங்ஙனம் பந்தாடும்.

விளக்கம் : அடித்த பந்து வந்து வீழுதற்குமுன் கோதை வேய்தலும் குங்குமம் அணிதலும் செய்து என்பதாம். ஏணியேற்று - படிப்படியாக உயரும்படி பந்தினை அடித்தல். தேனுகர்தற்குச் செவ்விபெறாமல் வண்டுந்தேனும் பாட என்க. பத்தியின் மண்டிலம் வரப்புடைத்தல் என்பது, ஒழுங்காக வட்டமாகத் தன்னைச்சுற்றி வரும்படி

பந்துகளையடித்தல். மைந்து - வலிமை. மேற்கூறியவாறு வலிமையுடன் பந்ததாடினாள் என்க. (67)

1956. பந்துமைந்துற் றாடுவாள்ப ணைம்முலையிற் குங்குமஞ்
சுந்தரப்பொ டிதெளித்த செம்பொற்சுண்ணம் வாணுதற்
றந்துசுட்டி யிட்டசாந்தம் வேரின்வார்ந்தி டைம்முலை
யிந்திரதி ருவினெக்கு ருகியென்ன வீழ்ந்தவே.

பொருள் : மைந்து உற்றுப் பந்தாடுவாள் - இங்ஙனம் வலிமையுற்றுப்
பந்தாடுகின்றவளுடைய; வாள் நுதல் தந்து சுட்டி இட்ட சாந்தம் - ஒள்ளிய நெற்றியிலே
கொண்டுவந்து சுட்டியாக இட்ட சாந்தம்; பணை முலையின் குங்குமம் - பருத்த
முலையில் இட்ட குங்குமமும்; சுந்தரப்பொடி - சிந்துரப் பொடியும்; தெளித்த செம்பொன்
சுண்ணம் - ஓட வைத்த பொற் சுண்ணமும்; வேரின் வார்ந்து - வியர்வையினாற்
கரைந்தெர்முகி; முலையிடை இந்திர திருவில் நெக்கு உருகி என்ன - முலையிடையிலே
இந்திர திருவில் நெகிழ்ந்துருகி ஒழுகினாற்போல; வீழ்ந்த - வீழ்ந்தன.

விளக்கம் : மைந்து - வலிமை. ஆடுவாள் : வினையாலணையும் பெயர். வேரின் -
வியர்வையினான். இந்திரதிருவில் - வானவில். பன்னிறமுடைமையால்
இஃதுவமமாயிற்று. (68)

1957. நன்மணிச்சி லம்பினோடு
கிண்கிணிந்ந கந்நகும்
மின்மலர்ந்த முல்லைமலை
நக்கிமிக்கி றந்தெழுந்து
பொன்மலர்ந்த கோதைபந்து
பொங்கியொன்று போந்துபாய்ந்து
மின்மலர்ந்த வேலினான்முன்
வீதிபுக்கு வீழ்ந்ததே.

பொருள் : நன்மணிச் சிலம்பினோடு கிண்கிணி நக - அழகிய மணிச் சிலம்பும் கிண்கிணியும் விளங்க; நகும் மின் - நகுகின்ற மின் போன்ற; பொன் மலர்ந்த கோதை பந்து ஒன்று; பொன்னணியுடன் மலர்ந்த கோதையாளின் பந்து ஒன்று; மலர்ந்த முல்லை மாலை நக்கி - மலர்ந்த முல்லை மாலையைத் தொட்டு; மிக்கு இறந்தெழுந்து - தன் வரையைக் கடந்து எழுந்து; பொங்கிப் போந்து பாய்ந்து - பொங்கி வந்து பாய்ந்து; வீதி புக்கு - தெரு விற்புகுந்து; மின் மலர்ந்த வேலினான் முன் வீழ்ந்தது - ஒளி மலர்ந்த வேலினான் முன் வீழ்ந்தது.

விளக்கம் : நக - விளங்க. கிண்கிணி நகநகும் எனற்பாலது வண்ணம் நோக்கி நகரம் இரட்டித்துக் கிண்கிணிந் நகநகும் என நின்றது. மிக்கிறந்து தன் எல்லையைக் கடந்து சென்று. வேலினான்: சீவகன். (69)

1958. வீழ்ந்தபந்தின் மேல்விரைந்து

மின்னினுண் ணுசுப்பினாள்
சூழ்ந்தகாசு தோன்றவந்து
கின்னெகிழ்ந்து பூங்குழ
றாழ்ந்துகோதை பொங்கிவீழ்ந்து
வெம்முலைக டைவரப்
போழ்ந்தகன்ற கண்ணிவந்து
பூங்கொடியி னோக்கினாள்.

பொருள் : மின்னின் நுண் நுசுப்பினாள் - மின் போன்ற நுண்ணிடையாளாகிய; போழ்ந்து அகன்ற கண்ணி - ஆவியைப் பிளந்து பரவிய கண்ணினாள்; அம்துகில் நெகிழ்ந்து சூழ்ந்து காசு தோன்ற - அழகிய ஆடை நெகிழ்தலின் இடையிலணிந்த மேகலையின் காசுகள் தெரிய; பூங்குழல் தாழ்ந்து கோதை பொங்கி வீழ்ந்து - அழகிய குழல் தாழ்தலின் அதிலுள்ள கோதை பொங்கி விழுந்து; வெம் முலைகள் தைவர - வெவ்விய முலைகளைத் தடவிநிற்க; வீழ்ந்த பந்தின்மேல் விரைந்து - விழுந்த பந்தின் மேல் விரைந்து வந்து; பூங்கொடியின் நோக்கினாள் - மலர்க்கொடிபோல நோக்கினாள்.

விளக்கம் : நுசுப்பினாள் ஆகிய கண்ணி என்க. காசு : ஆகுபெயர். துகின்னெகிழ்ந்து - எனகரம் வண்ணத்தான் விரிந்தது. பூங்கொடி போல என்க. (70)

வேறு

1959. மந்தார மாலை மலர்வேய்ந்து மகிழ்ந்து தீந்தேன்
கந்தாரஞ் செய்து களிவண்டு முரன்று பாடப்
பந்தார்வஞ் செய்து குவளைக்கண் பரப்பி நின்றாள்
செந்தாம ரைமேற் திருவின்னுரு வெய்தி நின்றாள்.

பொருள் : மந்தார மாலை மலர் வேய்ந்து - மந்தார மாலையின் மலரை மொய்த்து; தீ
தேன் மகிழ்ந்து கந்தாரஞ் செய்து களிவண்டு முரன்று பாட - இனிய தேனைப் பருகி
மகிழ்ந்து, காந்தாரம் என்னும் பண்ணை அமைத்துக் களிப்பையுடைய வண்டுமுரன்று
பாடும்படி; பந்து ஆர்வம் செய்து குவளைக் கண் பரப்பி நின்றாள் - பந்தின்மேல்
ஆர்வங் கொண்டு குவளை மலரனைய கண்களை நாற்றிசையிலும் ஓடவிட்டு
நின்றவள்; செந்தாமரை மேல் திருவின் உரு எய்தி நின்றாள் - செந்தாமரை மலர்மேல்
உள்ள திருமகளின் வடிவத்தைக் கொண்டு நின்றாள்.

விளக்கம் : இமையாது பந்தெங்கே என்று நோங்கலின், திருமகளைப் போன்றிருந்த
அவள் இமைத்தற் குறை நீங்கித் திருமகளின் உருவத்தையே பெற்றவள் ஆனாள் என்க.
நச்சினார்க்கினியர், பந்திலே ஆர்வஞ் செய்து அவனைக் காண்டலின் என இச்
செய்யுளிலேயே சீவகனைக் கண்டதாக அமைப்பர். அதனாற் போதிய பயனின்று. (71)

1960. நீர்தங்கு திங்கண் மணிநீணிலந் தன்னு ளோங்கிச்
சீர்தங்கு கங்கைத் திருநீர்த்தண் டுவலை மாந்திக்
கார்தங்கி நின்ற கொடிகாளையைக் காண்ட லோடு
பீர்தங்கிப் பெய்யா மலரிற்பிறி தாயி னாளே.

பொருள் : நீர் தங்கு திங்கள் மணிநீள் நிலம் தன்னுள் ஓங்கி - நீர் தங்கிய சந்திர காந்தக்
கல்லாகிய நிலத்திலே வளர்ந்து; சீர் தங்கு கங்கைத் திருநீர்த் தண் துவலைமாந்தி -
சிறப்புற்ற அழகிய கங்கை நீரின் குளிர்ந்த நீர்த் துளியைப் பருகி; கார்தங்கி நின்ற
கொடி - பசுமை தங்கி நின்ற கொடி போல்வாள்; காளையைக் காண்டலோடு - (பந்தை

நோக்குவாள்) சீவகனைக் கண்ட அளவிலே; பீர்தங்கிப் பெய்யாமலரின் பிறிது
ஆயினாள் - பசலை பூத்துப் பழம் பூப்போல வேறாயினாள்.

விளக்கம் : திங்கள்மணி - சந்திரகாந்தக்கல். திருநீர் - அழகியநீர். துவலை - துளி. கார் -
பசுமை. கொடி : விமலை. காளையை : சீவகனை. பீர் - பசலை. பெய்யா மலர் - பழம்பூ.
(72)

1961. பெண்பா லவர்கட் கணியாய்ப்பிரி யாத நாணுந்
திண்பா னிறையுந் திருமாமையுஞ் சோந்த சாயல்
கண்பாற் கவினும் வளையுங்கவர்ந்த திட்ட கள்வன்
மண்பா லிழிந்த மலரைங்கணை மைந்த னென்றாள்.

பொருள் : பெண்பாலவர்கட்கு அணியாய்ப் பிரியாத நாணும் - பெண்களுக்குப் பூணாகி
நீங்காத நாணும்; திண்பால் நிறையும் - திண்ணிய நிறையும்; திரு மாமையும் - அழகிய
மாமையும்; சேர்ந்த சாயல் - கூடிய சாயலையுடையாள்; கண்பால் கவினும் வளையும்
கவர்ந்திட்ட கள்வன் - தன் கண்ணாலே என் அழகையும் வளையையும் கவர்ந்த
கள்வன்; மண்பால் இழிந்த மலர் ஐங்கணை மைந்தன் என்றாள் - (வடிவுக்கொண்டு)
நிலவுலகிலே வந்த, மலராகிய ஐங்கணையுடைய காமன் என்று கருதினாள்,

விளக்கம் : சாயல் : பண்பாகுபெயர். நாணமே பெண்மைக்குப் பேரழகு தருவதாகலின்,
பெண்பாலவர்கட்கு அணியாய்ப் பிரியாத நாண் என்றார். நிறை - நெஞ்சினை
நிறுத்தும் தன்மை. செறிவும் நிறைவும் செம்மையும் செப்பும், அறிவும் அருமையும்
பெண்பாலான என்றார் தொல்காப்பியனாரும் (தொல். 1115) நாணும், நிறையும்,
மாமையும், சாயலும், கவினும் வளையும் கவர்ந்திட்ட கள்வன் என்று பொருள்
கொள்ளினும் பொருந்தும். (73)

1962. என்றா ணினைந்தா ளிதுபோலுமிவ் வேட்கை வண்ணஞ்
சென்றே படினுஞ் சிறந்தார்க்கு முரைக்க லாவ
தன்றா யரிதா யகத்தேசுட் டுருக்கும் வெந்தீ

யொன்றே யுலகத் துறுநோய்மருந் தில்ல தென்றாள்.

பொருள் : என்றாள் நினைந்தாள் - என்று கருதிய அவள் இவ்வாறு நினைந்தாள்; இவ்வேட்கை வண்ணம் இது போலும் - காதல் வேட்கையின் தன்மை இவ்வாறு போலும்; சென்றே படினும் சிறந்தார்க்கும் உரைக்கலாவது அன்றாய் - இறந்தே படினும் குரவர்க்குங் கூறத்தகுவது அன்றாய்; அரிதாய் - பொறுத்தற்கும் அரியதாய்; அகத்தே சுட்டு உருக்கும் வெந்தீ - உள்ளே நின்று சுட்டு உருக்குகின்ற கொடிய தீயாக இருந்தது; ஒன்றே உலகத்து உறுநோய் மருந்து இல்லது என்றாள் - இந்நோய் ஒன்றே உலகத்திலுள்ள நோய்களிலே வேறு மருந்தில்லாத நோயாயிருந்தது என்று கருதினாள்.

விளக்கம் : என்றாள் : வினையாலணையும் பெயர்; முற்றெச்சமாம். பண்டு கண்ட தின்மையால் இதுபோலும் இவ்வேட்கை வண்ணம் என்றாள். புதுவோன் பின்றைப் போனதென் னெஞ்சம் இதுவோ அன்னை காமத்தியற்கை என வரும் மணிமேகலை கூற்றையும் நினைக (மணி. 5 : 89 - 90). சிறந்தார் என்பதற்கு நட்பிற் சிறந்தார் எனப் பொருள் கூறுவதே பொருத்தம்பகும். குரவரிடத்திற் காமத்தியற்கை கூறுவது முறையன்று ஆதலின். (74)

1963. நிறையாது மில்லை நெருப்பிற்சுடுங் காம முண்டேற்

குறையா நிறையி னொருகுன்றியுங் காம மில்லை

பறையா யறையும் பசப்பென்று பகர்ந்து வாடி

யறைவாய்க் கடல்போ லகன்காம மலைப்ப நின்றாள்.

பொருள் : குறையா நிறையின் ஒரு குன்றியும் காமம் இல்லை - மகளிர்க்கு நிறை குறையாமல் நின்றால் ஒரு குன்றியளவும் காமம் இல்லை யாயிருந்தது; நெருப்பின் சுடும் காமம் உண்டேல் நிறை யாதும் இல்லை - நெருப்பெனச் சுடுகின்ற காமம் உண்டாயின் நிறை சிறிதும் இல்லையாயிற்று; பசப்புப் பறையாய் அறையும் என்று பகர்ந்து வாடி - (அதுவுமன்றி, அதனை மறைத்தாலும்) பசப்புப் பறைபோல் எடுத்துக் கூறுவதாயிருந்ததென்று கூறி வாடி; அறைவாய்க் கடல் போல் அகன் காமம் அலைப்ப நின்றாள் - ஒலியையுடைய கடல்போலப் பரவிய காமம் வருத்த நின்றாள்.

விளக்கம் : யாதும் - சிறிதும். காமமுண்டாயின் நிறையில்லை, நிறை உண்டாயின் காமமில்லை என்க. பறையா - பறையாக. பசப்புப் புறத்தார்க்கு உணர்த்தலின் பறை உவமமாயிற்று. அறை - முழக்கம். (75)

1964. நெஞ்சங் கலங்கி நிறையாற்றுப் படுத்து நின்றா
ளஞ்செங் கழுநீ ரலாந்தம்மதி வாண்மு கத்தே
வஞ்சம் வழங்கா தவன்கண்களி நோக்க மாதோ
தஞ்சம் வழங்கித் தலைக்கொண்டது காம வெந்தீ.

பொருள் : நெஞ்சம் கலங்கி நிறை ஆற்றுப்படுத்து நின்றாள் - (இவ்வாறு) உள்ளம் கலங்கி நிறையைப் போக்கி நின்றவளது; அம் செங்கழுநீர் அலர்ந்த மதிவாண் முகத்தே - அழகிய செங்கழுநீர் மலர் மலர்ந்த திங்களைப் போலும் ஒளியுறும் முகத்தே; வஞ்சம் வழங்காதவன் கண்களின் நோக்க - பொய் கூறாதவன் தன் கண்ணாலே நோக்கினானாக; காம வெந்தீ - (அவள் எதிர் நோக்கினால் நிகழ்ந்த) கொடிய காமத்தீ; தஞ்சம் வழங்கித் தலைக்கொண்டது - எளிமையை அவனுக்கு முதலிற் கொடுத்துப் பின்பு தலைமட்டங் கொண்டது.

விளக்கம் : நின்றாள் : வினையாலணையும் பெயர்; வழங்காதவன் என்பதுமது. மாது, ஓ: இரண்டும் அசை. தஞ்சம் - எளிமை. (76)

1965. பூவுண்ட கண்ணாள் புருவச்சிலை கோலி யெய்ய
வேவுண்ட நெஞ்சிற் கிடுபுண்மருந் தென்கொ லென்னா
மாவுண்ட நோக்கின் மடவாளை மறித்து நோக்கிக்
கோவுண்ட வேலான் குழைந்தாற்றல னாயி னானே.

பொருள் : பூ உண்ட கண்ணாள் புருவச் சிலை கோலி எய்ய பூப்போலும் கண்ணாள் புருவமாகிய வில்லை வளைத்துக் கண்ணாகிய அம்பாலே எய்தலின்; ஏ உண்ட நெஞ்சிற்கு இடு புண் மருந்து என்கொல் என்னா - அந்த அம்பாலே தாக்கப்பெற்ற நெஞ்சிற் புண்ணுக்கு இடும் மருந்து யாது என்று ஆராய்ந்து மா உண்ட நோக்கின் மடவாளை மறித்து நோக்கி - (வேறு மருந்து இன்மையின்) மாவடுவைப் போன்ற

கண்களையுடைய அம் மங்கையைத் திரும்பவும் நோக்கி; கோவுண்ட வேலான் - பகையரசரை உண்ட வேலான்; குழைந்து ஆற்றலன் ஆயினானே (அவள் காதற் குறிப்பு நோக்கினாலே) குழைவுற்று ஆற்றாமையுடையனாயினான்.

விளக்கம் : நச்சினார்க்கினியர் குழைந்து என்னுஞ் சொல்லை என்னா என்னுஞ் சொல்லின்பின் பெய்து, குழைந்து வேறு மருந்தின் மையின், இவளே மருந்தென்று அவளை மீண்டும் பார்த்து, ஆண்டுப் பெற்றகுக் கூட்டியுரைக்குங் குறிப்புரையாகிய நோக்காலே உயிரைப் பெற்று ஆற்றாமையிலே நின்றான் என்பர். மற்றும், இதனால், முன்பு போலப் பொது நோக்குப் பெறின், இறந்துபடுதலுக்கு மருந்தன்றென்று கருதினானாம் என்பர். (77)

1966. காமக் கடுநோய்க் கனல்கூழ்ந்துடம் பென்னு மற்றிவ்
வீமத்தி னோடு முடனேசுட வேக லாற்றான்
றாமத்தி னார்ந்த துகிலேந்திய வல்கு றாதை
பூமொய்த் திருந்த கடைமேற்புலம் புற்றி ருந்தான்.

பொருள் : காமக் கொடு நோய் கனல்கூழ்ந்து - கொடிய காம நோயாகிய தீயினால் சூழப்பெற்று; உடம்பு என்னும் இவ் ஈமத்தினோடும் உடனே சுட - உடம்பு என்னும் விற்குடனே உயிரை முழுக்கச் சுடுதலின்; ஏகல் ஆற்றான் - போக வியலாதவனாய் ; தூமத்தின் ஆர்ந்த துகில் ஏந்திய அல்குல்தாதை - அகிற் புகையினால் நிறைந்த ஆடையணிந்த அல்குலாளின் தந்தையாகிய சாகரத்தனின் ; பூ மொய்த்திருந்த கடை மேல் புலம்பு உற்று இருந்தான் - மலர் மாலைகள் மொய்த்திருந்த கடையின் மேல் வருத்தமுற்றிருந்தான்.

விளக்கம் : ஈமம் - விறகு. ஈமத்தினோடு உயிரைச் சுட என்க. அல்குல் : விமலை. புலம்புற்று - வருந்தி. (78)

வேறு

1967. நாவிநோய் செய்த நறுங்குழலா ணாணீலக்
காவிநோய் செய்த கருங்கயற்கட் பூங்கொடியென்
னாவிநோய் செய்த வணங்கென் றறியாதேன்
மேவிநோய் தீர வினாத்தருவா ரில்லையே.

பொருள் : நாவி நோய் செய்த நறுங்குழலாள் - புழுக்கு வருத்தம் உண்டாக்கிய நறுங்
கூந்தலாளை; நீலக் காவி நோய் செய்த கருங்கயல் கண் பூங்கொடி - கருங்குவளையை
வருந்திய கரிய கயற்கண்களை யுடையதொரு பூங்கொடியை; என் ஆவி நோய் செய்த
அணங்கு - என் உயிரை வருத்திய தெய்வமங்கை ; என்று அறியாதேன்-என்றுரைத்து
அறிவுகலங்கினேனை; மேவி நோய் தீர வினாத் தருவார் இல்லை - நெருங்கி நோய்
நீங்க என்னுற்றனை என்று வினவுவார் இல்லையே!

விளக்கம் : கயற்கண் : பெயர். கொடியைத் தெய்வமென்றே கருதி நறுங்குழலாளாக
உணராமற் பின்னும் மயங்கினேனை என உரைப்பர் நச்சினார்க்கினியர். (79)

1968. தெண்ணீர்ப் பனிக்கயத்து மட்டவிழ்ந்த தேங்குவளைக்
கண்ணீர்மை காட்டிக் கடல்போ லகன்றவென்
னுண்ணீர்மை யெல்லா மொருநோக்கி னிற்கவர்ந்த
பெண்ணீர்மை மேனாட் பிறந்து மறியுமோ.

பொருள் : தெள் நீர்ப் பனிக் கயத்து மட்டு அவிழ்ந்த தேன் குவளை - தெளிந்த
நீரையுடைய தண்ணிய சிறிய குளத்தே தேனுற மலர்ந்த குவளை போலும்; கண் நீர்மை
காட்டி - கண்ணின் தன்மையைக் கொண்டு ; ஒரு நோக்கினின் - அதன் ஒரு
நோக்கினாலே ; கடல்போல் அகன்ற என் உள் நீர்மை எல்லாம் கவர்ந்த - கடல்போலப்
பரந்த என் உள்ளிருக்கும் அறிவையெல்லாம் கவர்ந்த ; பெண் நீர்மை மேல்நாள்
பிறந்தும் அறியுமோ? - இத்தகைய பெண்தன்மை முன்னாளிலும் பிறந்தறியுமோ?

விளக்கம் : இன்று என்னை வருத்துதற்கே புதியதாய்த்தோன்றியது என்று கருதினான்.
கயம் - குளம். மட்டு-தேன். கண்ணீர்மை-கண்ணின் தன்மை. ஒரு நோக்கினின் அவள்
மனத்தினாய் காமக் குறிப்பினை வெளிப்படுக்கின்ற நோக்கு. இருநோக் கிவளுண்க

ஊள்ள தொருநோக்கு, நோய்நோக்கொன்று அந்நோய் மருந்துஎன்றார்
திருவள்ளுவனாரும் (குறள். 1091) (80)

1969. கருங்குழலுஞ் செவ்வாயுங் கண்மலருங் காது
மரும்பொழுகு பூண்முலையு மாருயிர்க்கே கூற்றம்
விருந்தினராய் வந்தாரை வெற்றுடலா நோக்கும்
பெருந்திருவி யார்மகள் கொல் பேரியா தாங்கொல்லோ.

பொருள் : கருங்குழலும் செவ்வாயும் கண்மலரும் காதும் அரும்பு ஒழுகு பூண் முலையும்
- கரிய கூந்தலும் சிவந்த வாயும் மலர் போன்ற கண்ணும் காதும் அரும்பெனப்
பொருந்திய பூண் அணிந்த முலையும்; ஆர் உயிர்க்கே கூற்றம் - என சிறந்த உயிருக்கே
கூற்றமாகக் கொண்டு; விருந்தினராய் வந்தாரை வெற்றுடலாம் நோக்கு - புதியவராக
வந்தவர்களை உயிர் நீங்கிய உடலாகும்படி நோக்குகின்ற ; பெருந்திருவி யார் மகள்
கொல் ? - பெரிய செல்வி யாருடைய மகளோ?; பேர் யாது ஆம் கொல்லோ?- பெயர்
யாதோ?

விளக்கம் : பெயர் கூற்றமோ? பெண்ணோ? என்று நினைத்தான். கருங்குழலுஞ்
செவ்வாயும் என்புழிச் செய்யுளின்பம் உணர்க. இவற்றுள் ஒன்றே உயிர்க்குக் கூற்றம்
ஆதல் அமையுமே உயிர்க்கு இத்தனை கூற்றமும் வேண்டுமோ என்பான் ஆருயிர்க்கே
கூற்றம் என்றான். விருந்தினராய் வந்தார் - புதியராய் வந்தோர். (81)

1970. வாருடுத்த வெம்முலைய
வண்டார்பூங் கோதையைப்
போகொடுத்தார் பெண்ணென்றார்
கூற்றமே யென்றிட்டாற்
றாருடுத்த நீண்மார்பர்
தம்முயிர்தாம் வேண்டுபவே
னீருடுத்த விந்நகரை
நீத்திட டொழியாரோ.

பொருள் : வார் உடுத்த வெம்முலையை வண்டு ஆர் பூங்கோதையை - கச்சணிந்த வெம்முலையையுடைய வண்டுகள் நிறைந்த மலர்க் கோதையானை; பேர் கொடுத்தார் பெண் என்றார் - பெயர் கொடுத்தவர் பெண்ணென்றனர்; கூற்றமே என்றிட்டால் - கூற்றம் என்று கூறுவராயின்; தார் உடுத்த நீள மார்பர் தம் உயிர்தாம் வேண்டுபவேல் - மாலையணிந்த பரந்த மார்பினார் தம் உயிரைத் தாம் விரும்புவரேல்; நீர் உடுத்த இந்நகரை நீத்திட்டு ஒழியாரோ? - நீர் சூழ்ந்த இந்த நகரத்தை விட்டுப் போகாரோ?

விளக்கம் : பெயரிட்ட தந்தையார் பெண் னென்று பெயர் கொடுத்தமையாலேயே ஆடவர் இந்நகரை விட்டுப் போகாதிருக்கின்றனர் என்று கருதினான். தார் உடுத்த நீண்மார்பர் என்ற பெயர் தந்தையையே சுட்டிற் றென்பர் நச்சினார்க்கினியர். பிற ஆடவர்க்கே அவள் காமமுட்டிக் கூற்றமாவாள். பேர் கொடுத்தார் : ஒருவரைக் கூறும் பன்மை. (82)

1971. பைங்கண் மணிமகர குண்டலமும் பைந்தோடுந்
திங்கண் முகத்திலங்கச் செவ்வா யெயிறிலங்கக்
கொங்குண் குழறாழக் கோட்டெருத்தஞ் செய்தநோக்
கெங்கெங்கே நோக்கினு மங்கங்கே தோன்றுமே.

பொருள் : பைங்கண் மணிமகர குண்டலமும் பைந்தோடும் - பசிய கண்களையுடைய மணிகளிழைத்த மகர குண்டலமும் புதிய தோடும் ; திங்கள் முகத்து இலங்க - திங்களானைய முகத்திலே விளங்க ; செவ்வாய் எயிறு இலங்க - சிவந்த வாயிலே முறுவல் சிறிது விளங்க; கொங்கு உண் குழல் தாழ - மணமுற்ற கூந்தல் தாழ; கோட்டு எருத்தம் செய்த நோக்கு- சாய்த்த கழுத்தை வளைத்துப் பார்த்த பார்வை; எங்கெங்கே நோக்கினும் அங்கங்கே நோக்குமே-பார்த்த இடம் எங்கும் தோன்றாநின்றது.

விளக்கம் : இஃது எதிர் பெய்து பரிதல் ; முன் பெற்ற அரு நோக்கினை வியந்தான். (83)

1972. வாளார் மதிமுகத்த வாளோ வடுப்பிளவோ
தாளார் கழுநீரோ நீலமோ தாமரையோ

நீள்வேலோ வம்போ கயலோ நெடுங்கண்ணோ
கோளார்ந்த கூற்றமோ கொல்வான் றொடங்கினவே.

பொருள் : வான் ஆர் மதி முகத்த - இவளுடைய ஒளி பொருந்திய திங்கள் முகத்திலே
கிடக்கின்றவை; வானோ - வானோ?; வடுப்பிளவோ - மாவடுவின் பிளவோ?; தாள் ஆர்
கழு நீரோ-தண்டையுடைய கழுநீரோ?; நீலமோ - நீல மலரோ?; தாமரையோ - தாமரை
மலரோ?; நீள் வேலோ - நீண்ட வேலோ?; அம்போ - கணையோ?; நெடுங்கண்ணோ -
நீண்ட கண்ணோ ?; கோளார்ந்த கூற்றமோ-கொல்லுதல் பொருந்திய கூற்றுவனோ?;
கொல்வான் தொடங்கின - (எவையாயினும் என்ன?) கொல்லத் தொடங்கின !

விளக்கம் : அருணோக்கத்தினாற் கண், கயல், வடுப்பிளவு, கழுநீர், நீலம், தாமரை
எனவுந் தக்கன; பொது நோக்கத்தினால், கூற்றம், வான், வேல், அம்பு எனவுந் தக்கன -
இவ்விரு பகுதியும் உடையன என்று கருதியதாக நச்சினார்க்கினியர் கூறுவர். (84)

1973. என்றாங்கொன் மாதர் நலமெய்துவ தென்று சிந்தித்
தொன்றார்க் கடந்தான் புலம்புட்கொண் டிருத்த லோடு
மன்றே யமைந்த பசும்பொன்னட ராறு கோடி
குன்றாமல் விற்றான் குளிர்சாகர தத்த னென்பான்.

பொருள் : மாதர் நலம் எய்துவது என்று ஆம்கொல் என்று சிந்தித்து - மங்கையின்
இன்பத்தை அடைவது என்று கூடுமோ என்று எண்ணி; ஒன்றார்க் கடந்தான் புலம்பு
உட்கொண்டிருத்தலோடும் - பகைவரை வென்றவன் வருத்தங் கொண்டு இருந்தபோது
; அன்றே குளிர் சாகர தத்தன் என்பான் - அற்றை நாளே தங்கிய சாகரத்தன் என்பவன்
; அமைந்த அடர் பசும்பொன் ஆறு கோடி குன்றாமல் விற்றான் - மாற்றமைந்த தகட்டுப்
பொன் ஆறு கோடியென்ற எண்ணிற் குறையாமல் விற்றான்.

விளக்கம் : குளிர் : திசைச்சொல். மாதர் நலம் எய்துவது என்றாங்கொல் என மாறுக.
ஒன்றார் - பகைவர். கடந்தான் : சீவகன். அடர்ப்பசும்பொன் என மாறுக. அடர் - தகடு.
குளிர், திசைச்சொல் என்பர் நச்சினார்க்கினியர். குளிர் என்பதற்கு இருக்கை என்பது

பொருள் அவர் கருத்துப்படி. இனி, பைங்கதிர் மதியிற்றெள்ளி என்புழிப்போலச் சாகரம்
என்னும் பெயர்க்கேற்ற அடையாய் நின்றது எனினுமாம். (85)

1974. திருமல்க வந்த திருவேயெனச் சோந்து நாய்கன்
செருமல்கு வேலாய்க் கிடமாலிது வென்று செப்ப
வரிமல்கி வண்டுண் டறைமாமலர்க் கண்ணி மைந்த
னெரிமல்கு செம்பொ னிலமாமனொ டேறி னானே.

பொருள் : நாய்கன் - சாகரத்தன் ; திருமல்க வந்த திருவே எனச் சேர்ந்து - செல்வம்
வளர்க்க வந்த திருவே என்று (சிவகனை) அடைந்து ; செரு மல்கு வேலாய்க்கு - போரிற்
பல்கிய வேலையுடைய நினக்கு ; இது இடம் என்று செப்ப - இவ்வில்லம் இருப்பிடம்
என்று கூற; வண்டு உண்டு வரிமல்கி அறை மாமலர்க் கண்ணி மைந்தன் - வண்டுகள்
தேனைப் பருகி வரியென்னும் பண்ணை இசைக்கின்ற கண்ணியை உடைய சீவகன்
எரிமல்கு செம்பொன் இலம் மாமனோடு ஏறினான் - ஒளி மிகுந்த செம்பொன்
மனையை மாமனுடன் அடைந்தான்.

விளக்கம் : திருவே என்று உவப்பின்கண்பால் மயங்க உவமித்தார். திரு இரண்டனுள்
முன்னது, செல்வம்; பின்னது, திருமகன்; சீவகனுக்கு உவமை. இடமால் என்புழி ஆல்
அசை. வண்டு மல்கி உண்டு வரி அறை மலர் என இயைக்க. வரி ஒருவகைப் பண்.
மாமன் : சாகரத்தன். (86)

1975. நம்பன் சிறிதே யிடைதந்திது கேட்க நாளு
மம்பொன் னகரு ளமைந்தேன்மற் றெனக்க மைந்தாள்
கம்பம் மிலாதாள் கமலைக்கு விமலை யென்பாள்
செம்பொன் வியக்கு நிறத்தாடிரு வன்ன நீராள்.

பொருள் : நம்பன்! சிறிதே இடைதந்து இது கேட்க - நம்பனே! சிறிது செவ்வி கொடுத்து
இதனைக் கேட்க!; அம்பொன் நகருள் நாளும் அமைந்தேன் - இராசமாபுரத்தில்
எப்பொழுதும் இருப்பேன் ; மற்று எனக்கு அமைந்தாள் - இனி எனக்கு வாழ்க்கைத்
துணைவியாக அமைந்தவள்; கம்பம் இலாதாள் - கற்பில் அசைவில்லாதவள் ;

கமலைக்கு - ஆகிய கமலைக்கு, விமலை என்பாள் - விமலை என்னும் பெயரினாள்;
செம்பொன் வியக்கும் நிறத்தாள் திருவன்ன நீராள் - நல்ல பொன்னும் வியக்கும்
நிறத்தினாள், திருமகளனைய பண்பினாளாக,

விளக்கம் : இப்பாட்டுக் குளகம். நம்பன் : விளி. இடை - செவ்வி. நகர் - இராசமாபுரம்.
அமைந்தாளாகிய விமலை. கம்பமிலாதாளாகிய விமலை எனத் தனித்தனி கூட்டுக.
பொன்னோ என்று வியத்தற்குரிய நிறத்தான் என்க. (87)

1976. பூம்பாவை வந்து பிறந்தாளப்

பிறந்த போழ்தே

யாம்பால வெல்லா மறிவாரன்

றெழுதி யிட்டார்

தும்பியாது மில்லாக் குளம்போன்றதென்

றோமில் பண்டங்

கூம்பாத செல்வக் கொடியேயிது

கேண்மோ வென்றான்.

பொருள் : பூம்பாவை வந்து பிறந்தாள் - பூம்பாவை பேன்றாள் வந்து பிறந்தாள்; அப்
பிறந்த போழ்தே - அப்படிப் பிறந்த பொழுதே; ஆம்பால எல்லாம் அறிவார் அன்று
எழுதியிட்டார் - ஆகும் பகுதியின் யாவையும் அறிந்த கணிகள் அன்று பிறந்த குறிப்பு
எழுதிவிட்டனர் ; தூம்பு யாதும் இல்லாக் குளம் போன்றது என் தோம் இல் பண்டம் -
(அப்பொழுதிருந்தே) போகும் வழி ஏதும் இல்லாத குளம் போல நிறைந்தது என்
குற்றமில்லாத பண்டம்; இது கூம்பாத செல்வக் கொடியே - இதுவும் நினக்குக்
குறையாத செல்வம் வருவதற்குரிய ஒழுங்கேயாகும்; இது கேள் என்றான் - இது கேள்
என்று அக்கணி கூறினான்.

விளக்கம் : கேண்மோ, மோ : முன்னிலையசை. கொடி - ஒழுங்கு ; கொடிக் கூரை
(புறநா. 22) என்றார் பிறரும். பூம்பாவை: விமலை. பிறந்த அப்பொழுதே என மாறுக.
தூம்பு - ஈண்டு நீர் கழியும் வழி. தோம் - குற்றம். (88)

1977. மங்கைக் குரியான் கடையேறும்வந் தேற லோடும்

வங்கந் நிதிய முடன்வீழுமற் றன்றி வீழா

தெங்குந் தனக்கு நிகரில்லவ னேற்ற மார்ப

நங்கைக் கியன்ற நறும்புவணைப் பள்ளி யென்றான்.

பொருள் : மங்கைக்கு உரியான் கடையேறும் - இம்மங்கைக்குத் தக்கவன் நின்கடையில் வந்து அமர்வான்; வந்து ஏறலோடும் - வந்து அமர்ந்த வுடனே; வங்கம் நிதியம் உடன் வீழும் - மரக்கலத்திலே ஈட்டப்பட்ட செல்வம் ஒரு சேர உன்கடையில் தங்கம் ; அன்றி வீழாது-இங்ஙனம் அன்றிப் பொருள் தங்காது; எங்கும் தனக்கு நிகரில்லவன் ஏற்ற மார்பம் - எங்கும் தனக்கு ஒப்பற்ற அவனுடைய தகுதியான மார்பமே; நங்கைக்கு இயன்ற நறும் புவணைப் பள்ளி என்றான்-விமலைக்குப் பொருந்திய மணமலர் நிறைந்த அணையாகிய சேக்கை என்று கணி கூறினான்.

விளக்கம் : மற்று : அசை. மங்கைக்கு : விமலைக்கு. உரியான் - உரிய கணவன். வங்கம் நிதியம் - மரக்கலத்தாலீட்டப்பட்ட பொருள் என்க. மற்று அன்றி வீழா என்பது அவளுக்குரிய கணவன் வந்தாலன்றிப் பொருள் சேராது என்பதைக் காட்டியது. மார்பம் புவணைப்பள்ளியாம் என்க. (89)

1978. ஏழாண்டின் மேலு மிரண்டாண்டிரண் டெய்தி நின்றாள்

வீழா நிதியு முடன்வீழ்ந்தது வில்வ லாய்க்கே

யூழாயிற் றொல்கு நுகுப்பஃக வருத்து வீங்கிச்

சூழாரம் வைத்த முலையாணலஞ் சூழ்க வென்றான்.

பொருள் : வீழா நிதியும் உடன் வீழ்ந்தது - (அவ்வாறே) வராத செல்வமும் இன்று சேர வந்தது ; ஏழாண்டின்மேலும் இரண்டு இரண்டு ஆண்டு எய்தி நின்றாள்- இவளும் பதினொன்றைக் கடந்து பன்னிரண்டாவது ஆண்டைப் பெற்று நின்றாள்; வில்வ லாய்க்கே ஊழாயிற்று - வில்வல்லானாகிய நினக்கு நல்வினையிருந்தது; ஒல்கும் நுகுப்பு அஃக உருத்து வீங்கி - நுடங்கும் இடை குறையும்படி உருவங்கொண்டு பருத்து; சூழாரம் வைத்த முலையாள் நலம் சூழ்க என்றான் - சூழ்ந்த ஆரத்தைத் தாங்கின முலையாளின் நலத்தைத் தழுவுக என்றான்.

விளக்கம் : ஏழண்டின் மேலும் இரண்டு ஆண்டு இரண்டு - பதினோராண்டு ஒல்கு நுகுப்பு - துவளும் இடை. அஃக - குறைய. ஆரம் - முத்துமாலை. (90)

வேறு

1979. ஏற்ற கைத்தொடி வீழ்ந்தென வேந்தலைத்

தேற்றி னான்றிரு மாநலஞ் செவ்வனே

தோற்ற மாதருந் தோன்றலைக் காண்டலு

மாற்றி னாடன தாவியுந் தாங்கினாள்.

பொருள் : ஏற்ற கைத்தொடி வீழ்ந்தென - எடுத்த கையிலே ஒரு தொடி தானே வந்து வீழ்ந்த தன்மைபோல; ஏந்தலைத் தேற்றினான் - (நமக்கும் இது வந்தது என்று கருதும்படி அவன்) சீவகனை இவ்வாறு கூறித் தேற்றினான்; திருமா நலம் செவ்வனே தோற்ற மாதரும் - அழகாகிய பெரிய நலத்தை முற்றும் இழந்த விமலையும்; தோன்றலைக் காண்டலும் தனது ஆவியும் தாங்கினாள் - சீவகனைக் கண்ட அளவிலே தன் உயிரையும் போகாமல் தடுத்தாள்; ஆற்றினாள் - தன் தந்தை அவனுக்குக் கூறியதைக் கேட்ட அளவிலே ஆற்றுவதுஞ் செய்தாள்.

விளக்கம் : திரு மா நலம் - திருமகளின் பேரழகு எனினும் ஆம். வீழ்ந்தது என : வீழ்ந்தென : தொகுத்தல் விகாரம். இரத்தற்கு ஏந்திய கையில் இடுவோர் கைத்தொடி வீழ்ந்தாற் போல என்பது கருத்து. ஏந்தலை : சீவகனை. தேற்றினான் என்றது சீவகனுக்குத் தெளிவுண்டாகுமாறு கணித நூலார் கூறியதும் அதன்படியே நிகழ்ந்ததும் கூறினான் என்றதாயிற்று. தோன்றலைக் காண்டலும் திருமாநலந் தோற்ற மாதரும் தந்தை கூறியது கேட்ட அளவின் ஆற்றினாள் ஆவியுந் தங்கினாள் என்க. (91)

1980. அம்பொற் கொம்பனை யானையும் வார்கழற்

செம்பொற் குன்றனை யானையுஞ் சீர்பெறப்

பைம்பொ னீணகர்ப் பல்லிய மார்த்தெழ

விம்ப ரில்லாதோ ரின்ப மியற்றினார்.

பொருள் : அம் பொன் கொம்பு அனையானையும் - அழகிய பொற்கொடி போன்றவனையும்; வார்கழல் செம்பொன் குன்று அனையானையும் - கட்டிய

கழலையுடைய பொன்மலை போன்றவனையும்; பைம்பொன் நீள் நகர்ப் பல் இயம் ஆர்த்து எழு - புதிய பொன்னாலமைத்த பெரிய மனையிலே பல இயங்களும் முழங்கா நிற்க; சீர் பெற - சிறப்புற; இம்பர் இல்லது - இவ்வுலகில் இல்லதாகிய; ஓர் இன்பம் இயற்றினார் - ஒப்பற்ற மணத்தைப் புரிந்தனர்.

விளக்கம் : மணத்தை இன்பம் என்றது கருவி ஆகுபெயர். கொம்பனையாள் : விமலை. குன்றனையான் : சீவகன். பல்லியம் - பலவாகிய இசைக்கருவிகள். இம்பர் - இவ்வுலகம். இன்பம் இயற்றினார் என்றது. திருமணம் இயற்றினர் என்றவாறு. (92)

1981. கட்டி லேறிய காமரு காளையும்
மட்டு வாயவிழ் மாமலர்க் கோதையும்
விட்டு நீங்குத லின்மையின் வீவிலா
ரொட்டி யீருடம் போருயி ராயினார்.

பொருள் : கட்டில் ஏறிய காமரு காளையும் - கட்டிலில் அமர்ந்த விருப்பம் வருதற் கான காளையும்; மட்டு வாய் அவிழ் மாமலர்க் கோதையும் - தேன் பொருந்திய வாய் மலர்ந்த பெருமை பொருந்திய மலர்க் கோதையாளும்; விட்டு நீங்குதல் இன்மையின் - விட்டு நீங்கி நுகரும் தன்மை இல்லாமையால்; வீவு இலார் - கெடுதல் இல்லாதவராய்; ஒட்டி ஈருடம்பு ஓர் உயிர் ஆயினார் - மனம் ஒன்றி ஈருடம்பும் ஒருயிரும் என ஆயினார்.

விளக்கம் : கட்டில் ஏறிய - பிணைப்பினையுடைய இவ்வாழ்க்கையிலே, சென்ற என்று பொருள் கூறுவர் நச்சினார்க்கினியர்! கட்டிலேற்றுதல் ஒரு சடங்கு. மட்டு - தேன். கோதை : விமலை. உயிர் ஒன்றெனவே மனமுமொன்றென்பது போதரும். (93)

1982. நிலவு வெண்கதிர் நீர்மைய பூந்துகில்
கலவங் கண்புதை யாது கனற்றலி
னுலக மூன்று முறுவிலைத் தென்பவே
புலவு வேற்கண்ணி னாண்முலைப் போகமே.

பொருள் : நிலவு வெண் கதிர் நீர்மைய பூந்துகில் - நிலவு போல வெண்கதிர் பரப்பும் தன்மையுடைய அழகிய ஆடை; கலவம் கண் புதையாது - மேகலையை மறையாமல்; கனற்றலின் - தானே நெகிழ்ந்து அவனைக் கனற்றுவதாலே; புலவு வேற் கண்ணினாள் முலைப் போகம் - புலால் கமழும் வேலையை கண்ணினாளின் முலைப்போகமானது; உலகம் மூன்றும் உறுவிலைத்து என்ப - மூன்றுலகையும் பெறுகின்ற விலையுடையது என்பர்.

விளக்கம் : அவள் கொளுத்த அவன் கோடலிற் கனற்றுதல் அவள் மேலாயிற்று. (94)

1983. தேன வாங்கமழ் கண்ணியுந் தெவ்வர்த

மூன வாங்கதிர் வேலுறு காளையுங்
கான வாங்கடி நாறுமென் பள்ளிமேல்
வான வாம்பகை யால்வைகி னார்களே.

பொருள் : தேன் அவாம் கமழ் கண்ணியும் - வண்டுகள் விரும்பும் மணங்கமழ் கண்ணியும்; தெவ்வர் தம் ஊன் அவாம் கதிர்வேல் உறு காளையும் - பகைவருடைய ஊனை விரும்பும் கதிர் வேல் கைக்கொண்ட காளையும்; கான் அவாம் கடிநாறும் மென்பள்ளிமேல் - கானம் விரும்பும் மணங் கமழும் மெல்லிய பள்ளியின் மேல்; வான் அவாம் வகையால் வைகினார்கள் - விண்ணும் விழையும் வகையில் இன்பம் நுகர்ந்தனர்.

விளக்கம் : விண்ணுலகு இன்பம் நுகரும் இடமாகையால் அவரும் விரும்பும் வகையால் என்றார். இத்துணையும் மணம் புரிந்துகொண்ட அன்றைய நுகர்ச்சி கூறப்பட்டது. (95)

வேறு

1984. வெண்மதி நெற்றி தேய்த்து

விழுத்தமும் பிருப்ப நீண்ட
வண்ணனன் மாடத் தங்க
ணகிற்புகை யமளி யேறிப்
பண்ணமை மகர வீணை

நரம்புரீஇப் பாவை பாட
மண்ணமை முழவுத் தோளான்
மகிழ்ச்சியுண் மயங்கி னானே.

பொருள் : வெண்மதி நெற்றி தேய்த்து - வெண்திங்களின் தலை தேய்த்தலின்; விழுத் தழும்பு இருப்ப நீண்ட - சிறந்த தழும்பு இருக்கும்படி நீண்ட; அண்ணல் நல்மாடத்து அங்கண் - நீண்ட அழகிய மாடத்திலே; அகில்புகை அமளி ஏறி - அகிற் புகையுண்ட அணையிலே அமர்ந்து; பண் அமை மகரவீணை நரம்பு உரீஇப் பாவை பாட - பண்ணமைந்த மரக யாழிலே நரம்பினைத் தடவிப் பாவை போல்வாள் பாட; மண் அமைமுழவுத் தோளான் - மண்ணுதலமைந்த முழவினைப் போன்ற தோளினை; மகிழ்ச்சியுள் மயங்கினான் - இன்பக் களிப்பிலே மயங்கினான்.

விளக்கம் : இதுமுதல் மற்றை நாளைப் புணர்ச்சி கூறுகின்றார். அதுவும் அமளி யேறி என்றதனால், நீங்கியிருந்து நாட்கடன் கழித்து எய்தினா ரென்றுணர்க. இங்ஙனம் இரண்டுநாள் ஈண்டுச் சென்றமை தோன்ற, மேலே, நாளிரண்டு சென்ற (சீவக. 1995) என்றார். (96)

1985. இன்னரிச் சிலம்பொ டேங்கிக்
கிண்கிணி யிகலி யார்ப்பப்
பொன்னரி மாலை தாழ்ப்
பூஞ்சிகை யவிழ்ந்து சோர
மின்னிருங் கலாபம் வீங்கி
மிளிர்ந்துகண் ணிரங்க வெம்பித்
துன்னருங் களிகொள் காமக்
கொழுங்கனி சுவைத்து விள்ளான்.

பொருள் : இன்னரிச் சிலம்பொடு ஏங்கிக் கிண்கிணி இகலி ஆர்ப்ப - இனிய பரல்களையுடைய சிலம்புடன் ஒலித்துக் கிண்கிணி மாறுபட்டு ஒலிப்ப; பொன் அரி மாலை தாழ - பொன்னரிமாலை தாழ்ந்திட; பூஞ்சிகை அவிழ்ந்து சோர - பூவையணிந்த முடி அவிழ்ந்து சோர்வுற; மின் இருங் கலாபம் வீங்கி மிளிர்ந்து கண் இரங்க - ஒளியை யுடைய பெரிய கலாபம் விம்மிப் பிறழ்ந்து ஒலிப்ப; வெம்பி - காம இன்பத்திலே

அனன்று; துன்னருங் களி கொள் - கிடைத்தற்கரிய மகிழ்ச்சியைக் கொண்ட; காமக் கொழுங்கனி சுவைத்து விள்ளான் - காமமாகிய கொழுவிய கனியைச் சுவைத்துப் பகலெல்லாம் பிரியானாயினான்.

விளக்கம் : கனி - சாரம். தாழ்தலானும் சோர்தலானும் ஊற்றினைச் சிறிது நீங்கின கரணமாம். (97)

1986. தொழித்துவண் டிமிருங் கோதை

துணைமுலை முள்கப் பூம்பட்
டழித்துமட் டொழுகுந் தாரான்
மணிவள்ளத் தாய்ந்த தேற
லெழிற்பொலி மாதர்க் கேந்த
வினிதினி னுகர்ந்து காமக்
கொழித்திரை கடலுண் மூழ்கிக்
கோதைகண் டுயின்ற வன்றே.

பொருள் : தொழித்து வண்டு இமிரும் கோதை - சிதறி வண்டுகள் முரலுங் கோதையாளின்; துணை முலை பூம்பட்டு அழித்து முள்க - துணை முலைகள் பூம்பட்டை அழித்து நீங்காமல் முயங்கலின்; மட்டு ஒழுகும் தாரான் - தேனொழுகும் மாலையான்; மணிவள்ளத்து ஆய்ந்த தேறல் - மணிகளிழைத்த கிண்ணத்திலே ஆராய்ந்த மதுவை; எழில் பொலி மாதர்க்கு ஏந்த - அழகினால் விளங்கிய விமலைக்கு ஏந்த; இனிதினின் நுகர்ந்து - இனிதாகப் பருகி; காமக் கொழித்திரை கடலுள் மூழ்கி - காமமாகிய கொழித்து இரைக்குங் கடலிலே மூழ்கி; கோதை கண் துயின்ற - கோதையின் கண்கள் துயின்றன.

விளக்கம் : தொழித்தல் - சிதறுதல். இமிரும் - முரலும். கோதை : விமலை. முள்குதல் - முயங்குதல். (98)

1987. பாசிலை சுருட்டி மைந்தன்

கொடுக்கிய பரந்து மின்னும்

தூசுலா மல்கு றீண்டத்
 துயிற்கண்கள் விழித்த தோற்றம்
 வாசவான் குவளை மெல்ல
 வாய்விடா நின்ற தொக்கு
 மேசுவ தொன்று மில்லா
 விணைவட முலையி னாட்கே.

பொருள் : பாசிலை சுருட்டி மைந்தன் கொடுக்கிய - வெற்றிலையை மடித்துச் சீவகன் விமலைக்குக் கொடுத்தற்கு; பரந்து மின்னும் தூசு உலாம் அல்குல் தீண்ட - பரவி மின்னும் ஆடை உலாம் அல்குலைத் தீண்டின அளவிலே; ஏசுவது ஒன்றும் இல்லா இணைவட முலையினாட்கு - குற்றம் சிறிதும் இல்லாத வட மணிந்து இணைந்த முலையாட்கு; துயில் கண்கள் விழித்த தோற்றம் - துயின்ற கண்கள் மலர்ந்த காட்சி; வாச வான் குவளை மெல்ல வாய்விடா நின்றது ஒக்கும் - மணமுறும் சிறந்த குவளை (முன்பு அலருந் தன்மையின்றி) மெல்ல அலருந்தன்மையை ஒக்கும்.

விளக்கம் : வெற்றிலை மடித்துக் கொடுத்தற் கென்றது இடக்கர். புணர்ச்சிக்கண் நாண் தோன்றலின், தூசு நெகிழ்ந்து மேற்கிடந்தமை தோன்ற உலாவும் என்றார். (99)

1988. கங்குற்பாற் புகுந்த கள்வ
 னிவனெனக் கதுப்பிற் றாழ்ந்த
 தொங்கலான் முன்கை யாத்துச்
 சொல்லுநீ வந்த தென்ன
 நங்கையான் பசித்து வந்தே
 எனப்பொரு ணயப்ப தென்றாட்
 கங்கலுழ் மேனி யாய்நின்
 னணிநல வமிழ்த மென்றான்.

பொருள் : கங்குல்பால் புகுந்த கள்வன் இவன் என்று - இரவிலே புகுந்த கள்வன் இவனென்று கூறி; கதுப்பில் தாழ்ந்த தொங்கலான் முன்கை யாத்து - கூந்தலில் தங்கிய மாலையினால் அவன் முன்கையைக் காட்டி; நீ வந்தது சொல்லு என்ன - இனி நீ வந்த வேலையைக் கூறு என்று வினவ; நங்கை! யான் பசித்து வந்தேன் - நங்கையே! யான் பசியால் வந்தேன் (என்று கூற); எப்பொருள் நயப்பது என்றாட்கு - எப்பொருளை நீ

விரும்புவது என்றாட்கு; அம் கலுழ் மேனியாய்! நின் அணிநல அமிழ்தம் என்றான் - அழகொழுகும் மெய்யினாய்! நின் அழகாகிய அமிழ்தம் முழுதும் என்றான்.

விளக்கம் : பசித்துண்பார்க்கு உணவுகள் பல என்பது தோன்ற, எப்பொருள் என்றான். துயில் மயக்கமாதலின் தானறியாமற் புகுந்த கள்வன் என்று அசதியாடினாள். (100)

1989. செயிர்த்தவள் சிவந்து நோக்கிச்

சீறடி சென்னி சோத்தி
யயிர்ப்பதென் பணிசெய் வேனுக்
கருளிற்றுப் பொருள தென்ன
வுயிர்ப்பது மோம்பி யொன்று
முரையலை யாகி மற்றிப்
பயிர்ப்பில்பூம் பள்ளி வைகு
பகட்டெழின் மார்ப வென்றாள்.

பொருள் : செயிர்த்தவள் சிவந்து நோக்கி - (நின்னலம் என்றதனாற்) சீற்றங் கொண்டவள் கண் சிவந்து பார்க்க; சீறடி சென்னி சேர்த்தி - அவள் சிற்றடியிலே தன் முடியை வைத்து; அயிர்ப்பது என்? - என்னை ஐயுறுதல் ஏன்?; பணிசெய்வேனுக்கு அருளிற்றுப் பொருள் அது என்ன - நின் ஏவல் செய்வேனுக்கு நீ அருளியது யாது ஒன்று அதுவே பொருள் என்ன; பயிர்ப்புஇல் பகட்டு எழில் மார்ப! - அருவருப்பை அறியாத பெருமை பொருந்திய அழகிய மார்பனே!; உயிர்ப்பதும் ஒம்பி - நீ இறந்துபடுதலையும் தவிர்த்து; ஒன்றும் உரையலை ஆகி - ஒன்றும் கூறாமல்; இப்பூம் பள்ளி வைகு என்றாள் - இந்த மலரணையிலே தங்குக என்றாள்.

விளக்கம் : முன்னர் நின்னலம் என்றதனால், பிறர் நலமின்றி நின்னலம் என்பது போதருதலின் அது செயிராயிற்று. நோக்கி - நோக்க. அது பொருள் என்றான், நீ இறந்துபடுக என்று நீ கூறினும் அதுவே எனக்குப் பொருள் என்பது தோன்ற. எனவே, ஊடலும் கூடலும் கூறினாரென்க. (101)

1990. உள்ளிழு துடைய வெம்பி

யுற்பல வருவு கொண்ட
வெள்ளியிற் புனைந்த கோல
விளக்கொளி வெறுவி தாக
வள்ளிதழ்க் கோதை வல்லான்
வட்டிகை நுதியின் வாங்கிப்
பள்ளிமே லெழுதப் பட்ட
பாவைபோ லாயி னாளே.

பொருள் : வெள்ளியிற் புனைந்த கோல விளக்கு - வெள்ளியாற் செய்த அழகிய விளக்கு; உள் இழுது உடைய வெம்பி - இழுது உடையும்படி தீ மிகுந்து எரிதலின்; உற்பல உருவு கொண்ட ஒளி வெறுவிதாக - அரக் காம்பலின் வடிவைக் கொண்ட ஒளி, விடியற்கால மாதலின் அவ்வொளி கெட; வள் இதழ்க் கோதை - வளவிய இதழையுடைய கோதையினாள்; வட்டிகை நுதியின் வாங்கி - துகிலிகை நுனியாலே வட்டிகைப் பலகையினின்றும் நீக்கி; பள்ளிமேல் எழுதப்பட்ட பாவை போல் ஆயினாள் - பள்ளியின் மேல் எழுதப்பட்ட பாவையாயினாள்.

விளக்கம் : வாங்குதல் ஈண்டு நீக்குதற்பொருளது. இனி, கட்டிலேறிய என்னுஞ் செய்யுள் முதலியவற்றை ஒருநாளைக் கூட்டமாக்கி உரைப்பாருமுளர். (102)

வேறு

1991. மங்கையர் பண்ணிய மருத யாழ்குழ
னங்கையைப் பிரியுமிந் நம்பி யின்றென
வங்கதற் கிரங்கின வாறும் பேதுறக்
கங்குல்போய் நாட்கடன் கழிந்த தென்பவே.

பொருள் : ஆரும் பேதுற - கூடியிருந்தோ ரெல்லோரும் பிரிவை நினைந்து வருந்த; மங்கையர் பண்ணிய மருதயாழ் குழல் - மங்கையர் இசைத்த மருதயாழும் குழலும்; இந் நம்பி நங்கையை இன்று பிரியும் என - இந் நம்பி இவளை இன்று பிரிவான் என்று; அங்கு அதற்கு இரங்கின - அங்கே அதற்காக இரங்கின போன்றன; கலங்குல்போய் நாள் கடன் கழிந்தது - இரவு விலகக், காலைக்கடனும் முடிந்தது.

விளக்கம் : மருதம் - காலைப்பண். போய் - போக. பண்ணிய - இசைத்த. மருதயாழ் - மருதம் என்னும் காலைப் பண்ணை இசையாநின்ற யாழ் என்க குழல் - வேய்ங்குழல். நங்கை : விமலை; நம்பி : சீவகன் அதற்கு - அப்பிரிவிற்கு. ஆரும் - யாரும். பேது - துன்பம். போய் - போக. (103)

1992. ஏந்துபூங் கோதைக டிருத்தி யேர்படச்
சாந்துகொண் டிளமுலை யெழுதித் தையறன்
காந்தள முகிழ்விரல் கையி னாற்பிடித்
தாய்ந்தவட் கிதுசொலு மலங்கல் வேலினான்.

பொருள் : அலங்கல் வேலினான் - மாலையணிந்த வேலினான். ஏந்து பூங்கோதைகள் ஏர்படத் திருத்தி - ஏந்திய பூங்கோதை அழகுறத் திருத்தி; சாந்து கொண்டு இளமுலை எழுதி - சந்தனங் கொண்டு இளமுலையிலே எழுதி; தையல் தன் காந்தள் அம்முகிழ்விரல் கையினால் பிடித்து - தையலின் காந்தளின் அழகிய அரும்புபோலும் விரலைக் கையினாற் பற்றி; அலங்கல் வேலினான் அவளுக்கு ஆய்ந்து இதுசொலும் - மாலையணிந்த வேலினான் அவளும் ஆராய்ந்து இதனைக் கூறுவான்.

விளக்கம் : ஏர் - அழகு. ஏர்படத்திருத்தி என மாறுக. முலையிற்றொய்யிலெழுதி என்க. முகிழ் - அரும்பு. ஆய்ந்து - ஆராய்ந்து துணிந்து என்க. அவட்கு : விமலைக்கு. (104)

1993. பூவினுட் டாழ்குழற் பொன்செ யேந்தல்குன்
மாவினுட் டாழ்தளிர் மருட்டு மேனியாய்
காவினுட் டோழரைக் கண்டு போதர்வே
னேவினுட் டாழ்சிலை யெறிந்த கோலினே.

பொருள் : பூவினுள் தாழ் குழல் - பூவினுள் தங்கிய குழலையும்; பொன் செய் ஏந்து அல்குல் - மேகலையணைந்த அல்குலையும் உடைய; மாவினுள் தாழ் தளிர் மருட்டும் மேனியாய்! - மாந்தளிரை மயக்கும் மேனியினாய்!; ஏவினுள் தாழ்சிலை எறிந்த

கோலின் - ஏவுந் தோழிற் குறைந்த வில்லெய்த அம்புபோல; காவினுள் தோழரைக் கண்டு போதர்வேன் - காவிலே என் தோழரைக் கண்டு மீளுவேன்.

விளக்கம் : செய்பொன் - மேகலை. தாழ்சிலை எறிந்த கோலின் - இதனை அவள் அணித்தே சென்று விரைந்து வருவான் எனக் கூறியதாக நினைத்தற்கும், அவன் வலியிலாதான் எய்த அம்பு அவனிடத்தே திரும்பிவாராமை போலத் தான் வேறிடத்துச் செல்லுதற்கும் உவமையென எண்ணினார். (105)

1994. என்றவ னுரைத்தலு மெழுது கண்மலர்
நின்றநீ ரிடைமணிப் பாவை நீந்தலின்
மன்றனா றரிவையைத் தெருட்டி மாமணிக்
குன்றனான் கொடியவள் குழைய வேகினான்.

பொருள் : என்று அவன் உரைத்தலும் - என்று அவன் கூறினானாக; எழுது கண்மலர் நின்ற நீரிடை மணிப்பாவை நீந்தலின் - மையெழுதிய கண் மலரில் ததும்பி நின்ற நீரிலே கண்மணிப் பாவை நீந்துதலின்; மாமணிக் குன்றனான் மன்றல் நாறு அரிவையைத் தெருட்டி - பெரிய மணிக் குன்றையை சீவகன் மணங் கமழும் அவளைத் தெளிவித்து; கொடியவள் குழைய ஏகினான் - அவள் வருந்தத் தான் சென்றான்.

விளக்கம் : அவன் : சீவகன். கண்மணியின் கட்பாவை என்க. மன்றல் - மணம். அரிவையை : விமலையை. குன்றனான் : சீவகன். (கொடிவள்) கொடிபோல்பவன் என்க. (106)

விமலையார் இலம்பகம் முற்றிற்று.

சீவக சிந்தாமணி: 9. சுரமஞ்சரியார் இலம்பகம்

கதைச் சுருக்கம்: சீவகனுடைய புதுமணக் கோலத்தைக் கண்டு மகிழ்ந்த தோழர்கள் அவனை நோக்கி, ஐய! நீ மணந்த நங்கையின் பெயர் கூறுக ! என்று வினாயினர். சீவகன் அவள் பெயர் விமலை என்றான். அதுகேட்ட தோழர் வியந்து ஐயன் காமனே என்றனர்; அதுகேட்ட புத்திசேனன், இது வியத்தற்குரிய தன்று. இவ்வூரிடத்தே ஆடவர்

பெயர் கேட்பினும் வெகுள்வாளொரு நங்கையுள்; சுரமஞ்சரி என்னும் அவள் காமனே தன்னெதிர் செல்லினும் காணாளாய் வெறுப்பள். அவளை மயக்கிச் சீவகன் மணம் புணர்வான் எனின் இவனை யான் காமதிலகன் என்றே பாராட்டுவேன் என்றனன். அதுகேட்ட சீவகன் புத்திசேன! நாளையே அவளை மயக்கிக் காமன் கோட்டத்தே கொணர்வல். அப்பொழுது நீ அக்கோட்டத்தே காமன் படிவத்தின் பின் மறைந்திருப்பாயாக, என்று கூறிப் புறப்பட்டுச் சென்றான்.

சென்ற சீவகன் கண்டோ ரிரங்கத் தகுந்த முதுபார்ப்பனப் படிவம் கொண்டு, தண்டுன்றி நடை தளர்ந்து கூனிக் குறுவுயிர்ப் புடையனாய்ச் சுரமஞ்சரியின் மாளிகை வாயிலை எய்தினன். இவனது வருகை கண்ட வாயின் மகளிர் இரக்கமுடையராய்ச் சுரமஞ்சரியின்பாற் சென்றுணர்த்தினர். அதுகேட்ட சுரமஞ்சரியும் இரக்கமுடையளாய் அத்தகைய முதுபார்ப்பானைக் காண்டலால் நம் நோன்பிற்கு இழுக்கொன்றுமில்லை யாதலால் அவனை வரவேற்று விருந்தாட்டல் நன்று என எண்ணி விரைந்து வந்து அவ் வேதியனை வரவேற்றனள். முகமன் மொழிந்து, ஐய! நீயிர் இவண் வந்தது யாது கருதியோ? என்று வினவினள்! அவன், யான் திருநீர்க் குமரியாட ஈண்டு வந்தேன், என்றனன். அவள், அதனாற் பயன் என்ன? என்றனள். அவன் இம் மூப்பொழியும், என்றான். அதகேட்ட சுரமஞ்சரி நகைத்து இவர் பித்தர்போலும் என்று இரங்கி இவர் தம் பசி தீர்ப்பது அறமாம் என்று கருதி அம் முதுபார்ப்பானை அன்புடன் அழைத்தேகி அறுசுவை அடிசிலாட்டிப் போற்றி ஆண்டொர் பள்ளிமிசை அயர்வகலப் படுக்கச் செய்தனள்.

படுத்திருந்த பார்ப்பனன் பின்னர் ஓர் அமுத கீதம் பாடினன். அதுகேட்ட மகளிர் வியந்து மயங்கினர். தோழிமார் இவர் கீதம் சீவகசாமியின் இன்னிசையையே ஒத்துளது. என்றனர். அதுகேட்ட சுரமஞ்சரி சீவகன் என்ற பெயர்கேட்ட அளவிலே, தோழியரை நோக்கி, அன்புடையீர்! நாளையே காமன் கோட்டஞ் சென்று வழிபாடு செய்து யான் அக் காளையை விரைவில் எய்த முயல்வேன், என்றனள். அங்ஙனமே மறுநாள் சுரமஞ்சரி தோழியோடும் முதுபார்ப்பனனோடும் காமன் கோட்டத்தை அடைந்தனள். அந்தணனை அயலிலோர் அறையினுள் வைத்தனள்.

காமன் படிவத்தின் பின்புறத்தே புத்திசேனன் முன்னரே சென்று காத்திருந்தான். சுரமஞ்சரி தமிழளாய்க் காமன் முன் சென்று, காமதேவா! நீ சீவகனை எனக்குத் தருவாயாயின் யான் நினக்கு மீன் கொடியும், மலரம்பும், கருப்புச் சிலையும் தேரும், ஊருந் தருகுவல்! என வேண்டி நின்றனள். அத் தெய்வப் படிமத்தின் பின்னிருந்த

புத்திசேனன், நங்காய்! நீ அச் சீவகனைப் பெற்றாய். விரைந்து சென்று அவனைக் காணுதி! என்று விளம்பினன். அது தெய்வத்தின் தீங்குரவே என்று கருதினர் சுரமஞ்சரி. மீண்டுங் காமனை வணங்கி அந்தணனிருந்த அறைக்குட் சென்றாள். ஆண்டுச் சீவகன் தன்னுண்மை யுருவத்தொடு நின்றான். கண்ட மஞ்சரி துண்ணென மருண்டாள்; நாணிள். காளை அக்காரிகையைக் காதல் கூர்ந்து தழீஇயினான். நாளை மணப்பேன் என்று உறுதி கூறி விடுத்தனன்.

சுரமஞ்சரி விம்மித மெய்தித் தன்னில்லம் புக்கனள். இரு முதுகுரவரும் இந் நிகழ்ச்சியறிந்து மகிழ்ந்தனர்; தமர்க்கெலாம் உணர்த்தினர். சீவகனைத் தோழர்கள் காமதிலகனே என்று வியந்து பாராட்டினர். சுரமஞ்சரியின் தந்தை குபேரமித்திரன் சுரமஞ்சரிக்கும் சீவகனுக்கும் திருமணம் செய்வித்தான். சீவகன் அற்றைநாளிரவு அவளோடு கூடி இன்புற்றிருந்தனன். மறுநாள் தன்னில்லத்திற் சென்று தந்தையுந் தாயுமாகிய கந்துக் கடனையும் சுநந்தையையும் கண்டு வணங்கி மகிழ்வித்தனன். காந்தருவதத்தையையும் குணமாலையையும் கண்டு அளவளாவினன். கந்துக்கடனுக்கு மேல் நிகழ்த்தவேண்டியவற்றை உணர்த்தினன். பின்னர் அவன்பால் விடைபெற்றுக் கொண்டு தோழரோடு குதிரை வாணிகர் போன்று உருக்கொண்டு அவ்வேமாங்கதத்தினின்றும் புறப்பட்டனன்.

1995. வாளி ரண்டு மாறு வைத்த
 போன்மழைக்கண் மாதரார்
 நாளி ரண்டு சென்ற வென்று
 நைய மொய்கொள் காவினுட்
 டோளி ரண்டு மன்ன தோழர்
 தோன்றலைப்பு ணாந்தபின்
 றாளி ரண்டு மேத்தி நின்று
 தைய னாமம் வேண்டினார்.

பொருள் : வால் இரண்டு மாறு வைத்த போல் மழைக்கண் மாதரார் - இரண்டு வாட்களை எதிராக வைத்தன போலக் குளிர்ந்த கண்களையுடைய (காவிலுள்ள) மங்கையர்; நாள் இரண்டு சென்ற என்று நைய - நாட்கள் இரண்டு சென்றன என்று வருந்த; மொய் கொள் காவினுள் - மரம் நெருங்கிய பொழிலில்; தோளிரண்டும் அன்ன தோழர் - சீவகனுடைய இரு தோளையும் போன்ற தோழர்; தோன்றலைப் புணர்ந்தபின் - சீவகனைக் கூடியபின்னர்; தாளிரண்டும் ஏத்தி நின்று தையல் நாமம் வேண்டினார் -

இரண்டு தாள்களையும் போற்றி நின்று அவன் மணந்த தையலின் பெயரைக் கூறுக என்றனர்.

விளக்கம் : மாதரார் : கூடவந்த போக மாதர்கள். இனி, விமலையிடத்து ஒருநாளைக் கூட்டமே கொள்ளின், மாதரார் இருநாள் நைய, இவர்கள் தையல் யாரென வினவிப் பின்னும் சுரமஞ்சரி இடம் விடுத்ததாகக் கொள்க. எனவே விமலையிடம் ஒரு நாளும் சுரமஞ்சரியிடம் ஒருநாளும் கணக்காயின. (1)

1996. பாடுவண் டிருந்த வன்ன பல்கலை யகல்குல்
வீடு பெற்ற வரும் வீழும் வெம்முலைவி மலையென்
றாடு வான ணிந்த சீர ரம்பை யன்ன வாணுத
லாடி னும்பு ணாந்த தொத்தி னியவளு ளாளரோ.

பொருள் : பாடு வண்டு இருந்த அன்ன பல்கலை அகல் அல்குல் - முரலும் வண்டுகள் தங்கினாற்போலப் பல மணிகளையுடைய மேகலையையுடைய அகன்ற அல்குலையும்; வீடு பெற்ற வரும் வீழும் வெம்முலை - துறந்தவரும் இல்லறம் புக விழையும் வெம்முலைகளையும்; ஆடுவான் அணிந்த சீர் அரம்பை அன்ன - ஆடுவதற்கணி செய்ப் பெற்றாலன்ன சிறப்பினையுடைய அரம்பையைப் போன்ற; வாணுதல் விமலை என்று - வாணுதலாள் விமலை என்று பெயர் கூறப்பட்டு; ஊடினும் புணர்ந்தது ஒத்து இனியவள் உளாள் - ஊடினாலும் கூடினாற் போன்ற இனியவள் இருக்கின்றனர்.

விளக்கம் : ஊடல் கடிதின் தீர்தலிற் கூடல் போன்றது. வண்டிருப்பன்ன பல்காழ் அல்குல் (பொரு-39) என்றார் பிறரும். வீடு பெற்றவர் - இல்வாழ்வினின்று விடுதலை பெற்றவர் : துறவிகள். பெற்ற வரும் - என்பதிலுள்ள உம்மை உயர்வு சிறப்புப் பொருளது. ஆடுவான் : வான் விசுதிபெற்ற வினையெச்சம். (2)

1997. அம்பொ ரைந்து டைய்ய காம
ணைய்ய னென்ன வந்தண
னம்பு நீர ரல்லர் நன்கு
ரங்கு நீர ராயினுந்

தங்கு ரவ்வர் தாங்கொடுப்பி
 நெஞ்சு நோந்து தாழ்வர்தாம்
 பொங்க ரவ்வ வல்கு லாரெ
 னப்பு கன்று சொல்லினான்.

பொருள் : ஐயன் ஒரைந்து அம்புடைய காமன் என்ன - சீவகன் ஐந்து மலர்க்
 கணைகளையுடைய காமன் என்று தோழர்கள் வியந்தாராக; அந்தணன் - (அதுகேட்ட)
 புத்தி சேனன்; நம்பு நீரர் அல்லர் நன் குரங்கு நீரர் ஆயினும் - தம்மால் விரும்பப்படும்
 தன்மையிலராய் நல்ல குரங்கினியல்பை உடையராயினும்; தம் குரவர் தாம்
 கொடுப்பின் - தம் பெற்றோர் கொடுப்பாராயின்; பொங்கு அரவ அல்குலார் நெஞ்சு
 நேர்ந்து தாழ்வர் - சீறும் பாம்பின் படம் போன்ற அல்குலையுடைய குடிப்பிறந்த மகளிர்
 மனம் ஒப்பி அவரை வழிபடுவர்; எனப் புகன்று சொல்லினான் - என்று நகையாடலை
 விரும்பிக் கூறினான்.

விளக்கம் : நம்பு - விருப்பம், நன்குரங்கு - பொல்லாங்குக்கு நன்றான குரங்கு.
 பெற்றோர் குரங்கு நீருக்குத் தம்மைக் கொடுப்பினும் நெஞ்சு நேர்ந்து வழிபடுவர்
 என்றான். (3)

1998. அற்று மன்று கன்னி யம்ம டந்தை மார ணிநலம்
 முற்றி னாரை நீடு வைப்பின் மூள்கும் வந்து பாவமுங்
 குற்ற மற்று மாகு மென்று கோதை சூழ்ந்து கூறினார்க்
 குற்ற டுத்த யாவு யிர்த்தொழிதல் யார்க்கு மொக்குமே.

பொருள் : அற்றும் அன்று - அத்தன்மையது மட்டும் அன்று; கன்னி அம் மடந்தைமார் -
 கன்னியராகிய அம் மகளிரை; அணிநலம் முற்றினாரை நீடு வைப்பின் பாவமும் வந்து
 மூள்கும் - அழகன் நலம் முதிர்ந்தவராக நீண்ட நாள் வைத்திருப்பின், அதனாற் பாவமும்
 வந்து மிகும்; மற்றும் குற்றம் ஆகும் - மேலும் குடிப் பழியும் உளதாம்; என்று - என்று
 கருதி; கூறினார்க்கு - பேசினார்க்கு; கோதை சூழ்ந்து உற்று அடுத்து - தாமே தம்
 மகளைச் சூழ்ந்து கொண்டு சென்று கொடுத்து; அயாவுயிர்த்து ஒழிதல் யார்க்கும்
 ஒக்கும் - தம்சுமை கழிந்து இளைப்புத் தீர்ந்து விடுதல் குடிப்பிறந்து பழி
 நாணுவார்க்கெலாம் ஒக்கும்.

விளக்கம் : இதுவும் பழிநாணுதல் கருதி வந்ததாகலின் நீர் வியத்தல் வேண்டா என்று புத்திசேனன் கூறினான். (4)

வேறு

1999. மதுக்குடம் விரிந்தன மாலை யாரொடும்

புதுக்கடி பொருந்துதி புக்க லூரெலாம்

விதிக்கிடை காணலாம் வீதி மாநகர்

மதிக்கிடை முகத்தியோர் மடந்தை யீண்டையாள்.

பொருள் : புக்க ஊரெலாம் - நீ சென்ற ஊர்தொறும் - மதுக்குடம் விரிந்த அன
மாலையாரொடும் புதுக்கடி பொருந்துதி - தேன் குடம் விரிந்தாற் போன்ற
மாலையாராகிய மங்கையருடன் புதுமணம் பொருந்துகின்றனை; விதிக் கிடை
காணலாம் வீதிமாநகர் - சிற்பநூலின் இயலுக்கு ஒப்புக்காணலாகும்
தெருக்களையுடைய இப் பெருநகரிலே; மதிக்கிடை முகத்தி ஓர் மடந்தை ஈண்டையாள்
- திங்களுக்கு ஒப்பான முகமுடையாள் ஒரு மங்கை இங்குள்ளாள்.

விளக்கம் : ஈண்டையாள் என்றான் நீ மணஞ் செய்து கொண்ட இந்நகரிலேயே
என்றற்கு. நகர் - வீடு எனக் கொண்டு தெருக்களையும் வீடுகளையுமுடைய ஈண்டு
என்று கூட்டுவர் நச்சினார்க்கினியர். ஈண்டு - இந்நகர். (5)

2000. ஆடவர் தனதிடத் தருகு போகினு

நாடிமற் றவர்பெயர் நயந்து கேட்பினும்

வீடுவ லுயிரென வெகுளு மற்றவள்

சேடியர் வழிபடச் செல்லுஞ் செல்வியே.

பொருள் : சேடியர் வழிபடச் செல்லும் செல்வி அவள் - பணிப்பெண்கள் வழிபாடு
செய்ய வாழும் செல்வியாகிய அவள்; ஆடவர் தனது இடத்து அருகு போகினும் -
ஆடவர்கள் தாம் வாழும் இல்லத்தின் அருகிலே சென்றாலும்; அவர் பெயர் நாடி நயந்து

கேட்பினும் - தன்னருகிலிருப்போர் ஆடவர் பெயரை நாடி விரும்பிக் கூறக்
கேட்டாலும்; உயிர் வீடுவல் என வெகுளும் - உயிர் விடுவேன் என்று சீறுவாள்.

விளக்கம் : மற்று : அசை. தனதிடம் - தான் வாழும் இல்லம். அருகு - பக்கம், அவர்
பெயர் நாடி நயந்து கேட்பினும் என மாறுக. உயிர்வீடுவல் என மாறுக. வீடுவல் :
தன்மையொருமை வினைமுற்று. இதற்கு நான் என்னும் எழுவாய் வருவிக்க. வெகுளும்
- செய்யும் என்னும் வாய்பாட்டு வினைமுற்று. இங்குப் பெண்பாற் படர்க்கையில்
வந்தது. இதற்கு அவள் என்ற எழுவாயைக் கூட்டுக. போகினும் கேட்பினும் உயிர்
வீடுவல் எனவே காணின் உயிர்விடுதல் கூறவேண்டாதாயிற்று. (6)

2001. காமனே செல்லினுங் கனன்று காண்கிலாள்
வேமெனக் குடம்பெனும் வேங்கொ டோளியை
யேழுறுத் தவணல நுகரி னெந்தையை
யாமெலா மநங்கமா திலக னென்றுமே.

பொருள் : காமனே செல்லினும் காண்கிலாள் - காமனேவரினும் அவனைக்
காணாதவளாய்; கனன்று வேம் எனக்கு உடம்பு எனும் - கனன்னு வேகும் என்னுடம்பு
என்கிற; வேய்கொள் தோளியை ஏழுறுத்து - மூங்கிலனைய தோளியை மயக்குறுத்தி;
அவள் நலம் நுகரின் - அவளழகைப் பருகிவரின்; யாம் எலாம் எந்தையை அநங்க
மாதிலகன் என்றும் - யாமெல்லோரும் நம் எந்தையைக் காமதிலகனென்று கூறுவோம்.

விளக்கம் : அநங்கமா திலகன் : மா, தட்குமா காலே (புறநா-193) என்றாற் போல
அசையாய் நின்றது. எனக்கு உடம்பு வேம் எனும் என மாறுக. வேம் - வேகும்.
ஏழுறுத்து - மயக்கி. எந்தையை என்றது சீவகனை : முன்னிலைப் படர்க்கை. (7)

வேறு

2002. தாசியர் முலைக டாக்கத்
தளையவிழ்ந் துடைந்த தண்டார்
வாசங்கொண் டிலங்கு முந்நூல்
வலம்படக் கிடந்த மார்ப

பேசிய பெயரி னானைப்
 பேதுறா தொழிவே னாகி
 னாசுமன் பிலாத புன்பெண்
 கூந்தல்யா னனைவ லென்றான்.

பொருள் : தாசியர் முலைகள் தாக்கத் தளை அவிழ்ந்து உடைந்த - சேடியரின் முலைகள் பொருதலாற் பிணிப்பு நெகிழ்ந்து விரிந்த; தண் தார் வாசம் கொண்டு இலங்கும் முந்நூல் வலம் படக் கிடந்த மார்ப! - தண்ணிய மாலை மணங் கமழ்ந்து, விளங்கும் முந்நூலுடன் வெற்றியுறக் கிடந்த மார்பனே!; பேசிய பெயரினானைப் பேதுறாது ஒழிவேனாகின் - நீ கூறிய பெயருடையானை மயக்கமுறுத்தாமல் விடுவேனாகில்; ஆசும் அன்பு இலாத புன் பெண் கூந்தல் மான் அணைக என்றான் - சிறிதும் அன்பு கொள்ளாத இழிந்த பெண்ணின் கூந்தலை யான் தழுவுக என்றான்.

விளக்கம் : அவனைப் போலவே சீவகனும் நகையாடி வஞ்சினங் கூறினான். தாசியர் - பணிமகளிர். தாசியர் முலைகள் தாக்க உடைந்த தார் மார்ப என்றது அசதியாடியது. பெயரினானை என்றது சுரமஞ்சரியை என்றவாறு. பேதுறுத்தாது எனற்பாலது பேதுறாது என நின்றது. ஆசும் - சிறிதும். புன்பெண் - கீழ்மகள். (8)

2003. வண்டுதேன் சிலைகொ ணாணா
 மாந்தளிர் மலர்க ளம்பாக்
 கொண்டவன் கோட்டந் தன்னுட்
 கொடியினைக் கொணர்ந்து நீல
 முண்டது காற்றி யாண்பே
 ளூட்டுவ லுருவக் காமன்
 கண்டபொற் படிவஞ் சார்ந்து
 கரந்திரு நாளை யென்றான்.

பொருள் : வண்டு தேன் சிலைகொள் நாணா மலர்கள் அம்பாக் கொண்டவன் - வண்டுந் தேனும் வில்கொண்ட நாணாக, மலர்கள் அம்பாகக் கொண்டவனுடைய, கோட்டந் தன்னுள் மாந்தளிர்க் கொடியினைக் கொணர்ந்து - கோயிலிலே மாந்தளிரைப் போன்ற மேனியையுடைய கொடியைக் கொண்டுவந்து - நீலம் உண்டது காற்றி - வெண்ணூல் நீலமுண்டதனை உமிழ்ந்தாற் போல அவள் புதிதாகக் கொண்ட கோட்பாட்டைப் போக்கி; ஆண்பேர் ஊட்டுவல் - அவள் இயல்பாகக் கோடற்குரிய ஆண் பெயரை

ஊட்டுவேன்; உருவக் காமன் கண்ட பொன் படிவம் சார்ந்து - வடிவையுடைய
காமனாகப் பொன்னாற் செய்த வடிவத்தைச் சார்ந்து; நாளை கரந்திரு என்றான் -
நாளை மறைந்திரு என்றான்.

விளக்கம் : காற்றி யென்றதற் கேற்ப ஊட்டுவேன் என்றான். சிலைகள் என்ற பாடம்
இருப்பின் சேமவில்லைக் கூட்டுக. (9)

வேறு

2004. இழைக்கண் வெம்முலை யிட்டிடை யேந்தல்குன்
மழைக்கண் மாதரை மாலுறு நோய்செய்வான்
முழைக்கண் வாளரி யேறன மொய்ப்பினா
னுழைக்க ணாளர்க் குரைத்தெழுந் தானரோ.

பொருள் : முழைக்கண் வாள் அரி யேறு அன மொய்ப்பினான் - குகையிலுள்ள கொடிய
சிங்க வேற்றைப் போன்ற வலிமையுடையான்; இழைக்கண் வெம்முலை இட்டிடை
ஏந்தல்குல் மழைக்கண் மாதரை - அணிகளைத் தன்னிடத்தே கொண்ட வெவ்விய
முலைகளையும் சிற்றிடையையும் ஏந்திய அல்குலையும் குளிர்ந்த கண்களையும்
உடைய சுரமஞ்சரியை; மாலுறுநோய் செய்வான் - மயக்கம் பொருந்திய நோயை
உண்டாக்குவதற்கு; உழைக்கணாளர்க்கு உரைத்து எழுந்தான் - அருகிலிருக்குங் கண்
போன்றவர்களுக்குக் கூறி எழுந்தான்.

விளக்கம் : இழை - அணிகலன். இட்டிடை - சிற்றிடை. மழைக்கண் - குளிர்ச்சியுடைய
கண். மாதரை : சுரமஞ்சரியை. மால் - மயக்கம். அரியேறு - ஆண்சிங்கம்.

உழைக்கணாளர். நண்பர் அரோ : அசை. (10)

2005. சோருங் காரிகை யாள்சுர மஞ்சரி
யாரஞ் சூடிய வம்முலைப் பூந்தடந்
தாசு மார்பமுந் தண்ணெனத் தோய்வதற்
கோரு முள்ள முடன்றெழு கின்றதே.

பொருள் : சோரும் காரிகையாள் சுரமஞ்சரி - ஒழுகும் அழகுடையாளாகிய
 சுரமஞ்சரியின்; ஆரம் சூடிய அம்முலைப் பூந்தடம் - ஆரம் அணிந்த அழகிய
 முலைகளாகிய பூந்தடத்திலே; தாரும் மார்பமும் தண் எனத் தோய்வதற்கு - மாலையும்
 மார்பும் குளிரத் தழுவுதற்கு; ஓரும் - உள்ளம் - அவள் வடிவை இங்ஙனம் இருக்கும் என
 ஆராயும் உள்ளம்; உடன்று எழுகின்றது - வருந்தி எழுகின்றது.

விளக்கம் : இச் செய்யுள் சீவகன் கூற்றாக அமைந்தது. நூலாசிரியர் கூற்றாகக்
 கொள்ளினும் அமையும். கனகபதாகை ஆண்டுக் கூறலானும் ஈண்டுப் புத்திசேனன்
 கூறலானும் ஊழானும் வருந்தி அவன் வடிவை ஓரும் என்றார். காரிகை - அழகு;
 அழகொழுகும் சுரமஞ்சரி என்றவாறு. ஆரம் - முத்துமாலை. தார் - மாலை. தண்ணென -
 குளிரும்படி. ஓரும் - ஆராயா நிற்கும். (11)

வேறு

2006. கடைந்தபொற் செப்பெனக் கதிர்த்து வீங்கின
 வடஞ்சுமந் தெழுந்தன மாக்கண் வெம்முலை
 மடந்தைதன் முகத்தவென் மனத்தி னுள்ளன
 குடங்கையி னெடியன குவளை யுண்கணே.

பொருள் : கடைந்த பொன் செப்பு எனக் கதிர்த்து வீங்கின - கடைந்த பொற் கிண்ணம்
 போலக் கதிருடன் பருத்தனவும்; வடம் சுமந்து எழுந்தன மாக்கண் வெம்முலை -
 வடத்தைச் சுமந்து வளர்ந்தனவும் ஆகும் பெரிய கண்களையுடைய வெம்முலைகள்;
 குவளை உண்கண் - குவளையனைய மையுண்ட கண்கள்; குடங்கையின் நெடியன -
 உள்ளங்கையினும் பெரியனவாகி; மடந்தை தன் முகத்த - அம் மங்கையின்
 முகத்தனவாய்; என் மனத்தில் உள்ளன - என் உள்ளத்தில் உள்ளன

விளக்கம் : மனத்திலுள்ளன என்றது, நங்கைகண் போலும் வேலவனே (சீவக-896)
 என்று சொன்னதை உட்கொண்டு. (12)

2007. ஏத்தரு மல்லிகை மாலை யேந்திய

பூத்தலைக் கருங்குழற் புரியி னாற்புறம்
யாத்துவைத் தலைக்குமீவ் வகுளி லாணலங்
காய்த்தியென் மனத்தினைக் கலக்கு கின்றதே.

பொருள் : ஏத்த அரும் மல்லிகை மாலை ஏந்திய - புகழ்தற்கரிய மல்லிகை மாலையைச் சூடிய; பூத்தலைக் கருங்குழற் புரியினால் - பூவைத் தலைக்கொண்ட கருங்குழலாகிய கயிற்றினால்; புறம் யாத்து வைத்து அலைக்கும் - என புறத்தைப் பிணித்து வைத்து வருத்துகின்ற; இவ் அருளிலாள் நலம் - இந்த அருளில்லா தவளுடைய அழகு; என் மனத்தினைக் காய்த்திக் கலக்குகின்றது - என் உள்ளத்தைச் சுட்டு வருத்துகின்றது.

விளக்கம் : ஏத்தரும் என்பது, ஏத்துதல் தரும் என்பதன் விகாரம் என்பர் நச்சினார்க்கினியர். காய்த்தி - வெம்மைப்படுத்தி; காடுகை காய்த்திய நீடுநாள் இருக்கை (பதிற் : 12 : 9). (13)

2008. சில்லரிக் கிண்கிணி சிலம்புஞ் சீறடிச்
செல்விதன் றிருநலஞ் சேரும் வாயிறா
னல்லலங் கிழவனோ ரந்த ணாளனாய்ச்
செல்லல்யான் றெளிதாக வுடைத்தென் றெண்ணினான்.

பொருள் : சில்அரிக் கிண்கிணி சிலம்பும் சீறடிச் செல்விதன் - சிலவாகிய பரல்களையுடைய கிண்கிணி ஒலிக்கும் சிற்றடியை உடைய செல்வியின்; திருநலம் சேரும் வாயில்தான் - அழகிய நலத்தை அடையும் வழிதான் : அல்லல் கிழவன் ஓர் அந்தணாளனாய் யான் செல்லல் - பசிப்பிணியையுடைய முதியவனாகிய ஓர் அந்தணனாக யான் செல்வது; தெளிதகவு உடைத்து என்று எண்ணினான் - அவள் ஐயுறாத தெளிவுடையது என்று எண்ணினான்.

விளக்கம் : சில்அரி - சிலவாகிய பரல்கள், சிலம்பும் - ஒலிக்கின்ற. சிறுமை + அடி = சீறடி. யான் செல்வல் என மாறுக. தெளிதகவு - தெளியும் தன்மை. (14)

2009. அணங்கர வுரித்ததோ லனைய மேனியன்

வணங்குநோன் சிலையென வளைந்த யாக்கையன்
பிணங்குநூன் மார்பினன் பெரிதொர் பொத்தக
முணர்ந்துமூப் பெழுதின தொப்பத் தோன்றினான்.

பொருள் : அணங்கு அரவு உரித்த தோல் அனைய மேனியன் - வருத்தும் பாம்பு உரித்த தோல் போன்ற மேனியனும்; வணங்குநோன் சிலையென வளைந்த யாக்கையன் - வளைந்த பெரிய வில்லென வளைந்த யாக்கையனும்; பிணங்கும் நூல் மார்பினன் - மேலாடையுடன் பிணங்கிய நூலணிந்த மார்பினனும் ஆகி; பெரிது ஓர் பொத்தகம் உணர்ந்து - மூப்பிலக்கணத்தையுடைய பெரிய ஒரு நூலை ஆராய்ந்து; மூப்பு எழுதினது ஒப்பத் தோன்றினான் - அம் மூப்பை எழுதியதைப்போலத் தோன்றினான்.

விளக்கம் : அணங்கரவு : வினைத்தொகை மேனியன் - நிறமுடையன். நோன்சிலை - வலிய வில். யாக்கை - உடல். பொத்தகம் - நூல்; ஈண்டு, மூப்பிலக்கண நூல். (15)

2010. வெண்ணரை யுடம்பினன் விதிர்த்த புள்ளிய
னுண்ணவி ரறுலைய னொசிந்த நோக்கினன்
கண்ணவிர் குடையினன் கைத்தண் டுன்றினன்
பெண்ணலங் காதலிற் பேயு மாயினான்.

பொருள் : வெண்நரை உடம்பினர் - வெண்மையான நரை பொருந்திய மெய்யினனாய்; விதிர்த்த புள்ளியன் - தெறித்த புள்ளியனாய்; நுண்நவிர் அறுவையன் - நுண்ணிதாகக் கிழிந்த ஆடையனாய்; நொசிந்த நோக்கினன் - தலை வளைதலின் வளைந்த பார்வையனாய்; கண்நவிர் குடையினன் - கிழிந்த குடையினனாய்; கைத்தண்டு ஊன்றினன் - கையிலே ஒரு தண்டை ஆதரவாக ஊன்றியவனாய் : பெண் நலம் காதலின் பேயும் ஆயினான் - பெண்ணின் நலத்தைக் காதலித்தலின் பேயின் தன்மையும் ஆயினன்.

விளக்கம் : பலிகொண்டு பெயரும் பாசம்போலத் திறைகொண்டு பெயர்தி (பதிற். 78) என்றாற்போல. பெற்றே போதலின் பேயின் தன்மையன் ஆயினன், என்றார். (16)

2011. யாப்புடை யாழ்மிட நென்னுந் தோட்டியாற்

றூப்புடை யவணலந் தொடக்கும் பாகனாய்

மூப்பெனு முகபடாம் புதைந்து முற்றிழை

காப்புடை வளநகர் காளை யெய்தினான்.

பொருள் : யாப்பு உடை யாழ்மிடறு என்னும் தோட்டியால் - பிணிப்பையுடைய யாழையொத்த மிடறு என்னும் தோட்டியாலே; தூப்புடையவள் நலம் தொடக்கும் பாகனாய் - (ஆடவரை நீக்கின) தூய நெஞ்சிடத்தையுடையவள் நலத்தைப் பிணிக்கும் பாகனாய்; மூப்பு எனும் முகபடாம் புதைந்து - முதுமை என்னும் முகபடாத்திலே மறைந்து; முற்றிழை காப்புடை வளநகர் காளை எய்தினான் - சுரமஞ்சரியின் காவலையுடைய வளமனையைச் சீவகன் அடைந்தான்.

விளக்கம் : இவனை அறியாதபடி மறைத்தலின் முகபடாம் என்றார். யாப்பு - கட்டு. யாழ்மிடறு - யாழை ஒத்த மிடறு, தூப்புடை - தூய இடம்; என்றது தூய நெஞ்சம் என்றவாறு முற்றிழை : அன்மொழித் தொகை. இச்செய்யுளை யடுத்துச் சிலு பிரதிகளில் கீழ்வரும் செய்யுள் காணப்படுகின்றது. இதற்கு நச். உரை காணப்படவில்லை.

நற்றொடி மகளிரு நகர மைந்தரும்
எற்றிவன் மூப்பென இரங்கி நோக்கவே
பொற்றொடி வளநகர் வாயில் புக்கனன்
பற்றிய தண்டொடு பைய மெல்லவே.

என்பதாம். (17)

வேறு

2012. தண்டுவலி யாகநனி தாழ்ந்துதளர்ந் தேங்கிக்

கண்டுகடை காவலர்கள் கழறமுக நோக்கிப்

பண்டையிளங் காலுவப்பன் பாலடிசி லிந்நாட்

கண்டுநயந் தார்தருவ காதலிப்ப னென்றான்.

பொருள் : தண்டு வலியாக நனி தாழ்ந்து தளர்ந்து ஏங்கி - தன்கையிற் கொண்ட ஊன்றுகோலே பற்றுக்கோடாக மிகவும் தாழ்ந்து தளர்ந்து இளைத்து நின்று; கடைகாவலர்கள் கண்டு கழற - வாயிற் காவலர்கள் பார்த்து வினவ; முகம் நோக்கி -

அவர்கள் முகத்தைப் பார்த்து; பண்டை இளங்கால் பாலடிசில் உவப்பன் -
முற்காலத்தில் இளம்பருவத்தில் பாற்சோற்றை விரும்புவேன்; இந்நாள் கண்டு நயந்தார்
தருவ காதலிப்பன் என்றான் - (ஆனால்) இம் முதுமையிலே என்னைக் கண்டு
விருப்புற்றவர் கொடுப்பவற்றை விரும்புவேன் என்றான்.

விளக்கம் : இவன் கூறியதன் உட்கோள் : இளம்பருவத்திலே பாற்சோறு ஒன்றையே
விரும்புவேன்; இப்பருவத்தில் யான் கண்டு விரும்பப்பட்ட மகளிர் தருவன
யாவற்றையும் காதலிப்பேன் என்பதாம். (18)

2013. கையிற்றொழு தார்கழிய மூப்பிற்செவி கேளார்
மையலவர் போலமனம் பிறந்தவகை சொன்னார்
பையநடக் கென்றுபசிக் கிரங்கியவர் விடுத்தார்
தொய்யின் முலை யவர்கள் கடைத் தோன்றனனி புக்கான்

பொருள் : அவர் கையின் தொழுதார் - (இதுகேட்ட) அவர்கள் கையால் தொழுவராய்;
கழிய மூப்பின் செவிகேளார் - மிகவும் முதுமையாலே செவிகேளார்; மையலவர் போல
மனம் பிறந்த வகை சொன்னார் - பித்தரைப்போல மனத்தில் தோன்றிய வகையே
கூறினார் என்றெண்ணி; பசிக்கு இரங்கி - பசியுடை மைக்கு மனமிரங்கி; பைய நடக்க
என்று விடுத்தார் - மெல்ல நடந்து செல்க என்று உள்ளே செல்ல விட்டார்; தொய்யில்
முலையவர்கள் கடை - தொய்யில் எழுதிய முலையவர்கள் காக்கும் வாயிலிலே;
தோன்றல் நனிபுக்கான் - சீவகன் விரைந்து சென்றான்.

விளக்கம் : தொழுதார் : வினையாலணையும் பெயர். கழிய - மிகமையலவர் - பித்தர்.
மனத்திற் றோன்றியவகையே என்க. கடை - வாயில். தோன்றல் : சீவகன். (19)

2014. கோதையொடு தாழ்ந்துகுழல் பொங்கிஞிமி றார்ப்ப
வோதமணி மாலையொடு பூண்பிறழ வோடி
யேதமிது போமினென வென்னுமுரை யீயா
னூதவுகு தன்மையினொ டொல்கியுற நின்றான்.

பொருள் : கோதையொடு சூழல் தாழ்ந்து - கோதையுங் குழலுந் தாழ்; ஞிமிறு பொங்கி ஆர்ப்ப - வண்டுகள் பொங்கி முரல; ஓதமணி மாலையொடு பூண்பிறழ் - கடலிற் பிறந்த முத்து மாலையுடன் மற்ற அணிகள் பிறழ்; ஓடி - ஓடிவந்து; இது ஏதம் பேர்மின் என - இங்கே நீர் வருவது குற்றம், பேர்மின் என்ன : என்னும் உரை ஈயான் - சிறிதும் மறுமொழி கூறானாய் : ஊதஉகு தன்மையினொடு ஒல்கி உறநின்றான் - ஊதப் பறக்குந் தன்மையுடன் நுடங்கி வந்து நெருங்கி நின்றான்.

விளக்கம் : தாழ்ந்து - தாழ் : எச்சத்திரிபு. ஞிமிறு - வண்டு. ஓதமணிமாலை - முத்துமாலை. என்னும் - சிறிதும். ஊதவுகு தன்மையினொடு என்னு மிதனோடு ஊதுறப் பறப்பதாய் உலர்ந்த யாக்கை என வரும் கம்பநாடர் மொழி நினையற்பாலது; (மீட்சிப். 249) (20)

2015. கச்சுவிசித் தியாத்தகதிர் முலையர்மணி யயில்வா
ணச்சுநுனை யம்புசிலை நடுங்கவுட னேந்தி
யச்சமுறுத் தமதுபுளித் தாங்குத்தம தீஞ்சொல்
வெச்சென்றிடச் சொல்லிவிரி கோதையவர் சூழ்ந்தார்.

பொருள் : கச்சு விசித்து யாத்த கதிர்முலையர் - கச்சினால் இறுகக் கட்டிய ஒளிதரும் முலையினராய்; விரி கோதையவர் - மலர்ந்த மாலையணிந்த அம் மங்கையர்; மணி அயில் வாள் - அழகிய கூரிய வாளையும்; நச்சு நுனை அம்பு - நச்சு முனையுடைய அம்புடன்; சிலை - வில்லையும்; உடன் நடுங்க ஏந்தி - ஒன்று சேர இவன் நடுங்குவானென எண்ணி ஏந்தி; அச்சம் உறுத்து - அச்சுறுத்தி; அமுது புளித்தாங்கு - அமுது புளித்தாற்போல; தம தீசொல் வெச்சென்றிடச் சொல்லி - தம்முடைய இனிய சொல் வெவ்விதாகக் கூறி; சூழ்ந்தார் - இவனை வளைந்தனர்.

விளக்கம் : முலையர் என்றது, காவன்மகளிரை, அயில் - வேல். நஞ்சு தோய்த்த நுனையையுடைய அம்பென்க. சிலை - வில். இயல்பாக அமுதை ஒத்து இனிக்கும் தம்முடைய சொல்லை மாற்றி என்க. வெச்சென்றிட வெவ்விதாக. (21)

2016. பாவமிது நோவவுரை யன்மின் முதுபார்ப்பார்

சாவர்தொடி னேகடிது கண்டவகை வண்ண

மோவியர்தம் பாவையினொ டொப்பரிய நங்கை

யேவல்வகை கண்டறிது மென்றுசிலர் சொன்னார்.

பொருள் : முதுபார்ப்பார் நோவ உரையன்மின் இது பாவம் - இவர் முதிய பார்ப்பாராகையால் வருந்த மொழியாதீர், இவ்வாறு மொழிவது பாவம்; தொடினே கடிது சாவர் - தொட்டாற் கடிதே இறப்பர்; ஓவியர் தம் பாவையினொடு வண்ணம் ஒப்பரிய நங்கை - ஓவியரெழுதிய பாவையோடு கூட ஒப்பரிய நங்கைக்கு; கண்ட வகை - கண்ட வகையைக் கூறி; ஏவல் வகை கண்டு அறிதும் என்று - அவளது ஏவல் வகையைக் கண்டு பின்பு இவரை நீக்குவதை அறிவோம் என்று; சிலர் சொன்னார் - அவர்களிற் சிலர் கூறினார்.

விளக்கம் : முதுபார்ப்பார் நோவவுரையன்மின் என மாறுக. முதுபார்ப்பார் என்ற இத பாவம் என்றற்குக் குறிப்பேதுவாய் நின்றது. நங்கை : சுரமஞ்சரி. அறிதும் தன்மைப்பன்மை வினைமுற்று. (22)

2017. கையவளை மையகுழ லையரிய வாட்க

ணையுமிடை வெய்யமுலை நங்கையொரு பார்ப்பா

னுய்வதில னூழின்முது மூப்பினொடும் வந்தான்

செய்வதுரை நொய்தினெனச் சேறுமெழு கென்றாள்.

பொருள் : கையவளை - கையிடத்தனவாகிய வளையினையும்; மைய குழல் - கரிய குழலையும்; ஐ அரிய வாள்கண் - வியப்பூட்டும் செவ்வரியோடிய வாளனைய கண்களையும்; நையும் இடை - வருந்தும் இடையினையும்; வெய்ய முலை நங்கை! - விருப்பூட்டும் முலையினையுமுடைய நங்கையே!; ஒரு பார்ப்பான் ஊழின் முதுமூப்பினொடும் வந்தான் - ஓரந்தணன் முறையானே முதிர்ந்த மூப்போடு வந்தான்; உய்வதிலன் - இறந்துபடுவான் போலும்!; நொய்தின் செய்வது உரைஎன - விரைவில் (அவனிறப்பதற்கு முன்னே) யாங்கள் செய்வது என் எனக் கூறு என; சேறும் எழுக என்றாள் - (அவளும்) யாம் அவனிடம் செல்வோம், நீர் முன்னே செல்க என்றாள்.

விளக்கம் : ஊழி முதுமூப்பாயின் காலமாக்குக. கைய - கையிடத்தனவாகிய. மைய - கருமையுடைய, ஐ - வியப்பு. அரி - கோடு. நங்கை : சுரமஞ்சரி; விளி நொய்தின் - விரைவின். சேறும் : தன்மைப்பன்மை வினைமுற்று. (23)

2018. மாலைபல தாழ்ந்துமதுப் பிலிற்றிமணங் கமழுங்
கோலவகிற் தேய்வைகொழுஞ் சாந்தமுலை மெழுகிப்
பாலைமணி யாழ்மழலை பசும்பொனிலத் திழிவாள்
சோலைவரை மேலிழியுந் தோகைமயி லொத்தாள்.

பொருள் : கொழுஞ்சாந்தம் முலை - நல்ல சந்தனத்தை முலையிலே அப்பிய, பாலை மணியாழ் மழலை - பாலையாழ் போலும் மழலையை உடையாள்; கோல அகில் தேய்வை மெழுகி - அகிற்குழம்பாலே மெழுகப்பட்டு; மாலை பல தாழ்ந்து மதுப்பிலிற்றி - பல மாலைகள் நாற்றித் தேன்துளித்து; மணம் கமழும் பசும்பொன் நிலத்து இழிவாள் - மணம் வீசும் பசிய பொன்மாடத்தினின்றும் இழிகின்றவள்; சோலைவரை மேலிழியும் தோகை மயில் ஒத்தாள் - சோலையையுடைய மலையினின்றும் இழியும் தோகையையுடைய மயில்போன்றாள்.

விளக்கம் : காவிடத்திற் கன்னிமாட மாதலின், சோலைவரை என்றார். இழிவாள் : வினையாலணையும் பெயர்; சுரமஞ்சரி. வரை மாடத்திற்கும், தோகைமயில் - சுரமஞ்சரிக்கும் உவமை. (24)

2019. சீறடிய கிண்கிணிசி லம்பொடுசி லம்ப
வேறுபடு மேகலைகண் மெல்லெனமி ழற்றச்
சேறுபடு கோதைமிசை வண்டுதிசை பாட
நாறுமலர்க் கொம்பர்நடை கற்பதென வந்தாள்.

பொருள் : சீறடிய கிண்கிணி சிலம்பொடு சிலம்ப - சிற்றடிகளில் அணிந்த கிண்கிணியும் சிலம்பும் ஒலிக்க; வேறுபடு மேகலைகள் மெல்லென மிழற்ற - வேறுபட்ட மேகலையில்

மணிகள் மெல்லென்று இசைப்ப; சேறுபடு கோதையிசை வண்டு திசைபாட (மகரந்தம் தேனொடு கலந்ததனால்) சேறு பட்ட கோதையின்மேலிருந்த வண்டுகள் தேனை நுகரமுடியாமல் திசைதொறும் எழுந்து பாட; நாறுமலர்க் கொம்பர் நடை கற்பதென வந்தாள் - மணமுடைய மலர்க்கொம்பு நடை கற்பதைப்போல வந்தாள்.

விளக்கம் : துகிலுள்ளும் புறம்பும் கிடத்தலின், வேறுபடு மேகலை என்றார். மிழற்ற - ஒலிப்ப, திசைதொறும் எழுந்து பாட என்க. மலர்க்கொம்பர் - சுரமஞ்சரிக்குவமை. (25)

2020. வந்தவர வென்னையென வாட்கண்மட வாய்கேள்

சிந்தைநலி கின்றதிரு நீர்க்குமரி யாட
வந்திலதி னாயபய னென்னைமொழி கென்றான்
முந்திநலி கின்றமுது மூப்பொழிவு மென்றான்.

பொருள் : வந்த வரவு என்னை என - நீ வந்த வருகையாது கருதி என்று சுரமஞ்சரி வினவ; வாட்கண் மடவாய்! கேள் - வாளையை கண்களையுடைய மடந்தையே! கேள்; சிந்தை நலிகின்ற திருநீர்க் குமரியாட - உள்ளத்தை வருத்துகின்ற அழகிய நீரையுடைய குமரியிலே ஆட (அழகிய தன்மையையுடைய குமரியாகிய நின்னுடன் ஆட) என்று கூற; அதின் ஆய பயன் என்னை மொழிக என்றான் - அதனாலாகிய பயன் யாது? கூறுக என்றாட்கு; முந்தி நலிகின்ற முதுமூப்பு ஒழியும் என்றான் - முதனமையாக என்னை வருத்தும் இம் முதிய மூப்பு (தான் வருங்காலத்து வாராமல் முன்னே வந்து வருத்தும் இம் முதிய மூப்பு) நீங்கும் என்றான்.

விளக்கம் : இவன் நின்னுடன் கூடவந்தேன் : கூடுதலின் முன் இம் முதிய மூப்புவேடம் நீங்கும் என்று கருதக் கூறினான். அவளோ, குமரியாட வந்தானென்றும், அந்நீரிலே ஆடினால் முதுமைநோய் நீங்கும் என்றும் கூறினானாகக் கருதினாள். திருநீர்க்குமரி - அழகிய நீரையுடைய குமரியாறு; அழகிய நீர்மையையுடைய கண்ணியாகிய நினை என இரு பொருளும் காண்க. அந்தில் : அசை. (26)

2021. நறவிரிய நாறுகுழ லாள்பெரிது நக்குப்
பிறருமுள ரோபெறுநர் பேணிமொழி கென்னத்

துறையறிந்து சேர்ந்துதொழு தாடுநரி லென்றாற்
கறிதீர்பிற நீவிரென வையமிலை யென்றான்.

பொருள் : நறவு இரிய நாறுகுழலாள் பெரிது நக்கு - பூமணங்கள் எல்லாம் தோற்க
மணக்குங் கூந்தலாள் மிகுதியாக நகைத்து; பிறரும் பெறுநர் உளரோ? பேணி மொழிக
என்ன - குமரியாடி இளமை பெறுவார் நினைனையொழியப் பிறரும் உளரோ? ஆராய்ந்து
கூறுக என்று வினவ; துறை அறிந்து சேர்ந்து தொழுது ஆடுநர் இல்என்றற்கு - இம்
மூப்புப் போம்துறையைக் கண்டு அடைந்து தொழுது ஆடுவார் இலர் (நீ
கொண்ட நோன்பைக் கெடுத்துக் கூடுந்துறை இம் மூப்பால் என்றறிந்து
நினையணுகிக் கூடுவார் என்னையொழிய இலர்) என்று கூறியவற்கு; பிற நீவிர்
அறிதிர் என - உலகத்தார் அறியாத வேறொரு துறையை நீவிர் அறிவீரோ என்று
இகழ்ந்து கூற; ஐயம் இலை என்றான் - அதற்கு ஐயம் இல்லை என்றான். (27)

2022. செத்தமர மொய்த்தமழை யாற்பெயரு மென்பார்
பித்தரிவ குற்றபிணி தீர்த்துமென வெண்ணி
யத்தமென மிக்கசுட ரங்கதிர்சு ருக்கு
மொய்த்தமணி மாடமிசை யத்தகவ டைந்தாள்.

பொருள் : செத்த மரம் மொய்த்த மழையால் பெயரும் என்பார் - செத்த மரம் ஒன்று
பெரிய மழையால் உயிரைப் பெறும் என்பாராகிய; இவர் பித்தர் - இவர் பித்தராவார்;
உற்ற பிணி தீர்த்தும் என எண்ணி - இனி இவர் உற்ற பசிநோயை நீக்குவோம் என்று
நினைத்து; அத்தம் என மிக்கசுடர் அமகதிர் சுருக்கும் - இஃது அத்தகிரி யென்று ஞாயிறு
தன் அழகிய கதிரைச் சுருக்குகின்ற; மொய்த்த மணிமாடமிசை அத்தக அடைந்தாள் -
மிகுந்த அழகையுடைய மாடத்தின்மேல் அழகுறச் சென்றாள்.

விளக்கம் : (குமரியாட) முந்தி நலிகின்ற முதுமூப்பு ஒழியும் என்று சீவகன் கூறியதற்கு,
செத்தமரம் மொய்த்த மழையாற் பெயரும் என்றல், உவமை. தீர்த்தும் :
தன்மைப்பன்மை. எனவே இவனைக் கொண்டு போந்தாளாம். (28)

2023. வடிவமிது மூப்பளிது வார்பவள வல்லிக்

கடிகைதுவர் வாய்கமலங் கண்ணொட்டி வண்ணங்
கொடிதுபசி கூர்ந்துளது கோல்வளையி னீரே
யடிசில்கடி தாக்கியிவ ணைகொணர்மி னென்றாள்.

பொருள் : கோல் வளையினீரே! - திரண்ட வளையணிந்த பெண்களே!; துவர்வாய் வார்
பவள வல்லிக்கடிகை - சிவந்த வாய் நீண்ட பவளக்கொடி துணித்ததாய்; கண்ணொடு
அடி வண்ணம் கமலம் - கண்ணும் அடியும் கமலமாயிருக்கின்ற; இது வடிவம் மூப்பு -
இவ் வடிவம் முதுமையுடையது; அளிது - எனவே, நமக்கு அளிக்கத்தக்கது; கொடிது பசி
கூர்ந்துளது - கொடியதான பசி மிகுந்துளது; அடிசில் கடிது ஆக்கி இவணை
கொணர்மின் என்றாள் - உணவை விரைவாக ஆக்கி இங்கேயே கொண்டு வருக
என்றாள்.

விளக்கம் : அளிது - அளிக்கத்தக்கது. வடிவம் என்றதற் கேற்பப் பசிகூர்ந்துளது
என்றான். உண்ணுமிடத்திற்குச் செல்லுதலும் இவர்க்கியலாதென்பாள் இவணை
கொணர்மின் என்றும், இன்னும் சிறிதுபொழுதும் இவர் பசிபொறுத்தல் அரிதென்பாள்
கடிதாக்கி என்றும் கூறினாள். (29)

2024. நானமுரைத் தாங்குநறு நீரவனை யாட்டி
மேனிகிளர் வெண்டுகிலும் விழுப்பொனிய னூலும்
பானலங்கொ டங்கிளவி பவித்திரமு நல்கத்
தானமர்ந்து தாங்கியமை தவிசின்மிசை யிருந்தான்.

பொருள் : பால் நலம்கொள் தீ கிளவி - பாலின் தன்மையைக் கொண்ட இனிய
மொழியினாள்; ஆங்கு அவனை நானம் உரைத்து நறுநீர் ஆட்டி - அப்போதே அவனை
மணமுறும் எண்ணையைத் தேய்த்து நல்ல நீரால் ஆட்டுவித்து; மேனிகிளர்.
வெண்துகிலும் - மெய்விளங்கும் வெள்ளை ஆடையையும்; விழுப்பொன் இயல் நூலும்
- சிறந்த பொன்னால் இயன்ற நூலையும்; பவித்திரமும் - மோதிரத்தையும்; நல்க -
கொடுக்க; தான் அமர்ந்து தாங்கி - அவன் அமர்ந்து அவற்றை அணிந்து; அமைதவிசின்
மிசை இருந்தான் - இட்ட தவிசின் மேலே இருந்தான்.

விளக்கம் : நானம் - மணவெண்ணெய். ஆங்கு - அப்பொழுதே. மேனி - நிறம்,
விழுப்பொன் இயல் நூல் - சிறந்த பொன்னாலியற்றிய பூணூல். பாலின் சுவையைத்
தன்பாற்கொண்ட இனிய மொழியையுடைய சுரமஞ்சரி என்க. பவித்திரம் - மோதிரம்.
(30)

2025. திங்கணலஞ் சூழ்ந்ததிரு மீன்களெனச் செம்பொற்
பொங்குகதிர் மின்னுபுகழ்க் கலங்கள்பல பரப்பி
யிங்குசுவை யின்னமுத மேந்தமிகு சான்றோ
னெங்குமிலை யின்னசுவை யென்றுடன் யின்றான்.

பொருள் : திங்கள் நலம் சூழ்ந்த திருமீன்களென - திங்களை நலத்தோடு சூழ்ந்த அழகிய
விண்மீன்களென்ன; பொங்கு கதிர் மின்னு செம்பொன் புகழ்க்கலங்கள் பரப்பி - மிகுந்த
ஒளியை வீசும் பொன்னாலாகிய சிறந்த உண்கலங்களைப் பரப்பி; இங்கு சுவையின்
அமுதம் ஏந்த - தங்கிய இடத்தில் அறுசுவையையுடைய உணவை மகளிர் ஏந்த;
மிகுசான்றோன் - சீவகன்; இன்ன சுவை எங்கும் இலை என்று உடன் அயின்றான் -
இத்தகைய சுவை எங்கும் உண்டதில்லை யென்று வியந்து, வியப்புடனே அயின்றான்.

விளக்கம் : திங்களும் அதனைச் சூழ்ந்த மீன்களும் உண்கலங்கட்குவமை. இங்கு -
தங்கிய இடம். சான்றோன் : சீவகன், இன்ன சுவை - இத்தன்மைத்தாய சுவை.
அயின்றான் - உண்டான். (31)

2026. தமிழ்தழிய சாயலவர் தங்குமலர்த் தூநீ
ருமிழ்கரக மேந்தவுர வோனமர்ந்து பூசி
யமிழ்தனைய பஞ்சமுக வாசமமைத் தாய்ந்த
கமழ்திரையுங் காட்டவவை கொண்டுக்வு ளடுத்தான்.

பொருள் : தமிழ் தழிய சாயலவர் - இனிமை பொருந்திய சாயலையுடையவர்; மலர்தங்கு
தூநீர் உமிழ்கரகம் ஏந்த மலர் தங்குந் தூய நீரைவார்க்கும் கரகத்தை ஏந்த; உரவோன்
அமர்ந்து பூசி - சீவகன் விரும்பி வாய்பூசி; அமிழ்து அனைய பஞ்சமுக வாசம் அமைத்து

ஆய்ந்த - அமிழ்து போன்ற ஐந்து வகைப்பட்ட முகவாசத்தைக் கூட்டி ஆய்ந்த;
கமழ்திரையும் காட்ட - மணமிகு வெற்றிலையையும் காட்ட அலை கொண்டு கவுள்
அடுத்தான் - அவற்றை வாங்கிக்கொண்டு கவுளில் சேர்த்தான்.

விளக்கம் : தமிழ் - இனிமை. தமிழ் - தழுவிய. உரவோன் : சீவகன். பூசி - வாய்பூசி.
பஞ்சமுகவாசம் - ஐந்துவகைப்பட்ட முகவாசம், திரை - வெற்றிலை. (32)

2027. வல்லதெனை யென்னமறை வல்லன்மட வாயா
னெல்லையெவ னென்னப்பொரு ளெய்திமுடி காறுஞ்
சொல்லுமினு நீவீர்கற்ற காலமெனத் தேன்சோர்
சில்லென்கிளிக் கிளவியது சிந்தையில் னென்றான்.

பொருள் : வல்லது எனை என்ன - நீர் கற்று வல்லது என் என்று சுரமஞ்சரி வினவ;
மடவாய்! யான மறைவல்லன் - பெண்ணே! யான் மறைவான உருவங்கொள்வதிலே
வல்லன் என்று சீவகன் கூற; எல்லைஎன என்ன - (அவள் வேதத்திலே வல்லனென்று
கூறுவதாக எண்ணி) நீர் கற்ற அளவு எவ்வளவு என்று வினவ; பொருள் எய்தி
முடிகாறும் - நினைத்த பொருளை அடைந்து முடியும் அளவும் என்று அவன் விடைகூற;
இனும் நீவீர் கற்றகாலம் சொல்லும் என - (அவள் அதனை வேதம் தான் கருதிய
தத்துவத்தை முற்ற உணர்த்தி முடியும் அளவும் என்றானாகக் கருதி) இன்னும் நீவீர்
கற்ற காலத்தைக் கூறும் என்று வினவ; தேன்சோர் சில் என் கிளிக் கிளவி! அது
சிந்தையில்ன் என்றான் - தேன் வழியும் தண்ணெனும் கிளி மொழியாய்! அக்காலங் கூற
நினைவிலேன் என்றான்.

விளக்கம் : என்றது : மேலும் வினாவும் விடையும் பெருகுதல் கருதி, அஃது எனக்குக்
கருத்தன்றென்றான்; அவள் அதனை நினைத்திருந்திலேன் என்றானாகக் கருதினாள்
எனை : என்னை என்னும் வினா, எனகர மெய்கெட்டு நின்றது. தொகுத்தல் விகாரம். (33)

2028. இன்னவர்க ளில்லைநிலத் தென்றுவியந் தேத்தி
யன்மமன மென்னடையி னாளமர்ந்து நோக்கப்
பின்னையிவள் போகுதிறம் பேசுமென வெண்ணித்

தன்னஞ்சிறி தேதுயின்று தாழ்வவ ணக்காள்.

பொருள் : நிலத்து இன்னவர்கள் இல்லை என்று வியந்து ஏத்தி - இந் நிலத்திலே இத் தன்மையுடையவர்கள் இல்லை என்று வியந்து புகழ்ந்து; அன்னம் அனமெல் நடையினாள் அமர்ந்து நோக்க - அன்னம்போலும் மெல்லிய நடையினாள் விரும்பிப் பார்க்க; பின்னை இவள் போகுதிறம் பேசும் என எண்ணி - இனி, இவள் நம்மைப் போமாறு கூறுவாள் என்று கருதி; தன்னம் சிறிதே துயின்று தாழ அவள் நக்காள் - மிகவும் சிறிதே துயின்று தலை தாழ, அவள் அதுகண்டு நகைத்தாள்.

விளக்கம் : இன்னவர்கள் - இத்தன்மையுடையோர். அன்ன - அன என நின்றது. அமர்ந்து - விரும்பி போகுதிறம் - போதற்குரிய சொற்கள். தன்னஞ்சிறிது : ஒருபொருட் பன்மொழி. (34)

2029. கோலமணி வாய்க்குவளை வாட்கண்மட வாளைச்
சாலமுது மூப்புடைய சாமிமுக நோக்கிக்
காலுமிக நோஞ்சிறிது கண்ணுந்துயில் குற்றே
னேலங்கமழ் கோதையிதற் கென்செய்குரை யென்றான்.

பொருள் : கோல மணிவாய் - அழகிய முத்தனைய பற்களையுடைய வாயையும்;
குவளை வாட்கண் - குவளைபோலும் ஒளி பொருந்திய கண்களையும் உடைய;
மடவாளை - சுரமஞ்சரியை; சாலமுது மூப்பு உடைய சாமி முகம் நோக்கி - மிகவும்
முதிய மூப்பினையுடைய சீவகசாமி பார்த்து; காலும் மிகநோம் - (நடையினாற்)
கால்களும் மிக நோகின்றன; கண்ணும் துயில் குற்றேன் - கண்களும் உறங்கலுற்றேன்;
ஏலம் கமழ்கோதை! - ஏலங்கமழுங் கோதையாய்!; இதற்கு என்செய்கு? உரை என்றான்
- இதற்கு யாது செய்வேன்? கூறு என்றான்.

விளக்கம் : காலும் மிகநோம் - வாடைக்காற்றும் மிக வருத்தும்; வாடைக்காற்றைக் கூறியதனால் இத் திங்கள் கார்த்திகையாகும். கண்ணும் துயில்குற்றேன் இறந்துபடும் நிலையை அடைந்தேன் என்ற உட்பொருளுடன் கூறினான். கண்ணிமைப்பளவும் என்றது உயிருடன் இருத்தலை உணர்த்தல் போலக், கண் துயிலுதலும்

இறந்துபாட்டை உணர்த்திற்று. சாமி : சீவகசாமி. துயில்குற்றேன் : துயின்றேன்
என்னும் ஒரு சொல். ஏலம் - மயிர்ச்சாந்தம். கோதை : விளி. செய்கு : தன்மையொருமை
எதிர்கால வினைமுற்று. (35)

2030. மட்டுவிரி கோதைமது வார்குழலி னாடன்
பட்டுநிணர் கட்டில்பரி வின்றியுறை கென்றா
ளிட்டவணை மேலினிது மெல்லெனவ சைந்தான்
கட்டழல்செய் காமக்கட லைக்கடைய லுற்றான்.

பொருள் : மட்டுவிரி கோதை மதுவார் குழலினாள் - மகரந்தம் மிகுந்த
கோதையையுடைய தேன்வாருங் கூந்தலாள்; தன் பட்டு நிணர் கட்டில் பரிவு இன்றி
உறைக என்றாள் - தன்னுடைய பட்டுக்கச்சால் பிணிக்கப்பட்ட கட்டிலிலே
வருத்தமின்றித் தங்குக என்றாள்; கட்டழல் செய் காமக்கடலைக் கடையலுற்றான் -
கொடிய நெருப்பைப் போன்ற அலைவின்றி நின்ற காமக்கடலைக் கடையத்
தொடங்கினவன்; இட்ட அணைமேல் இனிது மெல் என அசைந்தான் - தனக்கிட்ட
பள்ளியின்மேல் மெல் என இனிதாகக் களைப்பாறினான்.

விளக்கம் : நிணர்கட்டில் : வினைத்தொகை. இது நிண என்றே வரும் : ஈண்டு, அண,
அணர் என்று வந்தாற்போன்று ரகரமெய் பெற்று வந்தது. நிணத்தல் - பின்னுதல்.
அசைந்தான் : வினயாலணையும் பெயர். (36)

2031. காலையொடு தாழ்ந்துகதிர் பட்டதுக லங்கி
மாலையொடு வந்துமதி தோன்றமகிழ் தோன்றி
வேலனைய கண்ணியர்தம் வீழ்துணைவர் திண்டோள்
கோலமுலை யாலெழுதக் கூடியதை யன்றே.

பொருள் : கதிர் காலையொடு தாழ்ந்து கலங்கிப்பட்டது - ஞாயிறு பகற்பொழுதுடன்
மேற்றிசையிலே வீழ்ந்து கலங்கிப் பட்டது; மாலையொடு மதி வந்து தோன்ற - பிறகு,
மாலைக் காலத்தோடே திங்கள் வந்து தோன்றலின்; வேலனைய கண்ணியர்
மகிழ்தோன்றி - வேல் போன்ற கண்ணினர் களிப்புத் தோன்றி; தம்வீழ் துணைவர்

திண்தோள் - தாம் விரும்பிய கணவரின் திண்ணிய தோளை; கோலமுலையால் எழுதக் கூடியது - அழகிய முலைகளால் எழுதுமாறு இராப்பொழுது வந்து சேர்ந்தது.

விளக்கம் : கூடியதை : ஐ : அசை. காலை - பகல் என்னும் பொருட்டாய் நின்றது. கதிர் காலையொடு தாழ்ந்துபட்டது என மாறுக. கதிர் - ஞாயிறு. மகிழ் - மகிழ்ச்சி. அன்று. ஏ : அசைகள். (37)

2032. ஏந்துமலர்ச் சேக்கையகில் வளர்த்தவிடு புகையு
மாய்ந்தமலர்க் கோதையமிர் துயிர்க்குநறும் புகையுங்
கூந்தலகிற் புகையுந்துகிற் கொழுமென்றும் புகையும்
வாய்ந்தவரை மழையினுயர் மாடத்தெழுந் தனவே.

பொருள் : மலர் ஏந்து சேக்கை - மலர் பொருந்திய அணையிலே; அகில் வளர்த்த இடுபுகையும் - அகில் வளர்த்த புகையும்; ஆய்ந்த மலர்க்கோதை அமிர்து உயிர்க்கும் நறும் புகையும் - அழகிய மலர்மாலைக்கு ஊட்டிய இனிமையுடைய நல்ல அகிற் புகையும்; கூந்தல் அகிற் புகையும் - கூந்தற்குப் புகைத்த அகிற் புகையும்; துகில் கொழுமென் நறும்புகையும் - ஆடைக்கு ஊட்டிக் கொழுவிய மெல்லிய அகிற்புகையும்; வாய்ந்த வரை மழையின் - பொருந்திய மலைமீது தவழும் முகிலென; உயர் மாடத்து எழுந்தன - உயர்ந்த மாடத்தே எழுந்தன.

விளக்கம் : மலரேந்து சேக்கை என்க. சேக்கை - படுக்கை. அமிர்து - இனிமை. வரை - மலை. மழை - முகில். (38)

2033. ஆசிலடு பாலமிர்தஞ் சிறியவயின் றம்பூங்
காசில்படி மாலைகல நொய்யமதி கவற்குந்
தூசுநறுஞ் சாந்தினிய தோடிவைக டாங்கி
மாசின்மட வார்கண்மணி வீணைநரம் புளர்ந்தார்.

பொருள் : ஆசு இல் அடு பால் அமிர்தம் சிறிய அயின்று - குற்றமற்ற காய்ச்சிய பாற்சோற்றைச் சிறிதளவு உண்டு; காசு இல் அம்கடி பூமாலை நொய்ய கலம் - குற்றம்

அற்ற அழகிய மலர் மாலையும் திண்மையற்ற அணிகலனும்; மதிகவற்கும் தூசு - அறிவைக் கவலச் செய்யும் ஆடை; நறுஞ்சாந்து - நல்ல சந்தனம்; இனிய தோடு - அழகிய தோடு; இவைகள் தாங்கி - இவற்றை அணிந்து; மாசுஇல் மடவார்கள் - குற்றமற்ற பெண்கள்; மணி வீணை நரம்பு உளர்ந்தார் - அழகிய வீணையின் நரம்பைத் தடவி வாசித்தனர்.

விளக்கம் : கூதிராதலின் பாலடிசில் கூறினார். உண்டிசுருங்குதல் பெண்டிர்க் கழகு ஆதலின், சிறிது அயின்று என்றார். புணர்ச்சித் தொழில் கருதி நொய்ய கலம் அணிந்தனர் என்பது கருத்து. (39)

2034. பூஞ்சதங்கை மாலைபுகழ்க் குஞ்சிப்பொரு வில்லார்
வீங்குதிர டோளுந்தட மார்பும்விரை மெழுகித்
தீங்கரும்பு மென்றனைய வின்பவளச் செவ்வாய்த்
தேங்கொளமிர் தார்ந்துசெழுந் தார்குழையச் சோந்தார்.

பொருள் : பூஞ்சதங்கை மாலை புகழ்க்குஞ்சிப் பொரு இல்லார் - ஒருபுற
மாலையினையும் குஞ்சினையுமுடைய ஒப்பற்ற ஆடவர் தமது; வீங்கு திரள் தோளும்
தடமார்பும் விரைமெழுகி - பருத்த திரண்ட தோளும் பெரிய மார்பும் பொருந்த மணக்
கலவையை மெழுகி; தீ கரும்பு மென்ற அனைய இன்பவளச் செவ்வாய்த் தேன்கொள்
அமிர்து ஆர்ந்து - இனிய கரும்பை மென்றாலனைய இனிய பவளமனைய செவ்வாயின்
இனிமை கொண்ட அமிர்தத்தைப் பருகி, செழுந்தார் குழையச் சேர்ந்தார் - வளவிய தார்
வாடும்படி அணைந்தனர்.

விளக்கம் : பூஞ்சதங்கை மாலை என்பதனை ஒருபுறமாலை என்பர் நச்சினார்க்கினியர்.
குஞ்சி - ஆடவர் தலைமயிர் - விரை - நறுமணச் சாந்து. கரும்பு மென்றனைய அமிர்து,
வாய் அமிர்து எனத் தனித்தனி கூட்டுக. (40)

2035. பொன்னறையு ளின்னமளிப் புவணையின் மேலான்
முன்னியதன் மன்றலது முந்துறமு டிப்பான்

மன்னுமொரு கீதமது ரம்படமு ரன்றாற்
கின்னமிர்த மாகவிளை யாருமது கேட்டார்.

பொருள் : பொன் அறையுள் இன் அமளிப் பூவணையின் மேலான் - பொன்னாலான அறையிலே இனிய படுக்கையில் மலரணையின்மேலிருந்த சீவகன்; முன்னிய தன் மன்றலது முந்துஉற முடிப்பான் - தான் நினைத்திருந்த தன் மணத்தினை விரைந்து முடிக்க வேண்டி; மன்னும் ஒரு கீதம் மதுரம்பட முரன்றாற்கு - நிலைபெற்றதொரு இசையை இனிமையுறப் பாடினாற்கு; இளையாரும் இன்னமிர்தம் ஆக அதுகேட்டார் - இள மங்கையரும் இனிய அமிர்தமாக அதனைக் கேட்டனர்.

விளக்கம் : நான்காம் உருபிற்கு இவர் கேட்டது கொடைப் பொருட்டாம். மேலான் : வினையாலணையும் பெயர்; சீவகன். முன்னிய - கருதிய மன்றல் - திருமணம், ஈண்டு யாழோர் மணம். மன்றலது என்புழி, அது பகுதிப்பொருளது. கீதம் - இசை. (41)

வேறு

2036. மன்ம தன்ம ணிக்கு ரன்ம

ருட்டு மென்று மால்கொள்வா
ரின்ன தின்றி யக்க ரின்னி
யக்க வந்த தென்றுதம்
பின்னு முன்னு நோக்கு வார்
பேது சால வெய்துவார்
கன்னி தன்ம னத்தி னைத்த
காளை நாமம் வாழ்த்துவார்.

பொருள் : மன்மதன் மணிக் குரல் மருட்டும் என்று மால் கொள்ளார் - காமனது அழகிய குரலே என்றும், அக் குரலை இது மயக்கும் என்றும் மயக்கங்கொள்வார்; இன்னது அன்று இயக்கரின் இயக்க வந்தது என்று தம் பின்னும் முன்னும் நோக்குவார் - இத் தன்மைத்தன்று, இயக்கரால் இசைக்கப்படுதலின் வந்தது என்று தம் பின்னும் முன்னும் நோக்குவார்; பேதுசால எய்துவார் - பேதைமையை மிகவுங் கொள்வார்; கன்னி தன் மனத்து இழைத்த காளை நாமம் வாழ்த்துவார் - சுரமஞ்சரியின் உள்ளத்திலே இழைக்கப்பெற்ற சீவகனே இவ்வாறு பாட வல்லான் என்று அவன் பெயரை வாழ்த்துவார்.

விளக்கம் : மணிக்ஞரல் - அழகிய குரல், மால் - மயக்கம். சால - மிகவும். கன்னி என்றது சுரமஞ்சரியை. காளை : சீவகன். (42)

2037. கொம்பி னொத்தொ துங்கி யுங்கு

முங்கன் மாலை தாங்கியு

மம்பி னொத்த கண்ணி னார

டிக்க லம்ம ரற்றவுந்

நம்பி தந்த கீதமேந யந்து

காண வோடினார்

வெம்பு வேட்கை வேனி லானின்

வேற லானு மாயினான்.

பொருள் : கொம்பின் ஒத்து ஒதுங்கியும் - மலர்க்கொத்தென அசைந்தும்; குழங்கல் மாலை தாங்கியும் . மணமுறும் மாலைகளைத் தாங்கியும்; அம்பின் ஒத்த கண்ணினார் - கணையணைய கண்களையுடையார்; அடிக்கலம் அரற்றவும் - அடியில் அணிந்த சிலம்பு முதலியன இடைவருந்துமென ஒலிக்கவும்; நம்பி தந்த கீதமே நயந்து காண ஓடினார்; - சீவகன் தந்த இசையை விரும்பி அவ்விசையுடையானைக் காண ஓடினார்; வெம்பு வேட்கை வேனிலான் வேறலானும் ஆயினான் - மனம் வெம்பும் வேட்கையை விளைத்த சீவகன் இசையினாலும் கட்டிலனாகாமையாலும் காமனினும் வேறல்லாதவன் ஆயினான் (காமனே ஆயினான்).

விளக்கம் : நச்சினார்க்கினியர், காண என்பதற்குக் கேட்க என்று பொருளுரைத்துக், கேள்வியும் உணரப்படுதலின் காட்சியே ஆம் என்றார். நாடினார் என்றும் பாடம். (43)

2038. தாம மாலை வார்து முற்ற டங்க ணார்க்கி டங்கழி

காம னன்ன காளை தன்க ருத்தொ டொத்த தாகலான்

மாம லர்த்தெ ரியலான்ம ணிமிடற்றி டைக்கிடந்த

சாம கீத மற்று மொன்று சாமி நன்கு பாடினான்.

பொருள் : தாம மாலை வர்குழல் தடங்கணார்க்கு - ஒளியையுடைய மாலையையும் நீண்ட கூந்தலையும் பெரிய கண்களையும் உடைய மகளிர்க்கு; இடம்கழி காமன் அன்ன காளை - தம் வயத்தன் ஆகான் என்று நீக்கப்படுவானாகிய காமனைப் போன்ற காளை; தன் கருத்தொடு ஒத்தது ஆகலான் - தன் நினைவோடு அவர் கருத்தும் ஒத்தது ஆகலின்; மாமலர்த் தெரியலான் மணிமிடற்றிடைக் கிடந்த - கொன்றை மாலையை உடைய இறைவனது நீலமணிபோலும் மிடற்றினிடையே கிடந்த; சாம கீதம் ஒன்று மற்றும் சாமி நன்கு பாடினான் - சாம கீதம் ஒன்றை மேலும் சீவகன் நன்றாகப் பாடினான்.

விளக்கம் : தெரியலானைச் சீவகன் எனின், பின்னர்ச் சாமி என்னும் பெயர் வேண்டாவாம். இடங்கழிகாமன் - வரம்பு கடந்து எழுதற்குக் காரணமான காமத்திற்குத் தெய்வமானவன் என்பது நன்று. தம்மிடத்தினின்று நீக்கப்படுவானாகிய காமன் என்பர் நச்சினார்க்கினியர். இடங்கழி காமமொ டடங்கா னாகி என்பர் மணிமேகலையினும் (18-119.) இடங்கழி மான் மாலை என வரும் புறப்பொருள் வெண்பாமாலை (130) அடிக்கு இராக வேகத்தை யுண்டாக்கும் மயக்கமுடைய மாலைக் காலம் என்று பொருள் கூறுவர் அதன் உரையாசிரியர். (44)

2039. கள்ள மூப்பி னந்த ணன்க னிந்தகீத வீதியே
வள்ளி வென்ற நுண்ணி டைம மழைம லர்த்த டங்கணார்
புள்ளு வம்ம திம்ம கன்புணர்த்த வோசை மேற்புகன்
றுள்ளம் வைத்த மாம யிற்கு ழாத்தி னோடி யெய்தினார்.

பொருள் : புள்ளுவம் மதிமகன் புணர்த்த ஓசைமேற் புகன்று - வேட்டுவனாகிய அறிவுடையான், தம் மோசையாக அழைக்கின்ற ஓசையின் மேலே விரும்பி; உள்ளம் வைத்த மாமயில் குழாத்தின் - மனம் வைத்த மயில்திரள் ஓடுமாறு போல; கள்ளமூப்பின் அந்தணன் கனிந்த கீதவீதி - கள்ள முதுமையை உடைய அந்தணனின் முற்றுப்பெற்ற இசையின் வழியே; வள்ளி வென்ற நுண்இடை மழைமலர்த் தடங்கணார் - கொடியை வென்ற நுண்ணிய இடையையுடைய. குளிர்ந்த மலரையை பெருங்கண்ணார் எல்லோரும்; ஓடி எய்தினார் - ஓடிச் சேர்ந்தார்.

விளக்கம் : வள்ளி - வல்லி; கொடி. புள்ளுவ மதி மகன் - புள்ளின் ஓசையைத்
தன்னிடத்தே உடைய மகன், புள்ளுவம் - வஞ்சகம். மதி - அறிவு, எனப்பொருள்
கொண்டு வஞ்சக வறிவுடைய மனிதன் எனக் கொள்ளினும் பொருந்தும். கள்ள மூப்பு -
வாய்மையல்லாதமூப்பு. அந்தணன் : சீவகன். புகன்று விரும்பி. (45)

வேறு

2040. இனிச்சிறி தெழுந்து வீங்கி

யிட்டிடை கோறு நாங்க

ளெனக்கொறு கொறுப்ப போலு

மிளமுலைப் பரவை யல்குற்

கனிப்பொறை மலிந்த காமர்

கற்பக மணிக்கொம் பொப்பாள்

பனிப்பிறைப் பூணி னான்றன்

பாண்வலைச் சென்று பட்டாள்.

பொருள் : இனி நாங்கள் சிறிது எழுந்து வீங்கி இட்டிடை கோறும் என - இந் நிலையில்
நாங்கள் சிறிது எழுந்து பருத்துச் சிற்றிடையைக் கொல்வோம் என்று; கொறுகொறுப்ப
போலும் இளமுலை - கொறுகொறுப்பன போலும் இளமுலையினையும்; பரவை
அல்குல் - பரவிய அல்குலையும் உடைய; கனிப்பொறை மலிந்த காமர் கற்பக
மணிக்கொம்பு ஒப்பாள் - பழமாகிய சுமை மிகுந்த அழகிய கற்பகக் கொம்பு
போல்வாள்; பனிப்பிறைப் பூணினான் தன் பாண்வலைச் சென்று பட்டாள் - குளிர்ந்த
பிறை யனைய பூணையுடைய சீவகனின் இசை வலையிலே போய் அகப்பட்டாள்.

விளக்கம் : கொறுகொறுத்தல் : சினத்தலை உணர்த்தும் குறிப்புச் சொல்லாகிய
இரட்டைக் கிளவி. கோறும் : தன்மைப் பன்மை வினைமுற்று. கனிப்பொறை :
பண்புத்தொகை. காமர் - அழகு. ஒப்பாள் : சுரமஞ்சரி. பூணினான் : சீவகன்.
பாண்வலை : பண்புத்தொகை. பாண் - பாட்டு. (46)

2041. அடிக்கல மரற்ற வல்குற்

கலைகலந் தொலிப்ப வந்து

முடிப்பதென் பெரிது மூத்தேன்

முற்றிழை யரிவை யென்ன
வடிக்கணா ணக்கு நாணித்
தோழியை மறைந்து மின்னுக்
கொடிக்குழாத் திடையோர் கோலக்
குளிர்மணிக் கொம்பி னின்றாள்.

பொருள் : முற்றிழை அரிவை! அடிக்கலம் அரற்ற அல்குல் கலை கலந்து ஒலிப்ப வந்து முடிப்பது ஏன்? பெரிதும் மூத்தேன் என்ன - முற்றிழையுடைய அரிவையே! அடியில் அணிந்த சிலம்பு முதலியன ஒலிக்கவும், அல்குலில் அணிந்த கலைகள் கலந்து ஒலிக்கவும் வந்து நீவிர் முடிப்ப தாகிய வேலை என்ன? யான் மிகவும் முதிர்ந்தேன் என்று சீவகன் கூற; வடிக்கணாள் நக்கு நாணி - மாவடுவனைய கண்ணாள் நகைத்து நாணி, தோழியை மறைந்து - தோழிக்குப் பின்னே மறைந்து நின்று; மின்னுக் கொடிக்குழாத்திடை - மின்னுக்கொடித் திரளிடையே; ஓர்கோலம் குளிர் மணிக் கொம்பின் நின்றாள் - ஓர் அழகிய குளிர்ந்த மணிக் கொடிபோல நின்றாள்.

விளக்கம் : அடிக்கலம் - சிலம்பு முதலியன, கலை-மேகலை பெரிது - மிகமிக, அரிவை : விளி. முடிப்பது : இடக்கர்; தோழியை ஏதுவாகக் கொண்டு மறைந்து என்க.
மின்னுக்குழாம், தோழியர் குழாத்திற்கும் மணிக்கொம்பு, சுரமஞ்சரிக்கும் உவமைகள்.
(47)

2042. இளையவற் காணின் மன்னோ

வென்செய்வீர் நீவி ரென்ன
விளைமதுக் கண்ணி மைந்தர்
விளிகெனத் தோழி கூற
முலையெயிற் றிவளை யாரு
மொழிந்தன ரில்லை யென்றோ
வுளைவது பிறிது முண்டோ
வொண்டொடி மாதர்க் கென்றாள்.

பொருள் : நீவிர் இளையவன் காணின் மன்னோ என் செய்வீர் என்ன - நீர் என்னையன்றி இளைஞனைக் கண்டால் மிகவும் என்ன செய்வீர் என்று சீவகன்

வினவ; விளைமதுக் கண்ணி மைந்தர் விளிக எனத் தோழி கூற - மிகுந்த
 தேனையுடைய கண்ணியை அணிந்த மைந்தர் பெயரும் இவ்விடத்துக் கெடுக என்று
 தோழி கூற; முளை எயிற்று இவளை யாரும் மொழிந்தனர் இல்லை என்றோ - கூரிய
 பற்களையுடைய இவளை யாரும் பெண் பேசினார் இல்லை என்ற காரணத்தாலோ?;
 ஒண்தொடி மாதர்க்கு உளைவது பிறிதும் உண்டோ? என்றான் - ஒளிரும்
 வளையணிந்த இவட்கு வருந்தும் பான்மையாக அவர் செய்தது வேறும் உண்டோ?
 என்று சீவகன் வினவினான்.

விளக்கம் : இளையவன் என்றது பெரிதுமூத்த என்னையன்றி இளையான் ஒருவனை
 என்பதுபட நின்றது. மன் : ஒழியிசை. ஓ : அசை. (48)

2043. வாய்ந்தவிம் மாதர் சுண்ணஞ்

சீவகன் பழித்த பின்றைக்

காய்ந்தன ளென்று கூறக்

காளைமற் றிவட்குத் தீயான்

மாய்ந்தனன் போலு மென்ன

மாதரா ரொருங்கு வாழ்த்தி

யாய்ந்தன மைய னுய்ந்தா

னறிந்தன மதனை யென்றார்.

பொருள் : இம் மாதர் வாய்ந்த சுண்ணம் சீவகன் பழித்த பின்றை - இம் மாதரின்
 பொருந்திய சுண்ணத்தைச் சீவகன் பழித்த பிறகு; காய்ந்தனள் என்று கூற - ஆடவரை
 வெறுத்தனள் என்று கூற; இவட்குத் தீயான் காளை மாய்ந்தனன் போலும் என்ன -
 (அதனைக் கேட்ட சீவகன்) இவளுக்குத் தீயானாகிய காளை இறந்தான் போலும்
 என்ன; மாதரார் ஒருங்கு வாழ்த்தி - அங்கிருந்த மகளிரெல்லோரும் சீவகன் நூறும்
 புகுதுக என்று சேர வாழ்த்தி; ஆய்ந்தனம் ஐயன் உய்ந்தான் - யாங்கள் ஆராய்ந்தோம்;
 ஐயன் பிழைத்திருக்கின்றான்; அதனை அறிந்தனம் என்றார் - அதனைப் பிறகு
 விளங்குவதம் செய்தோம் என்றார்.

விளக்கம் : இம் மாதர் வாய்ந்த சுண்ணம் என மாறுக. வாய்ந்த : விகாரம், பின்றை -
 பின்பு. காய்ந்தனள் - வெறுத்தனள். போலும் : ஒப்பில் போலி ஐயன் : சீவகன். (49)

2044. காலுற்ற காம வல்லிக்

கொடியெனக் கலங்கி நங்கை
மாலுற்று மயங்க யாங்கண்
மடக்கிளி தூது விட்டேஞ்
சேலுற்ற நெடுங்கட் செவ்வாய்த்
தத்தைதன் செல்வங் கண்டே
பாலுற்ற பவளச் செவ்வாய்த்
தத்தையாற் பரிவு தீர்ந்தேம்.

பொருள் : கால்உற்ற காமவல்லிக் கொடியென நங்கை கலங்கி - காற்றிற்பட்ட
காமவல்லிக் கொடிபோலச் சுரமஞ்சரி கலங்கி; மால் உற்று மயங்க - பித்தேறி
மயங்குதலின்; யாங்கள் மடக்கிளி தூது விட்டோம் - யாங்கள் இளங்கிளி ஒன்றைத்
தூது விட்டோம்; சேல்உற்ற நெடுங்கண் செவ்வாய்த் தத்தைதன் செல்வம் கண்டு -
கயல்மீன் போன்ற நீண்ட கண்களையும் செவ்வாயையும் உடைய தத்தையின்
பொலிவைக் கண்டு; பால் உற்ற பவளச் செவ்வாய்த் தத்தையால் பரிவு தீர்ந்தேம் - பால்
உண்ட பவளம் போன்ற சிவந்த வாயையுடைய கிளி வந்து கூறியதால் துன்பம்
நீங்கினேம்.

விளக்கம் : கால் - காற்று. காமவல்லி - ஒரு பூங்கொடி. நங்கை : சுரமஞ்சரி, தத்தை :
காந்தருவதத்தை. பவளச் செவ்வாய்த்தத்தை என்றது கிளியை. (50)

2045. அன்பொட்டி யெமக்கோர் கீதம்

பாடுமி னடித்தி யாரு
முன்பட்ட தொழிந்து நுங்கண்
முகவியர் முனிவு தீர்ந்தார்
பொன்றெட்டேம் யாமு நும்மைப்
போகொட்டோம் பாடல் கேளா
தென்பட்டு விடினு மென்றா
ரிலங்குபூங் கொம்பொ டொப்பார்.

பொருள் : இலங்கு பூங்கொம்பொடு ஒப்பார் - விளங்கும் பூங்கொம்பு போன்ற அம்மங்கையர்; அடித்தியாரும் முன்பட்டது. ஒழிந்து நுங்கள் முகவியர் முனிவு தீர்ந்தார் - அடிச்சி யாராகிய சுரமஞ்சரியாரும் முன்னர் நெஞ்சிற் கொண்ட நோன்பு நீங்கி நும்மிடத்து முகம் புகுதலையுடையராய்ச் சீற்றம் ஒழிந்தனர்; அன்பு ஒட்டி எமக்கு ஓர் கீதம் பாடுமின் - (இனி நீரும் எம்மிடம்) அன்பு செய்தலைப் பொருந்தி எமக்கு ஓர் இசையைப் பாடுமின்; என் பட்டு விடினும் - என்ன நேர்ந்தாலும்; யாமும் பாடல் கேளாது நும்மைப் போக ஒட்டோம் - யாங்களும் பாடலைக் கேளாமல் உம்மைப் போகவிடோம்; பொன்தொட்டேம் என்றார் - திருமகள் போலும் இவளைத் தொட்டு ஆணையிட்டோம் என்றனர்.

விளக்கம் : மூத்த அந்தணன் ஆதலின் அடித்தியார் என்றார். அடித்தியார் : ஒருவரைக் கூறும் பன்மை. அன்பு ஒட்டி - அன்பாலே எம்மைப் பொருந்தி, அடித்தியார் என்றது சுரமஞ்சரியை, முகவியர் - முகம் புகுதலையுடையர். முகவியர் முனிவு தீர்ந்தார் என்பதற்கு முகத்திலுள்ள வியர்வையும் வெறுப்பும் நீங்கினர் எனலும் ஒன்று. பொன் : திருமகள் : ஈண்டுச் சுரமஞ்சரி. போக ஒட்டோம் - போகொட்டோம் என நிலைமொழி ஈறுகெட்டுப் புணர்ந்தது. என்பட்டு விடினும் - என்ன நேரினும். (51)

2046. பாடுதும் பாவை பொற்பே

பற்றிமற் றெமக்கு நல்கி
 னாடமைத் தோளி னீரஃ
 தொட்டுமேற் கேண்மி னென்ன
 நாடியார் பேயைக் காண்பார்
 நங்கைகா ளிதுவு மாமே
 யாடுவ தொன்று மன்றிவ்
 வாண்மக னுரைப்ப தென்றார்.

பொருள் : ஆடு அமைத் தோளினீர் - அசையும் முங்கிலனைய தோளையுடையீர்!; பாவை பொற்பே பற்றி எமக்கு நல்கின் - இப் பாவையாள் தனது தோற்றப் பொலிவு தொடங்கி ஒழிந்தவற்றையும் எமக்குக் கொடுத்தால்; பாடுதும் - பாடக்கடவேம்; அஃது ஒட்டுமேல் கேண்மின் என்ன - அதனைத் தர உடம்படுவாளாயின் கேளுங்கள் என்று சீவகனுரைக்க; நங்கைகாள்! - பெண்களே!; பேயை நாடிக் காண்பார் யார்? - பொன்னல்லாத பேயைத் தேடிக் காண்பார் யார்?; இவ் ஆண்மகன் உரைப்பது

ஆடுவது ஒன்றும் அன்று - (மேலும்) இந்த ஆண் மகன் கூறும் பொன்னாலாகிய பேய் இவ்வுலகில் நிகழ்வதொன்றும் அன்று; இதுவும் ஆமே என்றார் - (ஆகையால்) இதுவும் நாம் ஒப்புவதற்காகும் என்றார்.

விளக்கம் : உலகில் இல்லாததற்கு உடம்படலாம். அஃது ஒருவனாற் காட்ட முடியாதாகலின். ஒருபொருளிருசொற் பிரிவில் வரையார் (தொல் எச்ச. 94) என்னுஞ் சூத்திரத்து, வரையார் என்றதனால், பொற்பே என்னும் ஏகாரவீற்றுப் பெயர் வேறும் ஒரு பொருள் தந்து நின்றலின், பேய் என்று யகரவீறுமாய் நின்றது. இதற்கு யகர ஒற்று விகாரத்தால் தொக்கதாம். அருங்கழி காதம் அகலும் என்றாழென்றலந்து கண்ணீர் - வருங்கழி காதல் வனசங்கள் (சிற். 190) என்ற இடத்து, அலர்ந்து என்பது, அலந்து என்று விகாரப்பட்டு நின்றாற் போல. (52)

2047. பட்டுலாய்க் கிடந்த செம்பொன்

பவளமோ டிமைக்கு மல்கு
 லொட்டினா ளதனை யோரோ
 துலம்பொரு தோளி னானும்
 பட்டவா னுதலி னாய்க்குப்
 பாடுவல் காமன் றந்த
 தொட்டிமை யுடைய வீணைச்
 செவிச்சுமை யமிர்த மென்றான்.

பொருள் : பட்டு உலாய்க் கிடந்த செம்பொன் பவளமோடு இமைக்கும் அல்குல் - பட்டுச் சூழ்ந்து கிடந்த செம்பொன்னும் பவளமும் ஒளிரும் அல்குலையுடையாள்; அதனை ஓராது ஒட்டினாள் - அவன் கருதியதனை அறியாமல் ஒப்பினாள்; உலம்பொரு தோளினானும் - கற்றுணைப் பொருந் தோளையுடையானும்; காமன் தந்த தொட்டிமை உடைய வீணைச் செவிச் சுவை அமிர்தம் - காமன் பாடின - ஒற்றுமையுடைய குரல் வீணையாலாகிய, செவிக்கு இனிமைதரும் அமிர்தத்தை; பட்ட வாள் நுதலினாய்க்குப் பாடுவல் என்றான் - பட்டம் அணிந்த ஒள்ளிய நெற்றியை உடைய நினக்குப் பாடுவேன் என்றான்.

விளக்கம் : இனி, பொன்னாலே பேயைப் பண்ணிக் கொடுப்போம் என்று ஒட்டினாள் என்பாரும் உள். காமனைக் கூறினான். இவள் வரம் வேண்டப் போதலைக் கருதி. (53)

2048. வயிரவில் லுமிலும் பைம்பூண்

வனமுலை மகளிர் தம்மு

ளுயிர்பெற வெழுதப் பட்ட

வோலியப் பாவை யொப்பாள்

செயிரில்வாண் முகத்தை நோக்கித்

தேன்பொதிந் தமுத மூறப்

பயிரிலா நரம்பிற் கீதம்

பாடிய தொடங்கி னானே.

பொருள் : வயிர வில் உமிழும் பைம்பூண் வனமுலை மகளிர் தம்முள் - வயிரவொளியை வீசும் பைம்பூண் அணிந்த அழகிய முலைகளையுடைய மகளிரிலே; உயிர்பெற எழுதப்பட்ட ஓவியப் பாவை ஒப்பாள் - உயிருண்டாக எழுதப்பட்ட ஓவியப்பாவை போன்ற சுரமஞ்சரியின்; செயிரில் வாள் முகத்தை நோக்கி - குற்றம் அற்ற முகத்தைப் பார்த்து; தேன்பொதிந்து அமுதம் ஊற - இனிமை நிறைந்து அமுதம் பெருக; நரம்பின் பயிரிலாக் கீதம் பாடிய தொடங்கினான் - நரம்புடன் கூடி மறைகின்ற அருவருப்பில்லாத இசையைப் பாடுதற்குத் தொடங்கினான்.

விளக்கம் : நரம்பிற் பயிர் இல்லாத கீதம் - நரம்பிசையோடு கூடி அதனுள் மறைதலாலே உண்டாகும் அருவருப்பு இல்லாத இசை. பயிர் என்றது ஈண்டு அருவருப்பு என்னும் குற்றத்தின் மேனின்றது. அமுதம் - இனிமை. நரம்போடே பாடினான் என்பாருமுள் என்று நச்சினார்க்கினியர் குறித்துள்ளார். (54)

வேறு

2049. தொடித்தோள் வளைநெகிழத் தொய்யின் முலைமேல்

வடிக்கேழ் மலர்நெடுங்கண் வார்புயலுங் காலும்

வார்புயலுங் காலும் வளைநெகிழு நந்திறத்த

தார்வமுறு நெஞ்ச மழுங்குவிக்கு மாலை.

பொருள் : தொடித்தோள் வளைநெகிழ - வட்டமான தோள்வளை நெகிழாநிற்கு;
வடிக்கேழ் மலர் நெடுங்கண் - மாவடு போன்ற நிறம் பொருந்திய மலர்ந்த நீண்ட
கண்கண்; தொய்யில் முலைமேல் வார்புயலும் காலும் - தொய்யில் எழுதிய முலைமேல்
வீழும் நீரைச் சொரியும்; வார்புயலும் காலும் வளைநெகிழும் நம் திறத்தது - அங்ஙனம்
காலுதற்கும் நெகிழ்தற்குங் காரண மாகிய நம்மிடத்து உளதாகிய; ஆர்வம் உறும்
நெஞ்சம் மாலை அழுங்குவிக்கும் - ஆவல்கொண்ட நெஞ்சினை மாலை வருத்தும்

விளக்கம் : இது முதல் மூன்று செய்யுளும் சீவகன் பாடிய இசைப் பாடல்கள் என்க.
தோள் தொடிவளை என மாறுக. தொடி - வட்டம். தொய்யில் எழுதப்பட்ட முலை என்க.
வடி - மாவடு, கேழ் - நிறம். மலர் நெடுங்கண் : வீனைத்தொகை. (55)

2050. ஐதேந் தகல்கு லாவித் தழலுயிராக்
கைசோர்ந் தணலூன்றிக் கண்ணீர் கவுளலைப்பக்
கண்ணீர் கவுளலைப்பக் கையற்றி யாமினையப்
புண்ணீரும் வேலிற் புகுந்ததான் மாலை.

பொருள் : ஐதுஏந்து அகல் அல்குல்! - மெல்லிய காஞ்சியை ஏந்திய
அல்குலையுடையாய்!; ஆவித்து அழல் உயிராக் கைசோர்ந்து அணல் ஊன்றி -
கொட்டாவி கொண்டு நெருப்பென மூச்செறிந்து கை சோர்வுற்றுக் கன்னத்திலே
ஊன்றுதலாலே; கண்ணீர் கவுள் அலைப்ப - கண்ணீர் கன்னத்தை வருத்தி வீழும்;
கண்ணீர் கவுள் அலைப்பக் கையற்று யாம் இனைய - அங்ஙனம் அலைத்தலின், யாம்
கையற்று அதன்மேலே வருந்தும்படி; புண் ஈரும் வேலின் மாலை புகுந்தது - புண்ணைப்
பிளக்கும் வேலைப் போல மாலை புகுந்தது.

விளக்கம் : வீழும் என வருவிக்க. ஐது - மென்மையுடையது; என்றது ஈண்டுக் காஞ்சி
என்னும் ஓரணிகலனை - அல்குல்; விளி, ஆவித்து - கொட்டாவி விட்டு, கையற்று -
செயலற்று. இனைய - வருந்தும்படி. வேலின் - வேல்போன்று. (56)

2051. அவிழ்ந்தேந்து பூங்கோதை யாகத் தலர்ந்த

முகிழ்ந்தேந் திளமுலைமேற் பொன்பசலை பூப்பப்
பொன்பசலை பூப்பப் பொருகயற்கண் முத்தரும்ப
வன்புருகு நெஞ்ச மழுங்குவிக்கு மாலை.

பொருள் : அவிழ்ந்து ஏந்து பூங்கோதை! - மலர்ந்து விளங்கும் பூங்கோதாய்!; ஆகத்து அலர்ந்த முகிழ்ந்து ஏந்து இள முலைமேல் பொன்பசலை பூப்ப - மார்பிலே தோன்றி அரும்பி நிமிர்ந்த இளமுலைமேல் பொன் போன்ற பசலை உண்டாகத் தோன்றும்; பொன்பசலை பூப்பப் பொருகயல் கண்முத்து அரும்ப - அங்ஙனம் பொன் பசலையுண்டாகவும் காதொடு பொருங் கயற்கண்கள் முத்தனைய நீரை அரும்பவும்; அன்பு உருகும் நெஞ்சம் மாலை அழுங்குவிக்கும் - அன்பினாலே உருகும் நெஞ்சை மாலை வந்து வருத்தும்.

விளக்கம் : தோன்றும் என வருவிக்க இத்தாழிசை மூன்றும் தனக்கு வேட்கை நிகழ்ந்ததாகக் கூறலாகாமையின் மாலைப்பொழுது கண்டு ஆற்றாத தலைவி தோழிக்குக் கூறிற்றாகக் கூறினாள். இதனைத் தலைவன் ஆற்றானாய்க் கூறிற்றென்பாருமுளர். (57)

வேறு

2052. பாடினான் தேவ கீதம்

பண்ணினுக் கரசன் பாடச்

சூடக மகளிர் சோர்ந்து

செருக்கிய மஞ்சை யொத்தா

ராடகச் செம்பொற் பாவை

யந்தணற் புகழ்ந்து செம்பொன்

மாடம்புக் கநங்கற் பேணி

வரங்கொள்வ னாளை யென்றாள்.

பொருள் : பண்ணினுக்கரசன் தேவகீதம் பாடினான்- (இங்ஙனம்) பண்ணினுக்கரசனான சீவகன் வானவனாற் பாடப் பட்ட இசையைப் பாடினான்; பாட-பாடினபோது; சூடக மகளிர் சோர்ந்து செருக்கிய மஞ்சை ஒத்தார்- வளையணிந்த மகளிர் சோர்ந்து மயங்கிய மயிலைப் போன்றார்; ஆடகச் செம்பொன் பாவை அந்தணற் புகழ்ந்து- ஆடகமென்னும் பொன்னாலியன்ற பாவைபோன்ற சுரமஞ்சரி அந்தணனைப் பாராட்டிக் கூறி; நாளை

செம்பொன் மாடம்புக்கு- நாளைக்குக் காமன் கோயிலிலே புக்கு; அநங்கன் பேணி-
காமனை வழிபட்டு ; வரம்கொள்வல் என்றார்- (இப் பாட்டையுடைய சீவகனைத் தரல்
வேண்டும் என்று) வரம் கேட்பேன் என்று கூறினாள்.

விளக்கம் : அரசன் கீதம் பாடினான் என மாறுக. சூடகம்-ஓரணி கலன். செருக்கிய-
மயங்கிய. மஞ்சை-மயில் ஆடகச் செம்பொன்- நால்வகைப் பொன்னினொன்று
பாவை; சுரமஞ்சரி. அந்தணன்; சீவகன் அநங்கன்- காமன்.கொள்வல். தன்மை ஒருமை
எதிர்கால வினைமுற்று (58)

2053. மடலணி பெண்ணை யீன்ற

மணிமருள் குரும்பை மான
வுடலணி யாவி நைய
வுருத்தெழு முலையி னாளு
மடலணி தோழி மாரு
மார்வத்திற் கழும விப்பாற்
கடலணி திலகம் போலக்
கதிர்திரை முளைத்த தன்றே.

பொருள் : மடல் அணி பெண்ணை ஈன்ற மணிமருள் குரும்பை மான - மடலை அணிந்த
பனை பெற்ற நீலமணியை நிறத்தால் மருட்டும் குரும்பை போல; உடல் அணி ஆவி
நைய உருத்து எழும் முலையினாரும் - (ஆடவரின்) உடலிற் பொருந்திய உயிர்
வருந்தத் தோன்றி வளரும் முலையாரும்; அடல் அணி தோழிமாரும் - பிறரை வருத்தும்
அழகினையுடைய தோழியரும்; ஆர்வத்தில் கழும - வரம் வேண்ட எண்ணும் ஆவலிலே
திரள; இப்பால் - இனி; கடல் அணி திலகம்போலக் கதிர்திரை முளைத்தது - கடல்
அணிந்த பொட்டுப்போல ஞாயிறு கடல்மிசை தோன்றியது.

விளக்கம் : வடிவால் குரும்பையைப் போன்ற முலை, நிறத்தால் மணி மருள்முலை என
இயைப்பர் நச்சினார்க்கினியர். மணிமருள் குரும்பைமான என்றே செய்யுள் உள்ளது
மற்றும் பனங்குரும்பையின் நிறம், நீலமணி போன்றது; முலைக்கண்கள் மட்டுமே
நீலமணியை மருட்டுவன. முலைக்கண்களையே கூறினாரெனின், விதந்து கூறுவார்
என்க. (59)

2054. பொன்னியன் மணியுந் தாருங்

கண்ணியும் புனைந்து செம்பொன்
மின்னியற் பட்டஞ் சோத்தி
யானெய்பால் வெறுப்ப ஊட்டி
மன்னியற் பாண்டில் பண்ணி
மடந்தைகோல் கொள்ள வைய
மின்னியற் பாவை யேற்பத்
தோழியோ டேறி னாளே.

பொருள் : மன்னியல் பாண்டில் - நிலைபெற்ற செலவினையுடைய எருத்தை; பொன்
இயல் மணியும் தாரும் கண்ணியும் புனைந்து - பொன்னால் ஆன மணி, தார், கண்ணி
ஆகியவற்றைப் புனைந்து; மின்னியல் பட்டம் சேர்த்தி - மின்னால் இயன்ற பட்டத்தைச்
சேர்த்து; ஆன்நெய் பால் வெறுப்ப ஊட்டி - ஆவின் நெய்யையும் பாலையும் தெவிட்ட
ஊட்டி; பண்ணி - பண்டியிற் பூட்டி; மடந்தை கோல்கொள்ள - ஒரு மடந்தை எருத்தைச்
செலுத்துங் கோலைக் கையில் கொள்ள; இன்னியற் பாவை தோழியோடு ஏற்ப வையம்
ஏறினாள் - இனிய இயலையுடைய பாவை தன் தோழியுடன் (ஆடவரைக்
காணாமற்போகும் போக்கிற்கு) இயைய வண்டியில் ஏறினாள்.

விளக்கம் : தார் கண்ணி என்பன மாலைவகைகள், வெறுப்ப - மிக. பாண்டில் பண்ணி -
எருத்தினைப் பூட்டி. ஒரு மடந்தை கோல் கொள்ள என்றவாறு. ஆடவரை
வெறுத்தவளாகலின் மடந்தை கோல் கொள்ள வேண்டிற்று. (60)

2055. ஆடவ ரிரிய வேகி

யஞ்சொல்லார் சூழக் காமன்
மாடத்து ளிழிந்து மற்றவ்
வள்ளலை மறைய வைத்துச்
சூடமை மாலை சாந்தம்
விளக்கொடு தூப மேந்திச்
சேடியர் தொழுது நிற்பத்
திருமகள் பரவு மன்றே.

பொருள் : ஆடவர் இரிய அம்சொலார் சூழ ஏகி - (அரசன் ஆணையால்) ஆடவர் விலக, அழகிய மொழியாரான பெண்கள் சூழச் சென்று; மாடத்துள் இழிந்து - காமன் கோட்டத்திலே இறங்கி; அவ் வள்ளலை மறைய வைத்து - சீவகனை மறைய வைத்து; சூடு அமை மாலை சாந்தம் விளக்கொடு தூபம் ஏந்தி - சூடுதற்கான மாலையும் சாந்தமும். விளக்கும் தூபமும் எடுத்துக் கொண்டு; சேடியர் தொழுது நிற்ப - பணிமகளிர் காமனைத் தொழுதவாறு நிற்க; திருமகள் பரவும் - திருமகள் அணையாள் பரவுகின்றாள்.

விளக்கம் : ஆடவர் அரசன் ஆணையால் விலக என்க. காமன் மாடம் - காமன் கோயில், (கோட்டம்). வள்ளல்; சீவகன், சேடியர் - பணிமகளிர். திருமகள் : உவமவாகுபெயர்; சுரமஞ்சரி. அன்று, ஏ : அசைகள். (61)

2056. பொன்னிலஞ் சென்னி புல்ல

விடமுழந் தாளை யூன்றி
மின்னவிர் மாலை மென்பூங்
குழல்வலத் தோளின் வீழக்
கன்னியங் கழுகின் கண்போற்
கலனணி யெருத்தங் கோட்டித்
தன்னிரு கையுங் கூப்பித்
தையலீ துரைக்கு மன்றே.

பொருள் : இட முழந்தாளை ஊன்றி - இட முழந்தாளை ஊன்றி; மின் அவிர் மாலை மென் பூங்குழல் வலத்தோளில் வீழ - ஒளிவீசும் மாலையும் மென்மையான மலர்க்குழலும் வலத் தோளிலே விழ; கன்னிஅம் கழுகின் கண்போல் கலன் அணி எருத்தம் கோட்டி - ஈனாத இளங்கழுகின் கண்போலக் கலனை அணிந்த கழுத்தை வலத்தே சாய்த்து; பொன்நிலம் சென்னி புல்ல - பொன் தரையிலே முடிபொருந்த (வணங்கியெழுந்து); தன் இரு கையும் கூப்பி - தன் இரண்டு கையையும் குவித்து; தையல் ஈது உரைக்கும் - சுரமஞ்சரி இதனை இயம்புவாள்.

விளக்கம் : பொன்னிலம் - பொற்றகடுபடுத்த நிலம். மாலையும் குழலும் வலத்தோளின் வீழ் என்க. கன்னியங்கமுகு - இளமையும் அழகுமுடைய கமுகு. கண்போல் எருத்தம், கலன் அணி எருத்தம் எனத் தனித்தனி கூட்டுக. (62)

2057. தாமரைச் செங்கட் செவ்வாய்த்

தமனியக் குழையி னாயோர்
காமமிங் குடையேன் காளை
சீவக னகலஞ் சோத்தின்
மாமணி மகர மம்பு
வண்சிலைக் கரும்பு மான்தேர்
பூமலி மார்ப வீவ
ஊரொடும் பொலிய வென்றாள்.

பொருள் : தாமரைச் செங்கண் செவ்வாய் தமனியக் குழையினாய் - தாமரையனைய கண்களையும் செவ்வாயையும் உடைய, பொற்குழையினாய்!; ஓர் காமம் இங்கு உடையேன் - ஒரு வரம் இங்கு வேண்டுதலையுடையேன்; பூமலி மார்ப! - மலர் நிறைந்த மார்பனே!; காளை சீவகன் அகலம் சேர்த்தின் - காளையாகிய சீவகன் மார்பிலே என்னைச் சேர்ப்பித்தால்; மாமணி மகரம் அம்பு வண்சிலைக் கரும்பு மான்தேர் - பெரிய மகரக் கொடியும், அம்பும், வில்லாகிய கரும்பும் தேரும்; ஊரொடும் பொலிய ஈவல் என்றாள் - ஊருடன் விளங்கத் தருவேன் என்றாள்.

விளக்கம் : காமமிக்குடையேன் என்றும் பாடம். தமனியக்குழை - பொற்குழை. காமம் : ஆகுபெயர். காளைசீவகன் - காளையாகிய சீவகன். அகலம் - மார்பு. மகரம் - ஒரு மீன். காமனுக்கு அது கொடியாகலின், மகரம் ஈவேன் என்றாள், ஈவல் : தன்மை ஒருமை. (63)

2058. மட்டவிழ் கோதை பெற்றாய்

மனமகிழ் காத லானை
யிட்டிடை நோவ நில்லா
தெழுகென வேந்த றோழன்
பட்டிமை யுரைத்த தோராள்
பரவிய தெய்வந் தான்வாய்

விட்டுரைத் திட்ட தென்றே
வேற்கணாள் பரவி மீண்டாள்.

பொருள் : மட்டு அவிழ் கோதை! - தேன் மலருங் கோதையாய்!; மனம்மகிழ்
காதலானைப் பெற்றாய் - நின் மனத்திலே மகிழ்ந்த காதலானை அடைந்தாய்;
இட்டிடைநோவ நில்லாது எழுக என - இனி, சிற்றிடை வருந்த நில்லாமற் செல்க
என்று; ஏந்தல் தோழன் பட்டிமை உரைத்தது ஓராள் - சீவகன் தோழன் வஞ்சனையாகக்
கூறியதை அறியாளாய்; பரவிய தெய்வந்தான் வாய்விட்டு உரைத்திட்டது என்றே -
தான் வாழ்த்திய தெய்வமே வாய்விட்டுக் கூறியது என்றே; வேற்கணாள் பரவி
மீண்டாள் - வேலனைய கண்ணாள் மீட்டும் வாழ்த்தித் திரும்பினாள்.

விளக்கம் : கோதை : விளி. இட்டிடை - சிற்றிடை. தோழன் - ஈண்டுப் புத்திசேனன்.
பட்டிமை - வஞ்சனை. பரவப்பட்ட தெய்வம் என்க. வேற்கணாள் : சுரமஞ்சரி. (64)

2059. அடியிறை கொண்ட செம்பொ
னாடகச் சிலம்பி னாளக்
கடியறை மருங்கி னின்ற
மைந்தனைக் கண்டு நாணி
வடியுறு கடைக்க ணோக்க
நெஞ்சுதுட் கென்ன வார்ப்புங்
கொடியுற வொசிந்து நின்றாள்
குழைமுகத் திருவோ டொப்பாள்.

பொருள் : அடிஇறை கொண்ட ஆடகச் செம்பொன் சிலம்பினாள் - அடியிலே தங்குதல்
கொண்ட ஆடகப் பொன்னாலான சிலம்பினாளாகிய; குழைமுகத் திருவோடு ஒப்பாள் -
குழை முகத்தினையுடைய திருவைப் போன்றவள்; அக் கடி அறை மருங்கில் நின்ற
மைந்தனைக் கண்டு நாணி - அந்த மணவறை அருகிலே நின்ற சீவகனைக் கண்டு
வெட்கமுற்று; வடியுறு கடைக்கண் நோக்க - மாவடுவனைய கடைக்கண் அவனை
நோக்க; நெஞ்சு துட்கு என்ன - நெஞ்சம் திடுக்கிட; வார் பூங்கொடி உற ஒசிந்து
நின்றாள் - நீண்ட பூங்கொடிபோல வளைந்து நின்றாள்.

விளக்கம் : கடியறை - மணவறை. சீவகன் அக் கிழ வடிவத்தை விட்டுப் பழைய வடிவத்தோடு நின்றான் என்பது தோன்ற மைந்தனைக் கண்டு என்றார். கொடியுற என்புழி உற என்பது உவமஉருபு. (65)

2060. இலங்குபொன் னோலை மின்ன

வின்முகஞ் சிறிது கோட்டி
யலங்கலுங் குழலுந் தாழ்
வருமணிக் குழையோர் காதிற்
கலந்தொளி கான்று நின்று
கதிர்விடு திருவில் வீச
நலங்கனிந் துருகி நின்றா
ணாமவேற் காமர் கண்ணாள்.

பொருள் : நாம வேல் காமர் கண்ணாள் - அச்சந்தரும் வேல் போன்ற விருப்பூட்டுங் கண்ணாள்; அலங்கலும் குழலும் தாழ் - மாலையுங் குழலும் தாழவும்; அரு மணிக்குழை ஓர் காத்தில் கலந்து ஒளி கான்று நின்று கதிர் விடு திருவில் வீச - அரிய மணிக்குழை ஒரு காதிற் கலக்குமாறு ஒளியை உமிழ்ந்து நின்று ஒளியுடைய வான வில்லென வீச; இலங்கு பொன் ஓலை மின்ன - விளங்கும் பொன்னோலை ஒளிவிட; இன்முகம் சிறிது கோட்டி - இனிய முகத்தைச் சிறிதே சாய்த்து; நலம் கனிந்து உருகி நின்றாள் - அன்பு முற்றி நெஞ்சுருகி நின்றாள்.

விளக்கம் : கோட்டி - சாய்த்து, ஒளிகான்று - ஒளிவீசி, நலம் - அன்பு. நாமவேல் - அச்சமுண்டாக்கும் வேல். வேற்கண், காமர்கண் எனத் தனித் தனி கூட்டுக. (66)

2061. எரிமணிக் கலாபத் திட்ட

விந்திர நீல மென்னு
மொருமணி யுந்தி நேரே
யொருகதி ருமிழ்வ தேபோ
லருமணிப் பூணி னாட
னவ்வயி றணிந்த கோலத்
திருமயி ரொழுக்கம் வந்தென்

றிண்ணிறை கவர்ந்த தன்றே.

பொருள் : எரிமணிக் கலாபத்து இட்ட இந்திர நீலம் என்னும் ஒருமணி - விளங்கும் மணிமேகலையில் அழுத்திய, இந்திர நீலம் என்கிற ஒப்பிலாத மணி; உந்தி நேரே ஒரு கதிர் உமிழ்வதே போல் - உந்திக்கு நேராக ஒரு கதிரை உமிழுந் தன்மை போல; அருமணிப் பூணிளாள் தன் அவ்வயிறு அணிந்த - அரிய மணிக்கலனுடையாளின் வயிற்றை அழகுசெய்த; கோலத் திரு மயிர் ஒழுக்கம் - அழகிய மயிரொழுங்கு; வந்து என் திண்ணிறை கவர்ந்தது - வந்து என் திண்ணிய நிறையைக் கவர்ந்தது.

விளக்கம் : மயிரொழுங் கொன்றே திண்ணிறை கவர்ந்ததாயின் ஒழிந்தன என் செய்யா என்று சீவகன் தன்னுள்ளெண்ணினான். வயிற்றினை அழகு செய்யும் மயிரொழுங்கு மேகலையில் அழுத்திய இந்திர நீலம் என்ற மணி ஒளிவிடுவதுபோல இருந்தது என்பது கருத்து இது தற்குறிப்பேற்றவணி. (67)

2062. தேறினேன் றெய்வ மென்றே

தீண்டிலே னாயி னுய்யேன்

சீறடி பரவ வந்தே

னருளெனத் தொழுது சோந்து

நாறிருங் குழலி னாளை

நாகணை விடையிற் புல்லிக்

கோறொடுத் தநங்க னெய்யக்

குழைந்துதார் திவண்ட தன்றே.

பொருள் : தெய்வம் என்றே தேறினேன் - யான் நினைத்த தெய்வம் என்றே தெளிந்தேன்; சீறடி பரவ வந்தேன் - நின் சிற்றடியை வழிபட வந்தேன்; தீண்டிலேன் ஆயின் உய்யேன் - இனி நினைத்த தீண்டே னெனின் வாழ்கிலேன்; அருள் எனத் தொழுது சேர்ந்து - அருள்வாய் என்று வணங்கிச் சேர்ந்து; கோல் தொடுத்து அநங்கண் எய்ய - அம்பெடுத்துக் காமன் செலுத்த; நாறு இருங் குழலினாளை நாகு அணை விடையின் புல்லி - மணமுடைய கருங் குழலாளை நாகைத் தழுவும் விடையெனத் தழுவ; தார் குழைந்து திவண்டது - இவன் அணிந்த தார் குழைந்து வாடியது.

விளக்கம் : நின்னடியைப் பரவ வந்தேன்; வந்த யான் நினைத் தெய்வம் என்றே
கருதிப் பிறகு மானிடமென்றே தெளிந்தேன் என்று, கொண்டு கூட்டி விளக்கங் கூறுவர்
நச்சினார்க்கினியர். (68)

2063. கலைபுறஞ் சூழ்ந்த வல்குற் கார்மயிற் சாய லாளு
மலைபுறங் கண்ட மார்பின் வாங்குவிற் றடக்கை யானு
மிலைபுறங் கண்ட கண்ணி யின்றமி ழியற்கை யின்ப
நிலைபெற நெறியிற் றுய்த்தார் நிகர்தமக் கிலாத நீரார்.

பொருள் : கலை புறம் சூழ்ந்த அல்குல் கார் மயில் சாயலாளும் - கலையைப் புறத்தே
சூழக் கொண்ட அல்குலையுடைய காருக்குரிய மயிலனைய சாயலாளும்; இலை
புறங்கண்ட கண்ணி மலை புறங் கண்ட மார்பின் வாங்குவில் தடக்கையானும் -
பச்சிலையைக் கொண்ட கண்ணியையும், மலைதோற்ற மார்பினையும்,
தடக்கையையும் உடைய சீவகனும்; ஆகிய தமக்கு நிகர் இலாத நீரார் - தமக்கு
உவமையில்லாத தன்மையார்; இன்தமிழ் இயற்கை இன்பம் - இனிய தமிழிற் கூறிய
இயற்கைப் புணர்ச்சியாகிய இன்பத்தை; நிலைபெற நெறியின் துய்த்தார் - நிலை
பெறும்படி முறையின் நுகர்ந்தார்.

விளக்கம் : இது, சுட்டி ஒருவர் பெயர் கொள்ளப்படுதலின், உலகியல் வழக்கான
காந்தருவமாம். (69)

2064. குங்குமங் குயின்ற கொம்மைக்
குவிமுலை குளிர்ப்பத் தைவந்
தங்கலுழ் மேனி யல்குற்
காசுடன் றிருத்தி யம்பொற்
பொங்குபூஞ் சிலம்பிற் போர்த்த
பூந்துக ளவித்து மாதர்
கொங்கலர் கோதை சூட்டிக்
குழனலந் திருத்தி னானே.

பொருள் : குங்குமம் குயின்ற கொம்மைக் குவிமுலை குளிர்ப்பத் தைவந்து - (வேட்கை தீர நுகராமையிற் பிறந்த வெப்பம் நீங்க) சுரமஞ்சரியின் குங்குமம் பூசிய பருத்த குவிந்த முலைகள் குளிரத் தடவி; அம் கலுழ் மேனி அல்குல் காசு உடன் திருத்தி - அழகு வழியும் மேனியில் உள்ள அணியையும் அல்குலிலுள்ள மணிமேகலையின் காசுகளையும் சேரத் திருத்தி; பொங்கு அம் பொன் பூஞ்சிலம்பில் போர்த்த பூந்துகள் அவித்து - ஒலிக்கும் அழகிய பொற் சிலம்பிலே போர்த்த மகரந்தத் தூளைத் துடைத்து; மாதர் கொங்கு அலர் கோதை சூட்டி - அவளுடைய தேனலரும் மாலையை அணிந்து; சூழல் நலம் திருத்தினான் - குழலையும் நலமுறத் திருத்தினான்.

விளக்கம் : அவ்விடம் மலர் பரப்பிக் கிடத்தலின் பூந்துகள் கூறினார். (70)

வேறு

2065. வானார்கமழ் மதுவுஞ் சாந்து மேந்தி

மதுத்துளித்து வண்டுஞ் சுரும்பு மூசுந்

தேனார்பூங் கோதாய் நினக்குக் காமன்

சிலையிரண்டுஞ் செவ்வனே கோலித் தந்தான்

றானாரப் பண்ணித் தடறு நீக்கித்

தண்குருதி தோய்த்துத் தகைமை சான்ற

ஆனார்ந்த வோரிணை யம்புந் தந்தா

னென்னை யுளனாக வேண்டி னானே.

பொருள் : வான் ஆர் கமழ் மதுவும் சாந்தும் ஏந்தி - வானில் நிறைந்து கமழும் மதுவையும் சாந்தையும் ஏந்தி; மதுத் துளித்து - அம்மதுவைத் துளித்தலின்; மூசும் வண்டும் சுரும்பும் தேன் ஆர் பூங்கோதாய்! - மொய்க்கின்ற வண்டுகளும் சுரும்புகளும் தேனிளமும் நுகரும் மலர் மாலையாய்!; நினக்குக் காமன் சிலை இரண்டும் செவ்வனே கோலித் தந்தான் - நினக்குக் காமன் தன் கையில் வில்லையும் சேம வில்லையும் நேரே வளைத்துத் தந்தான்; தான்ஆரப் பண்ணித் தடறு நீக்கி - (அதுவுமன்றி) அவன் தான் தாழ்வறப் பண்ணி உறையை நீக்கி; தண் குருதி தோய்த்து - தண்ணிய குருதியைத் தோய்த்து; தகைமை சான்ற - அழகு நிறைந்த; ஊன் ஆர்ந்த ஓர் இணை அம்பும் தந்தான் - ஊன் பொருந்திய ஒப்பற்ற இரண்டு அம்புகளையும் கொடுத்தான் ; என்னை உள்ள

ஆக வேண்டினானே! - (அவற்றிற் கிலக்காக) என்னை உயிருடன் இருக்க வேண்டியிருந்தானே!

விளக்கம் : இவ்வாறு காமன் செயலை இகழ்ந்து கூறினான். ஏகாரம் : தேற்றம். நோக்கிய மேனி வாடுதலின், ஊனார்ந்த என்றார். இச்செய்யுளோடு, அடையார் முனையகத் தமர்மேம் படுநர்க்குப், படை வழங்குவதோர் பண்புண் டாகலின்; உருவி லாளன் ஒருபெருங் கருப்புவில், இருகரும் புருவ மாக வீக்க என வரும் (2-42-5) சிலப்பதிகாரப் பகுதியும், அதற்கு அடியார்க்கு நல்லார் உரைத்த சேம வில்லையும் கூட்டி என வரும் விளக்கமும் ஒப்புநோக்கற் பாலன. (71)

2066. கண்ணக்க கண்ணிக் கமழ்பூங் குழற்க
 ரும்போ தீஞ்சொ லாள்கதிர் முலைகளின்
 வண்ணக்கு வானு நிலனுமெல் லாம்விலை
 யேமழை மின்னு நுகுப்பி னானைப்
 பெண்ணுக் கணியாக வேண்டி மேலைப்
 பெரியோர் பெருமான் படைத்தா னென்று
 புண்ணக்க வேலான் புகழ் நாணிப்
 பூநோக்கிப் பூக்கொசிந்த கொம்பொத் தாளே.

பொருள் : கள் நக்க கண்ணி - தேனைச் சிந்தும் பூமாலை; கமழ்பூங் குழல் - மணக்கும் பூங்குழலும்; கரும்பு ஏர் தீஞ்சொலாள் - கரும்பனைய இனிய மொழியும் உடையாளின்; கதிர் முலைகளின் வண்ணக்கு - ஒளிரும் முலைகளின் அழகுக்கு; வானும் நிலனும் எல்லாம் விலையே - விண்ணும் மண்ணும் யாவும் விலையாகுமா?; மழை மின்னும் நுகுப்பினானை - மழையில் மின்னுப்போலும் இடையினானை; பெண்ணுக்கு அணியாக வேண்டி - பெண்களுக்கு அணியாக விரும்பி; மேலைப் பெரியோர் பெருமான் படைத்தான் என்று - மேனாளிற் பெரியோர் பெருமானாகிய பிரமன் படைத்தான் என்று; புண் நக்க வேலான் புகழ் நாணி - புண் செய்யும் வேலான் புகழ் வெள்கி; பூ நோக்கி பூக்கு ஒசிந்த கொம்பு ஒத்தான் - குவளை மலர் போலும் பார்வையினாள் மலர்க்கு வாடிய கொம்பு போன்றாள்.

விளக்கம் : இது முன்னிலைப் படர்க்கை. கரும்பேர் - கரும்பை ஒத்த. வண்ணக்கு - வண்ணத்திற்கு. விலையே என்புழி ஏகாரம் வினா. மின்னு - மின்னல். பெரியோர் பெருமான் : பிரமன். பூநோக்கி : பெயர் ; சுரமஞ்சரி. (72)

வேறு

2067. இறங்கிய மாதர் தன்னை
 யெரிமணிக் கடகக் கையாற்
 குறங்கின்மேற் றழுவி வைத்துக்
 கோதையங் குருதி வேலா
 னறந்தலை நீங்கக் காக்கு
 மரசன்யா னாக நாளைச்
 சிறந்தநின் னலத்தைச் சேரே
 னாய்விடிற் செல்க வென்றான்.

பொருள் : கோதை அம் குருதி வேலான் - மாலையணிந்த குருதி வேலினான்; இறங்கிய மாதர் தன்னை - நாணிய மங்கையை; எரி மணிக் கடகக் கையால் தழுவித் குறங்கின்மேல் வைத்து - விளங்கும் மணிகள் இழைத்த கடகமணிந்த கையினால் தழுவித் தன் துடைமேல் வைத்துக்கொண்டு; நாளைச் சிறந்த நின் நலத்தைச் சேரேனாய் விடின் - நாளைப்போதில் சிறப்புற்ற நின் இன்பத்தை அடையாமல் விட்டால்; அறம் தலை நீங்கக் காக்கும் அரசன் யானாக - அறம் கெட ஆளும் கட்டியங்காரனாகக் கடவேன்; செல்க என்றான் - இனி நீ செல்வாயாக என்றான்.

விளக்கம் : இறங்கிய - நாணிய. குறங்கு - துடை. வேலான் : சீவகன். அறந்தலை நீங்கக் காக்கு மரசன் என்றது ஈண்டுக் குறிப்பாற் கட்டியங்காரனை உணர்த்தி நின்றது. (73)

2068. வில்லிடு மணிசெ யாழி மெல்விரல் விதியிற் கூப்பி
 நல்லடி பணிந்து நிற்ப நங்கைநீ நடுங்க வேண்டா
 செல்கெனச் சிலம்பு செம்பொற் கிண்கிணி மிழற்ற வொல்கி
 யல்குற்கா சொலிப்ப வாயம் பாவைசென் றெய்தி னாளே.

பொருள் : வில்இடு மணிசெய் ஆழி மெல்விரல் விதியின் கூப்பி - ஒளிவிடும்
 மணியிழைத்த ஆழியணிந்த மெல்விரலை முறையாக்குவித்து ; நல்அடி பணிந்து நிற்ப -
 அழகிய அடிகளை வணங்கி நிற்க; நங்கை! நீ நடுங்க வேண்டா, செல்க என -
 நங்கையே! நீ அஞ்சவேண்டா; செல்க என்று விடுப்ப; பாவை - சுரமஞ்சரி; சிலம்பு செம்
 பொன் கிண்கிணி மிழற்ற - சிலம்பும் கிண்கிணியும் ஒலிக்க; அல்குல் காசு ஒலிப்ப -
 அல்குலில் மேகலை மணிகள் ஒலிக்க; ஒல்கி - அசைந்து நடந்து; ஆயம் சென்று
 எய்தினாள் - ஆயத்தினருடன் சென்று சேர்ந்தாள்.

விளக்கம் : வில் - ஒளி. ஆழி - மோதிரம். நங்கை : விளி, சிலம்பும் கிண்கிணியும் மிழற்ற
 என்க. காசு - மணி. ஆயம் - தோழியர் கூட்டம் பாவை : சுரமஞ்சரி. (74)

2069. பருமணிப் படங்கொணாகப் பையெனப் பரந்த வல்கு
 லெரிமணிப் பூணி னானுக் கின்னல மொழிய வேகித்
 திருமணிச் சிவிகை யேறிச் செம்பொனீண் மாடம் புக்காள்
 விரிமணி விளங்கு மாலை வெம்முலை வேற்க ணாளே.

பொருள் : பருமணிப் படம்கொள் நாகப் பையெனப் பரந்த அல்குல் - பெரிய மணியைப்
 படத்திற் கொண்ட அரவின் படமெனப் பரவிய அல்குலையும்; விரிமணி விளங்கும்
 மாலை - மிகுதியான மணி ஒளிரும் மாலையினையும்; வெம்முலை வேற்கணாள் -
 வெம்முலையையும் உடைய வேற்கண்ணாள்; எரிமணிப் பூணினானுக்கு இன்னலம்
 ஒழிய ஏகி - விளங்கும் மணிக்கலனுடையான்பால் இனிய அன்பு நிற்கச் சென்று : திரு
 மணிச் சிவிகை ஏறி - அழகிய மாணிக்கச் சிவிகையிலே அமர்ந்து; செம்பொன் நீள்
 மாடம்புக்காள் - பொன்னாலியன்ற பெரிய மணையிலே புகுந்தாள்.

விளக்கம் : பருமணி - பெரிய மணி பை - படம், அல்குலையும் மாலையையும்
 முலையையும் உடைய கண்ணாள் எனக் கூட்டுக. (75)

2070. திருவிற்றான் மாரி கற்பான்
 றுவலைநாட் செய்வ தேபோ

உருவிற்காய்த் துளிக்குந் தேற
 லோங்குதார் மார்பன் தோழர்
 பொருவிற்கா நம்பி காம
 திலகனென் றிருந்த போழ்திற்
 செருவிற்காழ் நுதலி னாள்கண்
 மணத்திறஞ் செப்பு கின்றார்.

பொருள் : திருவில் தான் மாரி கற்பான் துவலை நாள் செய்வதே போல் - இந்திரவில் தான் மழை பெய்யக் கற்பதற்கு நீர்த்துளியை நாட்கொள்வது போல்; உருவிற்காய் - வடிவுடையதாய்; துளிக்கும் தேறல் ஓங்கு தார் மார்பன் தோழர் - துளிக்கும் தேனையுடைய மேம்பட்ட மார்பையுடைய சீவகனின் தோழர்கள்; பொருவிற்று ஆம் நம்பி - யாம் உவமிக்கத் தகுதியாம் நம்பி; காம திலகன் என்று இருந்தபோதில் - காம திலகன் என ஒரு பெயர் கூறி இருந்த அளவிலே; செருவில் தாழ் நுதலினாள் கண் மணத் திறம் செபுகின்றார் - போருக்குரிய வில் உவமையில் தோற்கும் புருவத்தினாளிடம் மணத்திறத்தைக் கூறுகின்றார்.

விளக்கம் : திருவில் - வானவில். கற்பான் : வினையெச்சம். துவலை - துளி.
 உருவிற்காய் - வடிவுடையதாய். பொருவிற்கா நம்பி - பொரு விற்று ஆம் நம்பி எனக் கண்ணழித்துக் கொள்க. (76)

2071. கனைகடலமுதுந் தேனுங் கலந்துகொண் டெழுதப் பட்ட
 புனைகொடி பூத்த தேபோற் பொறுக்கலா நுசுப்பிற் பாவை
 நனைகுடைந் துண்டு தேக்கி நன்மணி வண்டு பாடும்
 புனைகடி மாலை மாதர் திறத்திது மொழிந்து விட்டார்.

பொருள் : கனை கடல் அமுதும் தேனும் கலந்து கொண்டு எழுதப்பட்ட - ஒலி கடலில் அமுதையும் தேனையும் ஒன்றாகக் கலந்துகொண்டு வரையப்பட்ட; புனை கொடி - ஒப்பனை செய்த கொடி; பூத்ததே போல் பொறுக்கலா நுசுப்பின் பாவை - இரண்டு முகைகளைப் பூத்த தன்மை போல் உள்ள முலைகளைப் பொறாத இடையையுடைய பாவையாலாகிய; நனைகுடைந்து உண்டு தேக்கி நன்மணி வண்டு பாடும் - தேனைக் குடைந்து பருகித் தம் வயிற்றை நிறைத்து அழகிய நீலமணி போலும் வண்டுகள் பாடுகின்ற; புனைகடி மாலை மாதர் திறத்து - அணிந்த மணமுறும் மாலையையுடைய

சுரமஞ்சரியின் சுற்றத்தாரிடம்; இது மொழிந்து விட்டார் - இம் மணத்தைச் சொல்லி விடுத்தனர்.

விளக்கம் : திறம் - சுற்றம். எழுதப்பட்ட நனையையுடையதொரு கொடி; கொடி, அமுதையும் தேனையும் தன்னுள்ளே கலந்துகொண்டு இரண்டு முகையைப் பூத்த தன்மைபோலிருக்கின்ற முலைகளைப் பொறாத நுகுப்பினையுடைய பாவைபோலு மாதர், வண்டு குடைந்து உண்டு தன்வயிற்றை நிறைத்துப் பாடும் மாலையையுடைய மாதர் என்க என்பர் நச்சினார்க்கினியர். (77)

2072. ஐயற்கென் றுரைத்த மாற்றங்

கேட்டலு மலங்க னாய்கன்

வெய்யதேன் வாய்க்கொண் டாற்போல்

விழுங்கலோ டுமிழ்த தேற்றான்

செய்வதெ னோற்றி லாதே

னோற்றிலா டிறத்தி னென்று

மையல்கொண் டிருப்ப வப்பாற்

குமரிதன் மதியிற் சூழ்ந்தாள்.

பொருள் : ஐயற்கு என்று உரைத்த மாற்றம் - சீவகற்கு இவளைத் தரவேண்டும் என்று கூறிய மொழியை; அலங்கல் நாய்கன் - மாலையணிந்த வணிகன்; வெய்ய தேன் வாய்க்கொண்டாற்போல் விழுங்கலோடு உமிழ்தல் தேற்றான் - வெப்பம் ஊட்டும் தேனை வாய்க்கொண்டவன் விழுங்கலோடு உமிழ்வோ இயலாது திகைப்பதுபோல உடன்படுதலையும் மறுத்தலையும் அறியாதவனாய்; நோற்றிலாள் திறத்தின் நோற்றிலாதேன் செய்வது என்னென்று - நல்வினையில்லாதாள்பால், நல்வினையில்லாத நான் செய்வது என் என்று; மையல்கொண்டிருப்ப - மயங்கியிருப்ப; அப்பால் குமரிதன் மதியின் சூழ்ந்தாள் - அங்கே சுரமஞ்சரி தன் அறிவினாலே அறத்தொடு நின்றலைச் சிந்தித்தாள்.

விளக்கம் : வெப்பமுடைய தேனை வாயிற்கொண்டால், வெம்மையால் நஞ்சென்று விழுங்காமலும், இனிமையால் உமிழாதேயும் இருப்பதைப்போல, இவள் நோன்பினால் உடம்படாமலும், சீவகனாதலின் மறுக்காமலும் இருந்தாள். (78)

2073. பொற்பமை தாமக் கந்து

பொருந்திய மின்னுப் போல
 வெற்பக வெரியு மாலைப்
 பவளத்தூண் பொருந்தி யின்னீர்க்
 கற்பெனு மாலை வீசி
 நானெனுங் களிவண் டோப்பிச்
 சொற்புக ரின்றித் தோழிக்
 கறத்தினோ டரிவை நின்றாள்.

பொருள் : அரிவை - சுரமஞ்சரி; பொற்புஅமை தாமக்கந்து பொருந்திய மின்னுப்போல - அழகு பொருந்திய தாமத்தையுடைய தூணைச் சார்ந்து நின்ற மின்போல; எல்பக எரியும் மாலைப் பவளத் தூண் பொருந்தி - ஞாயிறு தோற்க ஒளிவிடும். மாலையையுடைய பவளத் தூணைச் சார்ந்து நின்று; இன்னீர்க் கற்பு எனும் மாலை வீசி - இனிய தன்மையையுடைய கற்பு என்னும் மாலையை வீசி; நாண் எனும் களிவண்டு ஒப்பி - நாணம் என்னும் களிப்பையுடைய வண்டை ஒட்டி; சொல்புகர் இன்றித் தோழிக்கு அறத்தினோடு நின்றாள் - சொற்குற்றம் இல்லாமல், தோழிக்கு அறத்தொடு நின்றாள்.

விளக்கம் : மாலையால் ஒட்டவே வண்டு மிகவும் நீங்காதாம், உயிரினுஞ் சிறந்தன்று நானே; நாணினும் - செய்தீர் காட்சிக் கற்புச் சிறந்தன்று (தொல். களவு. 22) என்றதனாற் சிறிது நாணை விட்டாள். அறத்தினோடு : இன் : அசை. தாமம் - ஒழுங்கு, மாலையும் ஆம். எல் - சூரியன். பக என்பது இங்கு தோற்றுஓட என்னும் பொருளைக் குறித்தது. இன் நீர் - இனிய தன்மை - நாணம் என்பதை வண்டாகவும், கற்பு என்பதைப் பூமாலையாகவும் உருவகித்தார். (79)

2074. வழிவளர் மயிலஞ் சாயற் பவளப்பூம் பாவை யன்ன

கழிவளர் கயற்க ணங்கை கற்பினை யறிந்து தோழி
 யழிமது மாலை சோத்தி யடிபணிந் தார வாழ்த்திப்
 பொழிமதுப் புயலைங் கூந்தற் செவிலியைப் பொருந்திச் சொன்னாள்.

பொருள் : வழிவளர் மயில்அம் சாயல் பவளப்பூம் பாவை அன்ன - நன்னெறியிலே வளர்ந்த மயிலனைய அழகிய சாயலையுடைய பவளத்தாலாகிய பாவை போன்ற; கழிவளர் கயற்கண் நங்கை கற்பினைத் தோழி அறிந்து - கழியிலே வளரும் கயல் போலுங் கண்களை உடைய நங்கையின் கற்பினைத் தோழி அறிந்து; அழிமதுமாலை சேர்த்தி அடிபணிந்து ஆர வாழ்த்தி - தேன்வழியும் மாலையை அவட்கு அணிந்து, அடியிற் பணிந்து நிறைய வாழ்த்துக் கூறி; மதுமொழி புயல் ஐங்கூந்தல் - தேன் வழியும், முகிலனைய ஐம்பாலையுடைய அத்தோழி; செவிலியைப் பொருந்திச் சொன்னாள் - செவிலியை அடைந்து கூறினாள்.

விளக்கம் : ஐங்கூந்தலைச் செவிலிக்காக்கினும் பொருந்தும். வழி - நல்லவழி, வழி, ஆசாரம் என்பர் நச்சினார்க்கினியர். ஆசாரம் - நல்லொழுக்கம். கழி - உப்பங்கழி. கற்பினை - கற்புக்கடம் பூண்ட தன்மையை என்க. தோழி செவிலியைப் பொருந்தி அறத்தொடு நின்றாள் என்க. (80)

2075. நனைவளர் கோதை நற்றாய் நங்கைக்கீ துள்ள மென்று
சுனைவளர் குவளை யுண்கட் சுமதிக்குச் செவிலி செப்பக்
கனயிருட் கனவிற் கண்டேன் காமர்பூம் பொய்கை வற்ற
வனையதாங் கன்னி நீரின் றற்றதா நங்கைக் கென்றாள்.

பொருள் : நனைவளர் கோதை நற்றாய்! - தேன் பொருந்திய மாலையையுடைய நற்றாயே!; நங்கைக்கு ஈது உள்ளம் என்று - சுரமஞ்சரியின் உள்ளம் இதுவாகும் என்று; சுனைவளர் குவளை உண்கண் சுமதிக்கு - சுனையில் வளருங் குவளை போன்ற மையுண்ட கண்களையுடைய சுமதிக்கு; செவிலிசெப்ப - செவிலி கூற; கனை இருள் கனவில் காமர்பூம் பொய்கை வற்றக் கண்டேன் - நள்ளிரவிற் கனவிலே விருப்பம் ஊட்டும் மலர்ப்பொய்கை வற்றக்கண்டேன்; அனையதுஆம் கன்னிநீர் இன்று நங்கைக்கு அற்றது ஆம் என்றாள் - அத் தன்மையதாகிய கன்னித் தன்மை இன்று நங்கைக்கு நீங்கியபோலும் என்றாள்.

விளக்கம் : நனை - அரும்பு, நற்றாய் : சுமதி, விளி, நங்கை என்றது சுரமஞ்சரியை.
கனையிருள் - மிக்க இருள். கனவில் பொய்கை வற்றக் கண்டேன் என மாறுக. அக்
கனவின்பயன் இஃதே போலும் என்றாள் என்பது கருத்து. (81)

2076. கெண்டையுஞ் சிலையுந் திங்க

ளிளமையுங் கிடந்து தேங்கொ
டொண்டையங் கனியு முத்துந்
தொழதக வணிந்து தூங்குங்
குண்டல முடைய திங்க
ளிதுவெனு முகத்தி தாதை
வண்புகழ்க் குபேர தத்தன்
கேட்டனன் மனைவி சொன்னாள்.

பொருள் : கெண்டையும் சிலையும் இளமைத் திங்களும் கிடந்து - கயல் மீனும் வில்லும்
பிறைத்திங்களும் கிடந்து; தேன்கொள் தொண்டையும் கனியும் முத்தும் தொழதக
அணிந்து - இனிமை கொண்ட கொவ்வைக் கனியையும் முத்தையும் நன்கு மதிப்பு
அணிந்து; தூங்கும் குண்டலம் உடைய திங்கள் இது எனும் - அசையுங்
குண்டலத்தையுடைய முழுமதி இதுவென்கிற; முகத்தி தாதை கேட்டனன் - முகமுடைய
சுரமஞ்சரியின் தந்தை என்னென்று கேட்டனன்; மனைவி சொன்னாள் -
மனைவியாகிய சுமதி இதனைக் கூறினள்.

விளக்கம் : இங்குக் கூறிய முழுமதி இல்பொருளுவமை. கெண்டை கண்களுக்கும் சிலை
புருவங்களுக்கும் பிறை நெற்றிக்கும் தொண்டைக்கனி உதடுகட்கும் முத்து பற்களுக்கும்
உவமைகள். நற்றாய் தந்தைக்கு அறத்தொடு நின்றாள் என்க. (82)

2077. செருவிளைத் தனலும் வேலோய்

சிறுமுதுக் குறைவி தானே
பெருவளைப் பிட்டுக் காத்த
கற்பிது போலு மையன்
கரிவிளைத் தாய்ந்த சுண்ணம்
வாட்டின னென்று கண்டாய்

திருவிளை தேம்பெய் மாரி
பாற்கடற் பெய்த தென்றாள்.

பொருள் : செருவிளைத்து அனலும் வேலோய்! - போரை விளைத்துக் கனலும் வேலுடையாய்; சிறுமுதுக் குறைவிதானே பெருவளைப் பிட்டுக் காத்த கற்பு இது - சிறுவயதிலே பேரறிவு பெற்ற சுரமஞ்சரிதானே பெரிய வேலியிட்டுக் காத்த கற்பாகிய இது; ஐயன் கரிவிளைத்து ஆய்ந்த சுண்ணம் காட்டினன் என்று போலும் - சீவகன் சான்று காட்டி ஆராய்ந்த சுண்ணத்தைத் தீதெனக் காட்டினானென்று கருதிப்போலும்; என்று கண்டாய் -என்று அறிக; திருவிளை தேம்பெய் மாரி பாற்கடல் பெய்தது என்றாள் - மற்றும் இது செல்வம் விளையும் தேன்பெய்கின்ற மழை பாற்கடலிலே பெய்தது ஆயிற்று என்றாள்.

விளக்கம் : நச்சினார்க்கினியர் இரண்டு செய்யுளையும் ஒன்றாக்கிக் குபேரத்தன் கேட்டனன் என்பதை யிறுதியிற் சேர்ப்பார். வேலோய் என்றது குபேரத்தனை. சிறுமுதுக்குறைவி - இளமையிலேயே பேரறிவு படைத்தவள். ஈண்டுச் சுரமஞ்சரி. வளைப்பு - காவல். கற்பு என்றது ஆடவரைக் காணேன் எனக் கொண்ட மனத்திட்பத்தை. கரி - சான்று. பாற்கடலில் தேன்மாரி பெய்ததுபோல என்பதொரு பழமொழி. (83)

2078. கேட்பது விரும்பி நாய்கன் கிளைக்கெலா முணர்த்தி யார்க்கும்
வேட்பன வடிசி லாடை விழுக்கலன் மாலை சாந்தங்
கோட்குறை வின்றி யாக்கிக் குழுமியங் கறங்கி யார்ப்ப
நாட்கடி மாலை யாற்கு நங்கையை நல்கி னானே.

பொருள் : நாய்கன் கேட்பது விரும்பி - குபேரத்தன் அதனைக் கேட்பதிலே விருப்பங்காட்டி; கிளைக்கெலாம் உணர்த்தி - உறவினர்க்கெல்லாம் அறிவித்து; யார்க்கும் வேட்பன அடிசில் ஆடை விழுக்கலன் மாலை சாந்தம் கோள குறைவு இன்றி ஆக்கி - யாவருக்கும் விரும்பப்படுவனவாகிய உணவும் ஆடையும் சிறந்த பூணும் மாலையும் சாந்தமும் கொள்ளுதலிற் குறைவில்லாமற் செய்து; குழும் இயம் கறங்கி ஆர்ப்ப - கூடிய மணவியங்கள் எழுந்தொலிக்க; நாள் - நல்ல நாளிலே; கடிமாலையாற்கு - மணமுறு மாலையணிந்த சீவகனுக்கு; நங்கையை நல்கினான் - சுரமஞ்சரியைக் கொடுத்தான்.

விளக்கம் : கேட்டலும் என்றும் பாடம். இதுவே நல்ல பாடம். கேட்பது - கேட்கற்பாலது நாய்கன்; குபேரத்தன். யார்க்கும் கோள் குறைவின்றி ஆக்கி என்க. குழும் இயம் : வினைத்தொகை. நாள் - நன்னாளில். மாலையான் : சீவகன். (84)

2079. பரியகஞ் சிலம்பு பைம்பொற்

கிண்கிணி யார்ந்த பாதத்

தரிவைய ராடன் மிக்கா

ரருமணி வீணை வல்லா

ருரியநூற் றெண்மர் செம்பொ

னொன்றரைக் கோடி மூன்று

ரெரியழன் முன்னர் நோந்தே

னென்மகட் கென்று சொன்னான்.

பொருள் : பரியகம் சிலம்பு பைம்பொன் கிண்கிணி ஆர்ந்த பாதத்து அரிவையர் - காற்சரியும் சிலம்பும் கிண்கிணியும் பொருந்திய அடிகளையுடைய அரிவையர்; ஆடல்மிக்கார் அருமணி வீணைவல்லார் உரிய நூற்றெண்மர் - ஆடலிற் சிறந்தாரும் அரிய மணிகளிழைத்த யாழில் வல்லாருமாக உரியவராய் நூற்றெண்மரும்; ஒன்றரைக்கோடி செம்பொன் - ஒன்றரைக் கோடி பொன்னும்; மூன்று ஊர் - மூன்று ஊர்களையும்; என்மகட்கு எரி அழல் முன்னர் நேர்ந்தேன் என்று சொன்னான் - என் மகளுக்கு எரியும் தீயின்முன்னர்க் கொடுத்தேன் என்று கூறினான்.

விளக்கம் : பரியகம் - காற்சரி என்னுமோ ரணிகலம். ஆடல்மிக்காரும் வீணை வல்லாரும் ஆகிய அரிவையர்; பரியக முதலியவற்றையுடைய பாதத்தராகிய அரிவையர் எனத் தனித்தனி கூட்டுக. (85)

2080. மாசறு மணியு முத்தும் வயிரமு மொளிரு மேனி

யாசறு செம்பொ னார்ந்த வலங்கலங் குன்ற னானுந்

தூசறு பரவை யல்குற் றாமணிக் கொம்ப னாளுங்

காசறக் கலந்த வின்பக் கடலகத் தழுந்தி னாரே.

பொருள் : மாசு அறு மணியும் முத்தும் வயிரமும் ஒளிரும் மேனி - குற்றமில்லாத மணியும் முத்தும் வயிரமும் விளங்கும் மேனியில்; ஆசு அறு செம்பொன் ஆர்ந்த அலங்கல் அம்குன்று அனானும் - துரிசற்ற சிவந்த பொன்னாலாகிய மாலையணிந்த அழகிய குன்று போன்றவனும்; தூசு உறு பரவை அல்குல் தூமணிக்கொம்பு அனானும் - ஆடை புனைந்த பரவிய அல்குலையுடைய தூய மணிக்கொடி போன்றவளும்; காசு அறக் கலந்த இன்பக் கடலகத்து அழுந்தினார் - தூயதாகக் கூடிய இன்பக் கடலிலே முழுகினார்.

விளக்கம் : இவ்வாசிரியர் காதலரைக் குன்றனானும் கொம்பனானும் என்றே பற்பல இடங்களினும் கூறும் இயல்புடையராதலை உணர்க. காசு - குற்றம். (86)

2081. பொன்வரை பொருத யானைப்

புணர்மருப் பனைய வாகித்

தென்வரைச் சாந்து மூழ்கித்

திரள்வடஞ் சுமந்து வீங்கி

மின்வளர் மருங்குல் செற்ற

வெம்முலை மணிக்கண் சேப்பத்

தொன்னலம் பருகித் தோன்ற

றுறக்கம்புக் கவர்க ளொத்தான்.

பொருள் : பொன்வரை பொருத - பொன் மலையொடு போர் செய்த; யானைப்புணர் மருப்பு அனைய ஆகி - யானையின் இரண்டு கொம்புகளைப் போன்றனவாகி; தென்வரைச் சாந்து மூழ்கி - பொதியமலையின் சந்தனத்திலே முழுகி; திரள்வடம் சுமந்து வீங்கி - திரண்ட முத்தாரத்தைச் சுமந்து பருத்து; மின்வளர் மருங்குல் செற்ற - மின் கொடியென வளர்ந்த இடையை வருத்திய; வெம்முலை மணிக்கண் சேப்ப - வெவ்விய முலைகளின் நீலமணி போன்ற கண்கள் சிவக்க; தொல்நலம் பருகி - பழமையான நலத்தை நுகர்ந்து; தோன்றல் - சீவகன்; துறக்கம் புக்கவர்கள் ஒத்தான் - துறக்கத்தைச் சேர்ந்தவர்களைப் போன்றான்.

விளக்கம் : பொன்வரை சீவகன் மார்புக்குவமை. தென்வரை - பொதியமலை, வெம்முலை - விரும்புதற்குக் காரணமான முலை. மணிக்கண் - நீலமணி போன்று கறுத்த கண். சேப்ப - சிவப்ப. தோன்றல் பருகித் துறக்கம் புக்கவரை ஒத்தான் என மாறுக. துறக்கத்திற் புகுந்தவர் அரம்பையர் போகத்தையே நுகர்ந்திருப்பதால் ஒத்தான் என்றார். (87)

2082. வரிக்கழற் குருசின் மார்பு

மடந்தைவெம் முலையுந் தம்முட்
செருச்செய்து திளைத்துப் போரிற்
சிலம்பொலி கலந்த பாணி
யரிப்பறை யனுங்க வார்க்கு
மேகலைக் குரலோ ஈண்டிப்
புரிக்குழல் புலம்ப வைகிப்
பூவணை விடுக்க லானே.

பொருள் : வரிக்கழல் குருசில் மார்பும் - வரிகளமைந்த கழலையுடைய சீவகன் மார்பும்; மடந்தை வெம்முலையும் - சுரமஞ்சரியின் வெவ்விய முலையும்; தம்முள் செருச்செய்து போரில் திளைத்து - தம்மிலே போர்புரிந்து அதிலே பயிறலின்; பாணி கலந்த அரி பறை அனுங்க ஆர்க்கும் மேகலைக் குரலோடு சிலம்பொலி ஈண்டி - தாளத்தோடு கலந்த பறைகெட ஒலிக்கும் மேகலைக் குரலோடே சிலம்பொலியுங் கூட; புரிக்குழல் புலம்ப வைகி - முறுக்குடைய குழல் குலைந்து தனிப்பத் தங்கி; பூவணை விடுக்கலான் - மலரணையை விடா தவனானான்.

விளக்கம் : திளைத்து - திளைக்க. ஈண்டி - ஈண்ட. திளைத்த போர் எனவும் பாடம். வரிக்கழல் - வரியையுடைய கழல். குருசில் : சீவகன். மடந்தை : சுரமஞ்சரி. திளைத்து - திளைப்ப. பாணி - தாளம். அரிப்பறை - அரித்தெழும் ஓசையையுடைய பறை என்க. அனுங்க - கெட. (88)

2083. மணியியல் வள்ளத் தேந்த

மதுமகிழ்ந் தனந்தர் கூர
வணிமலர்க் குவளைப் பைம்போ

தொருகையி னருளி யம்பொற்
 பிணையனா ளருகு சேரிற்
 பேதுறு நுசுப்பென் றெண்ணித்
 துணையமை தோள்க டம்மாற்
 றோன்றறான் புல்லி னானே.

பொருள் : மணி இயல் வள்ளத்து மது ஏந்த - (மேலும் கூட்டத்தை விழைந்து) மணிகள் இழைத்த கிண்ணத்திலே மதுவை ஏந்த; மகிழ்ந்து அனந்தர் கூர - அதனை அவள் பருகி மகிழ்ந்து மயக்கம் மிகுதலின்; பிணை அனாள் அருகுசேரின் பேது உறும் நுசுப்பு என்று எண்ணி - மான் போன்றவளை நெருங்கித் தழுவின் இடைவருந்தும் என்று எண்ணி; அணி மலர்க்குவளைப் பைம்போது ஒரு கையின் அருளி - அழகிய மலராகிய குவளை மலரை ஒரு கையாலே கூந்தலுக்கு நல்கி; துணை அமை தோள்கள் தம்மால் தோன்றல்தான் புல்லினான் - இணையாகப் பொருந்திய தோள்களாற் சீவகன் தன் மார்பினால் நெகிழத் தழுவினான்.

விளக்கம் : அஞ்சொற் பிணையலும் நறிய சேர்த்தி என்பது பாடமாயின் புகழ்மாலை சூட்டி என்க. மது ஏந்த அதனை மகிழ்ந்தென்க. அனந்தர் - மயக்கம். பிணையனாள் - பெண்மான் போன்ற சுரமஞ்சரி. நுசுப்புப் பேதுஉறும் என மாறுக. (89)

2084. மல்லலங் கங்கை போலும் பலர்முயங் கார மார்பிற்
 புல்லன்மின் போமின் வேண்டா வென்றவள் புலந்து நீங்க
 முல்லையங் கோதை யொன்றும் பிழைப்பிலேன் முனிய னீயென்
 றல்லலுற் றரத்த மார்ந்த சீறடி தொழுதிட் டானே.

பொருள் : மல்லலும் கங்கைபோலும் பலர் முயங்கு ஆர மார்பின் - வளமிகு கங்கைபோலப் பலரும் பலமுகமாக முயங்கும் மார்பினால்; புல்லன்மின், போமின், வேண்டா என்று - இனித் தழுவற்க, செல்லுமின், தீண்ட வேண்டா என்று கூறி; அவள் புலந்து நீங்க - அவள் ஊடி நீங்கி நிற்க; முல்லை அம் கோதை! ஒன்றும் பிழைப்பிலேன், நீ முனியல் என்று - முல்லை மலர்க்கோதையே! யான் ஏதும் பிழை செய்திலேன், நீ முனியாதே என்று; அல்லல் உற்று - வருத்தமுற்று; அரத்தம் ஆர்ந்த சீறடி தொழுதிட்டான் - செந்நிறம் பொருந்திய சிற்றடியை வணங்கினான்.

விளக்கம் : அவன் மார்பு உற முயங்காமையின் பிறர் முயங்க வைத்தான் என்று கருதிப் பிணங்கினாள். மல்லலங் கங்கை போலும் பலர்முயங் காரமார்பிற் புல்லன்மின் போமின் என்னுமிதனோடு பெண்ணியலா ரெல்லாருங் கண்ணிற் பொதுவுண்பர் நண்ணேன் பரத்தநின் மார்பு என்னும் திருக்குறளை (1311) ஒப்பு நோக்குக. ஊடன் மிகுதி தோன்றப் புல்லன்மின் போமின் வேண்டா என்று வற்புறுத்தோதினள். (90)

2085. வட்டிகைப் பாவை நோக்கி

மகிழ்ந்திருந் திலிரோ வென்னாத்
தொட்டிமை யுருவந் தோன்றச்
சுவரையே பொருந்தி நின்றாய்
கட்டழ குடைய நங்கை
நீயெனக் கருதிக் கண்ணா
னொட்டியா னோக்கிற் றென்றா
னொருபிடி நுசுப்பி னாட்கே.

பொருள் : வட்டிகைப் பாவை நோக்கி மகிழ்ந்திருந்திலிரோ என்னா - வட்டிகையால் சுவரில் எழுதிய பாவையை நோக்கி மகிழ்வுடன் இருந்திலிரோ என்று வினவ; ஒரு பிடி நுசுப்பினாட்கு - ஒரு பிடியளவு இடையாளுக்கு; தொட்டிமை உருவம் தோன்றச் சுவரையே பொருந்தி நின்றாய் - ஒற்றுமையாக நின்உருவம் விளங்கச் சுவரிலே பொருந்தி நின்றனை; கட்டழகுடைய நங்கை நீ எனக் கருதி - பேரழகுடைய நங்கையாகிய நீயே அவ்வுருவம் என்று நினைத்து; கண்ணால் ஒட்டி யான் நோக்கிற்று என்றான் - கண்ணால் ஒப்பிட்டு நோக்கினேன் என்றான்.

விளக்கம் : அவன்மார்புற முயங்காமையின் ஊடியவள் சுவரிலே பொருந்தி நின்றாளாக, அச் சுவரிலெழுதிய பாவை இவள் போலவே இருத்தலின் மயங்கிய அவன் இரண்டுருவினையும் ஒப்பிட்டுப்பார்த்தான். ஒப்பிட்டு நோக்கியபோது அவ்வோவியம் அழகுற இருப்பதாக எண்ணி நோக்கினானென்று மேலும் ஊடினாள். நச்சினார்க்கினியர் அவளுருவம் பளிங்குச் சுவரிலே பொறித்ததனை யிவளென்று கருதி வணங்கினானென்றும், அதுகண்டு புலந்தாளென்றுங் கூறுவர். வட்டிகைப் பாவை என்றும், சுவரையே பொருந்தி நின்றாய் என்றும் வருவதால் அவர் உரை பொருந்தாது. (91)

2086. நுண்டுக்கி நெகிழ்ந்த வல்குன்

மணிபரந் திமைப்ப நொந்து
 கண்களை யிடுகக் கோட்டிக்
 காமத்திற் செயிர்த்து நோக்கிக்
 குண்டல மிலங்கக் கோதை
 கூந்தலோ டவிழ்ந்து சோர
 வொண்டொடி யூடி நின்றா
 ளொளிமணிப் பூங்கொம் பொப்பாள்.

பொருள் : நுண் துகில் நெகிழ்ந்த அல்குல் மணிபரந்து இமைப்ப நொந்து - நுண்ணிய ஆடை நெகிழ்ந்ததனால் அல்குலின் மேல் மேகலை மணி பரவி ஒளிர வருந்தி; கண்களை இடுகக் கோட்டி - கண்களைச் சுருக்கிச் சாய்த்து; காமத்தால் செயிர்த்து நோக்கி - காமத்தினாற் சினந்து பார்த்து; குண்டலம் இலங்க கோதை கூந்தலோடு அவிழ்ந்து சோர - குண்டலம் விளங்கவும், கூந்தலுடன் மாலை அவிழ்ந்து சோரவும்; ஒளிமணிப் பூங்கொம்பு ஒப்பாள் - ஒளிவிடும் மணிக்கொடி போன்றாளாகிய; ஒண்தொடி ஊடி நின்றாள் - ஒள்ளிய வளையினாள் பிணங்கி நின்றாள்.

விளக்கம் : ஒப்பிட்டுப் பார்த்தேன் என்று காரணத்துடன் கூறியும் தன்னினும் அவ்வுருவம் அழகுற இருப்பதாக எண்ணியே நோக்கினான் என்று ஊடினாள். அது மேற்செய்யுளில் வரும். (92)

2087. கிழவனாய்ப் பாடி வந்தென்

கீழ்ச்சிறை யிருப்பக் கண்டே
 நெழுதிய பாவை நோக்கி
 யிமையவித் திருப்பக் கண்டே
 னொழிகவிக் காம மோரு
 ரிரண்டஃக மாயிற் றென்றாங்
 கழுதகண் ணீர்கண் மைந்த
 னாவிபோழ்ந் திட்ட வன்றே.

பொருள் : கிழவனாய் என் சிறைக்கீழ் வந்து பாடி இருப்பக் கண்டேன் - கிழவனாய் என் காவலிடத்தே வந்து பாடி இருப்ப அதுகண்டேன்; எழுதிய பாவை நோக்கி இமை அவித்து இருப்பக் கண்டேன் - சுவரில் எழுதிய பாவையைப் பார்த்து இமையாமல் இருக்கவும் பார்த்தேன்; ஓர் ஊர் இரண்டு அஃகம் ஆயிற்று - ஓர் ஊரிலே இரண்டு முறைமை நிகழ்ந்தது (ஆதலால்); இக்காமம் ஒழிக என்று - ஈண்டு நிகழ்த்துகின்ற காமத்தை ஒழிக என்று; ஆங்கு அழுத கண்ணீர்கள் மைந்தன் ஆவி போழ்ந்திட்ட - அப்போது அவள் அழுத கண்ணீர்கள் சீவகன் உயிரை வருத்தின.

விளக்கம் : நீர்கள் என்றதனை, என், பாராட்டைப்பாலோ சில (கலி. 85) என்றாற்போலக் கொள்க. நச்சினார்க்கினியர் முற்செய்யுட்களிற் பளிக்குச் சுவரும் நிழலும் அமைத்துக் கொண்டதற்குத் தக, ஈண்டு, எழுதிய என்பதற்கு ஒரு படத்திலே எழுத வேண்டி என்று கூறுவர். இவ்வாறே தம் விடாப்பிடியைக் காட்டுவது அவர் வழக்கம். (93)

2088. அலங்கறா தவிழ வஞ்செஞ்

சீறடி யணிந்த வம்பூஞ்

சிலம்பின்மேற் சென்னி சோத்திச்

சிறியவர் செய்த தீமை

புலம்பலர் பொறுப்ப ரன்றே

பெரியவ ரென்று கூறி

யிலங்குவேற் கண்ணி யூட

லிளையவ னீக்கி னானே.

பொருள் : இளையவன் - சீவகன்; இலங்குவேல் கண்ணி ஊடல் - விளங்கும் வேலனைய கண்ணியின் ஊடலை; சிறியவர் செய்த தீமை பெரியவர் புலம்பலர் பொறுப்பர் அன்றே என்று கூறி - சிறியோர் செய்த பிழையைப் பெரியோர் வெறாராய்ப் பொறுப்பர் அல்லரோ என்று கூறி; அலங்கல் தாது அவிழ - மாலையின் மகரந்தம் சிந்த; அம் செஞ்சீறடி அணிந்த அம்பூஞ் சிலம்பின்மேற் சென்னி சேர்த்தி - அழகிய சிவந்த சிற்றடியில் - அணிந்த அழகிய சிலம்பின்மேல் முடியைச் சேர்த்து; நீக்கினான் - அவளுடலை நீக்கினான்.

விளக்கம் : அலங்கல் தாது சிலம்பின்மேல் அவிழ என இயைப்பர் நச்சினார்க்கினியர். சிறியோர் செய்த சிறுபிழை எல்லாம் பெரியோராயிற் பொறுப்பது கடனே என வரும் வெற்றிவேற்கையும் காண்க. (94)

2089. யாழ்கொன்ற கிளவி யாட

னழித்துறழ் புலவி நீக்கிக்
காழின்றிக் கனிந்த காமக்
கொழுங்கனி நுகர்ந்து காதற்
றாழ்கின்ற தாம மார்பன்
றையலோ டாடி விள்ளா
னூழ்சென்ற மதியம் வெய்யோ
னொட்டியொன் றாய தொத்தான்.

பொருள் : காதல் தாழ்கின்ற தாம மார்பன் - காதலால் தங்குகின்ற சீவகன்; யாழ் கொன்ற கிளவியாள் தன் - யாழை வென்ற மொழியாளின்; அமிழ்து உறழ் புலவி நீக்கி - அமிர்தை வென்ற புலவியைப் போக்கி; காழ் இன்றிக் கனிந்த காமக் கொழுங்கனி நுகர்ந்து - விதையின்றிப் பழுத்த கொழுவிய காமக் கனியை அயின்று; தையலோடு ஆடி விள்ளான் - சுரமஞ்சரியுடன் ஆடி நீங்கானாய்; ஊழ் சென்ற மதியம் வெய்யோன் ஒட்டி ஒன்றாயது ஒத்தான் - முறையால் நிறைந்த உவவுமதியைக் கதிரவன் பொருந்தி ஒன்றாய இயல்பை ஒத்தான்.

விளக்கம் : கிளவியாள் : சுரமஞ்சரி. காமம் புணர்தலின் உடல் இனி தென்பது பற்றி அமிழ்துறழ் புலவி என்றார். காழின்றிக் கனிந்த காமக் கொழுங்கனி என்பதனோடு காமத்துக் காழில் கனி என்னும் வள்ளுவர் மொழியையும் நினைக. ஊழ்சென்ற மதியம் - முறையே நிரம்பிய முழுத் திங்கள். (95)

2090. பச்சிலைப் பட்டு முத்தும்

பவளமு மிமைக்கு மல்கு
னச்சிலை வேற்கண் மாதர்
நகைமுக முறுவன் மாந்தி
யிச்சையுங் குறிப்பு நோக்கி

யெய்வதே கரும மாகக்
கைச்சிலை கணையோ டேந்திக்
காமனிக் கடையைக் காப்பான்.

பொருள் : பச்சிலைப் பட்டும் முத்தும் பவளமும் இமைக்கும் அல்குல் - பசிய இலைத் தொழிலையுடைய பட்டும் முத்தும் பவளமும் ஒளிரும் அல்குலையும்; நச்சு இலை வேற்கண் மாதர் - நஞ்சு பொருந்திய இலைவடிவான வேலனைய கண்ணையும் உடைய மாதரது; நகைமுக முறுவல் மாந்தி - நகைமுகத்தின் முறுவலை நுகர; இச்சையும் குறிப்பும் நோக்கி - அவள் நினைவையும் அவள் குறிப்பையும் பார்த்து; எய்வதே கருமம் ஆக - அம்பை விடுவதே தொழிலாக; காமன் கைச்சிலை கணையோடு ஏந்தி - காமனானவன் கைவில்லையும் அம்பையும் ஏந்தியவாறு; இக்கடையைக் காப்பான் - இவ் வாயிலை இப்போது காப்பானாயினான்; வேறு காவலர் இலர்.

விளக்கம் : பச்சிலைப்பட்டு - பசிய இலைத்தொழிலையுடைய பட்டு. நச்சிலை - நஞ்சு தோய்த்த இலை. மாதர் : சுரமஞ்சரி. மாந்தி - மாந்த. இச்சை - வேட்கை. இக்கடையைக் காப்பான் காமனே என்றது பண்டு ஆடவர் அணுகாதபடி காக்கப்பட்ட இக்கடையை இப்பொழுது ஆடவன் பிரியாதபடி காமன் ஒருவனே காப்பவன் ஆயினான் என்பதுபட நின்றது. கடை - வாயில். காமனிக் கடையைக் காப்பான் என்பது காமன் போர்விளைத்துச் சுரமஞ்சரிக்கும் சீவகனுக்கும் காதலை யுண்டாக்கிப் புணர்ச்சியை மேலும் மேலும் விரும்புமாறு செய்தான் என்ற கருத்தை யுள்ளடக்கி நின்றது. (96)

2091. கடிப்பிணை காது சோத்திச்
சிகழிகை காத நாறத்
தொடுத்தலர் மாலை சூட்டிக்
கிம்புரி முத்த மென்றோ
ளடுத்தணிந் தாகஞ் சாந்தி
னணிபெற வெழுதி யல்கு
லுடுத்தபொற் கலாபந் தைவந்
தொளிவளை திருத்தி னானே.

பொருள் : கடிப்பிணை காது சேர்த்தி - கடிப்பிணை என்னும் அணியைக் காதில் அணிந்து; சிகழிகை காதம் நாற - மயிர் முடியின் கண் மணம் காதவழி நாறுமாறு;

தொடுத்து அலர்மாலை சூட்டி தொடுக்கப்பட்டு அலர்ந்த மலர் மாலையை அணிந்து;
கிம்புரி முத்தம் மென் தோள் அடுத்து அணிந்து ; கிம்புரி வடிவம் உள்ள
முத்துமாலையை மெல்லிய தோளிலே அணிந்து ; ஆகம் சாந்தின் அணிபெற எழுதி -
மார்பைச் சந்தனத்தாலே அழகுற எழுதி; அல்குல் உடுத்த பொன் கலாபம் தைவந்து -
அல்குலிலே அணிந்திருந்த பொன்மேகலையைத் தடவி; ஒளிவளை திருத்தினான் -
ஒளிபொருந்திய வளையைத் திருந்த அணிந்தான்.

விளக்கம் : கடிப்பு இணை எனக் கண்ணழித்துக் கொள்க. கடிப்பு - ஒருவகைச்
செவியணிகலன். சிகழிகை - முடி. முத்தம் - முத்தமாலை. பொற்கலாபம் -
பொன்னாலியன்ற மேகலை. தைவந்து - தடவி. (97)

2092. இலங்குவெள் ளருவிக் குன்றத்

தெழுந்ததண் டகரச் செந்தீ
நலங்கிள ரகிலுந் தேனுங்
கட்டியு நன்கு கூட்டிப்
புலம்பற வளர்த்த வம்மென்
பூம்புகை யமளி யங்கண்
விலங்கர சனைய காளை
வெள்வளைக் கிதனைச் சொன்னான்.

பொருள் : இலங்கு வெள் அருவிக் குன்றத்து - விளங்கும் வெள்ளருவி வீழுங் குன்றிலே;
எழுந்த தண் தகரச் செந்தீ - தோன்றிய தண்ணிய தகரவிறகின் செந்தீயிலே; நலங்கிளர்
அகிலும் தேனும் கட்டியும் நன்கு கூட்டி - அழகு விளங்கும் அகிலும் தேனும்
நேர்கட்டியும் நன்றாகக் கூட்டி; புலம்பு அற வளர்த்த அம்மென் பூம்புகை அமளி
அங்கண் - குற்றமின்றி வளர்த்த புகையினையுடைய அமளிக்கண்ணே; விலங்கரசு
அனைய காளை வெள்வளைக்கு இதனைச் சொன்னான் - சிங்கத்தைப் போன்ற
காளையாகிய சீவகன் வெள்வளையுடைய சுரமஞ்சரியை நோக்கி இதனை
இயம்பினான்.

விளக்கம் : தகரம் - தகர விறகு. கட்டி - நேர்கட்டி என்னுமொரு மணப்பொருள். புலம்பு -
குற்றம். அமளி - படுக்கை. விலங்கரசு - சிங்கம். (98)

2093. கருமநீ கவல வேண்டா

கயற்கணாய் பிரிவல் சின்னா
 ளருமைநின் கவினைத் தாங்க
 லதுபொரு ளென்று கூறப்
 பெருமநீ வேண்டிற் றல்லால்
 வேண்டுவ பிறிதொன் றுண்டோ
 வொருமைநின் மனத்திற் சென்றே
 னுவப்பதே யுவப்ப தென்றாள்.

பொருள் : கயற்கணாய்! - கயலனைய கண்ணாய்!; கருமம் - ஒரு காரியமுளது; நீ கவல வேண்டா - நீ வருந்த வேண்டா, சில்நாள் பிரிவல் - சில நாட்கள் நின்னைப் பிரிவேன்; அருமை நின் கவினைத் தாங்கல் - (அப்போது நீ) அருமையாகிய நின் அழகைத் தாங்கியிருப்பாயாக; அது பொருள் - அதுவே நின் கடமையான பொருளாகும்; என்று கூற - என்றுரைக்க; பெரும! - பெரியோனே!; நீ வேண்டிற்று அல்லால் - நீ விரும்புவதனை யல்லாமல்; வேண்டுவ பிறிது ஒன்று உண்டோ? - வேண்டுவது வேறொன்றுண்டோ?; ஒருமை நின்மனத்தின் சென்றேன் - யான் ஒரு தன்மையான நின்னுடைய மனம்போல ஒழுகினேன் (ஆதலின்); உவப்பதே உவப்பது என்றான் - நின் மனவிருப்பமே என் விருப்பம் என்றாள்.

விளக்கம் : தாங்கல் : அல்லீற்று வியங்கோள். வேண்டுவ பிறிதொன்றுண்டோ : பன்மையொருமை மயக்கம். (99)

2094. நானொடு மிடைந்த தேங்கொ

ண்டுக்குறு கிளவி கேட்டே
 பூண்வடுப் பொறிப்பப் புல்லிப்
 புனைநலம் புலம்ப வைகேன்
 நேன்மிடை கோதை யென்று
 திருமக னெழுந்து போகி
 வாண்மிடை தோழர் சூழத்
 தன்மனை மகிழ்ந்து புக்கான்.

பொருள் : நானொடு மிடைந்த தேன்கொள் நடுக்குஉறு கிளவி கேட்டு - நாணுடன் கலந்த இனிமை கொண்ட அச்சம் பொருந்திய மொழியைக் கேட்டு; தேன்மிடை கோதை - தேன் மிகுந்த கோதாய்!; புனைநலம் புலம்ப வைகேன் - ஒப்பனையுறும் நின் அழகு வருந்தத் தங்கியிரேன்; என்று - எனக் கூறி; பூண்வடு பொறிப்பப் புல்லி - தன் மார்பில் அணிந்த பூணின் வடு அவள் மார்பில் பொருந்தத் தழுவி; திருமகன் எழுந்து போகி - சீவகன் எழுந்து சென்று; வாள்மிடை தோழர் சூழத் தன்மனை மகிழ்ந்து புக்கான் - வாள் நெருங்கிய தோழர் சூழ்ந்துவரத் தன் இல்லத்தே மகிழ்வுடன் புகுந்தான்.

விளக்கம் : மிடைந்த - கலந்த. தேம் - இனிமை. வைகேன் : தன்மை ஒருமை எதிர்மறை வினைமுற்று. திருமகன் : சீவகன். (100)

2095. புரவியுங் களிறு நோக்கிப்

பொன்னெடுந் தேரு நோக்கி
யிரவினும் பகலு மோவா
தென்மகன் யாண்டை யானென்
றழுதகண் ணீரி னாலே
கைகழீஇ யவலிக் கின்ற
மெழுகொரி முகந்த தொக்குந்
தாய்மெலி வகற்றி னானே.

பொருள் : புரவியும் களிறும் நோக்கி - குதிரைகளையும் யானைகளையும் பார்த்து; பொன் நெடுந்தேரும் நேக்கி-பொன்னாலாகிய நீண்ட தேரையும் பார்த்து; இரவினும் பகலும் ஓவாது என் மகன் யாண்டையான் என்ற - இரவும் பகலும் ஒழிவின்றி என் மகன் எங்கேயுளான் என்று; அழுத கண்ணீரினாலே கைகழீஇ அவலிக்கின்ற - அழுத கண்ணீரைக் கொண்டு கையைக் கழுவி வருந்துகின்ற; மெழுகு எரிமுகந்தது ஒக்கும் தாய் மெலிவு அகற்றினான் - மெழுகு நெருப்பை அணைந்தாற் போல நெஞ்சுருகுகின்ற அன்னையின் வருத்தத்தை அகற்றினான்.

விளக்கம் : இருடிகூற்றைச் சிந்தித்திருத்தலின் கந்துகன் மெலிவைவகற்றினானெனல் வேண்டாவாயிற்று என்னும் நச்சினார்க்கினியர் குறிப்பு நுணுக்கமிக்கது. (101)

2096. ஒற்றரு முணர்த லின்றி

யுரையவித் துறுப்பி னாலே
 சுற்றத்தார்க் குரைப்ப வேண்டித்
 தொக்குடன் றழுவிக் கொள்வா
 ரெற்றுவா ரினைந்து சோர்வார்
 நம்பியோ நம்பி யென்னா
 வுற்றுடன் றழுத கண்ணீர்
 காலலைத் தொழுகிற் றன்றே.

பொருள் : ஒற்றரும் உணர்தல் இன்றி உரை அவித்து - ஒற்றரும் உணராதவாறு
 மொழியை நீக்கி ; உறுப்பினாலே சுற்றத்தார்க்குரைப்ப - உறுப்பின் குறிப்பாலே
 உறவினர்க்கெல்லாம் அறிவித்தலின்; ஈண்டித் தொக்கு உடன் தழுவிக்கொள்வார் -
 அவர்கள் செறிந்து திரண்டு சேரத் தழுவிக்கொள்வாராய்; நம்பியோ! நம்பி! என்னா -
 நம்பியே! நம்பியே! என்று; எற்றுவார் - அடித்துக்கொள்வாரும்; இனைந்து சோர்வார் -
 வருந்திச் சோர்வாருமாய் : உற்று உடன்று அழுத கண்ணீர் - வந்த வருந்தி அழுத
 கண்ணீர்; கால் அலைத்து ஒழுகிற்று - காலையிழுத்து ஒழுகியது.

விளக்கம் : இஃது உவகைக்கலுழ்ச்சி. ஒற்றரும் என்புழி உம்மை உயர்வு சிறப்பு.
 உறுப்பினாலே உரைத்தலாவது இங்கிதத்தான் உணர்த்துதல். (102)

2097. கந்துகண் கழறக் கல்லென்

கடற்றிரை யவிந்த வண்ணம்
 வந்தவர் புலம்பு நீங்க
 மறைபுறப் படுமென் றெண்ணி
 யெந்தைதா னிறந்த நாளின்
 றெனநக ரியம்பி யாரு
 மந்தமி லுவகை தன்னா
 லகங்குளிர்ப் பெய்தி னாரே.

பொருள் : மறை புறப்படும் என்று எண்ணி - இவ்வுவகையால் இம்மறை வெளியாகும் என்று நினைத்து; கந்துகன் கழற - கந்துகன் கூற; கடல் திரை அவிந்த வண்ணம் வந்தவர் புலம்பு நீங்க - கடல்அலை ஓய்ந்ததுபோல வந்தவர் அழுகையை நிறுத்த; எந்தைதான் இறந்த நாள் இன்று என நகர் இயம்பி - (உண்டான அழுகையையும் மறைக்க) கந்துகனின் தந்தை இறந்த நாள் இது என நகரத்தார்க்குக் கூறி; அந்தம்இல் உவகை தன்னால் யாரும் அகம் குளிர்ப்பு எய்தினார் - அளவற்ற மகிழ்ச்சியால் எல்லோரும் மனம் அமைதி அடைந்தனர்.

விளக்கம் : கடலில் அலையொலி யடங்கியதுபோல. இஃது இல்பொருள் உவமை, அலையொலியடங்குவது உலகில் இல்லை அதனை உவமை கூறியதால், (103)

2098. செங்கயன் மழைக்கட் செவ்வாய்த்

தத்தையு மகிழ்ந்து தீஞ்சொ
லெங்கையைச் சென்று காண்மி
னடிகளென் றிரந்து கூற
மங்கல வகையிற் சோந்து
மதுத்துளி யறாத மாலை
கொங்கலர் கண்ணி சோத்திக்
குங்கும மெழுதி னானே.

பொருள் : செங்கயல் மழைக்கண் செவ்வாய்த் தத்தையும் மகிழ்ந்து - செங்கயல் போலும் தண்ணிய கண்களையும் செவ்வாயையும் உடைய தத்தை (இவனைக்கண்டு) மகிழ்ந்து; அடிகள்! - அடிகளே!; தீசொல் எங்கையைச் சென்று காண்மின் என்று இரந்து கூற - இனிய மொழியையுடைய என் தங்கையைச் சென்று காண்மின் என்று வேண்ட; சேர்ந்து - அவனும் அடைந்து; மங்கல வகையில் - மங்கல முறைமையால்; மதுத்துளி அறாத மாலை கொங்கு அலர் கண்ணி சேர்த்தி - தேன்துளி நீங்காத மாலையையும் மணம் கமழும் கண்ணியையும் முதலில் அணிந்து; குங்குமம் எழுதினான் - குங்குமமும் அணிந்தான்.

விளக்கம் : சுதஞ்சணன் பன்னிருமதியின் என்றதனைத் தத்தை உணர்தலால் தனக்குக் கூட்டமின்மை உணர்தலானும், அவள் வருத்த மிகுதியானும் இங்ஙனம் இரந்து

கூறினாள். குணமாலை, கணவன் வருதலின், மங்கல அணிக்கு உடம்பட்டாள்.
எனினும் கூட்டத்திற்கு உடம்படாமற் கூறுவது அடுத்த செய்யுளில் விளங்கும். (104)

2099. தீவினை யுடைய வென்னைத்
தீண்டன்மி னடிகள் வேண்டா
பாவியே னென்று நொந்து
பரிந்தழு துருகி நையக்
காவியங் கண்ணி யொன்றுங்
கவல்லயா னுய்ந்த தெல்லா
நாவியே நாறு மேனி
நங்கைநின் றவத்தி னென்றான்.

பொருள் : தீவினை உடைய என்னை அடிகள்! தீண்டன்மின்! வேண்டா - தீவினை
பொருந்திய என்னை அடிகளே தீண்டாதீர்! தீண்ட வேண்டா!; பாவியேன் - ஏனெனில்
நான் பாவியேன்; என்று நொந்து பரிந்து அழுது உருகி நைய - என்றுரைத்து வருந்தி
அன்புற்று அழுது உருகி நையாநிற்க; காவிஅம் கண்ணி! ஒன்றும் கவல்ல -
காவியனைய கண்ணியே ! நீ எதற்கும் வருந்தற்க; யான் உய்ந்தது எல்லாம் - யான்
எல்லாவற்றினும் பிழைத்தது; நாவியே நாரும் மேனி நங்கை! நின் தவத்தின் என்றான் -
புழுகே மணக்கும் மேனியையுடைய நங்கையே! நின் தவத்தினாலே என்றான்.

விளக்கம் : இவளைத் தீண்டிச் சீவகன் கொலையுண்டானென்று உலகம்
குணமாலையைக் கூறலின், தீவினையுடைய என்றான். தான் விலக்கவும் இவன்
தீண்டலின் பின்னும், வேண்டா என்றான். இவனை அடைந்து வைத்தும் இங்ஙனம்
நீக்கிக் கூற வேண்டலின், பாவியேன் என்றான். நந்த திண்தேர் - பண் (சீவக. 1088)
என, ஆசிரியனைத் தப்பப் புகுந்ததனையும், பெண்ணிடர் விடுப்ப (சீவக. 1752) என
வந்த தன்மையையும், தான் கட்டியங்காரன் தொழிற் பகுதியோரைக் கொல்வோம்
என்று நினைத்ததனையும் கருதி, எல்லாம் என்றான். கவல்ல : அல்விசுதி பெற்ற
எதிர்மறை வியங்கோள் வினைமுற்று. (105)

2100. அன்னமென் னடையு நோக்குஞ்

சாயலு மணியு மேரு
மின்னினுண் ணுசுப்பும் வெய்ய
முலைகளு முகமுந் தோன்ற
வென்மனத் தெழுதப் பட்டா
யாயினு மரிவை கேளா
யுன்னையான் பிரிந்த நாளோ
ஊழியே போன்ற தென்றான்.

பொருள் : அரிவை! கேளாய்! - அரிவையே! கேட்பாயாக!; அன்னம் மெல்நடையும் நோக்கும் சாயலும் அணியும் ஏரும் மின்னின் நுண் நுசுப்பும் வெய்ய முலைகளும் முகமும் தோன்ற - அன்னம் போன்ற மெல்லிய நடையையும் பார்வையையும் மென்மையையும் அழகையும் எழுச்சியையும் மின் போன்ற இடையையும் வெவ்விய முலைகளையும் விளங்க; என் மனத்து எழுதப்பட்டாய் - என் மனத்திலே எழுதப்பட்டு நீங்காதிருந்தாய்; ஆயினும் - என்றாலும்; உன்னை யான் பிரிந்த ஓர் நாள் ஊழியே போன்றது என்றான் - நின்னை மெய்யுறு புணர்ச்சியின்றி நான் பிரிந்த ஒருநாள் ஒருநாள் ஒருநாள் போலேயிருந்தது என்றான்.

விளக்கம் : நின்னடையும் நோக்கும் சாயலும் அணியும் ஏரும் நுசுப்பும் முலைகளும் முகமும் என்னெஞ்சத்தே நன்கு பதிந்துள்ளன ஆகலின் நின்னையான் ஒரு சிறிதும் மறந்திலேன், அப்படியிருந்தும் பிரிந்த ஒருநாள் ஊழிபோல என்னை வருத்தியது என்பதாம். இன்னும் என்னை வருத்தாதே என்பது குறிப்பெச்சம். (106)

2101. இளையவண் மகிழ்வ கூறி

யின்றுயி லமர்ந்து பின்னாள்
விளைபொரு ளாய வெல்லாந்
தாதைக்கே வேறு கூறிக்
கிளையவர் சூழ வாமான்
வாணிக னாகிக் கேடி
றளையவிழ் தாம மார்பன்
றன்னகர் நீங்கி னானே.

பொருள் : கேடுஇல் தளை அவிழ் தாமம் மார்பன் - குற்ற மில்லாத முறுக்கவிழ்ந்த
 மாலையணிந்த மார்பன்; இளையவன் மகிழ்வ கூறி - குணமாலை மகிழ்வனவற்றை
 இவ்வாறு உரைத்து; இன்துயில் அமர்ந்து - (அவளுடன்) இனிய துயிலைக் கொண்டு;
 பின்நாள் தாதைக்கே விளைபொருள் ஆய எல்லாம் வேறு கூறி - மற்றைநாள்
 தந்தையிடமே மேல்வரும் பொருளாக உள்ளவற்றையெல்லாம் தனியே எடுத்துச்
 சொல்லி; கிளையவர் சூழ - தோழர் சூழ்ந்துவர; வாம்மான் வாணிகள் ஆகி -
 தாவுங்குதிரையை வாங்கும் வணிகனாகப் புனைந்துகொண்டு; தன்நகர் நீங்கினான் -
 தன் மனையை விடுத்துச் சென்றான்.

விளக்கம் : பின்னாள் என்று ஈண்டுக் கூறலின், அன்றைப் பகலே வந்தடைவன் (சீவக.
 1932) என்றல் ஆகாதென்றுணர்க. மற்றும், நச்சினார்க்கினியர் கூற்றுப்போல, விமலை
 மணம் ஒருநாளினும். சுரமஞ்சரி மணம் ஒரு நாளினும் முடியாமல் நான்குநாள்
 வரையாயிருக்க வேண்டும் என்றும் உணர்தல்வேண்டும். சுரமஞ்சரியின் மனையில்
 மணத்திற்கு ஓரிரவு தங்கினதாக உணரப்படுதலானும், நச்சினார்க்கினியர் உரையின்
 வண்ணமே விமலையின் மனையிலே இருநாள் தங்கினதாக உணர்வதாலும் என்க.
 (107)

சுரமஞ்சரியார் இலம்பகம் முற்றிற்று.

சீவக சிந்தாமணி :10. மண்மகள் இலம்பகம் (2102 - 2326)

கதைச் சுருக்கம்: ஏமாங்கதத்தினின்றும் புறப்பட்ட சீவகன் விதையநாட்டிற் சென்று தன்
 மாமனாகிய கோவிந்தனைக் கண்டு வணங்கினன். சீவகன் வருகையாற் கோவிந்தன்
 அளவிலா மகிழ்ச்சி யெய்தினன். பின்னர்ச் செய்யக்கடவன கருதித் தன் மகனாகிய
 சீதத்தனுக்குத் திருமுடி கவித்து அரசியலை அவன்பால் அளித்தனன். இங்ஙன
 மிருக்கும்பொழுது, கட்டியங்காரன் கோவிந்தனுக்கு விடுத்த வோலையை விரிசிகள்
 என்பான் கோவிந்தனுக்குப் படித்துக்காட்டினன். அதன்கண் கட்டியங்காரன் தன்னை
 இராசமாபுரத்திற்கு வந்து தன்னோடு கேண்மை கொள்ளும்படி எழுதியிருந்தனன்.
 அதுகேட்ட கோவிந்தன் கட்டியங்காரனோடு போர் செய்தற்கு அவ்வோலையை
 வாயிலாகக் கொண்டனன். உடனே நால்வகைப் படையோடும் சீவகன்
 முதலியோரோடும் கோவிந்தன் விதையத்தினின்றும் புறப்பட்டு ஏமாங்கதம் புக்கனன்.
 வழியில் நன்னிமித்தங்கள் தோன்றின. இராசமாபுரத்தின் பக்கத்தே வந்து தங்கினான்.
 அப்பொழுது, கட்டியங்காரன் திறத்தில் தீய நிமித்தங்கள் தோன்றின.

வஞ்சகத்தால் தன்னை வெல்லக்கருதிய கட்டியங்காரனைக் கோவிந்தனும்
வஞ்சகமாகவே கொல்லக் கருதினன். தன்மகள் இலக்கணைக்குச் சுயம்வரம்
அமைத்தான். அச் சுயம்வரத்தின்கண் திரிபன்றிப் பொறியொன்று வைத்து. அதனை
எய்து வீழ்த்தியவனே இலக்கணைக்குக் கணவனாவன் என்று முரசறைவித்தனன்.
பலநாட்டு மன்னர் மக்களும் இலக்கணையை எய்த விரும்பிவந்து குழுமினர்.
திரிபன்றியை வீழ்த்த முயன்று தோற்றனர். சீவகன் யானையின்மேலேறி அச் சுயம்வர
மண்டபமெய்தினன். வெளிப்பட்ட சீவகனைக் கண்ட கட்டியங்காரன் புலிகண்ட
மானென அஞ்சினான். சீவகன் அத் திரிபன்றியை அம்பேவி வீழ்த்தனன். கோவிந்தன்
அவ்வவையோர்க்குச் சீவகன் வரலாற்றை வெளிப்பட விளம்பினன். அப்பொழுது
அகல்விசம்பில் ஓர் இயக்கன் தோன்றி, சீவகனாகிய அரிமான் கட்டியங்காரனாகிய
யானையைக் கொன்றொழிக்கும் என்று இயம்பினான். அதுகேட்ட கட்டியங்காரன்
சீற்றமுற்றவனாய்ச் சீவகனை நோக்கிச், சிறியோய்! நின்னை யான்
அஞ்சவேனல்லேன்! என்னாற்றலை நீ யறியாய்! நின் தந்தை யறிவன்! என்று
வெகுண்டான். பின்னர்ச் சீவகன் முதலியோர்க்கும் கட்டியங்காரனுக்கும் பெரும் போர்
நிகழ்ந்தது. கட்டியங்காரன் படைஞர் சீவகன் படைக்குத் தோற்றனர் மாண்டனர்:
அஞ்சி இரியல் போயினர். சீவகன் கட்டியங்காரனையும் அவன் மக்களையும்
அப்போர்க்களத்தே கொன்று நூழிலாட்டினன். இச் செய்தி கேட்டு விசயை
மகிழ்ந்தனன்; உலகம் பாராட்டிப் புகழ்ந்தது.

2102. குடம்புரை செருத்தற் குவளைமேய் கயவாய்க்

குவிமுலைப் படர்மருப் பெருமை
நடந்தவா யெல்லா நறுமலர் மரையி
னாகிலைச் சொரிந்தவந் தீம்பா
றடஞ்சிறை யன்னங் குருகொடு நாரைப்
பார்ப்பின மோம்புதண் மருத
மடங்கல்போற் றிறலார் மாமணி கறங்க
வளவயற் புள்ளெனக் கழிந்தார்.

பொருள் : குடம்புரை செருத்தல் - குடம் போன்ற மடியையும்; குவளைமேய் கயவாய் -
குவளை மலரை மேயும் பெரிய வாயையும்; குவிமுலை - குவிந்த முலையையும்; படர்
மருப்பு - படர்ந்த கொம்புகளையும் உடைய; எருமை - எருமையானது, நடந்த வாய்
எல்லாம் - சென்ற இடமெங்கும்; நறுமலர் மரையின் நாகு இலை சொரிந்த அம்தீ பால் -

நல்ல மலரையுடைய தாமரையின் இளைய இலையிலே சொரிந்த அழகிய இனிய பால்; தடம் சிறை அன்னம் குரு கொடு நாரைப் பார்ப்பினம் ஓம்பு தண் மருதம் - பெரிய சிறகுகளையுடைய அன்னமும் குருகும் நாரையுமாகிய பார்ப்பின் திரளை வளர்க்கின்ற தண்ணிய மருத நிலத்தை; மாமணி கறங்க - குதிரைகளின் கழுத்திற் கட்டிய கிண்கிணி முதலியனவும் யானையின் பக்கமணிகளும் ஒலித்தலாலே; வளவயல் புள்ளழ - வளமிகுங் கழனியில் அமர்ந்திருந்த பறவைகள் எழுந்தோட; மடங்கல் போல் திறலார் கழிந்தார் - சிங்கம் போன்ற வலியினார் கடந்தனர்.

விளக்கம் : அன்னம் முதலியவற்றின் பார்ப்புக்கள் பாலுண்டல் நிலப்பண்பு. புரை : உவமவுருபு. செருத்தல் - மடி. கயவாய் - பெரிய வாய். நடந்தவாய் - நடந்த இடம். மரை - தாமரை; முதற்குறை. நாகிலை - இளமையுடைய இலை. பால் : எழுவாய் ஓம்பும் - பாதுகாக்கும் மடங்கல் - சிங்கம். மாமணி. குதிரைக்குக் கட்டிய மணி. கழிதல் புள்ளெழுதற்குக் காரணம் என்க. குருகு - கொக்கு. பார்ப்புஇனம் - பறவைக் குஞ்சுகளின் கூட்டம் மடங்கல் - சிங்கம். தீம்பால் பார்ப்பினம் ஓம்பும் தண்மருதம் எனக் கூட்டுக. (1)

2103. புரிவளை யலறிப் பூசலிட் ஈன்ற

பொழிகதிர் நிலத்தில் முழக்கி
வரிவளை சூழும் வலம்புரி யினத்துட்
சலஞ்சல மேய்வன நோக்கி
யரிதுண ரன்னம் பெடையெனத் தழுவி
யன்மையி னலமர லெய்தித்
திரிதரு நோக்கந் தீதிலார் நோக்கி
நெய்தலுங் கைவலத் தொழிந்தார்.

பொருள் : புரிவளை அலறிப் பூசல் இட்டு ஈன்ற - முறுக்குடைய சங்குகள் சூழ்முதிர்ச்சியால் நொந்து முழங்கிப் பெற்ற; பொழிகதிர் நித்திலம் உழக்கி - பெய்யும் ஒளியையுடைய முத்துக்களைக் கலக்கி; வரிவளை சூழும் வலம்புரி இனத்துள் - சங்குகள் சூழத்திரியும் வலம்புரியின் திரளிலே; சலஞ்சலம் மேய்வன நோக்கி - சலஞ்சலங்கள் மேய்வனவற்றைப் பார்த்து; அரிது உணர் அன்னம் பெடையெனத் தழுவி - அரியதை உணரவல்ல அன்னமானது தன் பெடையென்று தழுவி; அன்மையின் அலமரல் எய்தி - அல்லாமைமையின் மனக்குழப்பம் அடைந்து - திரிதரும்

நோக்கம் தீது இலார் நோக்கி - மறித்துப் போகின்ற நோக்கத்தைத் தீமையிலாதார் தாம் பார்த்து; கைவலத்து நெய்தலும் ஒழிந்தார் - ஒழுக்கத்திறனுள்ள நெய்தலையுங் கடந்தனர்.

விளக்கம் : தீது - ஈண்டு வேட்கை என்பர் நச்சினார்க்கினியர். புரிவளை - முறுக்குடைய சங்கு, நித்திலம் - முத்து, வலம்புரிச் சங்கு ஆயிரஞ் சூழச் செல்வது சலஞ்சலம் என்னும் சிறந்த சங்கு என்பது தோன்ற வலம்புரி இனத்துட் சலஞ்சலம் என்றார். பாலையும் நீரையும் பிரித்துணரவல்ல என்பார் அரிதுணர் அன்னம் என்றார். அன்மையின் - அல்லாமையால். அலமரல் - சுழற்சி. தீதிலார் - சீவகன் முதலியோர். (2)

2104. கோட்டிளங் கலையுங் கூடுமென் பிணையுங்

கொழுங்கதிர் மணிவிளக் கெறிப்பச்
சேட்டிளங் கொன்றைத் திருநிழற் றுஞ்சச்
செம்பொறி வண்டவற் றயலே
நாட்டிளம் படியார் நகைமுகம் பருகு
நல்லவர் போன்மலர் பருகு
மோட்டிள முல்லை மொய்ம்மலர்க் கான
முருகுவந் தெதிர்கொள நடந்தார்.

பொருள் : சேடு இளங் கொன்றைத் திருநிழல் - உயர்ந்த இளமை பொருந்திய கொன்றை மரத்தின் அழகிய நிழலிலே;
கொழுங்கதிர் மணிவிளக்கு எறிப்ப - கொழுவிய கதிரையுடைய மணிவிளக்கு ஒளிசெய்;
கோடு இளங்கலையும் கூடும் மென்பிணையும் துஞ்ச - கொம்பிணையுடைய இளங்கலை மானும் அதனுடன் கூடிய மென்மையான பிணைமானும் துயில; அவற்று அயலே - அவற்றின் அருகில்; நாட்டு இளம்படியார் நகை முகம் பருகும் நல்லவர்போல் - நாட்டிலுள்ள இளமங்கையரின் நகைமுகத்தின் எழிலைப் பருகும் ஆடவரைப்போல;
செம்பொறி வண்டு மலர் பருகும் மோட்டிள முல்லை மொய்ம்மலர்க்கானம் - செம்புள்ளிகளையுடைய வண்டுகள் மலர்களைப் பருகுவதற்குக் காரணமான மிகுதியான முல்லை மலர்களையுடைய கானத்தை; முருகுவந்து எதிர்கொள நடந்தார் - மணம் வந்து எதிர்கொள்ளக் கடந்தார்.

விளக்கம் : கலை - ஆண்மான். பிணை - பெண்மான். சேடு - பெருமை. திரு நிழல் - அழகிய நிழல். துஞ்சுதல் - துயிலுதல். இளம்படியார் - மகளிர். நல்லவர் என்றது, ஆடவரை. மோடு - மிகுதி; பெருமையுமாம். முருகு - மணம். இது முல்லை நிலத்தை வண்ணித்தது. (3)

2105. குழவிவெண் டிங்கட் கோட்டின்மேற் பாயக்

குளிர்முனல் சடைவிரித் தேற்கு
மழலவிர் சூலத் தண்ணலே போல
வருவிநீர் மருப்பினி னெறியக்
கழைவளர் குன்றிற் களிறுநின் றாடுங்
கடிநறுஞ் சந்தனச் சார
லிழைவளர் முலையார் சாயல்போற் றோகை
யிறைகொள்பூங் குறிஞ்சியு மிறந்தார்.

பொருள் : குழவி வெண் திங்கள் கோட்டின்மேல் பாய - வெண்மையான பிறைத்திங்களின் கோட்டிலே பாயுமாறு; குளிர்முனல் சடைவிரித்து ஏற்கும் - குளிர்ந்த கங்கை நீரைச் சடையை விரித்துத் தாங்குகின்ற; அழல் அவிர் சூலத்து அண்ணலே போல - தழல்விளங்குஞ் சூலத்தை ஏந்திய சிவபெருமானைப் போல; அருவிநீர் மருப்பினின் ஏறிய - அருவி நீர் தன் கொம்பிலே வீழ்; கழைவளர் குன்றில் களிறு நின்று ஆடும் - மூங்கில் வளருங் குன்றிலே யானை நின்று நீராடுகின்ற; கடிநறுஞ் சந்தனச் சாரல் - மணமுடைய நல்ல சந்தன மரங்கள் நிறைந்த சாரலிலே; இழைவளர் முலையார் சாயல்போல் தோகை இறைகொள் - அணி வளரும் முலையாரின் மென்மையான தோற்றம் போல மயில்கள் தங்கிய; பூங்குறிஞ்சியும் இறந்தார் - அழகிய குறிஞ்சி நிலத்தையுங் கடந்தார்.

விளக்கம் : இஃது இல்பொருளுவமை. கங்கைத் தலைப்பாகிய இமவானிற் பதுமையென்னும் பொய்கையில், நீர் விழுகின்ற தாழ்வரையில் உருத்திரப் படிமம் இருத்தலின் சூலத்தண்ணல் என்றார். இது குறிஞ்சி நிலத்தை வண்ணித்தது. சூலத்தண்ணல் : சிவபெருமான். (4)

2106. ஊன்றலைப் பொடித்தாங் கனையசெஞ் சூட்டி

ஒளிமயிர் வாரண மொருங்கே
கான்றபூங் கடம்பின் கவட்டிடை வளைவாய்ப்
பருந்தொடு கவர்குரல் பயிற்று
மான்றவெம் பாலை யழன்மிதித் தன்ன
வருஞ்சுரஞ் சுடர்மறை பொழுதி
ஊன்றினார் பாய்மா வொளிமதிக் கதிர்போற்
சந்தன மொருங்குமெய் புதைத்தே.

பொருள் : ஊன் தலைப்பொடித்த அனைய செஞ்சூட்டின் ஒளிமயிர் வாரணம் - ஊனைத் தலையிலே தோன்றிவிட்டாற் போன்ற சிவந்த உச்சிக் கொண்டையையுடைய பளபளப்பான மயிர்நிறைந்த கோழி; கான்ற பூங்கடம்பின் கவட்டிடை வளைவாய்ப் பருந்தொடு - உதிர்ந்த மலர்க்கடம்பின் கவட்டிலே வளைந்த அலகினையுடைய பருந்துடன்; ஒருங்கே கவர்குரல் பயிற்றும் - ஒருங்கேயிருந்து இரைகளை விரும்பிக் கவர்ச்சியான குரலுடன் கூப்பிடுகின்ற; ஆன்ற வெம்பாலை அழன் மிதித்தன்ன அருஞ்சுரம் - நிறைந்த கொடிய பாலைநிலத்தில் நெருப்பை மிதித்தாற்போன்ற அரிய காட்டுவழியை; ஒளிமதிக் கதிர்போல் சந்தனமெய் ஒருங்கு புதைத்து - ஒளியுறுந் திங்களின் தண்கதிர்போலச் சந்தனத்தை உடம்பெலாம் பூசியவாறு ; சுடர்மறை பொழுதின் பாய்மா ஊன்றினார் - அந்திக்காலத்தே பரியைச் செலுத்தினார்.

விளக்கம் : ஆங்கென்றது முல்லையுங் குறிஞ்சியும் சேர்ந்த பாலையை. முல்லையுங் குறிஞ்சியும் முறைமையில் திரிந்து, நல்லியல் பிழந்து நடுங்கு துயருறுத்துப், பாலையென்பதோர் படிவங்கொள்ளும் (சிலப் : 11 : 64-6) என்று வருவது காண்க. வாரணமும் பருந்தும் பாலை நிலத்தினது வெப்பமிகுதியால் நாள்வழியிளைப்பால், ஓரிடத்திருந்தும் ஒன்றையொன்று நலியமாட்டாமையின், ஓரிடத்திருந்து கவர்குரல் பயிற்றும் என்றார். வெம்மை மிகுதியின் அந்திக்காலத்தே போனார். நடுவண் ஐந்திணை நடுவணது ஒழியப் - படு திரை வையம் பாத்திய பண்பே (தொல். அகத். 2) என்று பாலைக்கு நிலம் இன்று என்றமையானும், நடுவு நிலத்திணையே நண்பகல் வேனிலொடு - முடிவு நிலை மருங்கின் முன்னிய நெறித்தே (தொல். அகத். 9) என்றமையானும். அக்காலம் அன்றி, இவர் செல்கின்ற காலம் முன்பனி தொடங்குகின்ற காலமாகவும் பாலை கூறியவாறு என்னை யெனின், காலம் பொதுவாய்த் தேயந்தோறும் வேறுபட்டிருக்கும்; சித்திரையும் வைகாசியும்

குடகும்லைக்குக் கார்காலத்தை ஆக்கினாற்போல, மார்கழித் திங்களும் இவர் போகின்ற தேயத்திற்கு முதுவேனிலாய், வெம்மை விளைத்துப் பாலையாக்கிற்று. இனி இமயத்தைச் சூழ்ந்த இடம் தெய்வத்தின் ஆணையால் எக்காலமும் மாறாமல், ஓரிடம் ஒருகாலமாகவே இருக்குமாதலின். அவ்விடத்தே இவர் போகின்றார் என்றுமாம். இவ்வாறு காலத்தைப் பற்றி நச்சினார்க்கினியர் கூறுவர். முல்லையும் குறிஞ்சியும் வெம்மை விளைந்து பாலையாகலாம் என்று முன்னர்ச் சிலப்பதிகார மேற்கோள் காட்டியதாலும், இவர்கள் ஐவகை நிலத்தையுங் கடந்து சென்றனர் என்று கூறவே பாலையைக் கூறினார் ஆதலானும் காலத்தைப் பற்றியே கவலை ஈண்டு வேண்டற்பாற்றன்று. இராசமாபுரத்தே கூதிரானபோது ஓரிரண்டு நாடுகளே யிடையிட்ட விதேக நாட்டில் மார்கழியிற் கோடையாக இருக்குமென்பது பொருந்தாது. (5) இது பாலை நிலத்தை வண்ணித்தது.

2107. நிலையிலா வுலகி னின்றவண் புகழை

வேட்டவ நிதியமே போன்று
மிலைகுலாம் பைம்பூ ணிளமுலைத் தூதி
இன்கனித் தொண்டையந் துவர்வாய்க்
கலைவலார் நெஞ்சிற் காமமே போன்றுங்
கடவுளர் வெகுளியே போன்று
முலைவிலார் நில்லா தொருபக லுள்ளே
யுருப்பவிர் வெஞ்சுரங் கடந்தார்.

பொருள் : நிலை இலாஉலகில் நின்ற வண்புகழை வேட்டவன் நிதியமே போன்றும் - நிலையற்ற உலகிலே நிலைபெற்ற வளவிய புகழை ரும்பினவன் செல்வம் போமாறு போன்றும்; இலைகுலாம் பைம்பூண் இளமுலைத் தூதின் - இலைவடிவப் பூணணிந்த இளமுலையாகிய தூதினையும்; இன்கனித் தொண்டை அம் துவர்வாய் - இனிய தொண்டைக் கனியனைய செவ்வாயினையும் உடைய; கலைவலார் நெஞ்சின் காமமே போன்றும் - பரத்தையர் உள்ளத்தே காமம் போமாறு போலவும்; கடவுளர் வெகுளியே போன்றும் - முனிவர்களின் சீற்றம் விலகுமாறு போலவும்; உலைவிலார் நில்லாது - சோர்விலாராய் நில்லாமல்; ஒருபகலுள்ளே - ஒரு பகற்பொழுதிலே; உருப்பு அவிர் வெம் சுரம் கடந்தார் - வெம்மை விளங்குங் கொடுஞ்சுரத்தைக் கடந்தார்.

விளக்கம் : கலைகளாவன : வேத்தியல் பொதுவியல் என்றிரு திறத்துக் - கூத்தும் பாட்டும் தூக்கும் துணிவும் பண்ணியாழ்க் கரணமும் பாடைப் பாடலும் தண்ணுமைக் கருவியும் தாழ்தீங் குழலும் - கந்துகக்கருத்தும் மடைநூற் செய்தியும் - சுந்தரச் சுண்ணமும் தூ நீராடலும் - பாயற் பள்ளியும் பருவத்தொழுக்கமும் - காயக்கரணமும் கண்ணியது உணர்தலும் - கட்டுரை வகையும் கரந்துறை கணக்கும் வட்டிகைச் செய்தியும் மலர் ஆய்ந்து தொடுத்தலும் கோலம் கோடலும் கோவையின் கோப்பும் - காலக் கணிதமும் கலைகளின் துணிவும் - நாடக மகளிர்க்கு நன்கனம் வகுத்த - ஓவியச் செந்நூல் உரைநூற் கிடக்கையும் (2 : 101-31) என மணிமேகலையிற் கூறப்பட்டன காண்க. (6)

2108. புதுக்கலம் போலும் பூங்கனி யாலும்

பொன்னிணர்ப் பிண்டியும் பொருந்தி
மதுக்கலந் தூழ்த்துச் சிலம்பிவீழ் வனபோன்
மலர்சொரி வகுளமு மயங்கிக்
கதிர்த்ததண் பூணி கம்புடாழ் பீலிக்
கனைகுர னாரைவண் டான
மெதிர்த்ததண் புனல்சூ ழின்னதிக் கரைமே
லிளையவ ரயாவுயிர்த் தெழுந்தார்.

பொருள் : புதுக்கலம் போலும் பூங்கனி ஆலும் - குயவரின் புதுக்கலம் போன்ற பொலிவுற்ற பழத்தையுடைய ஆலமரமும்; பொன் இணர்ப் பிண்டியும் பொருந்தி - பொன் போன்ற பூங்கொத்துக்களையுடைய அசோக மரமும் பொருந்தி; மதுக் கலந்து ஊழ்த்துச் சிலம்பி வீழ்வனபோல் மலர்சொரி வகுளமும் மயங்கி - முன்னர்த் தேனைச் சொரிந்து, பின்பு காம்பு கழலுதலின் சிலம்பி வீழ்வனபோல மலரைச் சொரிகின்ற மகிழும் மயங்கி; கதிர்த்த தண்பூணி கம்புள் தாழ்பீலிக் கனைகுரல் நாரை வண்டானம் எதிர்த்த - கதிர்ப்பையுடைய தண்ணிய பூணியென்னும் பறவையும் சம்பங்கோழியும், சிறுசின்னம் போலும் செறிந்த குரலையுடைய நாரையும், வண்டானமும் எதிர்கொண்ட; தண்புனல் சூழ் இன் நதிக்கரைமேல் இளையவர் அயாவுயிர்த்து எழுந்தார் - தண்ணிய நீர் சூழ்ந்த ஆற்றங்கரை மேலே சீவகன் முதலான இளையோர் இளைப்பாறிப் போனார்.

விளக்கம் : பூணி, கம்புள் என்பன இறந்த வழக்கென்பர் நச்சினார்க்கினியர். கலம் - ஈண்டுக் குயக்கலம்; இஃது ஆலம்பழத்திற்குவமை, ஆல் - ஆலமரம். சிலம்பி மகிழம்பூவிற்கு உவமை. வகுளம் - மகிழமரம். கம்புள் - சம்பங்கோழி. சிறு சின்னம் - ஒருவகை இசைக்கருவி. வண்டானம் - ஒருவகை நாரை; (கொய்யடி நாரை என்ப.) அயாவுயிர்த்தல் - இளைப்பாறுதல். ஆலும், பிண்டியும், வகுளமும் மயங்கி. பூணி, கம்புள், நாரை வண்டானம் எதிர்த்த தண்புனல்குழ் இன்னதிக்கரைமேல் அயாவுயிர்த்து எழுந்தார் என வினை முடிபு செய்க. (7)

2109. அள்ளிலைப் பலவி னளிந்து வீழ் சுளையுங்

கனிந்துவீழ் வாழையின் பழனும்
 புள்ளிவா ழலவன் பொறிவரிக் கமஞ்சூன்
 ஞெண்டினுக் குய்த்துநோய் தணிப்பான்
 பள்ளிவாய் நந்து மாமையும் பணித்துப்
 பன்மலர் வழிபடக் குறைக்கும்
 வெள்ளநீர்ப் படப்பை விதையம்வந் தடைந்தே
 வேந்தனுக் குணர்த்தமுன் விடுத்தார்.

பொருள் : அள் இலைப் பலவின் அளிந்து வீழ் சுளையும் - செறிந்த இலையை உடைய பலவின் சுளையையும்; கனிந்து வீழ்வாழையின் பழனும் - கனிந்து வீழும் வாழைப்பழத்தையும்; புள்ளிவாழ் அலவன் பொறிவரிக் கமஞ்சூல் ஞெண்டினுக்கு உய்த்து - புள்ளியை உடையதாய் அங்கே வாழும் நண்டு, புள்ளியையும் வரியையும் உடைய நிறைந்த சூலையுடைய நண்டுக்குக் கொடுத்து; நோய் தணிப்பான் - அதன் வேட்கையைத் தணிப்பதற்கு; பள்ளிவாய் நந்தும் ஆமையும் பணித்து - தம்மிடத்திலே வாழும் நத்தையையும் ஆமையையும் மிதித்துக் கொண்டு; பன்மலர் வழிபடக் குறைக்கும் - பலமலர்களையும் வழியாம்படி குறைக்கின்ற; வெள்ளநீர்ப் படப்பை விதையம் வந்து அடைந்து - நீர்ப் பெருக்கையுடைய, தோட்டங்கள் சூழ்ந்த விதேக நாட்டைச் சேர்ந்து; வேந்தனுக்கு உணர்த்த முன் விடுத்தார் - அரசனுக்கு அறிவிக்க முன்னே ஆள் விட்டனர்.

விளக்கம் : அள் - செறிவு. பலவு - பலாமரம். பழன் - பழம். அலவன் - நண்டு. கமம் - நிறைவு. ஞெண்டு - நண்டு. பணித்து - மிதித்து, விதையம் - விதேகநாடு. வேந்தன் : கோவிந்தராசன்; விசையை உடன்பிறந்தோன். (8)

2110. வீட்டிடந் தோறும் வில்லக விரல்போற்

பொருந்திநின் றொருங்கெதிர் கொள்கென்
 றேட்டின்மேற் றீட்டித் திருவெழுத் திட்டாங்
 கிறைவனுந் தமர்களைப் பணிப்ப
 நாட்டகத் தமிழ்து நளிகட லமிர்து
 நல்வரை யமிர்தமு மல்லாக்
 காட்டகத் தமிழ்துங் காண்வரக் குவவிக்
 கண்ணகன் புறவெதிர் கொண்டார்.

பொருள் : இறைவனும் - அந்நாட்டு மன்னனும்; வீட்டிடந் தோறும் - வீட்டினிடந்தோறும்; வில்லக விரல்போல பொருந்தி நின்று - விற்பிடித்த விரல்போற் கிட்டி நின்று; ஒருங்கு எதிர் கொள்க என்று - ஒன்று சேர எதிர்கொள்கவென்று; ஏட்டின் மேல் தீட்டித் திருவெழுத்து இட்டுத் தமர்களை ஆங்குப் பணிப்ப - ஏட்டிலே எழுதிக் கைச்சாததிட்டுப் பணிபுரிவோரை ஆங்காங்குத் தெரிவிக்குமாறு கட்டளையிட; நாட்டகத்து அமிர்தும் - நாடுபடு பொருள்களும்; நளிகடல் அமிர்தும் - செறிகடலிற் படும் பொருள்களும்; நல்வரை அமிர்தமும் - நல்ல மலைபடு பொருள்களும்; அல்லா - இவையே அல்லாமல்; காட்டகத்து அமிர்தும் - காடுபடு பொருள்களும்; காண்வரக் குவவி - விளங்குமாறு குவித்து; கண் அகன் புறவு எதிர்கொண்டார் - இடம் பரவிய முல்லை நிலத்தே சீவகன் முதலானோரை எதிர்கொண்டனர்.

விளக்கம் : வீட்டிடம் : விடுதலையுடைய இடம் என்பர் நச்சினார்க்கினியர். வில்லக விரலிற் பொருந்தி (குறுந். 370) என்றார் பிறரும்.

நாட்டிலமிர்து : செந்நெல் சிறுபயறு செவ்விள நீர்செழுங்

கன்னல் கதலியோ டைந்து

கடலமிர்து : ஓர்க்கோலை சங்கம் ஒளிர்வளம் வெண்முத்தம்

நீர்ப்படும் உப்பினோ டைந்து

வரையமிர்து : தக்கோலம் தீம்பூத் தகைசால் இலவங்கம்

கர்ப்பூரம் சாதியோ டைந்து

காட்டிலமிர்து : அரக்கிறால் சந்தேன் அணிமயிற் பீலி

திருத்தகு நாவியோ டைந்து

அமிர்து: பொருள். (9)

2111. பொருமத யானைப் புணர்மருப் பேய்ப்பப்

பொன்சுமந் தேந்திய முலையா

ரெரிமலர்ச் செவ்வாய் திறந்துதே னூற

வேத்துவார் பூக்கடூய்த் தொழுவார்

வருகுலைக் கமுகும் வாழையு நடுவார்

வரையுமி ழாவிபோன் மாடத்

தருநறும் புகையு மேந்துவா ளூர்தோ

றமரர்த முலகமொத் ததுவே.

பொருள் : ஊர்தோறு - ஊர்கள் தோறும்; பொருமத யானை புணர்மருப்பு ஏய்ப்பப்

பொன் சுமந்து ஏந்திய முலையார் - போர் புரியும் மதக்களிறுகளின் இணைக்

கொம்புகளைப் போல, அணிபல சுமந்து நிமிர்ந்த முலையினர்; எரிமலர்ச் செவ்வாய்

திறந்து தேன் ஊற ஏத்துவார் - முருக்கிதழ்போலும் சிவந்த வாயைத் திறந்து

இனிமைமிக ஏத்துவாரும்; பூக்கள் தூய்த்தொழுவார் - மலர்களைச் சொரிந்து

வணங்குவாரும்; வருகுலைக் கமுகும் வாழையும் நடுவார் - வளருங் குலையையுடைய

கமுகையும் வாழையையும் நடுவாரும்; வரைஉமிழ் ஆவிபோல் மாடத்து - மலை

உமிழும் புகைபோல, மாடங்களிலே; அருநறும் புகையும் ஏந்துவார் - அரிய நல்ல

மணமிகும் புகையையும் ஏந்துவாருமாகி இருந்ததால், அமரர் தம் உலகம் ஒத்தது -

ஒவ்வோருரினும் அமரருலகம் ஒத்தது.

விளக்கம் : ஆவி - நெட்டுயிர்ப்பு. இனி நகரின் செய்தி. பொருமதயானை, புணர்மருப்பு

என்பன வினைத்தொகைகள், ஏய்ப்பு : உவமவுருபு. பொன் - அணிகலன் : ஆகுபெயர்.

தூய் - தூவி. வருகுலை:வினைத்தொகை. (10)

வேறு

2112. பாடி னருவிப் பயங்கெழு மாமலை

மாட நகரத்து வாயிலுங் கோயிலு

மாடம் பலமு மரங்கமுஞ் சாலையுஞ்

சேடனைக் காணிய சென்றுதொக் கதுவே.

பொருள் : பாடு இன் அருவி - ஒலிக்கும் இனிய அருவியையுடைய; பயம் கெழு மாமலை - பயன் பொருந்திய பெரிய மலை போலும்; மாட நகரத்து வாயிலும் கோயிலும் - மாடங்களையுடைய நகரத்திலே வாயிலிலும் கோயிலிலும்; ஆடு அம்பலமும் - கூத்தாடும் அம்பலத்திலும்; அரங்கமும் - மேடைகளிலும்; சாலையும் - வழிகளிலும்; சேடனைக் காணிய - சேடனைப் போலும் சீவகனைக் காண; சென்று தொக்கது - (ஊர்) சென்று கூடியது.

விளக்கம் : உலகினைத் தாங்குபவன் ஆதலின் சேடன் என்றார் அம்பலம் - பலருங் கூடும் பொது இடம்; கூத்துக் காணும் இடம் என்றுமாம். அரங்கம் - நாடகம் முதலியன நிகழ்த்தும் மேடை (11)

2113. பல்கதி ராரமும் பூணும் பருமித்துக்

கொல்சின வெந்தொழிற் கோடேந் திளமுலை

நல்லெழின் மங்கையர் நன்னுதற் சூட்டிய

வெல்கதிர்ப் பட்டம் விளங்கிற் றொருபால்.

பொருள் : பல்கதிர் ஆரமும் பூணும் பருமித்து - பல ஒளிவிடும் முத்துவடங்களையும் பிற கலன்களையும் விளங்க அணிந்து; கொல்சின வெம்தொழில் கோடு ஏந்து இளமுலை - கொல்லும் சினமுடைய கொடிய தொழிலையுடைய யானைக் கொம்பென நிமிர்ந்த இளமுலைகளையுடைய; நல் எழில் மங்கையர் - பேரழகினையுடைய மங்கையரின்; நல்நுதல் சூட்டிய அழகிய நெற்றியில் அணிந்த; வெல்கதிர்ப் பட்டம் ஒருபால் விளங்கிற்று - ஒளிவிடும் பட்டம் ஒரு பக்கம் விளங்கியது.

விளக்கம் : ஆரம் - முத்துவடம். பருமித்தல் அணிதல். கொல் சினக்கோடு,
வெந்தொழிற்கோடு எனத் தனித்தனியே கூட்டுக. கோடு ஈண்டு யானைக் கொம்பு.
மங்கையராகிய யானைகள் என வேண்டாதே உரைத்தார் நச்சினார்க்கினியர் (12)

2114. சுண்ணமுஞ் சூட்டுஞ் சொரிந்து வார்குழற்

கண்ணிம காரொடு காற்சிலம் பார்த்தெழ
வண்ணலைக் காணிய வார்த்திற் போதரும்
வண்ண மகளிர் வனப்பிற் றொருபால்.

பொருள் : சுண்ணமும் சூட்டும் சொரிந்து - சுண்ணத்தையும் நெற்றிச் சூட்டையும்
பெய்து; வார்குழல் கண்ணி மகாரொடு - குலைகின்ற குழலிலே கண்ணியையுடைய
குழந்தைகளோடு; கால்சிலம்பு ஆர்த்து எழ - காலிற் சிலம்புகள் ஒலித்தெழ;
அண்ணலைக் காணிய ஆர்வத்தின் போதரும் - சீவகனைக் காண வேண்டி விருப்புடன்
வருகின்ற; வண்ண மகளிர் வனப்பிற்று ஒருபால் - அழகிய மங்கையரின் பொலிவினை
ஒருபக்கம் உடையது.

விளக்கம் : தலையிற் சுண்ணம் அணிந்தார் மகார் ஆதலின். சுண்ணம் -
நறுமணப்பொடி, சூட்டு - ஒரு நுதலணி. மகார் - மக்கள். அண்ணலை : சீவகனை.
காணிய - காணுதற்கு. (13)

2115. எதிர்நலப் பூங்கொடி யெள்ளிய சாயற்

கதிர்நல மங்கையர் காறொடர்ந் தோட
முதிரா விளமுலை முத்தொடு பொங்க
வதிரரிக் கிண்கிணி யார்க்கு மொருபால்.

பொருள் : எதிர்நலப் பூங்கொடி எள்ளிய சாயல் - தோன்றிய நலத்தையுடைய
பூங்கொடியை இகழ்ந்த சாயலையும்; கதிர்நலம் மங்கையர் - கதிர்த்த நலனையும்
உடைய மாதரார் ; முதிரா இளமுலை முத்தொடு பொங்க - தம் முற்றா இளமுலைகள்
முத்துடன் பொங்குமாறு; ஓட - ஓடுதலின்; அதிர் அரிக் கிண்கிணி கால் தொடர்ந்து -

ஒலிக்கும் பரல்களையுடைய கிண்கிணிகள் (இங்ஙனம் ஓடன்மின் என்று) காலைக் கட்டிக் கொண்டு; ஒருபால் ஆர்க்கும் - ஒருபக்கம் கூப்பிடும்.

விளக்கம் : முத்தொடு பொங்கல் : முத்துவடம் புடைத்தற்குத் தாமும் புடைத்தல். (14)

2116. கருங்க ணிளமுலை கச்சற வீக்கி

மருங்கு றளர மழைமருண் மாட

நெருங்க விறைகொண்ட நேரிழை யார்தம்

பெருங்க ணலமரும் பெற்றித் தொருபால்.

பொருள் : கருங்கண் இளமுலை கச்ச அற வீக்கி - கரிய கண்களையுடைய இளமுலைகளைக் கச்சினால் இறுகக் கட்டி; மருங்குல் தளர - இடை தளர (வந்து) ; மழைமருள் மாடம் - முகில் மயங்கும் மாடங்களின்மேல்; நெருங்க இறை கொண்ட நேர் இழையார் தம் - நெருங்கத் தங்கியிருக்கும் அழகிய அணியையுடைய மகளிரின்; பெருங்கண் அலமரும் பெற்றித்து ஒருபால் - பெரிய கண்கள் இவனைக் காணாது சுழலும் தன்மையை ஒருபக்கம் உடையது.

விளக்கம் : அற வீக்கி - இறுகக்கட்டி, மருங்குல் - இடை, மழை - முகில். மருளுதற்குக் காரணமான மாடம் என்க. இறைகொண்ட - தங்கிய பெற்றித்து - தன்மையுடையது. (15)

2117. மின்னு குழையினர் கோதையர் மின்னுயர்

பொன்வரை மாடம் புதையப் பொறிமயி

றுன்னிய கோதைக் குழாமெனத் தொக்கவர்

மன்னிய கோல மலிந்த தொருபால்.

பொருள் : மின்னு குழையினர் கோதையர் - மின்னுங் குழையுடனும் கோதையுடனும் (வந்து) ; மின்னயர் பொன்வரை மாடம் புதைய - ஒளியால் உயர்ந்த பொன்மலை போன்ற மாடங்கள் மறையுமாறு; தொக்கவர் மன்னிய கோலம் - கூடிய மகளிர் பொருந்திய ஒப்பனை; துன்னிய தோகைப் பொறிமயில் குழாம் என - பொருந்திய

கலவத்தையுடைய புள்ளிமயில்களின் கூட்டம் என்று எண்ணுமாறு; ஒருபால் மலிந்தது - ஒருபக்கம் நிறைந்தது.

விளக்கம் : மின்னுகுழை : வினைத்தொகை. மின்னாயர் பொன் வரை :
வினைத்தொகையடுக்கு. பொறிமயில் - புள்ளிமயில். தோகை - மயில் : ஆகுபெயர். (16)

2118. பாடன் மகளிரும் பல்கலை யேந்தல்கு

லாடன் மகளிரு மாவண வீதி தொ
றோட வுதிர்ந்த வணிகல முக்கவை
நீடிருள் போழு நிலைமைத் தொருபால்.

பொருள் : ஒருபால் - ஒருபக்கம்; பாடல் மகளிரும் - பாடும் மங்கையரும்; பல்கலை ஏந்து அல்குல் ஆடல் மகளிரும் - பல மணிகளையுடைய மேகலையைத் தாங்கிய அல்குலையுடைய ஆடும் மங்கையரும்; ஆவண வீதிதோறும் ஓட - கடைத்தெரு வெங்கும் ஓடுதலின்; உதிர்ந்த அணிகலம் உக்கவை - கழன்ற கலங்கள் சிந்தினவை; நீடுஇருள் போழும் நிலைமைத்து பேரிருளையும் நீக்கும் நிலையது.

(விளக்கம்.) குடை முதலியவற்றின் இருளுமாம். ஆடன் மகளிர் - விறலியர். கலை - மேகலை. ஆவணவீதி - கடைத்தெரு. உக்கவை - சிந்தியவை. (17)

2119. கோதையுந் தாரும் பிணங்கக் கொடுங்குழைக்

காதன் மகளிரு மைந்தருங் காணிய
வீதியு மேலும் மிடைந்து மிடைமலர்த்
தாதடுத் தெங்குந் தவிசொத் ததுவே.

பொருள் : கொடுங்குழைக் காதல் மகளிரும் மைந்தரும் காணிய - (சீவகனிடம் அன்புடைய) குழையணிந்த மகளிரும் மைந்தரும் அவனைக் காணும் பொருட்டு; கோதையும் தாரும் பிணங்க - கூந்தல் மாலையும் மார்பின் மாலையும் பிணங்கும்படி : வீதியும் மேலும் மிடைந்து -தெருவிலும் மாடங்களின் மேலும் நெருங்கி நின்றலின்;

மிடைமலர்த் தாது அடுத்து எங்கும் தவிசு ஒத்தது - நெருங்க வீழ்ந்த மலர்களின் மகரந்தம் படிந்து எங்கும் அணையெனப் பொலிவுற்றது.

விளக்கம் : கோதை - ஈண்டு மகளிர் அணிந்த மாலையினையும் - தார், மைந்தர் அணிந்த மாலையினையும் குறித்தன. காணிய - காண. மேல் - மேல்வீடு. தாது - பூந்துகள், தவிசு - இருக்கை. (18)

2120. மானக் கவரி மணிவண் டகற்றவங்
காளை யெருத்தத் தமா குமரனிற்
சேனைக் கடலிடைச் செல்வனைக் கண்டுவந்
தேனை யவரு மெடுத்துரைக் கின்றார்.

பொருள் : அங்கு - அத் தெருவிலே; ஆனை எருத்தத்து - யானையின் பிடரியிலே; அமர குமரனின் - இந்திரன் மகனைப் போல அமர்ந்து; மானக்கவரி மணிவண்டு அகற்ற - சிறந்த கவரிகள் வண்டுகளை ஓட்ட; சேனைக் கடலிடை - படைத்திரளின் நடுவே; செல்வனைக் கண்டு உவந்து சீவகனைக் கண்டு மகிழ்ந்து; ஏனையவரும் எடுத்து உரைக்கின்றார் எல்லோரும் எடுத்துப் புகல்கின்றனர்.

விளக்கம் : மானக்கவரி - மயிர் நீப்பின் வாழாக் கவரிமானின் மயிர் : ஆகுபெயர். ஆனை - யானை. எருத்தம் - பிடரி. செல்வன் : சீவகன். (19)

2121. தேமல ரங்கட் டிருவே புகுதக
மாமலர்க் கோதை மணாளன் புகுதக
காமன் புகுதக காளை புகுதக
நாம வெழில்விஞ்சை நம்பி புகுதக.

பொருள் : தேன்மலர் அம்கண் திருவே! புகுதக! - தேனையுடைய மலரில் வாழும் திருவே! புகுதக!; மாமலர்க் கோதை மணாளன் புகுதக! - உயர்ந்த பூங்கோதையாளின் மணாளனே ! புகுதக!; காமன் புகுதக - காமனே! புகுதக!; காளை புகுதக - காளையே!

புகுக!; நாம எழில் விஞ்சை நம்பி புகுக! - அச்சுறுத்தும் அழகினையுடைய வித்தியாதர
மகனே புகுக!

விளக்கம் : திருவே! என்றது உவப்பினால் வந்த பால் வழுவமைதி. மாமலர்க்கோதை :
தந்தை : இலக்கணையுமாம்; திருமகளுமாம். தத்தையை மணந்ததனால் விஞ்சை நம்பி
ஆயினன். புகுக : ஒரு கொல் விழுக்காடு ; புகுக : என்றவாறு - திரு, மணாளன்,
காமன்! காளை நம்பி ! என்பன விளிகள். (20)

2122. மின்றோய் வரைகொன்ற வேலோன் புகுக

வின்றேன் கமழ்தா ரியக்கன் புகுக
வென்றோன் புகுக வீரன் புகுக
வென்றே நகர மெதிர்கொண் டதவே.

பொருள் : மின்றோய் வரைகொன்ற வேலோன் புகுக! - மின்னையுடைய முகில்
தங்கும் மலையைப் பிளந்த வேலேந்திய முருகனே! புகுக!; இன்தேன் கமழ்தார்
இயக்கன் புகுக! - இனிய தேன் மணக்குந் தாரையுடைய இயக்கனே! புகுக!;
வென்றோன்! புகுக! - வென்றியுடையவனே! புகுக. வீரன்! புகுக! - வீரனே! புகுக!;
என்று - என்று கூறியவாறு; நகரம் எதிர்கொண்டது - நகரம் வரவேற்றது.

விளக்கம் : புகுக : ஒருசொல் நீர்மைத்து. வரைகொன்ற வேலோன் : முருகன்.
இயக்கன் - தேவரின் ஒரு வகையினன். வென்றோன் : வினையாலணையும் பெயர்.
நகரம் : ஆகுபெயர் (21)

2123. இடிநறுஞ் சுண்ணஞ் சிதறியெச் சாருங்

கடிகமழ் மாலையுங் கண்ணியுஞ் சிந்தித்
துடியடு நுண்ணிடைத் தொண்டையஞ் செவ்வாய்
வடியடு கண்ணியர் வாழ்த்துபு நிற்பார்.

பொருள் : எச்சாரும் - எப்பக்கத்தினும்; இடி நறுஞ் சுண்ணம் சிதறி - இடித்த நல்ல சுண்ணத்தைத் தூவி; கடிகமழ் மாலையும் கண்ணியும் சிந்தி - மணங்கமழும் மாலையும் கண்ணியும் சிதறி; துடி அடு நுண் இடைத் தொண்டை அம் செவ்வாய்வடி அடு கண்ணியர் - துடியை வென்ற நுண்ணிடையையும், கொவ்வைக்கனி போன்ற செவ்வாயையும் மாவடுவை வென்ற கண்ணினையும் உடைய மகளிர்; வாழ்த்துபு நிற்பார் - வாழ்த்தி நிற்பார்கள்.

விளக்கம் : இடி நறுஞ்சுண்ணம் : வினைத்தொகை. சார் - இடம். கடி : மணம். துடி - உடுக்கை. தொண்டை - கொவ்வைக்கனி. வடி - மாம்பிஞ்சு. வாழ்த்துபு - வாழ்த்தி. (22)

2124. சுரும்பிமிர் மாலை தொழுவனர் நீட்டி
யிரும்பிடி நின்னடை கற்ற வெமக்கு
விரும்பினை யாய்விடின் மெல்ல நடமோ
கருங்கணிற் காமனைக் காணமற் றென்பார்.

பொருள் : இரும்பிடி! - கரிய பிடியே!; நின் நடை கற்ற எமக்கு - உன் நடையைக் கற்ற எமக்கு; விரும்பினையாய்விடின் - அன்புற்றாய் ஆயின்; காமனைக் கருங்கணின் காண - இக்காமனை எம் கரிய கண்ணாலே காண; மெல்ல நட - மெல்ல நடப்பாயாக; என்பார் - என்று கூறி; சுரும்பு இமிர் மாலை நீட்டித் தொழுவனர் - வண்டுகள் முரலும் மாலையைக் கொடுத்துத் தொழுதார்கள்.

விளக்கம் : இது பிடிக்குமுன் நின்ற மகளிர் கூற்று. மோ : முன்னிலை அசை. தொழுவனர் தொழுதனர் : இறந்தகால வினைமுற்று. இரும்பிடி. விளி நடமோ நடப்பாயாக! மோ : முன்னிலையசை. கணின் கண்ணால். காமனை : சீவகனை. மற்று : அசை. என்பார் : முற்றெச்சம். (23)

2125. மடநடை பெண்மை வனப்பென்ப தோராய்
கடுநடை கற்றாய் கணவ னிழப்பாய்
பிடியலை பாவி யெனப்பூண் பிறழ்ந்து

புடைமுலை விம்மப் புலந்தனர் நிற்பார்.

பொருள் : மடநடை பெண்மை வனப்பு என்பது ஓராய் - மென்னடையே பெண்மைக்கு அழகு என்பதை அறியாயாய்; கடுநடை கற்றாய்! - கடுநடையைக் கற்ற நீ; கணவன் இழப்பாய் - கணவனை இழப்பாய்; பாவி! பிடி அலை! -பாவியே! நீ பிடி யல்லை; என - என்று கூறி; பூண் பிறழ்ந்து - அணிகலன் பிறழ்; முலைபுடை விம்மப் புலந்தனர் நிற்பார் - முலைகள் பக்கத்தே விம்ம வெறுத்து நிற்பார்கள்.

விளக்கம் : இது பிடிக்குப் பின் நின்ற மகளிர் கூற்று. மடநடை - மென்னடை; பெண்மைக்கு வனப்பு என்க. பிடியல்லை - பிடியலை என நின்றது. பாவி : விளி. புடை - பக்கம். புலந்தனர் : முற்றெச்சம். (24)

2126. மயிர்வாய்ச் சிறுகட் பெருஞ்செவி மாத்தாட்

செயிர்தீர் திரள்கைச் சிறுபிடி கேள்வ
னயிரா வணத்தொடு சூளுறு மைய
னுயிர்கா வலற்கொண் டுதவநில் வென்பார்.

பொருள் : மயிர்வாய்ச் சிறுகண் பெருஞ்செவி மாத்தாள் செயிர்தீர் திரள்கைச் சிறுபிடி! - மயிர் பொருந்திய வாயையும் சிறு கண்களையும் பெருங் காதுகளையும் பெரிய தாள்களையும் குற்றமற்ற திரண்ட துதிக்கையையும் உடைய சிறுபிடியே!; கேள்வன் அயிராவணத்தொடு சூளுறும் - நின் கணவனாகிய அயிராவணத்தோடே சூள் உறுவேம்; ஐயன் உயிர்காவலற் கொண்டு உதவ நில் என்பார் - ஐயனாகிய உயிர் காவலனைக் கொண்டு அவன் எமக்கு உதவும்படி நிற்பாயாக என்பர்.

விளக்கம் : நில்லாவிடிற் சூளுறுவேம்; சூளுறாதபடிநில் என்றனர். சூளுறும் பன்மைத் தன்மை வினைமுற்று; சேறும் என்றாற் போன்று. (25)

2127. கருனைக் கவளந் தருதுங் கமழ்தா

ரருமை யழகிற் கரசனை நாளைத்
திருமலி வீதியெஞ் சேரிக் கொணர்மோ

வெரிமணி மாலை யிளம்பிடி யென்பார்.

பொருள் : எரி மணி மாலை இளம்பிடி! - ஒளிவிடும் மணி மாலை அணிந்த
இளம்பிடியே!; கமழ்தார் அருமை அழகிற்கு அரசனை - மணக்குந்தார் புனைந்த அரிய
அழகின் தலைவனை; திருமலி வீதி எம் சேரிக் கொணர் - செல்வம் நிறைந்த
தெருவையுடைய எம் சேரிக்குக் கொண்டுவருவாயாக! (கொணர்ந்தால்); கருனைக்
கவளம் தருதும் - பொரிக்கறியை உடைய கவளத்தைக் கொடுப்போம்.; என்பர் - என்று
வேண்டுவர்.

விளக்கம் : மோ : முன்னிலை அசை. கவளம் - யானை உணவு. கருனை - பொரிக்கறி,
தருதும் : தன்மைப்பன்மை. அழகிற்கரசன் என்றது சீவகனை. பிடி : விளி. (26)

2128. என்னோர் மருங்கினு மேத்தி யெரிமணிப்
பொன்னார் கலையினர் பொற்பூஞ் சிலம்பினர்
மின்னார் குழையினர் கோதையர் வீதியுண்
மன்ன குமரனை வாழ்த்தி மகிழ்ந்தார்.

பொருள் : பொன் ஆர் கலையினர் - பொன்னாலாகிய மேகலையினராய்; பொன்
பூஞ்சிலம்பினர் - பூவேலை செய்த பொற்சிலம்பினராய்; மின் ஆர் குழையினர் - ஒளி
பொருந்திய குழையினராய்; கோதையர் - கோதையராய்; மருங்கின் என்னோரும் -
அருகில் நின்ற எல்லோரும்; வீதியுள் மன்ன குமரனை ஏத்தி வாழ்த்தி மகிழ்ந்தார்
தெருவிலே வந்த அரசகுமாரனைப் புகழ்ந்து வாழ்த்தி மகிழ்ந்தனர்.

விளக்கம் : ஏத்தல் : புகழ்தல், வாழ்த்துதல் : பல்லாண்டு முதலியன கூறல். மருங்கின்
என்னோரும் என மாறுக. என்னோரும் : எல்லோரும் : கலை : மேகலை. மன்னகுமரன் :
சீவகன். (27)

வேறு

2129. விளங்குபாற் கடலிற் பொங்கி

வெண்டிரை யெழுவ வேபோற்
 றுளங்கொளி மாடத் துச்சித்
 துகிற்கொடி நுடங்கும் வீதி
 யுளங்கழித் துருவப் பைந்தார்
 மன்னவன் கோயில் சேர்ந்தா
 னிளங்கதிர்ப் பருதி பௌவத்
 திறுவரை யிருந்த தொத்தான்.

பொருள் : இளங்கதிர்ப் பருதி பௌவத்து இறுவரை இருந்தது ஒத்தான் -
 இளங்கதிரையுடைய ஞாயிறு கடலிலே உதயகிரியிலே இருந்த தன்மையைப்
 போன்றவன்; விளங்கு பாற்கடலின் பொங்கி வெண்திரை எழுவவே போல்
 விளங்குகின்ற பாற்கடலிலே பொங்கி வெண்மையான அலைகள் எழுவனபோல;
 துளங்கு ஒளி மாடத்து உச்சித் துகில் கொடி நுடங்கும் வீதி அசையும் ஒளியை யுடைய
 மாடங்களின் உச்சியிலே கொடியாடை அசையும் தெருவிலே ; உளம் கழித்து - நடுவே
 சென்று; உருவப் பைந்தார் மன்னவன் கோயில் சேர்ந்தான் - அழகிய
 பைந்தாரையுடைய வேந்தன் கோயிலை அடைந்தான்.

விளக்கம் : ஒத்தான் : எழுவாய்; வெண்டிரை துகிற்கொடிக் குவமை. உளம் - நடுவிடம்.
 கோயில் - அரண்மனை, பௌவம் : கடல். இறுவரை : தங்கும் மலை; ஈண்டுக்
 குணக்குன்று. (28)

2130. இழையொளி பரந்த கோயி
 லினமலர்க் குவளைப் பொற்பூ
 விழைதகு கமல வட்டத்
 திடைவிராய்ப் பூத்த வேபோற்
 குழையொளி முகமுங் கோலக்
 கொழுங்கயற் கண்ணுந் தோன்ற
 மழைமின்னுக் குழாத்தின் மாலை
 மங்கையர் மயங்கி நின்றார்.

பொருள் : இழை ஒளி பரந்த கோயில் மாலை மங்கையர் - அணிகலனின் ஒளி பரவிய
 அக்கோயிலில் உள்ள மங்கையர் - விழைதகு கமல வட்டத்திடை - விரும்பத் தகுந்த

தாமரை மலரின் வட்டத்திடையே; இனம் மலர்க் குவளைப் பொற்பூ விராய்ப் பூத்தவே போல் - இனமாகிய மலர்ந்த குவளை பொன் மலர்களுடன் கலந்து, பூத்தன போல; குழை ஒளி முகமும் கோலக் கொழுங்கயல் கண்ணும் தோன்ற - குழையொளிபரவிய முகமும் அழகிய கொழுவிய கயற் கண்ணும் விளங்க; மழை மின்னுக் குழாத்தின் மயங்கி நின்றார் - நின்றார் - முகிலினிடை மின்னுத் திரள் போல மயங்கி நின்றனர்.

விளக்கம் : பொற்பூ : குழை. குவளை; கண். தாமரை : முகம் மழை : கூந்தல். இனமலர்க் கமலப் பொற்பூ விழைதரு குவளை எனவும் பாடம். (29)

2131. எரிக்குழாஞ் சுடரும் வையே

லேந்தலைக் கண்டு கோயிற்
றிருக்குழா மனைய பட்டத்
தேவியர் மகிழ்ந்து செய்ய
வரிக்குழா நெடுங்க ணாரக்
கொப்புளித் துமிழ் வம்பூ
விரைக்குழா மாலைத் தேனும்
வண்டுமுண் டொழுக நின்றார்.

பொருள் : எரிக்குழாம் சுடரும் வைவேல் ஏந்தலை - எரியின் திரளென ஒளிரும் கூரிய வேலேந்திய சீவகனை; கோயில் திருக்குழாம் அனையபட்டத் தேவியர் - கோயிலில் உள்ள திருமகளிரின் குழு அனைய பட்டத் தரசிகள்; செய்ய வரிக்குழாம் நெடுங்கண் ஆரக் கண்டு மகிழ்ந்து - செவ்வரித் திரளையுடைய நீண்ட கண்கள் நிறையக் கண்டு களித்தது; அம்பூ குழாம் விரை மாலைத் தேனும் வண்டும் உண்டு கொப்புளித்து உமிழ் ஒழுக நின்றார் - அழகிய மலர்த் திரளாகிய மணமுறு மாலையிலே தேனும் வண்டும் தேனைப் பருகிக் கொப்புளித்து உமிழ்தலால் தேன்வடிய (மாலைத்திரளிலே மறைந்து) நின்றார்.

விளக்கம் : இங்ஙனம் ஒரு மகனைப் பெற்றேமே என்று மகிழ்ந்தனர். பூவில் விரை பொழுகுதலாலே தேனும் வண்டும் முதற் கொப்புளித்துப் பின் ஆரவுண்டு உமிழும்படி திரளுதலையுடைத்தாகிய மாலை என்க.(30)

2132. அலங்கறா தவிழ்ந்து சோர

வல்குற்பொற் றோரை மின்னச்
 சிலம்பின்மேற் பஞ்சி யார்ந்த
 சீறடி வலத்த தூன்றி
 நலந்துறை போய நங்கை
 தோழியைப் புல்லி நின்றா
 ளிலங்கொளி மணித்தொத் தீன்ற
 வேந்துபொற் கொடியோ டொப்பாள்.

பொருள் : இலக்கு ஒளி மணித்தொத்து ஈன்ற ஏந்து பொன் கொடியோடி ஒப்பாள் - விளங்கும் ஒளியையுடைய மணிக்கொத்துப் பெற்ற விளங்கிய பொற்கொடி போன்றவள் ஆகிய; நலம் துறை போய நங்கை - அழகின் கூறெல்லாம் நிரம்பிய நங்கை : அலங்கல் தாது அவிழ்ந்து சோர - மலர்மாலையிலே தாது சிந்திச் சோர; அல்குல் பொன் தோரை மின்ன - (உடை நெகிழ்தலால்) அல்குலிலே பொன் வடம் மின்ன; சிலம்பின்மேல்-இடக்காலிற் சிலம்பின்மேல்; வலத்தது பஞ்சு ஆர்ந்த சீறடி ஊன்றி - வலத்ததாகிய செம்பஞ்சியூட்டிய சிற்றடியை ஊன்றி; தோழியைப் புல்லி நின்றாள் - தோழியைத் தழுவி நின்றாள்.

விளக்கம் : இவள் இலக்கணை. அலங்கல் - மலர்மாலை. தாது - பூந்துகள். தோரை - வடம் பொற்றேரை, பொற்றாரை என்றும் பாடம், வலத்ததாகிய சீறடி என்க. நலம் - அழகு, துறைபோதல் - நிரம்புதல். கொடியோ டொப்பாளாகிய நங்கை நின்றாள் என்க.

(31)

2133. தாமரைப் போதிற் பூத்த

தண்ணறுங் குவளைப் பூப்போற்
 காமரு முகத்திற் பூத்த
 கருமழைத் தடங்கண் டம்மாற்
 றேமலர் மார்பி னானை
 நோக்கினாள் செல்வன் மற்றப்
 பூமலர்க் கோதை நெஞ்ச
 மூழ்கிப்புக் கொளித்திட் டானே.

பொருள் : தாமரைப் போதில் பூத்த தண் நறுங் குவளைப் பூப்போல் - தாமரை மலரிலே மலர்ந்த தண்ணிய அழகிய குவளை மலர்போல்; காமரு முகத்திற் பூத்த கருமழைத் தடங்கண் தம்மால் - விருப்பம் வரும் முகத்திலே மலர்ந்த கரிய பெரிய மழைக்கண்களால்; தேன் மலர் மார்பினானை நோக்கினாள் - தேனையுடைய மலர் மார்பினானைப் பார்த்தாள்; செல்வன் அப்பூமலர்க் கோதை நெஞ்சம் புக்கு மூழ்கி ஒளித்திட்டான் - சீவகனும் அந்த அழகிய மலர்க் கோதையாளின் உள்ளத்திலே புகுந்து மூழ்கி மறைந்திட்டான்.

விளக்கம் : அவனை அவள் கண்ணால் நோக்கி நெஞ்சில் அமைத்தாள் என்பதாம். அவனும் அவள் நெஞ்சிலே மறைந்து புக்கு அவ்விடத்தினின்றும் போந்து கட்புலனாகாமையாகயினான் என்று கூறி மூழ்க எனத் திரித்து, நெஞ்சிலே புக்கு மூழ்க ஒளித்தான் என்றும் கூறலாமென்பர் நச்சினார்க்கினியர். (32)

வேறு

2134. விண்ணாறு செல்வார் மனம்பேதுறப் போந்து வீங்கிப்
பண்ணாறு சொல்லாண் முலைபாரித்த வென்று நோக்கக்
கண்ணாறு சென்ற களியைங்கணைக் காம னன்ன
புண்ணாறு வேலான் மனமூழ்கினள் பொன்ன னாளே.

பொருள் : விண்ணாறு செல்வார் மனம் பேது உறப் போந்து - வானுலகிலே வாழ்வோரின் மனம் வருத்தமடைய அமிர்தகலசம் வந்து; வீங்கி - முன்னினும் பருத்து; பண்ணாறு சொல்லாள் முலை பாரித்த என்று நோக்க - இசை போன்ற சொல்லாளின் முலையாகத் தோன்றின, என்று சீவகன் அவளை நோக்கின அளவிலே; கண் ஆறு சென்ற களி ஐங் கணைக் காமன் அன்ன புண் நாறு வேலான் - கண்ணுக்குப் புலனாகிய களிப்பையுடைய ஐங்கணைக் காமனைப் போன்ற, புண் பொருந்திய வேலானாகிய சீவகனின்; மனம் பொன்னனாள் மூழ்கினள் - மனத்திலே திருவனையாள் மூழ்கினள்.

விளக்கம் : இனி, வானவருலகிலிருந்து அமிர்த கலசம் போந்து இவள் முலையாகப் பாரித்தன என்றும், அம் முலைகளைக் கண்டு வானவர் வருந்தினாரென்றுங் கூறுதல்

குற்றமெனக் கொண்டு நச்சினார்க்கினியர். தேவருலகிலே சாசாசரன் என்னும் தேவர்கோவாயிருந்த சீவகன், இவ்வுலகிற்குப் போகின்றானென்று மனம் வருந்தும்படி போந்து, இவ்வுலகிலே கண்ணுக்குப் புலனாதலைப் பொருந்தின காமனைப் போன்றான் என்று நூலாசிரியர் வியந்து கூறினதாகக் கூறுவர். அங்ஙனமாயின், விண்ணாறு சொல்லார் மனம் பேதுறப் போந்து கண்ணாறு சென்ற கனி ஐங்கணைக் காமன் அன்ன புண்ணாறு வேலான், பண்ணாறு சொல்லாள், முலை பாரித்த என்று நோக்கப் பொன்னனாள் மனம் மூழ்கினள் என இயைத்தல் வேண்டும் சீவகன் முற்பிறப்பில் பதினாறு கற்ப லோகங்களுள் ஒன்றான ஸஹஸ்ரார கற்பத்தில் இந்திரனாக இருந்தான் என்ற கதையை உட்கொண்டு இவர் கூறினாலும் நூலாசிரியர் கருத்து அதுவன்று என்பதற்குச் சொற்கிடக்கையே சான்றாம். மேலம், புனைந்துரைப்பதில் வானவர் வருந்தும்படி அமிர்த கலசம் இவ்வுலகிற் போந்து இவள் மார்பிலே தோன்றின என்பதனாற் குற்றம் என்னோ? (33)

2135. மைதோய் வரையி னிழியும்புலி போல மைந்தன்

பெய்தாம மாலைப் பிடியின்னிழிந் தேகி மன்னர்

கொய்தாம மாலைக் கொழும்பொன்முடி தேய்த்தி லங்குஞ்

செய்பூங் கழலைக் தொழுதான்சென்னி சேர்த்தி னானே.

பொருள் : மைந்தன் - சீவகன்; மைதோய் வரையின் இழியும் புலி போல - முகில் தோயும் மலையிலிருந்து இழியும் புலியைப் போல; பெய்தாம மாலைப் பிடியின் இழிந்து ஏகி - பெய்த தாமமாகிய மாலை அணிந்த பிடியினின்றும் இறங்கிச் சென்று; மன்னர் கொய்தாம மாலைக் கொழும்பொன் முடிதேய்த்து இலங்கும் - அரசர்களின் கொய்த ஒழுங்குபட்ட மாலை யணிந்த கொழுவிய பொன்முடிகள் தேய்த்து விளங்கும்; செய் பூங்கழலை - (கோவிந்தனுடைய) பண்ணப்பட்ட அழகிய கழலை; தொழுதான் சென்னி சேர்த்தினான் - தொழுது தன் முடியிலே சேர்த்தான்.

விளக்கம் : கழல் : அடியை உணர்த்தலின் தானி ஆகுபெயர். மை - முகில், வரை - மலை; யானையினின்றும் இறங்கும் சீவகனுக்கு மலையினின்றி றங்கும் புலி உவமை தொழுதான்; முற்றெச்சம். (34)

2136. பொன்னாங் குவட்டிற் பொலிவெய்தித் திரண்ட திண்டோன்
மன்னன் மகிழ்ந்து மருமானை விடாது புல்லித்
தன்னன்பு கூரத் தடந்தாமரைச் செங்கண் முத்த
மின்னும் மணிப்பூண் விரைமார்ப நனைப்ப நின்றான்.

பொருள் : பொன் அம் குவட்டின் பொலிவு எய்தித் திரண்ட திண்டோன் மன்னன் -
பொன் மலை யெனப் பொலிவு பெற்றுத் திரண்ட வலிய தோளையுடைய மன்னன்;
மகிழ்ந்து - களித்து; மருமாளை விடாது புல்லி - மருமகளை விடாது தழுவி; தன் அன்பு
கூர - தன் அன்பு மிகுதலால்; தடந் தாமரைச் செங்கண் முத்தம் - பெரிய தாமரை
மலரளைய கண்களிலிருந்து வரம் முத்தளைய கண்ணீர்; மின்னும் மணிப்பூண்
விரைமார்பம் நனைப்ப நின்றான் - சீவகனுடைய விளங்கும் மணிக்கலன் அணிந்த,
மணங் கமழும் மார்பை நனைக்குமாறு நின்றான்.

விளக்கம் : பொன்னங்குவடு - பொன்மலை. மன்னன் - ஈண்டுக் கோவிந்தன். மருமான்
என்றது சீவகனை. உடன் பிறந்தாள் மகனாதலின் அங்ஙனம் கூறினர் . செங்கண்
முத்தம் - கண்ணீர்த்துளி. விரை - மணம். (35)

2137. ஆனாது வேந்தன் கலுழ்ந்தானெனக் கோயி லெல்லாந்
தானாது மின்றி மயங்கித்தடங் கண்பெய்ம் மாரி
தேனார் மலாபுர்த் தொழுகச்சிலம் பிற்சி லம்புங்
கானார் மயிலின் கணம்போற்கலுழ் வுற்ற தன்றே.

பொருள் : வேந்தன் ஆனாது கலுழ்ந்தான் என - அரசன் அமைவின்றி அழுதான் எனக்
கருதி; கோயில் எல்லாம் - அரண்மனை முழுதும்; தான் ஆதும் இன்றி மயங்கி -
தானெனுந் தன்மை சிறிதும் இல்லாமல் மயங்கி; தடம் கண் பெய்மாரி தேன் ஆர் மலர்
ஈர்த்து ஒழுக - பெரிய கண்கள் பெய்யும் மழை தேன் பொருந்திய மலர்களை யிழுத்து
ஒழுகும்படி; சிலம்பில் சிலம்பும் கான் ஆர் மயிலின் கணம்போல் - மலையில்
ஆரவாரிக்கும் காட்டு மயிலின் திரள் போல; கலுழ்வுற்றது - அழுதலுற்றது.

விளக்கம் : உற்றது : ஒருமை பன்மை மயக்கம். தான் ஆதும் இன்றி மயங்கி என்பதை வேந்தனுக் காக்குவர் நச்சினார்க்கினியர். கானார் சிலம்பு எனவுங் கூட்டுவர். (36)

வேறு

2138. பகைநரம் பிசையுங் கேளாப் பைங்கதிர்ப் பசும்பொற்கோயில்
வகைநலம் வாடி யெங்கு மழுகுரன் மயங்கி முந்நீ
ரகமடை திறந்த தேபோ லலறக்கோக் கிளைய நங்கை
மிகைநலத் தேவி தானே விலாவணை நீக்கி னாளே.

பொருள் : பகை நரம்பு இசையும் கேளா நரம்பிசையிலே பகையும் கேட்டறியாத;
பைங்கதிர்ப் பசும்பொன் கோயில் - ஒளிவிடும் பொற் கோயிலில் உள்ளார்; (சச்சந்தன்
தன்மையைக் கேட்டலின்); வகைநலம் வாடி - வகைப்பட்ட அழகு வாடி; எங்கும்
அழுகுரல் மயங்கி - எல்லாவிடத்தும் அழுகுரல் கலந்து; முந்நீர் அகமடை திறந்ததே
போல் - கடலின் உளமடை திறந்தாற்போல; - அலற - அலறலின்; கோக்கு இளைய
நங்கை - அரசனுக்கு இளைய நங்கையாகிய; மிகை நலத் தேவி - மேம்பட்ட
பண்பையுடைய விசயை; தானே விலாவணை நீக்கினாள் - தானே அழுகையை
நீக்கினாள்.

(விளக்கம்.) பகை நரம்பிசையுங் கேளாக் கோயில் என்றது எக்காலத்தும் பகையால்
உண்டாகும் துன்பம் சிறிதும் நுகர்ந்தறியாத அரண்மனை என்றவாறு. என்றது முந்நீர்
மடைதிறந்தாற் போன்றலறுதற்குக் குறிப்பேதுவாக நின்றது. விலாவணை - அழுகை.
(37)

2139. பல்கதிர் மணியும் பொன்னும் பவழமுங் குயிற்றிச் செய்த
செல்வப்பொற் கிடுகு சூழ்ந்த சித்திர கூட மெங்கு
மல்குபூந் தாமந் தாழ்ந்து மணிபுகை கமழ வேந்தன்
வெல்புகழ் பரவ மாதோ விதியுள யெய்தி னாளே.

பொருள் : பல்கதிர் மணியும் முத்தும் பவழமும் குயிற்றிச் செய்த - பல்லொளி தவழும்
மணியும் முத்தும் பவழமும் அழுத்திச் செய்த; செல்வப் பொன் கிடுகு சூழ்ந்த -

செல்வமுடைய பொன்னாலாகிய கிடுகுகள் சூழ்ந்த; சித்திர கூடம் எங்கும் - சித்திர கூடம் முழுதும்; மல்குபூந் தாமம் தாழ்ந்து - நிறைந்த மலர்மாலையாலே தாழப்பட்டு : மணிப்புகை கமழ - அழகிய புகை தவழா நிற்க; வேந்தன் வெல்புகழ் பரவ - அரசன் வென்ற புகழைப்பாட; விதிஉளி எய்தினான் - முறைப்படி அதனை அடைந்தான்.

விளக்கம் : குயிற்றி - பதித்து. கிடுகு - கீற்று. தென்னையோலையாற் செய்யும் கிடுகுபோலப் பொன்னாற் செய்த கிடுகினால் வேயப்பட்ட சித்திரகூடம் என்பது கருத்து. தாழ்ந்து - தாழப்பட்டென்க. மணி - அழகிய. விதியுளி - முறைப்படி. ஏத்தாளிகள் புகழைப் பரவ என்பர் நச்சினார்க்கினியர். (38)

2140. எரிமணி யடைப்பை செம்பொற்

படியக மிலங்கு பொன்வாள்
கருமணி முகடு வேய்ந்த
கஞ்சனை கவரி கொண்ட
வருமுலை மகளிர் வைத்து
வான்றவி சடுத்து நீங்கப்
பெருமக னெண்ணங் கொள்வா
னமைச்சரோ டேறி னானே.

பொருள் : எரி மணி அடைப்பை - ஒளிரும் மணிகளிழைத்த அடைப்பையையும், செம்பொன் படியகம் - செம்பொன்னால் ஆகிய காளாஞ்சியையும்; இலங்கு பொன்வாள் - விளங்கும் பொன் வாளையும்; கருமணி முகடு வேய்ந்த கஞ்சனை - நீல மணியால் வாய் மூடப் பெற்ற கலசப்பானையையும்; கவரி - கவரியையும்; கொண்ட வருமுலை மகளிர் - ஏந்திய, வளரும் முலைகளையுடைய பெண்கள்; வான் தவிசு அடுத்து வைத்து நீங்க - உயர்ந்த தவிசின் அருகே (அவற்றை) வைத்துவிட்டுச் செல்ல; எண்ணம் கொள்வான் - சிந்தித்தற் பொருட்டு; பெருமகன் அமைச்சரோடு ஏறினான் - சீவகனும் மந்திரிகளுடன் கட்டிலில் அமர்ந்தான்.

விளக்கம் : காஞ்சனக் கவரி என்று பாடமாயின் பொற்காம்பிட்ட கவரி என்க. அடைப்பை - வெற்றிலைப்பை. படியகம் - படிக்கம்; காளாஞ்சி. கஞ்சனை -

கலசப்பாணை. கவரி - சாமரை. தவிசடுத்து வைத்து நீங்க என மாறுக. எண்ணங்
கொள்ளல் - எண்ணித் துணிதல். (39)

2141. உலந்தநா ளவர்க்குத் தோன்றா

தொளிக்குமீன் குளிக்குங் கற்பிற்
புலந்தவே னெடுங்கட் செவ்வாய்ப்
புதவிநாட் பயந்த நம்பி
சிலம்புநீர்க் கடலந் தானைச்
சீதத்தற் கரசு நாட்டிக்
குலந்தரு கொற்ற வேலான்
கொடிநகர் காக்க வென்றான்.

பொருள் : உலந்த நாளவர்க்குத் தோன்றாது - முடிந்த வாழ் நாளுடையவர்க்குத்
தெரியாமல்; ஒளிக்கும் மீன் குளிக்கும் கற்பின் - மறையும் அருந்ததி என்னும் மீனும்
தோற்குங் கற்பினையுடைய; வேல் புலந்த நெடுங்கண் செவ்வாய்ப் புதவி நாள் பயந்த
நம்பி - வேலை வெறுத்த நீண்ட கண்களையும் செவ்வாயையும் உடைய புதவி என்னும்
அரசி பெற்ற நம்பியாகிய; சிலம்பும் நீர்க் கடல் அம் தானைச் சீதத்தற்கு அரசு நாட்டி -
ஒலிக்கும் நீரையுடைய கடல் போன்ற படைகளையுடைய சீதத்தனுக்கு அரசை நல்கி;
குலம் தருகொற்ற வேலான் கொடிநகர் காக்க என்றான் - குலத்தைக் காக்கும் வெற்றி
வேலானாகிய கோவிந்தன் நீ இந் நகரைக் காத்திடுக என்று பணித்தான்.

விளக்கம் : புதவி; கோவிந்தன் மனைவி. சீதத்தன்; கோவிந்தன் மகன். குலந்தருதல் -
மக்களைப் பெற்றுக் குலத்தை வளர்த்தல். தான் அக் கடன் கழித்துப் போர் செய்து படக்
கருதுதலின், அதற்கு அமைச்சர் உடன்படார் என்று, அவரை வினவாமல் தானே
அரசளித்தான் : வீறு சால் புதல்வற் பெற்றனை யிவணர்க் - கருங்கடன் இறுத்த
செருப்புக் முன்பு (பதிற். 77) என்றாற் போல. (40)

2142. மாற்றவ னொற்ற ரொற்றா

வகையினின் மறைய நம்பிக்
காற்றின் தோழர்க் கெல்லா
மணிகல மடிசி லாடை

வேற்றுமை யின்றி வேண்டுட்
 டமைத்தன னருளி யிப்பா
 லேற்றுரி முரசு நாண
 வெறிதிரை முழக்கிற் சொன்னான்.

பொருள் : மாற்றவன் ஒற்றர் ஒற்றா வகையினில் - பகைவன் ஒற்றர் ஆராயாத முறையிலே; மறைய நம்பிக்கு ஆற்றின தோழர்க் கெல்லாம் - மறைவாக, சீவகனுக்குத் துணையாகிய தோழர்கட்கெல்லாம்; வேண்டும் ஊட்டு அடிசில் ஆடை அணிகலம் வேற்றுமையின்றி அமைத்தனன் அருளி - தாம் தாம் விரும்பிய பொருள்களையுடைய உணவு உடை அணிகலம் முதலியவற்றைச் சீவகற்கும் அவர்கட்கும் வேறுபாடின்றி அமைத்தனனாகத் தலையளி செய்துவிட்டு; இப்பால் ஏற்றுரி முரசம் நாண எறிதிரை முழக்கில் சொன்னான் - இனி, வெற்றி கொண்ட ஏற்றின் உரிபோர்த்த முரசம் நாணுமாறு மோதும் அலையையுடைய கடல் முழக்குப் போல ஒரு மொழி கூறினான்.

விளக்கம் : வென்ற தன் பச்சை சீவாது போர்த்த - திண்பிணி முரசம் (புறநா. 288) என்றார் பிறரும். நீ கொன்ற சீவகன் தோழர்க்குக் கோவிந்தன் சிறப்புச் செய்தான் என்று ஒற்றர் கட்டியங்காரற்குக் கூறினால், மேல் உறவாகி அவனைக் கொலைசூழ்வது தவறும் என்று கருதி, மறையக் கொடுத்தான். சீவகன் வேறொரு வடிவமாக இருத்திலின், அவனை ஒற்றல் இயலாதென்பார். (41)

2143. கட்டியங் கார னம்மைக்

காண்பதே கரும மாக
 வொட்டித் தான் விடுத்த வோலை
 யுளபொரு ளுரைமி னென்னத்
 தொட்டுமேற் பொறியை நீக்கி
 மன்னனைத் தொழுது தோன்ற
 விட்டலர் நாகப் பைந்தார்
 விரிசிகள் கூறு மன்றே.

பொருள் : கட்டியங்காரன் நம்மைக் காண்பதே கருமம் ஆக ஒட்டி - கட்டியங்காரன் நம் கருத்தறிதலே பொருளாக்கருதி; தான் விடுத்த ஓலை உள பொருள் உரைமின் என்ன - அவன் வரவிட்ட ஓலையில் உள்ள பொருளைக் கூறுமின் என்று அரசன் பணித்தவுடன்;

தொட்டுமேல் பொறியை நீக்கி - ஓலையை எடுத்து மேலிட்டிருந்த இலச்சினையை நீக்கியபின்; மன்னனைத் தொழுது - வேந்தனை வணங்கி; விட்டு அலர் நாகப் பைந்தார் விரிசிகள் தோன்றக் கூறும் - முறுக்கு அவிழ்ந்து மலர்ந்த நாக மலர்மாலை யணிந்த விரிசிகள் என்பான் விளங்குமாறு படிக்கின்றான்.

விளக்கம் : கருமம் - குறிக்கோள் - ஓட்டி - துணிந்து, பொறி - இலச்சினை. நாகம் - ஒரு மரம்; ஈண்டு அதன் மலர்க்கு ஆகுபெயர்- விரிசிகள் என்றும் பாடம். அன்று, ஏ : அசைகள். (42)

2144. விதையத்தார் வேந்தன் காண்க

கட்டியங் கார னோலை
புதையவிப் பொழிலைப் போர்த்தோர்
பொய்ப்பழி பரந்த தென்மேற்
கதையெனக் கருதல் செய்யான்
மெய்யெனத் தானுங் கொண்டான்
சிதையவென் நெஞ்சம் போழ்ந்து
தெளிப்பினுந் தெளிநர் யாரே.

பொருள் : கட்டியங்காரன் ஓலை விதையத்தார் வேந்தன் காண்க - கட்டியங்காரன் ஓலையை விதைய நாட்டு மன்னன் காண்க; ஓர் பொய்ப்பழி இப்பொழிலைப் புதையப் போர்த்து என்மேற் பரந்தது - ஒரு பொய்ப் பழி இவ்வுலகில் உள்ளோர் அறிவைக் கெடுத்து என் மேற் கிடந்ததனை; தானும் கதை எனக் கருதல் செய்யான் மெய்யெனக் கொண்டான் - தானும் கதை யென்று எண்ணாதவனாகி மெய்யென்றே கொண்டான்; சிதைய என் நெஞ்சம் போழ்ந்து - இனி என் உயிர் கெடும்படி; என் உள்ளத்தைப் பிளந்து காட்டித்தெளிவித்தாலும் தெளிவார் இல்லை.

விளக்கம் : சச்சந்தன் அரசு வுரிமையை எய்தக் கூடியவன் கோவிந்தனே ஆதலின், அவனை வரவழைத்து வஞ்சகமாகக் கொல்லக் கருதிக் கட்டியங்காரன் திருமுகம் விட்டான். உலகம் தன் கூற்றைத் தெளியா தெனினும், கோவிந்தன் அறிஞனாதலின் தெளிவான் என்று புகழ்ந்து தன் கருத்தை அறிவிப்பதாகக் கூறுகின்றான். (43)

2145. படுமணிப் பைம்பொற் சூழிப் பகட்டின மிரியப் பாய்ந்து
கொடிநெடுந் தோக னூறிக் கொய்யுளை மாக்கள் குத்தி
யிடுகொடி யணிந்த மார்ப ரிருவிசும் பேறச் சீறி
யடுகளிற் றசனி வேக மலமர வதனை நோனான்.

பொருள் : அடுகளிறு அசனி வேகம் - கொல்களிறாகிய அசனி வேகம்; படுமணிப் பைம்பொன் சூழிப் பகட்டினம் இரியப் பாய்ந்து - ஒலிக்கும் மணியையும் பொற்பட்டத்தையும் உடைய யானைத் திரள் ஓடும்படி பாய்ந்து, கொடிநெடுந் தேர்கள் நூறி - கொடியையுடைய உயர்ந்த தேர்களைப் பொடியாக்கி; கொய் உளை மாக்கள் குத்தி - கத்தரிக்கப்பட்ட பிடரி மயிரையுடைய புரவிக்களை குத்தி; இடு கொடி அணிந்த மார்பர் இருவிசம்பு ஏறச் சீறி - எழுது கொடியணிதற்குக் காரணமான மார்பையுடைய வீரர்கள் வானேறப் பிளிற்றி; அலமர அதனை நோனான் - அலைய, அதன் செயலைப் பொறாதவனாகி;

விளக்கம் : இப்பாட்டுக் குளகம். இதன் கண்ணும் அடுத்த செய்யுளினும், சச்சந்தன் சாவிற் குக் கட்டியங்காரன் பொய்க்காரணம் காட்டியபடி கூறப்படுகின்றது. அசனிவேகம் சச்சந்தனைக் கொன்றது; அப்பழி என் மேனின்றது என்பது கருத்து. (44)

2146. நூற்றுவர் பாகர் தம்மைப்
பிளந்துயி ருண்ட தென்னு
மாற்றத்தைக் கேட்டுச் சென்று
மதக்களி றடக்கி மேற்கொண்
டாற்றலங் கந்து சோத்தி
யாப்புற வீக்கும் போழ்திற்
கூற்றென முழங்கி வீழ்த்துக்
கொல்லக்கோ லிளகிற் றன்றே.

பொருள் : நூற்றுவர் பாகர் தம்மைப் பிளந்து உயிர் உண்டது என்னும் மாற்றத்தைக் கேட்டு - (மேலும் அது) தான் ஏவிய பாகர் நூற்றுவரைப் பிளந்து கொன்றது என்னும் மொழியைக் கேட்டு; சென்று மத களிறு அடக்கி மேற்கொண்டு - தான் போய் அம் மத

யானையை அடக்கி அதன்மேல் அமர்ந்து; ஆற்றல் அம் கந்து சேர்த்தி யாப்பு உற
வீக்கும் போழ்தில் - திண்ணிய தூணிலே சேர்த்துத் திறமுறக் கட்டும்போது; கூற்று என
முழங்கி வீழ்த்துக் கொல்ல - அசனிவேகம் கூற்றுவன் போலச் சீறி அரசனை வீழ்த்திக்
கோறலின்; கோல் இளகிற்று - அரசன் பட்டான்.

விளக்கம் : கோல் இளகிற்று : மங்கல மரபு. பாகர் நூற்றுவர்தம்மை என மாறுக.
சச்சந்தன் கேட்டென்க. கந்து - தறி. (45)

2147. தனக்கியா னுயிரு மீவேன்

றான்வரப் பழியு நீங்கு
மெனக்கினி யிறைவன் றானே
யிருநிலக் கிழமை வேண்டி
நினைத்துத்தா நெடிதல் செல்லா
தென்சொலே தெளிந்து நொய்தாச்
சினக்களி யானை மன்னன்
வருகெனச் செப்பி னானே.

பொருள் : தனக்கு யான் உயிரும் ஈவேன் - கோவிந்தனுக்கு யான் உயிரையும்
தருவேன்; தான்வரப் பழியும் நீங்கும் அவன் வரின் பழியும் விலகும்; எனக்கு இனி
இறைவன் தானே - எனக்கு இனிமேல் அவனே அரசன்; இருநிலக் கிழமை நினைத்து
வேண்டி - (ஆதலால்) பெருநில ஆட்சியை ஆராய்ந்து விரும்பி; தான் என் சொலே
தெளிந்து - அவன் என் மொழியையே நம்பி : நெடிதல் செல்லாது நொய்துஆ -
காலத்தை நீட்டியாமல் விரைவாக ; சினக்களி யானை மன்னன் வருக - சீற்றமுறும்
களிற்றையுடைய அரசன் வருக; எனச் செப்பினான் - என்று விரிசிகன் படித்தான்.

விளக்கம் : வருக என்னும் அளவும் ஓலையில் எழுதியிருந்த வாசகம். நெடித்தல் என்பது
நெடிதல் என விகாரப்பட்டது. உயிரும் ஈவேன் என்று ஊழ் கூறுவித்தது. (46)

2148. ஓலையுட் பொருளைக் கேட்டே

யொள்ளெயி றிலங்க நக்குக்

காலனை யளியன் றானே
 கையினால் விளிக்கு மென்னா
 நூல்வலீ ரிவனைக் கொல்லு
 நுண்மதிச் சூழ்ச்சி யீதே
 போல்வதொன் றில்லை யென்றான்
 புனைமணிப் பொன்செய் பூணான்.

பொருள் : ஓலையுள் பொருளைக் கேட்டு - அவ்வோலையில் உள்ள பொருளைக் கேட்டு; புனைமணிப் பொன்செய் பூணான் - மணிகளிழைத்துப் பொன்னாற் செய்யப்பெற்ற அணிபுனைந்த சீவகன்; ஒள்ளியு இலங்க நக்கு - ஒள்ளிய பற்கள் விளங்க நகைத்து; அளியன் தானே காலனைக் கையினால் விளிக்கும் என்னா - இரங்கத்தக்கான் தானே கூற்றுவனைக் கையினாற் கூப்பிடுகின்றான் என்றெண்ணி; நூல் வலீர்! - நூலுணர்ந்த வர்களே!; இவனைக் கொல்லும் நுண்மதிச் சூழ்ச்சி ஈதேபோல்வது ஒன்று இல்லை என்றான் - இவனைக் கொல்கிற நுண்ணறிவினால் ஆராயும் சூழ்ச்சி இதனைப் போல்வது பிறிதொன்று இல்லை என்றனன்.

விளக்கம் : நட்பாய்ப் போதுதலை, மதியாற் சூழும் சூழ்ச்சி என்றனர். நகை - ஈண்டுச் சினம்பற்றி எழுந்தது. கட்டியங்காரன் பேதைமை பற்றியுமாம். கூற்றத்தைக் கையால் விளித்தற்றால் என்னுந் திருக்குறளையும் ஈண்டு நினைக. (47)

2149. கள்ளத்தா னம்மைக் கொல்லக்

கருதினா னாமுந் தன்னைக்
 கள்ளத்தா லுயிரை யுண்ணக்
 கருதினே மிதனை யாரு
 முள்ளத்தா லுமிழ வேண்டா
 வறுபடை வந்து கூட
 வள்ளுவார் முரசு மூதா
 ரறைகென வருளி னானே.

பொருள் : கள்ளத்தால் நம்மைக் கொல்லக் கருதினான் - கட்டியங்காரன் நம்மை வஞ்சகமாகக் கொல்ல நினைத்தான்; நாமும் தன்னைக் கள்ளத்தால் உயிரை உண்ணக் கருதினேம் - நாமும் அவனை வஞ்சகத்தால் உயிரை வாங்க நினைத்தோம்; இதனை

யாரும் உள்ளத்தால் உமிழ வேண்டா - இதனை எவரும் உள்ளத்தினின்றும் வெளியிட வேண்டா; மூதூர் உறுபடை வந்து கூட - பழம்பதியிலே மிகுதியான படைகள் வந்து கூடுமாறு; வள்ளுவார் முரசம் அறைக என அருளினான் - வள்ளுவர்கள் முரசு அறைக என்று வேந்தன் அருளிச் செய்தான்.

விளக்கம் : வள்ளுவார்; பெயர்த்திரிசொல் என்பர் நச்சினார்க்கினியர்.

உள்ளத்தாற்பகைமைக் கருத்தை உமிழ வேண்டா என்றதனால் நட்பென முரசறைந்து வெளியிட்டுக் கூறும்படி மொழிந்தானாயிற்று. (48)

2150. கட்டியங் கார னோடு

காவல னொருவ னானான்
விட்டுநீர் நெல்லும் பொன்னும்
வழங்குமின் விளைவ கூறி
னொட்டல னிறைவன் சொன்னீர்
நாநும வல்ல வென்னக்
கொட்டினான் றடங்கண் வள்வார்க்
குளிறிடி முரச மன்றே.

பொருள் : காவலன் கட்டியங்காரனோடு ஒருவன் ஆனான் - நம் வேந்தன் பகைமையை விட்டுக் கட்டியங்காரனோடு உறவாகினான்; விட்டு நீர் நெல்லும் பொன்னும் வழங்குமின் - (எனவே நீவிர் முன்னிருந்த பகையை) விட்டு நீரும் நெல்லும் பொன்னும் அந் நாட்டுடன் வழங்குவீராக; விளைவ கூறின் இறைவன் ஒட்டலன் - மேல் வருவன இவையென யாவரேனும் உரைத்தால் அரசன் ஒவ்வான்; சொன்னீர் நாநும அல்ல - அவ்வாறு மொழிந்தீராயின் நா நும்முடையன அல்ல; என்ன - என்று; தடம்கண் வள்வார்க் குளிறு இடி முரசம் கொட்டினான் - பெரிய பக்கத்தினையும் இறுக்கிய வாரையுமுடைய. முழங்கும் இடியனைய ஒலியை உடைய முரசத்தை வள்ளுவன் அறைந்தான்.

விளக்கம் : சொன்னீர் : அறிவுடையார் அறிவிலார்க்கு இதனைக் கூறுவீராக என்று நச்சினார்க்கினியர் கூறுவர். இங்ஙனம் அரசன் ஆணை என்று முரசறைவோன் அறைந்தான். முரசறைவோன் கூற்றென்ற பகைமையைக் கூறினானாம். (49)

2151. விண்டவ ருடலங் கீறிச்

சுளித்துநின் றழலும் வேழ
மொண்கொடி யுருவத் திண்டே
ரொளிமயிர்ப் புரவி பண்ணி
வண்கழ லணிந்து மள்ளர்
வாள்வலம் பிடித்து நாளைத்
தெண்டிரைப் பரப்பு நாணத்
திருநகர்த் தொகுக வென்றான்.

பொருள் : மள்ளர் - வீரர்கள்; விண்டவர் உடலம் கீறிச் சுளித்து நின்று அழலும் வேழம் - பகைவர் உடலைப் பிளந்து சினந்து நின்று சீறும் வேழமும்; ஒண்கொடி உருவத் திண்டேர் - சிறந்த கொடியை அணிந்த அழகிய திண்ணிய தேரும்; ஒளி மயிர்ப் புரவி - விளங்கும் மயிரையுடைய குதிரையும் ஆகியவற்றை ; பண்ணி - பண்ணுறுத்தி; வண்கழல் அணிந்து - சிறந்த வீரக் கழலை அணிந்து ; வாள்வலம் பிடித்து - வாளை வலக்கையில் ஏந்தி; தெண்டிரைப் பரப்பு நாண - தெளரிய அலைகளையுடைய கடலும் வெள்குமாறு; நாளைத் திருநகர்த் தொகுக என்றான் - நாளைக்கு நம் அழகிய நகரிலே திரள்க என்று முரசு அறைந்தான்.

விளக்கம் : விண்டவர் - பகைவர். உடலம் - உடல். சுளித்து - மாறுபட்டு. பண்ணி - பண்ணுறுத்தி; ஒப்பனைசெய்து. (50)

2152. ஏற்றுரி போர்த்த வள்வா

ரிடிமுர சறைந்த பின்னாட்
காற்றெறி கடலிற் சங்கு
முழவமு முரசு மார்ப்பக்
கூற்றுடன் றனைய தானை
கொழுநில நெளிய வீண்டிப்
பாற்கடற் பரப்பின் வெள்வாட்
சுடரொளி பரந்த வன்றே.

பொருள் : ஏற்றுஉரி போர்த்த வள்வார் இடிமுரசு அறைந்த பின்நாள் - விடையின் தோலைப் போர்த்த இறுகிய வாரையுடைய, இடியென முழங்கும் முரசினை அறைந்த மற்றைநாள்; காற்று எறி கடலின் சங்கும் முழவமும் முரசும் ஆர்ப்ப - காற்றினால் மோதப்படும் கடலிலிருந்து கிடைத்த சங்கும் முழவமும் முரசும் ஒலிக்க; கூற்று உடன்ற அனைய தானை கொழுநிலம் நெளிய ஈண்டி - கூற்றுவன் சினந்தாற் போன்ற படை கொழுவிய நிலம் நெளியுமாறு கூடியதனால்; பாற்கடல் பரப்பின் வெள்வாள் சுடர் ஒளி பரந்த - பாற்கடலின் பரப்பைப்போல, வெண்மையான வாளின் சிறந்த ஒளி பரவின.

விளக்கம் : ஏற்றுரி - காளையின் தோல். இடிமுரசம் : வினைத்தொகை : உவமைத்தொகையுமாம். காற்றால் எறியப்பட்ட கடல் போல என்க. தானை - படை. வெள்ளிய வாட்படை பிறழ்தல் பாற்கடல் போல் தோன்றிற்று என்க. (51)

2153. புதையிரு ளிரியப் பொங்கிக்

குங்குமக் கதிர்க ளோக்கி
யுதையத்தி னெற்றி சேர்ந்த
வொண்சுடர்ப் பருதி போலச்
சுதையொளி மாடத் துச்சி
வெண்குடை நீழற் றோன்றி
விதையத்தார் வென்றி வேந்தன்
விழுப்படை காணு மன்றே.

பொருள் : புதை இருள் இரியப் பொங்கி - மிக்க இருள் கெடுமாறு பொங்கி; குங்குமக் கதிர்கள் ஓக்கி - செந்நிறக் கதிர்களை வீசி; உதையத்தின் நெற்றி சேர்ந்த - உதய மலையின் உச்சியிலே எழுந்த; ஒண்சுடர் பருதி போல - சிறந்த ஒளியை வீசும் ஞாயிறு போல; சுதை ஒளி மாடத்து உச்சி - வெண்மையான ஒளியையுடைய மாடத்தின் உச்சியிலே; வெண்குடை நீழல் - வெண்குடையின் நீழலிலே; விதையத்தார் வென்றி வேந்தன் தோன்றி - விதைய நாட்டு வென்றி மன்னன் எழுந்தருளி; விழுப்படை காணும் - தன் சிறந்த படையை நோக்கத் தொடங்கினான்.

விளக்கம் : புதையிருள் : வினைத்தொகை. இரிய - கெட்டோட, குங்குமம் - செந்நிறம். உதையம் - உதயகிரி. சுதை - வெண்சாந்தம். வேந்தன் - கோவிந்தன். விழுப்படை - சிறந்த படை. (52)

வேறு

2154. அரும்பனைத் தடக்கை யபரகாத் திரம்வாய்

வாலெயி றைந்தினுங் கொல்வ

கருங்கடற் சங்குங் கறந்தவான் பாலுங்

கனற்றிய காலுகி ருடைய

பெரும்புலி முழக்கின் மாறெதிர் முழங்கிப்

பெருவரை கீண்டிடுந் திறல

திருந்தியே முறுப்புந் திண்ணிலந் தோய்வ

தீயுமிழ் தறுகணிற் சிறந்த.

பொருள் : அரும் பனைத் தடக்கை அபரகாத்திரம் வாய்வால் எயிறு ஐந்தினும் கொல்வ - அரிய பனை போன்ற பெரிய கையும், பின்காலும், வாயும் , வாலும், தந்தமும் என்னும் ஐந்தினுலும் கொல்வன; கருங்கடல் சங்கும் கறந்த ஆன்பாலும் கனற்றிய கால் உகிர் உடைய - கரிய கடலிலே உள்ள சங்கையும் பசுவின் பாலையும் வருத்திய கால் நகங்களை உடையன; பெரும்புலி முழக்கின் மாறு எதிர் முழங்கிப் பெருவரை கீண்டிடுந் திறல - பெரிய புலி முழங்கினால் மாறுபட்டு எதிரே முழங்கி. உயர்ந்த மலையைப் பிளக்கும் வலியன; ஏழுறுப்பும் திருந்தித் திண்ணிலம் தோய்வ - ஏழுறுப்புக்களும் அழகுற்றுத் திண்ணிய நிலத்திலே தோய்வன; தீ உமிழ் தறுகணின் சிறந்த - நெருப்பை உமிழும் அஞ்சாத கண்களையுடைய சிறப்பின;

விளக்கம் : இதுவும் அடுத்த செய்யுளும் ஒரு தொடர். ஏழும் திருந்தி என்க. ஏழுறுப்புக்களாவன : கால்கள் நான்கும், துதிக்கையும், வாலும், கோசமும், நச்சினார்க்கினியர், ஏழு முழமும் திருந்தி நிலம்தோயும் உறுப்புமுன்றும் (துதிக்கையும் வாலும் கோசமும்) நிலந்தோய்வன என்பர். (53)

2155. கவிழ்மணிப் புடைய கண்ணிழ னாறிற்

கனன்றுதந் நிழலொடு மலைவ
வவிழ்புயன் மேக மனையமம் மதத்த
வறுபதிற் றறுபதா நாகம்
புகழ்பருந் தார்ப்பப் பூமதம் பொழிவா
னின்றன விராயிரங் கவுள்வண்
டிகழ்மதஞ் செறித்த விராயிரத் தைஞ்ஞா
றிளையவு மத்துணைக் களிநே.

பொருள் : கவிழ் மணிப்புடைய - கவிழ்ந்த மணிகளை இரு பக்கத்தினும் உடையன;
கண் நிழல் நாறின் கனன்று தம் நிழலொடு மலைவ - தம் கண்களில் தம் நிழல்
தோன்றின் சினந்து தம் நிழலுடன் மலைவன; அவிழ் புயல் மேகம் அனைய மும்மதத்த -
சொரிகின்ற நீரையுடைய முகில் போன்ற மும்மதமுடையன; அறுபதிற்று அறுபதாம்
நாகம் - (ஆகிய) மூவாயிரத்தறுநூறு யானைகள்; புகழ் பருந்து ஆர்ப்பப் பூமதம்
பொழிவான் நின்றன இராயிரம் - புகழும் பருந்தும் ஒலிக்க மதம் பொழிதற்கு நின்றன
இரண்டாயிரம் களிறுகள்; கவுள் வண்டு இகழ் மதம் செறித்த இராயிரத்து ஐஞ்ஞாறு -
கவுளை வண்டு இகழும்படி மதம் அடைத்தன இரண்டாயிரத்து ஐஞ்ஞாறு - களிறுகள்;
இளையவும் அத்துணைக் களிறு - களிற்றுக் கன்றுகளும் இரண்டாயிரத்தைஞ்ஞாறு.

விளக்கம் : ஆக யானை பதினாயிரத்தறுநூறு. கவிழ்மணி : வினைத்தொகை. நாறுதல் -
தோன்றுதல். அவிழ்புயல் : வினைத்தொகை. நாகம் - யானை. புகழும் பருந்தும் ஆர்ப்ப
என்க. பூமணக்கும் மதம் என்க. (54)

2156. குந்தமே யயில்வாள் குனிசிலை மூன்றுங்

குறைவிலார் கூற்றொடும் பொருவா
ரந்தர மாறா யானைகொண் டேறப்
பறக்கெனிற் பறந்திடுந் திறலார்
முந்தமர் தம்முண் முழுமெயு மிரும்பு
மேய்ந்திட வெஞ்சமம் விளைத்தார்
கொந்தழ லஞ்சாக் குஞ்சர மிவர்ந்தார்
கோடியே விருத்தியா வுடையார்.

பொருள் : கொந்து அழல் அஞ்சாக் குஞ்சரம் இவர்ந்தார் - எரியும் தீக்கும் அஞ்சாத களிறுகளின் மேல் ஏறிச் செலுத்துவோர்; குந்தமே அயில்வாள் குனிசிலை மூன்றும் குறைவிலார் - எறிகோலும் கூரிய வாளும் வளைந்த வில்லும் ஆகிய மூன்றினும் சிறந்த பயிற்சியுடையார்; கூற்றொடும் பொருவார் - கூற்றுவனுடனும் போர் செய்யுந் திறலார்; அந்தரம் ஆறா யானை கொண்டு ஏறப் பறக்க எனின் பறந்திடும் திறலார் - வான வழியாக ஏறும் படி யானையைக் கொண்டு பறக்க என்னின் பறக்கும் ஆற்றலுடையார்; முந்து அமர் தம்முள் முழுமெயும் இரும்பு மேய்ந்திட வெம் சமம் விளைத்தார் - முற்செய்த போர்களிலே மெய்ம் முழுதும் இரும்பு மேயும்படி கொடிய போரை விளைத்தவர்; கோடியே விருத்தியா உடையார் - கோடி பொன்னை வாழ்க்கை ஊதியமாகக் கொண்டவர்.

விளக்கம் : யானை வீரரின் இயல் கூறியவாறு. குந்தம் - ஒரு படைக்கலன், அயில் - கூர்மை, சிலை - வில். இம்மூன்று படைகளாற் செய்யும் போரின்கட் குறைவிலார் என்க. அந்தரம் - வானம், ஆறா - வழியாக, சமம் - போர், கொந்தழலும் எனல் வேண்டிய சிறப்பும்மை செய்யுள் விகாரத்தால் தொக்கது. கோடி - ஒரு கோடிபொன்.
(55)

2157. குங்கும நறுநீர் பந்திநின் றாடுங்

குதிரையா றாயிரத் திரட்டி

பொங்குவெண் மயிர்சூழ் பொற்படை பொலிந்த

வறுபதி னாயிரம் புரவி

வெங்கணை தவிர்ப்ப வெள்ளிவெண் படைய

வாய்விடி னிலவரை நில்லாப்

பைங்கதிர்க் கொட்டைக் கவரிசூழ்ந் தணிந்த

பகரினத் தொகையன பாய்மா.

பொருள் : பந்தி நின்று குங்கும நறுநீர் ஆடும் குதிரை ஆறாயிரத் திரட்டி - பந்தியில் நின்று நறிய குங்கும நீரை ஆடும் குதிரைகள் பன்னீராயிரம்; பொங்கு வெண்மயிர் சூழ் பொன்படை பொலிந்த அறுபதினாயிரம் புரவி - நெருங்கிய வெண்மயிர் சூழ்ந்தனவும் பொன்னாலாகிய கலனையுடையனவும் ஆகியவை அறுபதினாயிரம் குதிரைகள்; வெம் கணை தவிர்ப்ப - தம் மேல் இருந்து விடும் கணை பின்னிடச் செல்வனவும்; வெள்ளி

வெண்படைய - வெள்ளியாலாகிய வெள்ளைக் கலனையுடையனவும்; வாய்விடின நிலவரை நில்லா - வாயிலணிந்த கடிவாளத்தைத் தளர்த்தினாற் பறப்பனவும்; பைங்கதிர்க் கோட்டைக் கவரி சூழ்ந்து அணிந்த - புத்தொளி வீசும் குமிழையுடைய கவரியை நெற்றியில் அணிந்தனவும் ஆகிய ; பாய்மா பகரின் அத்தொகையான - குதிரைகளைக் கூறின் அறுபதினாயிரமே ஆகும்.

விளக்கம் : ஆகக் குதிரை நூறாயிரத்து முப்பத்தீராயிரம். ஆறாயிரத்தை இரட்டித்து அறுபதினாயிரத்தையும் இரட்டித்து ஒருங்கு கூட்டினால் நூறாயிரத்து முப்பத்தீராயிரம் வருவது காண்க. குங்குமங் கலந்த நீராடும் புரவிகளை நம்பிரான் என்பர். பந்தி - குதிரை கட்டுமிடம். படை - மேற்படுப்பது; இது குதிரையின் மேலிடும் தவிசுக்கு ஆயிற்று. (56)

2158. வேய்நிறக் கரும்பின் வெண்ணிறப் பூம்போன்

மிடைந்தொளிர் குந்தமும் வாளுந்
தோநிலை யரவின் தோற்றமே போலுஞ்
சிலைகளும் பிறகளுந் துறைபோ
யூனமொன் றில்லா ருயர்குடிப் பிறந்தா
ராயிர மடுகளங் கண்டார்
பானிலாப் பூணார் படைத்தொழிற் கலிமாப்
பண்ணுறுத் தேறினா ரவரே.

பொருள் : வேய்நிறக் கரும்பின் வெண்ணிறப் பூம்போல் - மூங்கிலின் இயல்புடைய கரும்பின் வெண்ணிறமாகிய பூவைப் போல்; மிடைந்து ஒளிர் குந்தமும் வாளும் - நெருங்கி ஒளிரும் குந்தமும் வாளும்; தோய்நிலை அரவின் தோற்றமே போலும் சிலைகளும் - குற்றம் பொருந்திய பாம்பின் தோற்றம் போன்ற விற்களும்; பிறகளும் - பிறபடைகளும்; துறைபோய் ஊனம் ஒன்று இல்லார் - முற்றக் கற்றுக் குற்றஞ் சிறிதும் இல்லாதவராய்; உயர்குடிப் பிறந்தார் - சிறந்த மரபிலே தோன்றியவராய்; ஆயிரம் அடுகளம் கண்டார் - ஆயிரம் போர்க்களம் பார்த்தவராய்; பால் நிலாப் பூணார் - பாலனைய வெள்ளொளி தவழும் அணிகளையுடையராய்; அவர் படைத் தொழில் கலிமாப் பண் உறுத்து ஏறினார் - உள்ள அவ்வீரர்கள் அக் குதிரைகளைப் பண்ணுறுத்தி ஏறினவர்.

விளக்கம் : குதிரை வீரர்களின் இயல் கூறியவாறு. வேய் - மூங்கில். வேய்நிறக் கரும்பின் வெண்ணிறப்பூ என்புழி வேய் பூவிற்குவமமாகாமையின், அடுக்கிய தோற்றம் என்னும் குற்றமாகாமை உணர்க. தோம் - குற்றம், ஈண்டு வளைவு என்பதுபட நின்றது. உயர்குடி என்றது ஈண்டு உயர்ந்த மறக்குடி என்பதுபட நின்றது. ஆயிரம் அடுகளங் கண்டார் என்றது பயிற்சிமிகுதி குறித்து நின்றது. கலிமா - குதிரை. (57)

வேறு

2159. தறுக ணாண்மைய தாமரை நிறத்தன தகைசான்
மறுவில் வான்குளம் புடையன மாளவத் தகத்த
பறையி னாலுவ படுசினை நாவலின் கனிபோற்
குறைவில் கோலத்த குளிர்முனற் சிந்துவின் கரைய.

பொருள் : மாளவத் தகத்த - மாளவ நாட்டுக் குதிரைகள், தறுகண் ஆண்மைய - அஞ்சாத ஆண்மையுடையன; தாமரை நிறத்தன - தாமரை போலும் நிறமுடையன; தகைசால் மறு இல் வான் குளம்பு உடையன - தகுதி பொருந்திய குற்றம் அற்ற வெண்ணிறக் குளம்புடையன; குளிர்முனற் சிந்துவின் கரைய - குளிர்ந்த நீரையுடைய சிந்துவின் கரையில் வாழ்வனவாகிய குதிரைகள்; பறையின் ஆலுவ - பறையென முழங்குவன; படுசினை நாவலின் கனிபோல் குறைவு இல் கோலத்த - நாவலின் பழம் போலக் குற்றம் அற்ற கோலமுடையன.

விளக்கம் : தறுகண் - அஞ்சாமை. தகை - அழகுமாம். மறுவு - குற்றம். வான்குளம்பு - வெள்ளிய குளம்பு. ஆலுவ - முழங்குவன நாவற்கனி - கருநிறத்திற்குவமை. தாமரை நிறமும் வெண்குளம்புமுடைய மாளவநாட்டுக் குதிரைகளும், பறைபோல முழங்குவனவும் நாவற்கனி போலும் நிறமுடையனவுமாகிய சிந்துநாட்டுக்குதிரைகளும் என்றவாறு. (58)

2160. பார சூரவம் பல்லவ மெனும்பதிப் பிறந்த
வீர வாற்றல விளைகடுந் தேறலி னிறத்த
பாரிற் றோசெலிற் பழிபெரி துடைத்தென நாணிச்

சோரும் வார்புய நுளங்கவிண் புகுவன துரகம்.

பொருள் : பார சூரவம் பல்லவம் எனும் பதிப்பிறந்த துரகம் - பாரசூரவம் பல்லவம் என்னும் நகரங்களிலே பிறந்தனவாகிய குதிரைகள்; வீர ஆற்றல - வீரத்திற்குத் தக்க வலிமையுடையன; விளை கடுந் தேறலின் நிறத்த - விளையும் முதிர்ந்த கள்ளின் நிறமுடையன; பாரில் தேர் செலின் பழி பெரிது உடைத்தென நாணி - நிலத்திலே தேர் சென்றாற் பழி மிகவும் உடையது என்று எண்ணி வெட்கி; சோரும் வார்புயல் துளங்க விண்புகுவன - நீரைச் சொரிகின்ற பெரிய முகில் அசைய வானிற் புகுவன.

விளக்கம் : பாரசூரவம் - ஒரு நாடு. வீரம் ஆற்றுதலும் தேறல்நிறமும் உடைய பாரசூரவக் குதிரைகள் என்றவாறு. துரகம் - குதிரை. (59)

2161. பீலி மாமயி லெருத்தெனப் பெருவனப் புடைய
மாலை மாரட்டத் தகத்தன வளரிளங் கிளியே
போலு மேனிய பொருகடற் கலத்தின்வந் திழிந்த
கோல நீர்ப்பவ ளக்குளம் புடையன குதிரை.

பொருள் : மாலை மாரட்டத்து அகத்தன - ஒழுங்கான மராட்டிபரத்துள்ள குதிரைகள்; பீலி மாமயில் எருத்து எனப் பெருவனப்பு உடைய - தோகையையுடைய மயிலின் கழுத்துப் போலும் நிறமுடையன; பொருகடல் கலத்தின் வந்து இழிந்த குதிரை - கடலின் வழியே மரக் கலங்களில் வந்து இறங்கிய குதிரைகள்; வளர் இளங் கிளியே போலும் மேனிய - வளரும் இளங் கிளிகளின் நிறம்போலும் நிறமுடையன; கோலம் நீர்ப் பவளக் குளம்பு உடையன - அழகிய கடனீரிற்றோன்றும் பவளம் போலும் சிவந்த குளம்புகளை உடையன.

விளக்கம் : மயிற் கழுத்துப்போலும் நிறமுடைய மராட்டநாட்டுக் குதிரைகளும் என்றவாறு. கிளிநிறமும் பவளக்குளம்பும் உடையன வாய்க் கலத்தில் வந்திழிந்த குதிரைகளும் என்றவாறு. மராட்டிபரம் என்பது செய்யுள் நோக்கி மாரட்டம் என வேறுபட்டு நின்றது. மாரட்டம் + அத்து + அகத்தன எனப் பிரித்து மாரட்டத்தின் இடத்தன வெனக் கொள்க. அத்து, சாரியை. (60)

2162. இன்ன பொங்குளைப் புரவிபண் னுறுத்தன வியறோ
பொன்னும் வெள்ளியு மணியினும் பொலிந்து வெண் மதியத்
தன்னை யூர்கொண்ட தகையன தொகைசொலி னறுநா
றென்னு மீறுடை யிருபதி னாயிர மிறையே.

பொருள் : இறையே! - அரசே!; இன்ன பொங்கு உளைப்புரவி பண் உறுத்தன இயல்
தேர் - இத் தன்மைய பொங்கும் உளையையுடைய புரவிகளாற் பண்ணுறுத்தப்பட்டன
ஆகிய விளங்கும் தேர்கள்; பொன்னும் வெள்ளியும் மணியினும் பொலிந்து -
பொன்னாலும் வெள்ளியினாலும் மணியினாலும் பொலிவுற்று; வெண்மதியம் தன்னை
ஊர் கொண்ட தகையன - வெண் திங்களை ஊர்கோள் கொண்ட தன்மையன; தொகை
சொலின் அறுநாறு என்னும் ஈறு உடை இருபதினாயிரம் எண்ணிக்கை கூறின்
இருபதினாயிரத் தறுநாறு.

விளக்கம் : மதி குறட்டிற்கும்; ஊர் கோள் சூட்டிற்கும் உவமம் இன்ன -
இத்தன்மையுடையன. உளை - பிடரிமயிர். இறை : விளி. (61)

2163. நொச்சி மாமலர் நிறத்தன நொடிவரு முந்நீ
ருச்சி மாக்கதிர் போற்சூடு மொளிதிக ழயில்வா
ளெச்சத் தல்லவு மெறிபடை பயின்றுதம் மொன்னார்
நிச்சங் கூற்றினுக் கிடுபவர் தேர்மிசை யவரே.

பொருள் : தேர் மிசையவர் - அத் தேரில் உள்ள வீரர்கள் நொச்சி மாமலர் நிறத்தன
நொடி வரும் முந்நீர் உச்சி மாக்கதிர் போற் சூடும் - புகரால் நொச்சி மலர் போலும்
நிறத்தனவாய்; கூற்றுகூரிய கடலை உச்சியிலிருந்து சூடுகின்ற ஞாயிறுபோற் சூடுகின்ற;
ஒளி திகழ் அயில்வாள் - ஒளியால் விளங்கும் கூரிய வாளையும்; எச்சத்து அல்லவும்
எறிபடை பயின்று - கூறாமல் விட்ட பிற எறி படைகளையும் பழகி; தம் ஒன்னார் நிச்சம்
கூற்றினுக்கு இடுபவர் - தம் பகைவரை உறுதியாகக் கூற்றுவனுக்குக் கொடுப்பவர்.

விளக்கம் : எச்சத்து நொடிவரும் என இயைப்பர் நச்சினார்க்கினியர். இந்த நான்கு
பாட்டுக்களும் தேரையும் தேர்க்குதிரையையும் தேர் வீரரையும் பற்றிக் கூறின. (62)

வேறு

2164. எயிற்றுப்படை யாண்மையினி னிடிக்கும்புலி யொப்பார்
பயிற்றியவில் வாள்பணிக்கும் வேலோடுடன் வல்லார்
துயிற்றியபல் கேள்வியினர் தூற்றிக்கொளப் பட்டா
ரயிற்றுப்படை யார்கண்மத யானைகத னறுப்பார்.

பொருள் : ஆண்மையினின் எயிற்றுப்படை இடிக்கும் புலி ஒப்பார் - தம் வீரத்தினால்,
எயிற்றுப்படையையுடைய முழங்கும் புலி போன்றவர் ; பயிற்றிய வில் வாள் பணிக்கும்
வேலொடு உடன் வல்லார் - பழகிய வில்லையும் வாளையும் பிறர் தம் பக்கலிலே
கற்கும்படி வேலோடு கூட வல்லவர்; துயிற்றிய பல்கேள்வியினர் - தம்மிடத்தே தங்கிய
பல நூற் கேள்வியை உடையவர்; தூற்றிக் கொளப்பட்டார் - தெரிந்து
கொள்ளப்பட்டவர்; அயில் துப்பு அடையார்கள் மத யானை கதன் அறுப்பார் - வேலின்
வலியாலே பகைவரின் மதயானைகளின் சினத்தை அறுப்பவர்;

விளக்கம் : இதுவும் அடுத்த செய்யுளும் ஒருதொடர். எயில் துப்பு அடை ஆண்மை -
மதிலின் துப்பை அடையும் வீரம் எனினுமாம். எயிற்றுப்படை - பல்லாகிய
படைக்கலன். இடிக்கும் - முழங்கும். தூற்றுதல் - ஆராய்ந்து கொள்ளல். அயில் துப்பு
அடை எனக் கண்ணழித்துக் கொள்க. (63)

2165. காலனொடு சூழ்ந்தகடு நோய்களையு மொப்பா
ராலுங்கட றூர்த்தன்மலை யகழ்தலிவை வல்லார்
ஞாலமறி யாண்டொழிலர் நான்கிலக்க முள்ளார்
மேலுநும ராலுரிமை யுட்சிறப்புப் பெற்றார்.

பொருள் : காலனொடு சூழ்ந்த கடு நோய்களையும் ஒப்பார் - வருத்திக் கொல்வதிற்
கூற்றுவனையும் அவனைச் சூழ்ந்த கொடிய நோய்களையும் போன்றவர்; ஆலும் கடல்
தூர்த்தல் மலை அகழ்தல் இவை வல்லார் - ஒலிக்குங் கடலைத் தூர்த்தலும் மலையைத்
தோண்டுதலும் ஆகிய இவற்றிலே வல்லவர்; ஞாலம் அறி ஆண்டொழிலர் நான்கு
இலக்கம் உள்ளார் - உலகறிந்த வீரச் செயலினர் இவர்கள் நான்கு நூறாயிரம்

எண்ணிக்கையினர்; மேலும் நுமரால் உரிமையுள் சிறப்புப் பெற்றார் - மற்றும், உம்மவரால் உரிமை பெற்ற சிறப்புடையார்.

விளக்கம் : இவர்கள் காலாட்படையினர். காலன் ஏவின இடத்தே சேர்ந்து அவன் கருதிய செயலை முடித்துக் கொடுத்தலின் நோய்கள் காலனுக்குப் படையாயின. ஆகவே அந்நோய்கள் இம்மறவர்க்கு உவமையாயின. ஆலுங்கடல் - முழங்குங் கடல். மலையகழ்க்குவனே கடல் தூர்க்குவனே (பட்டினப்பாலை) என்றார் பிறரும். (64)

2166. சிங்கத்தூரி போர்த்தசெழுங் கேடகமும் வாளும்
பொங்குமயில் வேலும்பொரு வில்லுமுடன் பரப்பி
மங்குலிடை மின்னுமதி யுஞ்சுடரும் போல
வெங்கட்டொழிற் கூற்றுமரண் சேரவிரிந் தன்றே.

பொருள் : சிங்கத்து உரி போர்த்த செழுங் கேடகமும் - சிங்கத்தின் தோலைப் போர்த்த நல்ல கேடகமும்; வாளும் பொங்கும் அயில் வேலும் பொரும் வில்லும் உடன் பரப்பி - வாளும் ஒளி பொங்கும் கூரிய வேலும் போருக்குரிய வில்லும் சேரப் பரப்பி; மங்குலிடை மின்னும் மதியும் சுடரும்போல - முகிலிடையில் மின்னும் பிறைத் திங்களும் ஞாயிறும் போல; வெங்கண் தொழில் கூற்றும் அரண் சேர விரிந்தன்று - கொடுந்தொழிலில் வல்ல கூற்றுவனும் தனக்கு ஓர் அரணை அடையும் படி விரிந்தது;

விளக்கம் : கேடகத்திற்கு ஞாயிறும், வானிற்கும் வேலிற்கும் மின்னும், வில்லிற்குப் பிறையும் உவமை. (65)

வேறு

2167. செம்பொ னீண்முடித் தேர்மன்னர் மன்னற்குப்
பைம்பொ னாழிதொட் டான்படை காட்டினா
னம்பொ னொண்கழ லானயி ராவணம்
வெம்ப வேறினன் வெல்கென வாழ்த்தினார்.

பொருள் : செம்பொன் நீள் முடித் தேர்மன்னர் மன்னற்கு - செம் பொன்னாலாகிய நீண்ட முடியை உடைய தேர்மன்னர்களின் மன்னனாகிய கோவிந்தனுக்கு; பைம்பொன் ஆழி தொட்டான் படை காட்டினான் - ஏனாதி ஆழியணிந்த படைத் தலைவன் (இவ்வாறு) படைகளைக் காட்டினான்; அம்பொன் ஒண் கழலான் அயிராவணம் வெம்ப ஏறினன் - (பிறகு) அழகிய சிறந்த பொற்கழலானாகிய கோவிந்தன் அயிராவணம் என்னும் யானை மீது கடுக ஏறினான்; வெல்க என வாழ்த்தினார் - (அப்போது) வெல்க! என்று எல்லோரும் வாழ்த்தினர்.

விளக்கம் : மன்னர் மன்னன் : கோவிந்தன் செம்பொன்னாழி என்றது ஏனாதிமோதிரத்தை. அயிராவணம் - கோவிந்தமன்னன் பட்டத்துயானை. வெம்ப - விரைந்து. (66)

2168. சிறுவெண் சங்கு முரன்றன திண்முர
சறையு மாக்கடல் காரென வார்த்தன
நெறியி னல்கின புள்ளு நிமித்தமு
மிறைவன் கண்வல னாடிற் றியைந்தரோ.

பொருள் : சிறு வெண் சங்கு முரன்றன - சிறு வெண்மையான சங்குகள் ஒலித்தன; அறையும் மாக்கடல் கார் எனத் திண்முரசு ஆர்த்தன - ஒலிக்கும் பெரிய கடலெனவும் முகில் எனவும் திண்ணிய முரசுகள் முழங்கின! புள்ளும் நிமித்தமும் நெறியின் நல்கின - பறவைகளின் செலவும் ஒலியும் நிறைகுடம் முதலியனவும் நெறியிலே நன்மையை அறிவித்தன; இறைவன்கண் இயைந்து வலன் ஆடிற்று - அரசனுக்குக் கண் பொருத்தமாக வலப்பக்கத்திலே ஆடிற்று.

விளக்கம் : இயைந்து ஆடிற்று - விடாமல் ஆடியது எனினும் ஆம். (67)

2169. மல்லல் யானைக் கறங்கு மணியொலி
யல்ல தைங்கதி மான்கொழுந் தாரொலி
கல்லெ னார்ப்பொலி மிக்கொளிர் வாண்மினிற்
செல்லு மாக்கடல் போன்றது சேனையே.

பொருள் : மல்லல் யானைக் கறங்கும் மணி ஒலி - வளம் பொருந்திய யானையிடம் ஒலிக்கும் மணியொலியும்; அல்லது - அதுவன்றி; ஐங்கதி மான் கொழும் தார் ஒலி - ஐங்கதியாகச் செல்லும் குதிரையின் கழுத்திற் கட்டிய தாரிலுள்ள கிண்கிணி ஒலியும்; கல் என் ஆர்ப் பொலி - கல்லெனப் படைகளிடையே எழும் ஆரவார ஒலியும்; மிக்கு - மிகுந்து; ஒளிர் வாள் மினின் - விளங்கும் வாள் ஒளியுடன்; செல்லும் மாக்கடல் போன்றது சேனை - செல்கின்ற பெரிய கடல் போன்றது படையின் செலவு.

விளக்கம் : ஐங்கதி : விக் கிதம் வற்கிதம் வெல்லும் உபகண்டம் - மத்திமம் சாரியோடு ஐந்து. (68)

2170. மாலை மாமதி வெண்குடை மல்கிய
கோவக் குஞ்சி நிழற்குளிர் பிச்சமுஞ்
சோலை யாய்ச்சொரி மும்மதத் தானிலம்
பாலை போய்மரு தம்பயந் திட்டதே.

பொருள் : மாலை மாமதி வெண்குடை - மாலையில் தோன்றும் முழுமதி போன்ற வெண்குடையாலும் ; மல்கிய கோலக் குஞ்சி - நிறைந்த அழகிய சிற்றணுக்கன் என்னும் விருதினாலும்; நிழல் குளிர் பிச்சமும் - நிழலைத் தரும் குளிர்ந்த பீலிக் குடையாலும்; சோலையாய் - சோலையாகி; சொரி மும்மதத்தால் - யானை பெய்யும் மும்மதத்தினால்; நிலம் பாலை போய் மருதம் பயந்திட்டது - நிலம் பாலைத் தன்மை நீங்கி மருதநிலத் தன்மை உண்டாக்கிற்று

விளக்கம் : மாலைமாமதி - மாலைப்பொழுதிற் றோன்றும் முழுத் திங்கள். குஞ்சி - சிற்றணுக்கன் என்னும் விருது. பிச்சம் - பீலிக் குடை. குடைமுதலிய இவற்றால் சோலையாய் என்க. பாலை - பாலைத் தன்மை நிலம் பாலைபோய் மருதம் பயந்திட்டது என்க. (69)

2171. மன்றன் மாமயி லார்த்தெழ மானினங்
கன்றி னோடு கலங்கின காற்பெய

வென்றி வேற்படை யஞ்சி வனத்தொடு
குன்றெ லாங்குடி போவன போன்றவே.

பொருள் : மன்றல் மாமயில் ஆர்த்து எழ - பெடையுடன் கூடும் மயில்கள் ஆர்த்தெழுத
லானும்; மானினம் கன்றினோடு கலங்கின காற்பெய - மான் திரள் கன்றினுடன்
கலங்கி ஓடுதலாலும்; வென்றி வேற்படை அஞ்சி - வெற்றியுறும் வேலேந்திய
இப்படையைக் கண்டு நடுங்கி; வனத்தொடு குன்று எலாம் குடிபோவன போன்ற -
காடும் மலையும் குடிபோவனபோல இருந்தன.

விளக்கம் : மன்றல் - மணம். பெடையை மணந்த மயில் என்க. கலங்கின : முற்றெச்சம்.
காற்பெய்தலாவது - ஓடுதல். (70)

வேறு

2172. படுகண் முழவி னிமிழருவி வரையுங் காடும் பலபோகி
யிடுமண் முழவி னிசையோவாவேமாங் கதநாட் டெய்தியபி
னெடுவெண் ணிலவி னெற்றிதோய் நிழலார் செம்பொற் புரிசையே
கடிமண் காவல் கருதினான் கோயி லாகக் கருதினான்.

பொருள் : படுகண் முழவின் இமிழ் அருவி வரையும் காடும் பல போகி - ஒலிக்கும்
கண்ணையுடைய முழவைப்போல ஒலிக்கும் அருவி அசையும் மலைகள் பலவற்றையும்
காடுகள் பலவற்றையும் கடந்து; மண் இடு முழவின் இசை ஓவா - மண் இட்ட முழவின்
ஒலி மாறாத; ஏமாங்கத நாடு எய்திய பின் - ஏமாங்கத நாட்டை அடைந்த பிறகு;
நெடுவெண் நிலவின் நெற்றி தோய் நிழல் ஆர் செம்பொன் புரிசையே - முழு
வெண்மதியின் உச்சியில் தோயும் ஒளி பொருந்திய பொன் மதிலையே, கடிமண் காவல்
கருதினான் கோயில் ஆகக் கருதினான் - சீவகன் புதுமையாகப் பூமியை யரசுபுரியும்படி
செய்யக் கருதிய கோவிந்தன் தன் இருப்பிடமாகக் கொண்டான்.

விளக்கம் : கோவிந்தன் ஏமாங்கதத்திலே இராசமாபுரநகரின் மதிப்புறத்திலே
தங்கினான். (71)

2173. போக மகளிர் வலக்கண்க

டுடித்த பொல்லாக் கனாக்கண்டா
 ராக மன்னற் கொளிமழுங்கிற்
 றஞ்சத் தக்க குரலினாற்
 கூகை கோயிற் பகற்குழறக்
 கொற்ற முரசம் பாடவிந்து
 மாக நெய்த்தோர் சொரிந்தெங்கு
 மண்ணும் விண்ணு மதிர்ந்தவே.

பொருள் : போக மகளிர் வலக்கண்கள் துடித்த - கட்டியங்காரனுடைய காமக் கிழத்தியரின் வலக்கண்கள் துடித்தன; பொல்லாக் கனாக் கண்டார் - அவர்கள் தீய கனவுகளைக் கண்டனர்; மன்னற்கு ஆகம் ஒளி மழுங்கிற்று - கட்டியங்காரனுக்கு மேனி ஒளி மயங்கியது; கூகை கோயில் பகல் அஞ்சத்தக்க குரலினாற் குழற - கூகையானது, அரண்மனையிலே பகற் காலத்திலே அஞ்சத் தக்க குரலினாற் குழறிக் கூவ; கொற்றம் முரசம். பாடுஅவிந்து - வெற்றி முரசம் ஒலி அவிய; மாகம் நெய்த்தோர் சொரிந்து - வானத்தினின்றும் குருதி மழை பெய்ய; மண்ணும் விண்ணும் எங்கும் அதிர்ந்த - நிலமும் வானமும் அந்நாடெங்கும் அதிர்ந்தன.

விளக்கம் : கோவிந்தன் மகிற் புறத்தே தங்கியபின் கட்டியங்காரனுக்குற்ற தீய நிமித்தங்கள் கூறப்பட்டன. நிலமதிர்ந்தல், நிலநடுக்கம்; வானதிர்ந்தல் : முகிலின்றி யிடித்தல். (72)

2174. கூற்றம் வந்து புறத்திறுத்த

தறியான் கொழும்பொ னுலகாள்வான்
 வீற்றிங் கிருந்தே னெனமகிழ்ந்து
 வென்றி வேழ மிருநாறுங்
 காற்றிற் பரிக்குந் தோநாறுங்
 கடுங்கா லிவுளி யாயிரமும்
 போற்றி விடுத்தான் புனைசெம்பொற்
 படையே யணிந்து புனைபூணான்.

பொருள் : கூற்றம் வந்து புறத்து இறுத்தது அறியான் - கூற்றுவன் வந்து மதிலின் வெளியே தங்கியதை அறியாத கட்டியங்காரன்; கொழும் பொன் உலகு ஆள்வான் இங்கு வீற்றிருந்தேன் என மகிழ்ந்து - வளமிகும் செல்வம் நிறைந்த உலகை ஆள இங்கு வீற்றிருக்கின்றேன் என்று களித்து; புனை பூணான் - அணிபுனைந்த அவன், வென்றி வேழம் இருநூறும் - வெற்றிக் களிறுகள் இருநூறும்; காற்றின் பரிக்கும் தேர் நூறும் - காற்றென விரையும் தேர்கள் நூறும் ; கடுங்காவல் இவுளி ஆயிரமும் - விரையுங் கால்களையுடைய குதிரைகள் ஆயிரமும்; புனை செம் பொன் படையே அணிந்து - அழகிய பொற்படைகளாலே புனைவித்து ; போற்றி விடுத்தான் - தன்னைப் புகழ்ந்து விடுத்தான்.

விளக்கம் : கோவிந்தனையுங் கொல்லக் கருதியதனால் இங்கு வீற்றிருந்தேன் என்று மகிழ்ந்தான். கூற்றம்: சீவகன், தன்நினைவுமுற்றியதென்று தன்னைப் போற்றினான். கொழும்பொன் உலகு ஆள்வான் என்பதைக் கட்டியங்காரனுக்குப் பெயராக்கிப், பட்டுப் போய்ப் பொன்னுலகு ஆள்வதற்குரியான் என்றும் பொருள் கூறலாம். (73)

2175. மன்ன னாங்கோர் மதவேழம்

வாரி மணாள னென்பதூஉ
மின்னங் கொடித்தோ விசயமும்
புரவி பவன வேகமும்
பொன்னிற புனைந்து தான்போக்க
நிகழ்வ தோரான் மகிழ்வெய்தி
முன்யான் விட்ட வினக்களிற்றி
னிரட்டி விடுத்தா னெனப்புகழ்ந்தான்.

பொருள் : மன்னன் - கோவிந்தன்; ஆங்கு ஓர் மத வேழம் வாரி மணாளன் என்பதூஉம் - வேழங்களில் ஒரு மத யானை வாரி மணாளன் என்பதையும்; மின்னும் கொடித்தேர் விசயமும் - ஒளிரும் கொடிபறக்கும் விசயம் என்னும் பெயரையுடைய தேரையும்; புரவி பவன வேகமும் - பவன வேகம் என்னும் குதிரையையும்; பொன்னின் புனைந்து - பொன்னால் அணிந்து; தான் போக்க - இவன் விடுத்தவுடன்; நிகழ்வது ஓரான் மகிழ்வு எய்தி - நிகழ்வதை அறியாத கட்டியங்காரன் மகிழ்வடைந்து; முன் யான் விட்ட - இனக்

களிற்றின் இரட்டி விடுத்தான் எனப் புகழ்ந்தான் - முன்னர் யான் போக விடுத்த களிறு
முதலியவற்றின் இரட்டித்த சிறப்புடையவற்றை வரவிட்டான் என்று புகழ்ந்தான்.

விளக்கம் : நின் பெரும்படை என் சிறுபடைக்கு நிகர்க்கும் என்பது தோன்ற
வரவிட்டான் என்று உணராமையின், நிகழ்வதோரான் என்றார். (74)

2176. வீங்குநீர் விதையத் தார்கோன்

கட்டியங் காரன் றன்னோ
டாங்கவ னொருவ னாகி
யன்பெனு மயில்கொள் வாளால்
வாங்கிக்கொண் டுயிரை யுண்பான்
வஞ்சத்தாற் சூழ்ந்த வண்ண
மோங்குநீ ரோத வேலிக்
குணரயா முரைத்து மன்றே.

பொருள் : வீங்குநீர் விதையத்தார் கோன் - பெருநீர்ப் பரப்புடைய விதைய நாட்டு
மன்னனாகிய கோவிந்தன்; கட்டியங்காரன் தன்னோடு கட்டியங்காரனோடு; ஆங்கு
அவன் ஒருவனாகி - கூடியிருந்து; அன்பு எனும் அயில்கொள் வாளால் - அன்பாகிய
கூரிய வாளினால்; உயிரை வாங்கிக்கொண்டு உண்பான் - உயிரை அகப்படுத்திப்
பருகுதற்கு; வஞ்சத்தால் சூழ்ந்த வண்ணம் - வஞ்சத்தினாலே ஆராய்ந்த செய்தியை;
ஓங்கு நீர் ஓத வேலிக்கு உணர யாம் உரைத்தும் - பெருகும் நீரையுடைய கடலை
வேலியாகக் கொண்ட உலகிற்கு விளங்க யாம் கூறுவோம்.

விளக்கம் : அன்பு : சீவகன்; உவமையாகு பெயர். வீங்கு நீர் : வினைத்தொகை.
விதையத்தார்கோள் : கோவிந்தன். ஆங்கு - அவ்விடத்தே. ஒருவனாதல் - கூடுதல்,
அயில் - கூர்மை. உண்பான்; வினையெச்சம் ஓதவேலி - உலகம்: அன்மொழித்தொகை.
உரைத்தும் : தன்மைப்பன்மை; இது புலவர் கூற்று. (75)

2177. பெருமகன் காதற் பாவைப் பித்திகைப் பிணையன் மாலை

யொருமக ணோக்கி னாரை யுயிரோடும் போக டாத

திருமக ளவட்குப் பாலா னருந்திரி பன்றி யெய்த
வருமக னாகு மென்றாங் கணிமுர சறைவித் தானே.

பொருள் : பெருமகன் காதல் பாவை - கோவிந்தனின் அன்புக்குரிய பாவையாகிய;
பித்திகைப் பிணையல் மாலை ஒரு மகள் - குருக்கத்தியாற் பிணைந்த மாலையை
யுடைய ஒப்பற்ற மகள்; நோக்கினாரை உயிரொடும் போகவிடாத-தன்னை
நோக்கினாரை உயிருடன் போக விடாத; திருமகள்-திருமகள் போன்றாள்; அவட்குப்
பாலான் - அவளுக்குக் கணவனாகத் தக்கான்; அருந் திரிபின்றி எய்த அருமகன் ஆகும் -
அரிய திரிபன்றியை அடித்து வீழ்த்திய அரிய மகனாவான்; என்று ஆங்கு அணி முரசு
அறைவித்தான் - என்று அங்கெல்லாம் அழகிய முரசைச் சாற்றுவித்தான்.

விளக்கம் : பெருமகன் என்றது கோவிந்தனை. பாவை : இலக்கணை. பித்திகைப்
பிணையல் - பிச்சி மலர்மாலை. போகொடாத என்றும் பாடம். திருமகள் :
உவமவாகுபெயர். பாலான் - ஊழ்வகையாற் கணவன் ஆகுமவன். திரிபன்றி - பன்றி
வடிவமுடையதொரு பொறி. திரிபன்றி எய்தவனுக்கு இலக்கணை மனைவியாவாள்
என்றவாறு. (76)

2178. ஆய்மதக் களிறு திண்டே ரணிமணிப் புரவி யம்பொற்
காய்கதிர்ச் சிவிகை செற்றிக் கலந்த வைநுரைக ளாகத்
தோய்மழை யுலக வெள்ளந்தொன்னகர்த் தொக்க தேபோ
லாய்முடி யரச வெள்ள மணிநக ரீண்டிற் றன்றே.

பொருள் : தோய் மழை உலக வெள்ளம் தொல் நகர்த் தொக்கதே போல் - செறிந்த
நீரையுடைய, உலகைக் கொள்ளும் வெள்ளம் பழமையான அந்நகரிலே
கூடியதைப்போல; ஆய்முடி அரச வெள்ளம் - அழகிய முடியையுடைய அரசரின்
வெள்ளம்; ஆய் மதக் களிறு திண்டேர் அணிமணிப் புரவி அம் பொன்காய் கதிர்ச்
சிவிகை செற்றி - ஆராய்ந்த மத யானையும் திண்ணிய தேரும் அழகிய மணிகள்
ஒலிக்கும் புரவியும் பொன்னாலாகிய ஒளி விடுங் கதீர்களையுடைய சிவிகையும்
ஆகியவற்றை நெருக்கி; கலந்தவை நுரைகளாக - கலந்தவற்றை நுரைகளாகக்
கொண்டு, அணிநகர் ஈண்டிற்று - அழகிய நகரிலே கூடியது.

விளக்கம் : செற்றி - நெருக்கி. தோய்மழை : வினைத்தொகை; உலகத்தை அழிக்கும் ஊழிவெள்ளம் என்க. தொன்னகர் - ஈண்டு இராசமாபுரம். (77)

2179. நல்லவள் வனப்பு வாங்க

நகைமணி மாலை மார்பர்
வில்லன்றே யுவனிப் பாரும்
வெங்கணை திருத்து வாரும்
சொல்லுமி னெமக்கு மாங்கோர்
சிலைதொட நாளென் பாரும்
பல்சரம் வழங்கு வாரும்
பரிவுகொள் பவரு மானார்.

பொருள் : நல்லவள் வனப்பு வாங்க - இலக்கணையின் அழகு தமது மனத்தைக் கவர்தலால் ; நகை மணிமாலை மார்பர் - ஒளி பொருந்திய மணிமாலை அணிந்த மார்பாகிய அவ்வரசர்கள்; அன்றே வில் உவனிப்பாரும் - அப்போதே வில்லை எய்யத் தொடங்குவாரும்; வெங்கணை திருத்துவாரும் - கொடிய அம்புகளைச் செம்மைப்படுத்துவாரும் ; எமக்கும் ஆங்கு ஓர் சிலைதொட நாள் சொல்லுமின் என்பாரும் - எங்கட்கும் அவ்விடத்தே ஒப்பற்ற அவ்வில்லைத் தொட நாள் கூறுமின் என்பாரும்; பல்சரம் வழங்குவாரும் - பல அம்புகளை விடுப்பாரும்; பரிவு கொள்பவரும் ஆனார் - இவற்றை அறியால் வருந்துவாரும் ஆயினார்.

விளக்கம் : வனப்பு வாங்க - அழகு இழுக்க என்றும் கூறலாம். நல்லவள் - ஈண்டிலக்கணை. வனப்பு - அழகு. நகை - ஒளி. உவனித்தல் குறிபார்த்து எய்தல். நாட்சொல்லுமின் என்று கணிகளைக் கேட்பாரும் என்பது கருத்து. (78)

2180. பிறையெயிற் றெரிகட் பேழ்வாய்ப்

பெருமயிர்ப் பைம்பொற் பன்றி
யறையெனத் திரியு மாய்பொற்
பூமியி னிறைந்து மன்ன
ருறுகணை யொன்றும் வில்லு
முடன்பிடித் துருவ நேமிப்

பொறிதிரி வதனை நோக்கிப்
பூமுடி துளக்கி நின்றார்.

பொருள் : பிறை எயிற்று - பிறை மதியனைய பற்களையும்; எரிகண் - எரியும்
கண்ணையும்; பேழ்வாய் - பிளந்த வாயையும்; பெரு மயிர் - பெரிய மயிரையும் உடைய;
பைம் பொன் பன்றி - பொன்னாலாகிய பன்றி; அறை எனத் திரியும் ஆய் பொன்
பூமியின் - என்னைக் கொல் என்று கூறித் திரியும் அந்தப் பொன்னிலத்தே; மன்னர்
நிறைந்து - அரசர்கள் நிறைந்து; உறுகணை ஒன்றும் வில்லும் உடன் பிடித்து - உற்ற
அம்பு ஒன்றையும் வில்லையும் சேர்ப்பற்றி; உருவ நேமிப் பொறி திரிவதனை நோக்கி -
அழகிய ஆழியினுள்ளே பன்றி திரிவதைப் பார்த்து; பூ முடி துளக்கி நின்றார் - அழகிய
முடியை அசைத்து நின்றனர்.

விளக்கம் : பிறை - திரிபன்றியின் எயிற்றிற்குவமை. எரிகண் : வினைத்தொகை. பேழ் -
பெரிய. அறை - அறைதல். அடித்தல் - கொல்லுதல். அதன் அருமை நோக்கி
முடிதுளக்கினர் என்க. அறை, பத்திராபனம் என்பர் நச்சினார்க்கினியர்; அஃதாவது,
தனது ஆக்கத்தை விளம்புதல். (79)

2181. ஏந்தெழி லாகஞ் சாந்தி னிடுகொடி யெழுதிக் காதிற்
காய்ந்தெரி செம்போற் றோடுங் கனமணிக் குழையு மின்ன
வேந்தருள் வினிதை வேந்தன் வெஞ்சிலை தளர வாங்கி
யாய்ந்தபொற் பன்றி நெற்றி யருந்துக ளார்ப்ப வெய்தான்.

பொருள் : வேந்தருள் வினிதை வேந்தன் - அவ்வரசரில் வினிதையின் அரசன்; ஏந்து
எழில் ஆகம் சாந்தின் இடுகொடி எழுதி - நிமிர்ந்த அழகிய தன்மார்பிலே சாந்தினாலே
கொடியாக எழுதி; காதில் காய்ந்து எரி செம்பொன் தோடும் கனமணிக் குழையும்
மின்ன -காதுகளில் அழன்று ஒளிவிடும் பொன் தோடும் மணிக் குழையும் விளங்க;
வெஞ்சிலை தளர வாங்கி - கொடிய வில்லைத் தளர வளைத்து, ஆய்ந்த பொன் பன்றி
நெற்றி அருந்துகள் ஆர்ப்ப எய்தான் - அழகிய அப் பொற் பன்றியின் நெற்றியிலே
அம்பு பட்டுத் துகளுண்டாக அடித்தான்;

விளக்கம் : வினிதை - ஒருநாடு. தளர - நன்கு வளைய. அருந்துகள் - நுண்டுகள். (80)

2182. குடர்தொடர் குருதிக் கோட்டுக்

குஞ்சர நகரத் தார்கோன்
 சுடர்நுதற் பட்ட மின்னச்
 சுரும்பிமிர் கண்ணி சிந்த
 வடர்கதிர்ப் பைம்பொற் பூணு
 மாரமு மகலத் தொல்கப்
 படர்சிலை குழைய வாங்கிப்
 பன்றியைப் பதைப்ப வெய்தான்.

பொருள் : குடர்தொடர் குருதிக் கோட்டுக் குஞ்சர நகரத்தார் கோன் - குடரைப் பிணித்த குருதிக் கொம்பினையுடைய அத்தினபுர மன்னன்; சுடர்நுதல் பட்டம் மின்ன - ஒளிரும் நெற்றியிலே பட்டம் மின்னவும்; சுரும்பு இமிர் கண்ணி சிந்த - வண்டுகள் முரலும் கண்ணி சிதறவும்; அடர்கதிர்ப் பைம்பொன் பூணும் - செறிந்த கதிரையுடைய பொன்னணியும், ஆரமும் அகலத்து ஒல்க - மாலையும் மார்பில் அசைய; படர்சிலை குழைய வாங்கி துன்பம் ஊட்டும் வில் குழைய வளைத்து; பன்றியைப் பதைப்ப எய்தான் - பன்றி அசைய அடித்தான்.

விளக்கம் : குஞ்சரம் என்ற பெயர்க்கு அடையாகக், குடர்தொடர் குருதிக் கோட்டு வந்தது; நகரத்திற்கு அன்று. (81)

2183. வார்மதுத் துளிக்கு மாலை

மணிமுடித் தொடுத்து நாலக்
 கார்மதங் கடந்த வண்கைக்
 காம்பிலிக் காவன் மன்ன
 னோமதக் கேழ லெய்வா
 னேறலும் பொறியி னேறுண்
 டார்மதக் களிற்று வேந்தர்க்
 கருநகை யாக வீழ்ந்தான்.

(இதன் பொருள்.) கார்மதம் கடந்த வண்கைக் காம்பிலி காவல் மன்ன - முகிலின் செருக்கை அடக்கிய கொடைக்கையனான காம்பிலி நாட்டுக் காவல் வேந்தன்; வார் மதுத் துளிக்கும் மாலை மணிமுடி தொடுத்து நால - மிகுதியாகத் தேன் துளிக்கும் மாலை மணிமுடியிலிருந்து தொங்கும்படி; ஏர்மதக் கேழல் எய்வான் ஏறலும் - அழகிய செருக்கையுடைய பன்றியை எய்வதற்கு விரைந்து ஆழியின்மேல் ஏறினவுடன்; பொறியின் ஏறுண்டு - அதன் விசையினாலே தாக்கப்பட்டு; ஆர்மதக் களிற்று வேந்தர்க்கு அருநகையாக வீழ்ந்தான் - நிறைந்த மதமுடைய யானை மன்னர்க்குப் பெருநகைப்புண்டாக வீழ்ந்தான்.

விளக்கம் : வார்மது : வினைத்தொகை. நால - தூங்க. கொடையினால் காரின் மதங்கடந்த. காம்பிலி - ஒருநாடு. கேழல் - பன்றி. எய்வான் : வினையெச்சம். பொறி - இயந்திரம். ஒருநகை என்பது நச்சினார்க்கினியர் கொண்ட பாடம் என்று கருதவிடலுளது. (82)

2184. முலைவட்டப் பூணு முத்து முள்கலிற் கிழிந்து பொல்லா
 விலைவட்டத் தாம மார்பிற் கோசலத் திறைவ னெய்த
 குலைவட்டக் கருதி யம்பு வானின்மேற் பூச லுய்ப்பான்
 சிலைவட்ட நீங்கி விண்மேற் செவ்வனே யெழுந்த தன்றே.

பொருள் : முலைவட்டப் பூணும் முத்தும் முள்கலின் கிழிந்து - மங்கையர் முலையிடத்து வளைந்த பூணும் முத்தும் படுதலின் பூக் கிழிந்து; பொல்லா இலைவட்டத் தாமமார்பின் - அழகு சிதைந்த இலைகலந்த வளைந்த மாலையணிந்த மார்பினையுடைய; கோசலத்து இறைவன் - கோசல நாட்டு மன்னன்; எய்த குலைவட்டக் கருதி அம்பு - விட்ட குதையினையுடைய கருதி தோய்ந்த அம்பு; சிலைவட்டம் நீங்கி - வில் வளைவிலிருந்து வெளிப்பட்டு; வானின்மேல் பூசல் உய்ப்பான் - வானிடத்தே போர் செய்வதற்கு; விண்மேல் செவ்வனே எழுந்தது - வாளை நோக்கி நேரே எழுந்தது.

விளக்கம் : குறிதப்பி வானிற் சென்றது என்க. மங்கையரைத் தழுவும்போது முத்தும் பூணும் தன் மார்பிலே முழுகுவதாற் கிழிந்த மலர்மாலையான். குலைவட்டம் -

அம்பிற்குதை. உய்ப்பான். பான் : விகுதிபெற்ற வினையெச்சம். இஃது உய்ப்பதற்கு
எனப் பொருள்படும். பூசல் போர். அன்று, ஏ : அசைகள். (83)

2185. ஊடிய மடந்தை போல

வறுசிலை வாங்க வாரா
தாடெழு வனைய திண்டோ
ளவந்திய னதனை நோனா
னாடெழுந் தார்ப்ப மற்றந்
நன்சிலை முறித்திட் டம்பை
வாடினன் பிடித்து நின்றான்
மண்மகன் போல நின்றான்.

பொருள் : ஆடி எழுஅனைய திண்டோள் அவந்தியன் - வெற்றியுடைய
கணையமரம்போன்ற திண்ணிய தோளையுடைய அவந்தி மன்னன்; உறுசிலை ஊடிய
மடந்தைபோல வாங்க வாராது - தன்சிலை ஊடிய மங்கைபோல வளைக்க
வளையாததனால்; அதனை நோனான் - அதனைப்பொறானாகி; நாடு எழுந்து ஆர்ப்ப -
நாடு ஆரவாரிக்க; அந் நன்சிலை முறித்திட்டு - அந்த அழகிய வில்லை முறித்து; அம்பை
பிடித்து வாடினன் நின்றான் - அம்பைக் கையிலேந்திச் சோர்வுற்று நின்றவன்;
மண்மகன் போல நின்றான் மண்மகனைப் போல் காணப்பட்டான்.

விளக்கம் : வாடினன் : முற்றெச்சம். பிடித்து நின்றான் - நின்றான் :
வினையாலணையும் பெயர். பின்னது வினைமுற்று. நோனான் : முற்றெச்சம். (84)

2186. பில்கித்தே னொழுகுங் கோதைப்

பிறர்மனை யாஸ்கட் சென்ற
வுள்ளத்தை யுணர்வின் மிக்கா
னொழித்திடப் பெயர்ந்த தேபோன்
மல்லனீர் மகத ராசன்
றுரந்தகோன் மருள வோடிப்
புல்லியப் பொறியை மோந்து
புறக்கொடுத் திட்ட தன்றே.

பொருள் : தேன் பில்கி ஒழுகும் கோதைப் பிற மனையாள் கண் சென்ற - தேன் துளித்து வடியும் மாலையணிந்த பிறன் மனையாளிடம் போன; உள்ளத்தை உணர்வின் மிக்கான் ஒழித்திடப் பெயர்ந்ததேபோல் - மனத்தை அறிவிற் சிறந்தவன் மீட்க அது மீண்டாற்போல; மல்லல் நீர் மகதராசன் துரந்த கோல் - வளமிகுந்த நீர் செறிந்த மகத நாட்டு மன்னன் விட்ட அம்பு; மருள ஓடி அப் பொறியைப் புல்லி மோந்து - கண்டோர் இது படுமென்று மயங்கும்படி ஓடி அப் பொறியைப் பொருந்தித் தீண்டி; புறக் கொடுத்திட்டது - மீண்டு போயிற்று.

விளக்கம் : தேன்பில்கி யொழுகும் என மாறுக. உணர்வின் மிக்கான் - அறிவு மிக்கவன். மல்லல் - வளம். மகதம் - ஒருநாடு. கோல் - கண்டோர் மருள என்க. பொறி - திரிபன்றி. (85)

2187. தென்வரை பொதியி லார

மகிலொடு தேய்த்த தேய்வை

மன்வரை யகலத் தப்பி

மணிவடந் திருவில் வீச

மின்னென் விட்ட கோலை

விழுங்கக்கண் டழுங்கி வேர்த்துக்

கன்மலிந் திலங்கு திண்டோட்

கலிங்கர்கோன் மெலிந்து மீண்டான்.

பொருள் : கல் மலிந்து இலங்கு திண்தோள் - கல்லெனத் திண்மை மிகுந்து விளங்குந் திண்ணிய தோளையுடைய; கலிங்கர் கோன் - கலிங்க மன்னன்; தென்வரைப் பொதியில் ஆரம் அகிலொடு தேய்த்த தேய்வை - தென் மலையாகிய பொதியத்தின் சந்தனத்தையும் அகிலையும் தேய்த்த குழம்பை; மன்வரை அகலத்து அப்பி - பொருந்திய மலைபோன்ற மார்பிலே அப்பி; மணிவடம் திருவில் வீச - மணியாலான வடம் வானவில்லென ஒளிவிட; மின் என விட்ட கோலை விழுங்கக் கண்டு - மின் போல எய்த அம்பைப் பொறி விழுங்கலைப் பார்த்து; அழுங்கி வேர்த்து மெலிந்து மீண்டான் - வருந்தி வியர்த்துச் சோர்ந்து திரும்பினான்.

விளக்கம் : தென்வரையாகிய பொதியில் என்க. ஆரம் - சந்தனம். தேய்வை - குழம்பு.
கலிங்கர்கோன் தான் விட்ட கோலை விழுங்கக் கண்டு அழுங்கி வேர்த்து மெலிந்து
மீண்டான் என்க. கலிங்கம் - ஒரு நாடு. (86)

2188. கன்மழைப் பொற்குன்

றேந்திக் கணநிரை யன்றுகாத்து
மன்னுயி ரின்று காக்கும்
வாரண வாசி மன்னன்
மின்னிழை சுடர வாங்கி
விட்டகோ லுற்று றாதாய்
மன்னுயிர் நடுங்க நாணி
மண்புக்கு மறைந்த தன்றே.

பொருள் : அன்று கன்மழைப் பொன் குன்று ஏந்திக் கணநிரை காத்து-முற்காலத்தில்
கன்மழையைத் தடுக்க அழகிய மலையைக் குடையாக ஏந்தி ஆனிரையைக் காப்பாற்றி;
இன்று மன் உயிர்காக்கும்-இக்காலத்தில் உயிர்க் காவல் செய்கின்ற; வாரணவாசி
மன்னன் - காசி வேந்தன்; மின் இழை சுடர வாங்கி விட்ட கோல் - ஒளிரும் அணிகள்
விளங்க வில்லை வளைத்து விட்ட அம்பு; உற்று உறாதாய் - சிறிது பொருந்திப்
பெரிதும் பொருந்தாததாய்; நாணி - நாணுற்று; மன்உயிர் நடுங்க - (தம்மேல் விழுமோ
என்று) உயிர்கள் நடுங்குமாறு; மண் புக்கு மறைந்தது - மண்ணிற் புகுந்து மறைந்தது.

விளக்கம் : இதுவாரணவாசி மன்னனை திருமாலொடு ஒப்பித்தது. உற்றுறாதாய் -
பட்டும் படாததாய். உடையான் நாணத்தை உடைமை மேல் ஏற்றிக் கூறினர். (87)

2189. எரிகதிர்ப் பைம்பொற் சுண்ண

மிலங்கமெய்ம் முழுது மப்பிப்
புரிகழ லணிந்த நோன்றாட்
போதன புரத்து வேந்த
னரிதினிற் றிகிரி யேறித்
திரிந்துகண் சுழன்று சோர்ந்து
விரிகதிர்க் கடவுள் போல

வெறுநிலத் தொலிப்ப வீழ்ந்தான்.

பொருள் : எரிகதிர்ப் பைம்பொன் சுண்ணம் மெய்ம்முழுதும் இலங்க அப்பி - விளங்கும் ஒளியையுடைய பொற்சுண்ணத்தை உடம்பு முழுதும் விளங்கப் பூசி; புரிகழல் அணிந்த நோன்தான் - கழலைக் கட்டிய வலிய கால்களையுடைய; போதன புரத்து வேந்தன் - போதன நகர மன்னன்; அரிதினில் திகிரி ஏறி - அரிதின் முயன்று ஆழிமீது ஏறி; திரிந்து கண் சுழன்று சோர்ந்து - அது திரிதலின் கண் சுழன்று சோர்வுற்று; விரிகதிர்க்கடவுள்போல - ஞாயிறுபோல; வெறுநிலத்து ஒலிப்ப வீழ்ந்தான் - வெறு நிலத்திலே பலரும் ஆரவாரிக்க வீழ்ந்தான்.

விளக்கம் : அப்பி - பூசி. புரிகழல் - கட்டிய கழல். நோன்றாள் - வலிய கால். திகிரி - ஆண்டுச் சுழலும் சக்கரம். திரிந்து - திரிதலான். கதிர்க்கடவுள் - ஞாயிறு. (88)

2190. மலையச்செஞ் சாந்து முந்நீர்

வலம்புரி யீன்ற முத்து
மிலைவைத்த கோதை நல்லா
ரிளமுலைப் பொறியு மார்ந்து
சிலைவைத்த மார்பிற் றென்னன்
றிருமணிப் பன்றி நோக்கித்
தலைவைத்த தம்பு தானுந்
தரணிமேற் பாதம் வைத்தான்.

பொருள் : மலையச் செஞ்சாந்தும் முந்நீர் வலம்புரி ஈன்ற முத்தும் - பொதியில் செஞ்சாந்தும், கடலில் வலம்புரிச் சங்கு தந்த முத்தும்; இலை வைத்த கோதை நல்லார் இளமுலைப் பொறியும் ஆர்ந்து - இலையிடையிட்ட மலர் மாலையணிந்த மங்கையரின் இளமுலைச் சுவடும் நிறைந்து; சிலை வைத்த மார்பின் தென்னன் - மலையை உவமையாக வைத்த மார்பினையுடைய பாண்டியன்; திருமணிப் பன்றி நோக்கி - அழகிய மணிகள் இழைத்த பன்றியைப் பார்த்துச் சென்று; அம்பு தலைவைத்தது - அம்பு பட்டது; தானும் தரணிமேல் பாதம் வைத்தான் - அவனும் (ஆழியின் மேல் நின்றலாற்றாமல்) நிலமிசை அடியை ஊன்றினான்.

விளக்கம் : பாண்டி நாட்டிற் சிறந்த மலையச்சாந்தமும் முத்தும் கூறியவாறு காண்க.
(89)

2191. விற்றிறல் விசய னென்பான்
வெங்கணை செவிட்டி நோக்கி
யொற்றுபு திருத்திக் கைம்மே
லுருட்டுபு நேமி சோந்தாங்
குற்றதன் சிலையின் வாய்ப்பெய்
துடுவமை பகழி வாங்க
விற்றுவின் முறிந்து போயிற்
றிமைப்பினி னிலங்கித் திட்டான்.

பொருள் : வில்திறல் விசயன் என்பான் - வில்லேந்திய திறலையுடைய விசயன்
எனப்படுவோன்; வெங்கணை செவிட்டி நோக்கி - தன் கொடிய அம்பை ஒருக்கடித்து
நோக்கி; கைமேல் ஒற்றுபு திருத்தி உருட்டுபு - இடக்கையின்மேல் அமுக்கித் திருத்தி
உருட்டியவாறு; நேமி சேர்ந்து - ஆழியின்மேலே குதித்து ; உற்ற தன் சிலையின்
வாய்ப்பெய்து - பொருந்திய தன் வில்லினிடத்தே சேர்த்து; உடு அமை பகழி வாங்க -
சிறகமைந்த அப்பகழியை இழுத்தானாக; வில் இற்று முறிந்து போயிற்று - வில்
இரண்டாக ஒடிந்து போயிற்று; இமைப்பினில் இலங்கித் திட்டான் - நொடியளவிலே
குதித்திட்டான்.

விளக்கம் : வில்வித்தையில் ஆற்றல் மிக்க விசயன் என்க. செவிட்டி நோக்கி -
ஒருக்கடித்துப் பார்த்து. ஒருக்கணித்து என்பர் இக்காலத்தார் உருட்டுபு-உருட்டி. நேமி -
சக்கரப்பொறி. உடு - சிறகு. இலங்கித்தல் - குதித்தல். (லங்கநம் - குதித்துப் பாய்தல்.)
(90)

2192. குண்டல மிலங்க வாங்கிக்
குனிசிலை யுறையி னீக்கிக்
கொண்டவன் கொழும்பொற் றாரு
மாரமு மிளிர வேறிக்
கண்டுகோ னிறைய வாங்கிக்

காதுற மறித லோடும்
விண்டுநா ணற்ற தாங்கே
விசயனும் வீக்க மற்றான்.

பொருள் : அவன் குண்டலம் இலங்க குனிசிலை வாங்கி - அவன் குண்டலம்
விளங்கும்படி சேமவில்லை வாங்கி; உறையின் நீக்கிக் கொண்டு - உறையினின்றும்
நீக்கி எடுத்துக் கொண்டு; கொழும்பொன் தாரும் ஆரமும் மிளிர - வளவிய பொன்
மாலையும் முத்துமாலையும் பிறழ; ஏறி - ஆழியின்மீது ஏறி; கண்டு - பன்றி மூன்றுங்
கூடுங் காலத்தைக் கண்டு; கோல் நிறைய வாங்கி - அம்பினை நன்றாக இழுத்தலாலே;
காது உறமறிதலோடும் - அது காதிலே செல்ல மறிகின்ற அளவிலே; நாண் விண்டு
அற்றது - நாண் முறுக்கு நீங்கி அறுந்தது; விசயனும் வீக்கம் அற்றான் - அவ்வளவிலே
எய்யும் கருத்தைக் கைவிட்ட விசயனும் தன் பெருமையிழந்தான்.

விளக்கம் : விட்டு என்பது விண்டு என விகாரமுற்றது. சீவகனிடத்தே கற்றலின்,
எய்தற்குரியனாகிய இவற்கு ஊழ் தடையாயிற்று. (91)

2193. உளைவனப் பிருந்த மான்றே

ரொளிமுடி மன்ன ரெல்லாம்
வலைவனப் பிருந்த தோளாள்
வருமுலைப் போகம் வேண்டி
விளைதவப் பெருமை யோரார்
விறற்றன் மயங்கி யாருங்
களைகலார் பொறியை யாங்கோ
ராறுநாள் கழிந்த வன்றே.

பொருள் : உளை வனப்பு இருந்த மான்தேர் ஒளிமுடி மன்னர் எல்லாம் - உளையின்
அழகு தங்கிய புரவி பூட்டிய தேரையுடைய முடிமன்னர்கள் யாவரும்; வளைவனப்பு
இருந்த தோளாள் வருமுலைப் போகம் வேண்டி - வேயின் அழகு தங்கிய
தோளையுடைய இலக்கணையின் வளரும் முலையின்பத்தை விரும்பி; விளைதவப்
பெருமை ஓரார் - விளையும் தவப் பெருமை தமக்கில்லையென அறியாராய்; யாரும்
வில்திறல் மயங்கி - எல்லோரும் வில் வலிமை முதலியன கலங்குதலின்; பொறியைக்

களைகலார் - பொறியைக் களையாராக; ஆங்கு ஓர் ஆறுநாள் கழிந்த - ஆங்கே ஆறு நாட்கள் கழிவுற்றன.

விளக்கம் : உளைவனப்பு - பிடரிமயிரின் அழகு. வருமுலை : வினைத்தொகை. போகம் - நுகர்ச்சி. நன்மை விளைதற்குக் காரணமான தவத்தின் பெருமை என்க. மயங்கி - மயங்க. (92)

வேறு

2194. பனைக்கை யானை மன்னர் பணியப் பைம்பொன் முடியிற்

கனைக்குஞ் சுரும்பார் மாலை கமழ மதுவுந் தேனும்

நனைக்குங் கழலோன் சிறுவ னாம வெள்வேல் வலவ

னினைக்க லாகா வகையா நேரா ருயிர்மே லெழுந்தான்.

பொருள் : பனைக்கை யானை மன்னர் பணிய - பனைபோலுந் துதிக்கையையுடைய யானையையுடைய வேந்தர்கள் வணங்குதலால்; பைம்பொன் முடியில் கனைக்கும் சுரும்பும் தேனும் ஆர்மாலை கமழ - அம் மன்னரின் பொன் முடியிலே முரலும் சுரும்புகளும் தேனும் நிறைந்த மலர் மாலைகள் மணங்கமழ; மது நனைக்குங் கழலோன் சிறுவன் - தேன் நனைக்குங் கழலையுடையோன் ஆகிய சச்சந்தனின் மகன்; நாம வெள்வேல் வலவன் - அச்சுறுத்தும் வெள்ளிய வேலேந்திய வென்றியன்; நினைக்கல் ஆகா வகையால் நேரார் உயிர்மேல் எழுந்தான் - அவர் நினைக்க ஒண்ணாத வஞ்சனையாலே பகைவர் உயிரைக் கொள்ள எழுந்தான்.

விளக்கம் : மதுவும் என்பதிலுள்ள உம்மையைச், சுரும்பும் என அதனுடன் சேர்க்க. மதுவுந் தேனும், என்னுந் தொடரில், தேனும் என்ற சொல்லை மாற்றிச், சுரும்பும் தேனும் என இயைக்க. (93)

2195. காரின் முழங்குங் களிறுங்

கடலின் முழங்குந் தேரும்

போரின் முழங்கும் புரவிக்

கடலும் புகைவாட் கடலுஞ்

சீரின் முழங்கு முரசு
 மலறுஞ் சிறுவெண் சங்கு
 நீரின் முழங்கு முழங்கு
 நீல யானை யிவர்ந்தான்.

பொருள் : காரின் முழங்கும் களிறும் - முகிலெனப் பிளிறும் யானையும்; கடலின் முழங்கும் தேரும் - கடல்போல் ஆரவாரிக்கும் தேரும்; போரின் முழங்கும் புரவிக் கடலும் - போரென முழங்கும் குதிரைக் கடலும்; புகை வாள் கடலும் - சினவும் வானேந்திய காலாட்படைக் கடலும்; சீரின் முழங்கும் முரசும் - சிறப்புடன் முழங்கும் முரசும்; அலறும் சிறு வெண்சங்கும் - ஒலிக்கும் சிறிய வெண் சங்கும்; நீரின் முழங்கு முழங்கும் நீல யானை இவர்ந்தான் - நீர்மையுடன் முழங்க, அவன் பிளிறும் கரிய யானையின் மீது ஏறினான்.

விளக்கம் : முன்னின்ற இரண்டு இன்னும் உவமப் பொருபோரின் : இன் : ஏது ; சீரின் - சீருடன். (94)

2196. கல்லார் மணிப்பூண் மார்பிற்
 காம னிவனே யென்ன
 வில்லார் கடலந் தானை
 வேந்தர் குழாத்துட் டோன்றப்
 புல்லான் கண்ணி னோக்கிப்
 புலிகாண் கலையிற் புலம்பி
 யொல்லா னொல்லா னாகி
 யுயிர்போ யிருந்தான் மாதோ.

பொருள் : கல்ஆர் மணிப்பூண் மார்பின் காமன் இவனே என்ன - கல்லிழைத்த மணியணிகள் புனைந்த மார்பையுடைய காமன் இவனே என்றுகூற; வில்ஆர் கடல் அம்தானை வேந்தர் குழாத்துள் தோன்றி - வில்லேந்திய கடலைப் போன்ற படையையுடைய வேந்தரின் குழுவினே தோன்றியவுடன்; புல்லான் கண்ணின் நோக்கி - பகைவனான கட்டியங்காரன் பார்த்து; புலிகாண் கலையின் புலம்பி - புலியைக் கண்ட

கலைபோலப் புலம்பி; ஒல்லான் ஒல்லான் ஆகி - தான் நிற்கும் முறையை அறியாத
அவன் நிலைகெட்டவனாகி; உயிர்போய் இருந்தான் - உயிரிழந்தவன் போலானான்.

விளக்கம் : கல் - மணி. மணிப்பூண் என்பது பெயர்மாத்திரை, புல்லான் - பகைவன்.
கலை - மான். ஒல்லான் இரண்டனுள் முன்னையது முறையிலே பொருந்தாதவன்,
ஏனையது நெஞ்சம் பொருந்தாதவன் என்க. உயிர்போனவன் போன்றிருந்தான் என்க.
(95)

2197. புலியாப் புறுத்திக் கொண்டேன்

போக்கி விட்ட பிழைப்பும்
வலியார் திரடோண் மதனன்
னவனைப் பிழைத்த பிழைப்பு
கலியு மென்னை நலியு
மென்னக் களிற்றி னுச்சி
யிலையார் கடகத் தடக்கை
புடைத்து மெய்சோர்ந் திருந்தான்.

பொருள் : புலி யாப்புறுத்திக் கொண்டேன் போக்கிவிட்ட பிழைப்பும் - புலியைக்
கைப்பற்றிய யான் அதனை வாலுருவிப் போகவிட்ட தவறும்; வலியார் திரடோள்
மதனன் அவனைப் பிழைத்த பிழைப்பும் - ஆற்றல் சான்ற திரண்ட தோளையுடைய
மதனன் சீவகனை விட்டுவிட்ட தவறும்; என்னை நலியும் நலியும் என்ன - என்னை
வருத்தும் வருத்தும் என்று எண்ணி; களிற்றின் உச்சி - களிற்றின் தலைமீது; இலைஆர்
கடகம் தடக்கை புடைத்து - இலை வடிவம் பொருந்திய கடகம் அணிந்த கையினால்
தாக்கி; மெய் சோர்ந்து இருந்தான் - உடல் தளர்ந்து இருந்தான்.

விளக்கம் : யாப்புறுத்திக் கொண்டேன் என்றது, அநங்கமாலை. கூத்திற் சீவகன்
தனியே வந்தமை கருதி. வயப்புலியை வாலுருவி விடுகின்றீரே (வில்லி. பா. சூது. 265).
(96)

2198. மைபூத் தலர்ந்த மழைக்கண்

மாழை மானோ நோக்கிற்
கொய்பூங் கோதை மடவார்
கொற்றங் கொள்கென் நேத்தப்
பெய்பூங் கழலான் வேழத்
திழிந்து பிறைபோற் குலாய
செய்பூண் சிலைநா ணெறிந்தான்
சேரார் நாளுக் கனவே.

பொருள் : மைபூத்து அலர்ந்த மழைக்கண் மாழை மான் நோக்கின் - மை அழகு பெற்று மலர்ந்த மழைக்கண்ணால் இளமை பொருந்திய மானை நிகர்க்கும் பார்வையையும்; கொய் பூங்கோதை மடவார் - கொய்து தொடுத்த மலர்க் கோதையையும் உடைய மங்கையர்; கொற்றம் கொள்க! என்று ஏத்த - வெற்றி பெறுக எனப் புகழ்; பெய்பூங் கழலான் வேழத்து இழிந்து - பூங்கழலணிந்த சீவகன் வேழத்தினின்றும் இறங்கி; பிறைபோல குலாய செய்பூண் சிலைநாண் எறிந்தான் - பிறையைப்போல் வளைந்த, பூண்கட்டிய வில்லின் நாணைத் தட்டி ஒலியெழுப்பினான்; சேரார் நாள் உக்கன - பகைவரின் வாழ்நாட்கள் உதிர்ந்தன.

விளக்கம் : குலாய சிலை, செய்யப்பட்ட சிலை, நாண்பூண்ட சிலை எனக் கூட்டுவர் நச்சினார்க்கினியர். பிள்ளைகளையும் கட்டியங்காரனையும் சேரக் கோறலின் சேரார் என்றார். (97)

வேறு

2199. கனிபடு மொழியி னாடன்

காரிகை கவற்ற வந்து
குனிசிலை தோற்ற மன்னர்
கொங்குகொப் புளிக்கு நீலப்
பனிமலர்க் காடு போன்றார்
படர்சிலை தொடாத வேந்த
ரினிதினின் மலர்ந்த வேரார்
தாமரைக் காடு போன்றார்.

பொருள் : கனிபடு மொழியினாள் தன் காரிகை கவற்ற - கனியனைய இனிய மொழியாளின் அழகு (கேள்வியால்) வருத்துதலினாலே; வந்து குனிசிலை தோற்ற மன்னர் - வந்து வளைந்த வில்வலிமை யிழந்த மன்னர்கள்; கொங்கு கொப்புளிக்குங் பனி நீலமலர்க்காடு போன்றார் - தேனை உமிழும் குளிர்ந்த நீலமலர்ச் செறிவைப் போன்றனர்; படர்சிலை தொடாத வேந்தர் - துன்பந் தரும் அவ்வில்லைத் தொடாத மன்னர்கள்; இனிதினின் மலர்ந்த ஏர் ஆர் தாமரைக் காடு போன்றார் - இனிமையாக மலர்ந்த எழுச்சி நிறைந்த தாமரையின் நெருக்கத்தைப் போன்றனர்.

விளக்கம் : சீவகனைக் கண்ட மன்னர் நிலை கூறியவாறு. வில்லைத் தொட்ட மன்னர் வாடினர்; வில்லைத் தொடாத மன்னர் மகிழ்ந்தனர். (98)

2200. போர்த்தகல் விசும்பில் வந்து

பொறித்திரி பன்றி மூன்று
நீர்த்தகப் புணர்ந்த போதி
னெடுத்தகை மூன்று மற்றுச்
சூர்த்துடன் வீழ நோக்கிச்
சுடுசரஞ் சிதற வல்லா
னோர்த்தொன்றே புணர்ப்ப நாடி
யொருபகல் காறு நின்றான்.

பொருள் : விசும்பில் போர்த்தகல் பொறித்திரி பன்றி மூன்றும் வந்து - வானிலே, போருக்குத் தக்கவையான, பொறியாகிய திரிபன்றி மூன்றும் வந்து; நீர்த்தகப் புணர்ந்த போதில் - நீர்மை பொருந்தக் கூடிய காலத்தில்; மூன்றும் அற்றுச் சூர்த்து உடன்வீழ - மூன்றும் அறுபட்டுச் சுழன்று சேர விழுமாறு ஒன்றே புணர்ப்ப நாடி ஓர்த்து நோக்கி - அவை மூன்றும் ஒன்றாகும்படி சேருங் காலத்தைக் கூர்ந்து நோக்கி; சுடுசரம் சிதற வல்லான் நெடுந்தகை - சுடுகணைகளை வீச வல்லவனாகிய சீவகன்; ஒருபகல் காறும் நின்றான் - ஒரு முழுத்த நேரம்வரை நின்றான்.

விளக்கம் : போருக்குத் தகுதலையுடைய பன்றி என்றது ஒன்று இடந்திரிய ஒன்று வலந்திரிகின்ற மாறுபாட்டினை. இவள் ஆழிமிசைக்குப் புற நிற்குங் காலத்து அவையும் ஒன்றாம். ஆதலின், ஒன்றே புணர்ப்ப என்றார். (99)

2201. பொறியின்மே லேற தேற்றா
 னாணினாற் போதல் செய்யா
 நெறியின்வில் லூன்றி நிற்ப
 நிழன்மணிப் பன்றி யற்று
 மறியுமோ வென்று முன்னே
 மணிமுடி சிதறி வீழ்ந்த
 செறிகழன் மன்னர் நக்குத்
 தீயத்தீ விளைத்துக் கொண்டார்.

பொருள் : பொறியின்மேல் ஏறல் தேற்றான் - ஆழியின் மேல் ஏறலையும் அறியானாய்;
 நாணினால் போதல் செய்யான் - வெட்கத்தினால் திரும்பி வருதலையும் செய்யானாய்;
 நெறியின் வில் ஊன்றி நிற்ப - ஒழுங்காக வில்லூன்றி நின்ற அளவிலே; நிழல்மணிப்
 பன்றி அற்று மறியுமோ என்று - ஒளியுறு மணிகள் இழைத்த பன்றி அற்று வீழுமோ
 என்று, முன்னே மணிமுடி சிதறி வீழ்ந்த செறிகழல் மன்னர் நக்கு - முன்னர் இச்
 செயலிலே மணிமுடி சிதறுண்டு வீழ்ந்த கட்டிய கழலையுடைய மன்னர்கள் நகைத்து;
 தீயத் தீ விளைத்துக் கொண்டார் - தாங்களே தீயுமாறு நெருப்பை விளைத்துக்
 கொண்டனர்.

விளக்கம் : நெறியின் என்றார் அத் தொழிலுக்குப் பொருந்த நின்றநிலை தோன்ற. (100)

2202. சிரற்றலை மணிகள் வேய்ந்த
 திருந்துபொற் றிகிரிச் செம்பொ
 னுரற்றலை யுருவப் பன்றி
 யிடம்வலந் திரிய நம்பன்
 விரற்றலைப் புட்டில் வீக்கி
 வெஞ்சிலை கணையோ டேந்திக்
 குரற்றலை வண்டு பொங்கக்
 குப்புற்று நேமி சேர்ந்தான்.

பொருள் : திருந்து பொன் திகிரி - அழகிய பொன்னாழியின் மேல் உண்டாகிய;
 செம்பொன் உரல்தலை - செம்பொன்னால் ஆகிய உரலிடத்து; சிரல்தலை மணிகள்
 வேய்ந்த உருவப் பன்றி - சிச்சிலிப் பறவையின் தலை போன்ற நிறமுடைய மணிகள்
 வேய்ந்த உருவமுடைய பன்றி; இடம் வலம் திரிய - இடத்தினும் வலத்தினும்
 திரியாநிற்க; நம்பன் விரல் தலைப்புட்டில் வீக்கி - சீவகன் தன்விரலிலே விரற்சரட்டை
 வீக்கி; வெம்சிலை கணையோடு ஏந்தி - கொடிய வில்லையும் கணையையும் ஏந்தி;
 குரல் தலை வண்டு பொங்க - தன் முடிமயிரிலே வண்டுகள் பொங்குமாறு; குப்புற்று
 நேமி சேர்ந்தான் - குதித்து அத் திகிரியை அடைந்தான்.

விளக்கம் : சிரல் - சிச்சிலிப் பறவை; மீன்கொத்திப் பறவை, சிச்சிலியின் தலைபோன்ற
 நிறத்தையுடைய மணிகள் என்க. புட்டில் - விரற்சரடு. குரல் மயிர், குப்புற்று - குதித்து.

(101)

2203. ஒள்ளழல் வைரப் பூணு

மொளிர்மணிக் குழையு மின்ன
 வொள்ளழற் கொள்ளி வட்டம்
 போற்குலாய்ச் சுழலப் பொன்ஞா
 னொள்ளழ நேமி நக்க
 மண்டல மாக நின்றா
 னொள்ளழற் பருதி மேலோர்
 பருதிநின் றதனை யொத்தான்.

விளக்கம் : ஒள் அழல் நக்க நேமி - ஒள்ளிய அழலைச் சிந்தும் திகிரி : ஒள் அழல்
 கொள்ளிவட்டம் போல் குலாய்ச் சுழல - அவ்வழலையுடைய கொள்ளி வட்டம்போலக்
 குலவிச் சுழல; ஒள் அழல் வைரப்பூணும் ஒளிர்மணிக் குழையும் மின்ன - ஒள்ளிய அழல்
 போன்ற வைர அணியும், விளங்கும் மணிக் குழையும் மின் செய; பொன்ஞாண் -
 பொன்னாணுடன்; மண்டலம் ஆக நின்றான் - அத் திகிரியின் மேலே மண்டல
 இருப்பாக இருந்தவன்; ஒள் அழல் பருதிமேல் ஓர் பருதி நின்றதனை ஒத்தான் - ஒள்ளிய
 அழலையுடைய வட்டத்தின்மேல் மற்றொரு ஞாயிறு நின்ற தன்மையைப் போன்றான்.

விளக்கம் : பருதி - வட்டம், பருதி போகிய புடை கிளைகட்டி (பதிற். 74) என்றார்
பிறரும். (102)

2204. அருந்தவக் கிழமை போல

விறாதவில் லறாத நாண்வாய்த்
திருந்தினார் சிந்தை போலுந்
திண்சரஞ் சுருக்கி மாறா
யிருந்தவன் பொறியும் பன்றி
யியற்றரும் பொறியு மற்றாங்
கொருங்குட னுதிர வெய்தா
னாழித்தீ யுருமோ டொப்பான்.

பொருள் : ஊழித்தீ உருமொடு ஒப்பான் - ஊழித் தீயையும் இடியேற்றையும்
போன்றவன்; அருந்தவக் கிழமைபோல இறாத வில் அறாத நாண்வாய் - அரிய
தவப்பயன் போல இறாத வில்லின் அறாத நாணிலே; திருந்தினார் சிந்தை போலும்
திண்சரம் சுருக்கி - முனிவரர் உள்ளம் போலத் திண்ணிய கணையை அடக்கி; மாறாய்
இருந்தவன் பொறியும் - மாறுபட்டிருந்தவனாகிய கட்டியங்காரனின் நல்வினையும்;
பன்றி இயல் தரும் பொறியும் - பன்றி யிருந்த இலக்கணம் அமைந்த பொறியும்; அற்று
ஆங்கு ஒருங்கு உடன் உதிர - அற்று அவ்விடத்தே ஒன்று சேர விழும்படி; எய்தான் -
எய்தான்.

விளக்கம் : அதனை எய்த அன்றே கட்டியங்காரனும் படுதலின், உடன் என்றார்.
தவக்கிழமை வில்லுக்கும் நானுக்கும் உவமை, விசயனுக்கு அவை இற்றும் அற்றும்
போனமை கருதி இங்கு அவ்வுவமை கூறினார். (103)

2205. இலங்கெயிற் றேன மேவுண்

டிருநிலத் திடித்து வீழக்
கலங்குதெண் டிரையுங் காருங்
கடுவளி முழக்கு மொப்ப
உலம்புபு முரசங் கொட்டி

யொய்யெனச் சேனை யார்ப்பக்
குலம்பகர்ந் தறைந்து கோமான்
கோவிந்தன் கூறி னானே.

பொருள் : இலங்கு எயிற்று ஏனம் ஏவுண்டு - விளங்கும் எயிற்றையுடைய அப் பன்றி அம்பினால் தாக்கப்பெற்று; இடித்து இருநிலத்து வீழ - முழங்கிப் பெருநிலத்தே விழுந்தபோது; கலங்கு தெண்திரையும் காரும் கடுவளி முழங்கும் ஒப்ப - மோதுகின்ற தெளளிய அலைகடலும் முகிலும் பெருங்காற்றும் ஆகியவற்றின் முழக்குப் போல; சேனை உலம்பு முரசங்கொட்டி ஒய்என ஆர்ப்ப - படைகள் முழங்கி முரசைக் கொட்டி ஒய்என்று ஆரவாரிக்க; கோமான் கோவிந்தன் குலம் பகர்ந்து அறைந்து கூறினான் - அரசனாகிய கோவிந்தன் சீவகனுடைய குலத்தை முதலிற் கட்டியங்காரனுக்குக் கூறிப் பிறகு யாவரும் அறியச் சாற்றினான்.

விளக்கம் : இனி, குலத்தைப் பகர்ந்து நினைக்க கொல்வேன் என்று வஞ்சினம் சாற்றினான் என்றுமாம். ஏனம் - பன்றி, ஏ : பண்பு. இடித்து - ழங்கி. கார் முகில். (104)

2206. வானிடை யொருவன் தோன்றி
மழையென முழங்கிச் சொல்லுந்
தேனுடை யலங்கல் வெள்வேற்
சீவக னென்னுஞ் சிங்கங்
கானுடை யலங்கன் மார்பிற்
கட்டியங்கார னென்னும்
வேன்மிடை சோலை வேழத்
தின்னுயிர் விழுங்கு மென்றான்.

பொருள் : வானிடை ஒருவன் தோன்றி மழை என முழங்கிச் சொல்லும் - (அப்போது) வானிலே ஒருவன் வந்து நின்று முகில்போல முழங்கி மொழிவான்; தேன் உடை அலங்கல் வெள்வேல் சீவகன் என்னும் சிங்கம் - தேன் பொருந்திய, மாலையணிந்த வெள்ளிய வேலேந்திய சீவகன் என்னும் சிங்கம்; கான்உடை அலங்கல் மார்பின் கட்டியங்காரன் என்னும் மணமுறும் மாலையணிந்த மார்பையுடைய கட்டியங்காரன்

என்கிற,வேல்மிடை சோலை வேழத்து - நெருங்கிய வேலாகிய சோலையில் நிற்கின்ற யானையின்; இன்உயிர் விழுங்கும் என்றான் - இனிய உயிரை விழுங்கும் என்றான்.

விளக்கம் : ஒருவன் : இயக்கன். மழை - முகில். அலங்கல்-மாலை. கான் - மணம். வேலாகிய மிடைந்த சோலை என்க. வேழம் - யானை. (105)

வேறு

2207. விஞ்சையர் வெம்படை கொண்டு வந்தாய் என - வித்தியாதாருடைய வஞ்சவ லோவறி யாயென தாற்றலை வெஞ்சம மாக்கிடின் வீக்கறுத் துன்னொடு வஞ்சனை வஞ்ச மறுத்திடு கென்றான்.

பொருள் : விஞ்சையர் வெம்படை கொண்டு வந்தாய் என - வித்தியாதாருடைய கொடிய படைக்கலங்களைக் கொண்டு வந்தாய் என்று; அஞ்சவலோ? - அஞ்சவேனா?; எனது ஆற்றலை அறியாய் - என் வலிமையை நீ அறியாய் (நீன் தந்தை அறிவன்); வெம்சமம் ஆக்கிடின் - இனி யாம் போர் செய்திட்டால்; உன் வீக்கு அறுத்து - உன் பெருமையைக் கெடுத்து; உன்னொடு வஞ்சனை வஞ்சம் அறுத்திடுக என்றான் - உன்னையும் என்னைக் களவாற் கொலைசூழ்ந்த நின் மாமனாகிய கோவிந்தனையும் வஞ்சத்தை நீக்குவேன் என்றான். விஞ்சையர் - வித்தியாதரர். அஞ்சவலோ - அஞ்சேன் என்பதுபட நின்றது. அறியாய் எனதாற்றலை என்றற்கு எனதாற்றலை நின் தந்தையறிவன் நீ அறியாய் என்ற நச்சினார்க்கினியர் நல்லுரை இனிமை மிக்கது. வீக்கு - வீக்கம் : பெருமை. வஞ்சன் என்றது கோவிந்தனை. (106)

2208. சூரியற் காண்டலுஞ் சூரிய காந்தமஃ தாரழ லெங்ஙனங் கான்றிடு மங்ஙனம் பேரிசை யானிசை கேட்டலும் பெய்ம்முகிற் காரிடி போன்மத னன்கனன் றிட்டான்.

பொருள் : சூரியன் காண்டலும் சூரியகாந்தம். அஃது - சூரியனைக் கண்டதும் சூரிய காந்தமாகிய அஃது; ஆர் அழல் எங்ஙனம் கான்றிடும் - நிறைந்த அழலை எவ்வாறு

உமிழுமோ; அங்ஙனம் - அவ்வாறே; பேரிசையான் இசை கேட்டலும் - சீவகன் வெற்றியைக் கேட்ட அளவிலே; முகில்பெய் கார் இடி போல் மதனன் கனன்றிட்டான் - மழையைப் பெய்யும் கார்கால இடிபோல மதனன் சினந்தான்.

விளக்கம் : சூரியன் - சூரியனுடைய ஒளிக்கு ஆகுபெயர். அவ்வொளி சீவகனுடைய புகழுக்கு உவமை என்க. பேரிசையான் என்றது சீவகனை. கார் - கார்காலம். (107)

2209. காற்படை யுங்களி றுங்கலி மாவொடு
நூற்படு தேரு நொடிப்பினிற் பண்ணி
நாற்படை யுந்தொகுத் தான்மக்க ணச்சிலை
வேற்படை வீரரொர் நூற்றுவர் தொக்கார்.

பொருள் : கால் படையும் களிறும் கலிமாவொடு நூல்படு தேரும் - (கட்டியங்காரன்) காலாளாகிய படையும் யானையும் குதிரைப் படையோடு நூல்வழிப்பட்ட தேரும்; நொடிப்பினில் பண்ணி - விரைவினில் சமைத்துக் கொண்டு; நாற்படையும் தொகுத்தான் - நால்வகைப் படையையும் கூட்டினான்; மக்கள் நச்சிலை வேல்படை வீரர் ஓர் நூற்றுவர் தொக்கார் - (அப்போது) மக்களாகிய, நஞ்சுடைய இலைவடிவ வேலேந்திய வீரர் நூற்றுவரும் திரண்டனர்.

விளக்கம் : காற்படை - காலாட்படை, கலிமா - குதிரை. நூல் - கம்மநூல். மக்கள் - கட்டியங்காரன் மக்கள் என்க. நச்சிலை - நஞ்சு தோய்த்த இலை (அலகு.) (108)

2210. விற்றிற லான்வெய்ய தானையும் வீங்குபு
செற்றெழுந் தான்படை யுஞ்சின மொய்ம்பொடு
மற்றவர் மண்டிய வாளமர் ஞாட்பினு
ஞற்றவர்க் குற்றதெ லாமுரைக் குற்றேன்.

பொருள் : வில் திறலான் வெய்ய தானையும் - சீவகனுடைய கொடிய படையும்; வீங்குபு செற்று எழுந்தான் படையும் - மிகுந்து சீறி எழுந்த கட்டியங்காரன் படையும்;

சினமொய்ம்பொடு அவர் மண்டியவாள் அமர் ஞாட்பினுள் - சினமும் ஆற்றலுங்
கொண்டு அவர்கள் மிக்குச்சென்ற வாட்போராகிய போரிலே உற்றவர்க்கு உற்றது
எலாம் உரைக்குற்றேன் - கலந்து கொண்டவர்க்கு நேர்ந்ததை எல்லாம் கூறத்
தொடங்கினேன்.

விளக்கம் : உற்றது எல்லாம்: ஒருமை பன்மை மயக்கம் திறலான் : சீவகன். எழுந்தான் :
வினையாலணையும் பெயர் ; கட்டியங்காரன். மொய்ம்பு - வலிமை. உரைத்தலருமை
தோன்ற உரைக்குற்றேன் என்றார். (109)

வேறு

2211. அத்தமா மணிவரை யனைய தோன்றல
மத்தகத் தருவியின் மணந்த வோடைய
முத்துடை மருப்பின முனைக்கண் போழ்வன
பத்தியிற் பண்ணின பரும யானையே.

பொருள் : அத்தம் ஆம் அணிவரை அனைய தோன்றல - அத்தகிரியை ஒத்த
தோற்றத்தை உடையன; மத்தகத்து அருவியின் மணந்த ஓடைய - அதன் அருவிபோல
மத்தகத்த மணந்த ஓடையின; முத்து உடை மருப்பின - முத்துக்களையுடைய மருப்பின;
முனைக்கண் போழ்வன - பகைப்புலத்தை அங்கேயே பிளப்பன ஆகிய; பரும யானை
பத்தியிற் பண்ணின - புனைவுற்ற யானைகள் அணிகளிலே சமைந்தன.

விளக்கம் : தோன்றல - தோற்றத்தையுடைன. மத்தகம் - தலை. ஓடை - முகபடாம்.
மருப்பின - கொம்பினையுடையன. முனை- போர் முனை. (110)

2212. கோல்பொரு கொடுஞ்சிலை குருதி வெம்படை
மேலவ ரடக்குபு வேழ மேறலின்
மாலிரு விசும்பிடை மணந்த வொண்கொடி
கால்பொரு கதலிகைக் கான மொத்தவே.

பொருள் : மேலவர் - யானையின் மேலாட்கள்; கோல்பொரு கொடுஞ்சிலை - அம்படை எய்யும் வளைந்த வில்லையும்; குருதி வெம்படை - குருதி தோய்ந்த பிற படைகளையும்; அடக்குபு வேழம் ஏறலின் அடக்கிக் கொண்டு யானைமீது ஏறலின்; மால் இரு விசம்பிடை மணந்த ஒண்கொடி - பெரிய வானத்திலே கலந்த சிறந்த கொடிகள்; கால் பொரு கதலிகைக் கானம் ஒத்த காற்றினால் தாக்கப்பட்டு இலை கிழிந்த வாழைக் காட்டைப் போன்றன.

விளக்கம் : இவ்விரண்டு செய்யுட்களும் யானைப் படையைக் கூறின. கோல் - அம்பு. குருதிதோய்ந்த படை என்க. மேலவர் - யானையின் மேல் ஏறும் மறவர். மாலிரு : ஒருபொருட் பன்மொழி. கதலிகை - வாழை. (111)

2213. குடையுடை நிழலின் கோல மார்ந்தன்

கிடுகுடைக் காப்பின கிளர்பொற் பீடிகை
யடிதொடைக் கமைந்தன வரவத் தோத்தொகை
வடிவுடைத் துகின்முடி வலவர் பண்ணினார்.

பொருள் : குடையுடைய நிழலின - மேலே நாட்டிய குடையினுடைய நிழலில்; கோலம் ஆர்ந்தன - ஒப்பனை நிறைந்தன; கிடுகு உடைக் காப்பின - அம்புபடாமல் கிடுகினால் காவல் செய்யப்பட்டன; கிளர்பொன் பீடிகை அடிதொடைக்கு அமைந்தன - விளங்கும் பொன் பீடிகைகள் அடிவைத்தற்கும் அம்பு தொடுத்தற்கும், அமைவுற்றன; அரவத்தேர்த் தொகை - ஒலியுறும் தேர்த்திரளை; வடிவுடைத் துகில் முடிவலவர் பண்ணினார் - ஆடையால் அழகிய தலைக்கட்டினையுடைய தேர்வலவர்கள் பண்ணுறுத்தனர்.

விளக்கம் : குடை - மேலே நாட்டியகுடை. கிடுகு - ஒருபடைக்கலன் நடுப்புக்கருவி அடிக்கும் தொடைக்கும் என்க. தொடை - தொடுத்தல். அரவம் - ஆரவாரம். (112)

2214. கொய்யுளைப் புரவிகள் கொளீஇய திண்ணுகம்

பெய்கயி றமைவரப் பிணித்து முள்ளூறீஇச்
செய்கயி றாய்ந்தன சிலையு மல்லவுங்

கையமைத் திளைஞருங் கருவி வீசினார்.

பொருள் : கொய் உளைப் புரவிகள் கொளீஇய திண்நுகம் கத்தரித்த உளையையுடைய புரவிகள் பூட்டிய திண்ணிய நுகத்தில்; பெய்கயிறு அமைவரப் பிணித்து பெய்த கயிற்றைப் பொருந்துதல்வரக் கட்டி முள் உறீஇச் செய்கயிறு ஆய்ந்தன - முள்ளுறுத்தி வாய்க்கயிறும் ஆராய்ந்து பிடிக்கப்பட்டன; இளைஞரும் சிலையும் அல்லவும் கை அமைத்துக் கருவி வீசினார் - அப்போது தேர் வீரரும் வில்லையும் ஒழிந்த படைகளையும் கையிலே அமைத்துக் கவசத்தை அணிந்தனர்.

விளக்கம் : முற்செய்யுளில் வலவர் தேர் பண்ணினர் என்றார். அதனை இச்செய்யுளில் விளக்கி, வீரர் படையமைத்துக் கவசம் அணிந்ததையும் கூறினர். (113)

2215. பறந்திய றருக்கின பரவை ஞாட்பினுட்

கறங்கெனத் திரிவன கவரி நெற்றிய
பிறந்துழி யறிகெனப் பெரிய நூலவர்
குறங்கெழுத் துடையன குதிரை யென்பவே.

பொருள் : பறந்து இயல் தருக்கின - பறந்து செல்வதிலே செருக்குற்றன; பரவை ஞாட்பினுள் கறங்கு எனத் திரிவன - பரவி போரிலே காற்றாடி எனத் திரிவன; கவரி நெற்றிய - கவரி அமைந்த நெற்றியுடையன; பிறந்துழி அறிக எனப் பெரிய நூலவர் குறங்கெழுத்து உடையன - பிறந்த இடத்தை அறிக என்று உயர்ந்த நூலறிஞர் துடையிலே எழுதிய எழுத்தை உடையன; குதிரை - குதிரைகள்.

விளக்கம் : என்ப : அசை. தருக்கின - செருக்குடையன. ஞாட்பு - போர்க்களம். கறங்கு - காற்றாடி. கவரி - சாமரை. பிறந்துழி - பிறந்த இடம். நூல் - குதிரை நூல். (114)

2216. கொன்னுனைக் குந்தமுஞ் சிலையுங் கூர்நுதி

மின்னிலை வாளொடு மிலேச்ச ரேறலிற்
பொன்னரிப் புட்டிலுந் தாரும் பொங்குபு
முன்னுருத் தார்த்தெழப் புரவி மொய்த்தவே.

பொருள் : கொல்நுனைக் குந்தமும் சிலையும் கூர்நுதி மின்நிலை வாளொடு -
 கொல்லுதற்குரிய முனையையுடைய குந்தமும் வில்லும் கூரிய முனையையுடைய
 மின்னின் இயல்பையுடைய வாளும்கொண்டு; மிலேச்சர் ஏறலின் - மேலாளராகிய
 மிலேச்சர் ஏறுதலின்; பொன் அரிப் புட்டிலும் தாரும் பொங்குபு-கொன்
 பரல்களையுடைய கெச்சையும், கிண்கிணி மாலையும் பொங்கி; முன் உருத்து ஆர்த்து
 எழ - முன் சினந்து ஆரவாரித்து எழ ; புரவி மொய்த்த - புரவிகள் மொய்த்தன.

விளக்கம் : இரண்டு செய்யுட்களும் குதிரைப் படையைக் கூறின. கொன்னுனை :
 வினைத்தொகை. நுதி - நுனை. மின்நிலை - மின்னலின் தன்மை. மிலேச்சர் சோனகர்.
 அரி - பரல். புட்டில் - கெச்சை ; கெச்சையுமாம். பொங்குபு பொங்கி. (115)

2217. மாலையுங் கண்ணியு மணந்த சென்னிய

ராலுபு செறிகழ லார்க்குங் காலினர்
 பாலிகை யிடையறப் பிடித்த பாணியர்
 சாலிகை யுடம்பினர் தறுக ணாளரே.

பொருள் : மாலையும் கண்ணியும் மணந்த சென்னியர் - மாலையையும் கண்ணியையும்
 அணிந்த முடியினர்; ஆலுபு செறி கழல் ஆர்க்கும் காலினர் முழங்கிச் செறிந்த காலைக்
 கட்டினர்; பாலிகை இடைஅறப் பிடித்த பாணியர் வாட்பிடையை இடையறாமற் பிடித்த
 கையினர்; சாலிகை உடம்பினர் - கவசம் அணிந்த மெய்யினர்; தறுகணாளர் - இவர்கள்
 அஞ்சாத காலாட்கள்.

விளக்கம் : மாலை, கண்ணி என்பன மாலைவகை. ஆலுபு - ஆலி; முழங்கி என்க.
 பாலிகை - வாட்பிடி. பாணியர் - கையினர். சாலிகை - கவசம். தறுகணாளர்
 சென்னியரும் காலினரும் பாணியரும் உடம்பினருமாக இருந்தனர் என்றவாறு. (116)

2218. போர்மயிர்க் கேடகம் புளகத் தோற்பரம்

வார்மயிர்க் கிடுகொடு வள்ளித் தண்டையு

நோமரப் பலகையு நிரைத்த தானையோர்
போர்முகப் புலிக்கடல் புகுந்த தொத்ததே.

பொருள் : போர் மயிர்க் கேடகம் - மயிர் போர்த்த பரிசை; புளகத் தோற்பரம் -
கண்ணாடி தைத்த கிடுகு; வார் மயிர்க் கிடுகொடு - நீண்ட மயிர்க்கிடுகு; வள்ளித்
தண்டையும் - பிரபபங் கொடியாற் பின்னினை பரிசை; நேர் மரப்பலகையும் - வலிய
பலகை ஆகியவற்றை; நிரைத்த தானை - நிரைத்த அக் காலாளாகிய படை; ஓர்
போர்முகப் புலிக்கடல் புகுந்தது ஒத்தது - ஒரு போர்க்களத்திற் புலிக்கடல் புகுந்தது
போன்றது.

விளக்கம் : பரந்தது எனவும் பாடம். இவ்விரண்டு செய்யுட்களும் காலாட் படையைக்
கூறின. போர்மயிர் ; வினைத்தொகை. கேடகம், தோற்பரம், கிடுகு; தண்டை, பலகை
என்பன ஒருபொருள் குறித்த பன்மொழி. (117)

வேறு

2219. பார்நனை மதத்த பல்பேய் பருந்தொடு பரவச் செல்லும்

போர்மதக் களிறு பொற்றேர் நான்கரைக் கச்ச மாகு
மோமணிப் புரவி யேழா மிலக்கமேழ் தேவ கோடி
கார்மலி கடலங் காலாள் கற்பகத் தாரி னாற்கே.

பொருள் : கற்பகத் தாரினாற்கு - சீவகனுக்கு; பார்நனை மதத்த பல்பேய் பருந்தொடு
பரவச் செல்லும் - நிலம் நனையச் சொரியும் மதத்துடன் பல பேய்களும் பருந்தும் பரவச்
செல்கின்ற; போர்மதக் களிறு பொன்தேர் நான்கரைக் கச்சம் ஆகும் - போருக்குரிய
மதக்களிறுகளும் பொன்தேர்களும் நான்கரைக் கச்சம் என்னும் தொகையின; ஏர்மணிப்
புரவி ஏழாம் இலக்கம் - அழகிய மணிகள் கட்டிய குதிரைகள் ஏழுநூறாயிரம்; கார்மலி
கடல் அம் காலாள் ஏழ்தேவ கோடி - கருமை பொருந்திய கடலனைய காலாட்படை
ஏழுதேவ கோடி ஆகும்.

விளக்கம் : கச்சம், தேவகோடி என்பன எண்ணுப் பெயர்கள். பூமிமுழுதினையும்
நனைத்தற்குப் போதிய மதத்தையுடையன என்பது கருத்து. பேயும் பருந்தம்

ஊனுண்டன் கருதிப் பரவ என்க. ஏர் - அழகு; எழுச்சியுமாம். இலக்கம் - நூறாயிரம்.
தேவகோடி - ஓர் எண்ணுப்பெயர். (118)

2220. நிழன்மணிப் புரவித் திண்டேர்

நிழறுழாய்க் குனிந்து குத்து
மழறிகழ் கதத்த யானை
யைந்தரைக் கச்ச மாகு
மெழின்மணிப் புரவி யேழா
மிலக்கமேழ் தேவ கோடி
கழன்மலிந் திலங்குங் காலாள்
கட்டியங் காரற் கன்றே.

பொருள் : கட்டியங்காரற்கு - கட்டியங்காரனுக்கு; நிழல் மணிப் புரவித் திண்டேர் -
ஒளிவிடும் மணிகளையுடைய குதிரைகள் பூட்டிய திண்ணிய தேரும்; நிழல் துழாய்க்
குனிந்து குத்தும் அழல் திகழ் கதத்த யானை - தன் நிழலைச் சீறித் துழவித் தாழ்ந்து
குத்துகின்ற, தழல்போல விளங்கும் சினமுடைய களிறுகளும் ; ஐந்தரைக் கச்சம் ஆகும் -
ஐந்தரைக் கச்சம் தொகையின; எழில்மணிப் புரவி ஏழாம் இலக்கம் - அழகிய
மணிகட்டிய குதிரைகள் ஏழுநூறாயிரமாகும்; கழல் மலிந்து இலங்கும் காலாள்
ஏழ்தேவகோடி - வீரக்கழல் மிகுந்து விளங்கும் காலாட்படை ஏழுதேவ கோடியாகும்.
(119)

வேறு

2221. குலங்கெழு மகளிர் தங் கோல நீப்பவு
மலங்குளைப் புரவியுங் களிறு மாளவு
நிலமக ணெஞ்சுகை யெறிந்து நையவும்
புலமகன் சீறினன் புகைந்த தெஃகமே.

பொருள் : குலங்கெழு மகளிர் தம் கோலம் நீப்பவும் - நற்குலப் பெண்டிர் தம்
ஒப்பனையை விடவும்; அலங்கு உளைப் புரவியும் களிறும் மாளவும் - அசையும்
உளையையுடைய குதிரைகளும் களிறுகளும் இறக்கவும்; நிலமகள் கை எறிந்து நெஞ்சு

நையவும் - நிலமடைந்தை தன் கையாலே மோதிக்கொண்டு உளம் வருந்தவும்;
புலமகன் சீறினன் - அறிவாளியான சீவகன் சினந்தான்; எஃகம் புகைந்தது - அவன்
வேலும் புகைந்தது.

விளக்கம் : தன் கணவராகிய மன்னர் படுதலின் நிலமகள் வருந்தினள். நிலமகள் அழுத
காஞ்சியும் (புறநா. 365) என்றார் புறத்தினும். புலமகன் என்றார் ஆசிரியன் சொற்படி
ஓராண்டுஞ் சென்றே சீறலின். குலமகளிர் கோலநீப்பவும் என்றது மறவர்கள் மாளவும்
என்னும் குறிப்பிற்று. (120)

2222. குணில்பொரக் குளிறின முரசம் வெள்வளை
பணைபரந் தார்த்தன பம்பை வெம்பின
விணையில வெழுந்ததாழ் பீலி யெங்கணு
முணையினாற் கடலக முழக்க மொத்தவே.

பொருள் : முரசம் குணில் பொரக் குளிறின - முரசங்கள் குணில் பொருதலின் முழங்கின;
வெள்வளை பணைபரந்து ஆர்த்தன - வெள்வளையும் பணைகளும் பரவி ஒலித்தன;
பம்பை வெம்பின - பம்பைகள் ஒலித்தன; எங்கணும் இணையில தாழ்பீலி எழுந்த -
எங்கும் ஒப்பற்றனவாகிய சிறு சின்னங்கள் எழுந்தன; முணையினால் கடலக முழக்கம்
ஒத்த - இவ்வோசை மிகுதியாலே கடலிடத்து முழக்கைப் போன்றன.

விளக்கம் : பணை : முரசில் ஒருவகை. பம்பை : வாச்சியத்தில் ஒன்று. முணை மிகுதி;
பெருக்கம். (121)

2223. முடிமன ரெழுதரு பருதி மொய்களி
றுடைதிரை மாக்கல மொளிறு வாட்படை
யடுதிற லெறிகுறா வாகக் காய்ந்தன
கடலிரண் டெதிர்ந்ததோர் கால மொத்ததே.

பொருள் : முடிமனர் எழுதரு பருதி - முடிவேந்தர் எழுகின்ற ஞாயிறாகவும்; மொய்களிறு கலம் - நெருங்கிய களிறுகள் கடலிற் செல்லும் மரக்கலமாகவும்; உடை திரை மா - மோதுகின்ற அலைகள் குதிரைகளாகவும்; ஒளிறு வாட்படை அடுதிறல் எறி சுறா ஆக - விளங்கும் வாட்படை அடுந்திறமுடைய சுறா மீனாகவும்; காய்ந்தன கடல் இரண்டு எதிர்ந்தது ஓர் காலம் ஒத்தது - தம்மிற் காய்ந்தனவாகிய இரண்டு கடல்கள் போர் செய்ய எதிர்ந்த காலம் போன்றது இக்காலம்.

விளக்கம் : மனர் - மன்னர். பருதி - ஞாயிறு. கலம் - கப்பல், சுறா - ஒருவகை மீன். ஒரு காலமுண்டாயின் அதனை ஒத்தது இக்காலம் என்க. மூன்றாம் அடியில் வந்த ஆக என்பதைப் பருதி, கலம் மா என்பவற்றோடுங் கூட்டுக. (122)

2224. அருங்கணை யடக்கிய வாவ நாழிகை
பெரும்புறத் தலமரப் பிணிந்த கச்சினர்
கருங்கழ லாடவர் கருவில் வாய்க்கொளீஇச்
சொரிந்தனர் கணைமழை விசம்பு தூர்ந்ததே.

பொருள் : அருங்கணை அடக்கிய ஆவ நாழிகை - அரிய அம்புகள் அடக்கிய அம்பறாத் தூணி; பெரும்புறத்து அலமரப் பிணித்த கச்சினர் - பெரிய முதுகிலே அசையுமாறு பிணித்த கச்சினராகிய; கருங்கழல் ஆடவர் - கொடிய கழலைக் கட்டிய வீரர்; கருவில் வாய்க் கொளீஇ - பெரிய வில்லிண் வாயில் அமைத்து; கணைமழை சொரிந்தனர் - அப்புமாரி பெய்தனர் விசம்பு தூர்ந்தது - அதனால் வானம் மறைந்தது.

விளக்கம் : கச்சு : இடைக் கச்சுமாம். அருங்கணை - தடுத்தலரியகணை என்க. ஆவநாழிகை - அம்பறாத்தூணி. கருங்கழல் கருவில் என்பவற்றுள் கருமை - கொடுமைப்பண்பு குறித்தது. (123)

2225. நிணம் பிறங் ககலமுந் தோளு நெற்றியு
மணங்கருஞ் சரங்களி னழுத்தி யையென
மணங்கமழ் வருபுனன் மறலு மாந்தரிற்
பிணங்கமர் மலைந்தனர் பெற்றி யின்னதே.

பொருள் : நிணம் பிறங்கு அகலமும் தோளும் நெற்றியும் - நிணம் விளங்கும் மார்பும் தோளும் நெற்றியும்; அணங்கு அருஞ்சரங்களின் அழுத்தி - வருத்தும் அரிய கணைகளினாலே அழுத்தி (பெருகும் குருதியிலே நின்று); மணம் கமழ் வருபுனல் ஐயென மறலும் மாந்தரின் - மணம் பெருக வரும் புதுநீரிலே விரைந்து பொருள் மக்களைப் போல; பிணங்கு அமர் மலைந்தனர் பெற்றி இன்னது - மாறுபட்ட போரை மேற்கொண்டவரின் தன்மை இத்தகையது.

விளக்கம் : பிறங்குதல் - விளங்குதல். அணங்கு - வருத்துதல். சரம் - அம்பு. அழுத்த அவ்வழிப் பெருகிய குருதியினின்று என விரிந்தோதுக. புதுப்புனல் சிவந்திருத்தலின் குருதிப் பெருக்கிற் குவமையாகக் கொள்ளப்பட்டது. (124)

2226. கழித்தனர் கனலவாள் புகைந்து கண்கட
விழித்தன தீந்தன விமைகள் கூற்றெனத்
தெழித்தனர் திறந்தன ரகல மின்னுயி
ரழித்தன ரயிலவ ரரவ மிக்கதே.

பொருள் : கூற்று எனத் தெழித்தனர் - கூற்றுவனைப் போலச் சீறினர்; கண்கள் தீ விழித்தன - கண்கள் நெருப்பெழ விழித்தன; இமைகள் தீந்தன - (அதனால்) இமைகள் கரிந்தன; வாள் புகைந்து கனலக் கழித்தனர் - (ஆகவே) வாள் புகைந்து அழலும்படி உறையிலிருந்து நீக்கினர்; அகலம் திறந்தனர் - மார்பைப் பிளந்தனர்; இன் உயிர் அழித்தனர் - இனிய உயிரைப் போக்கினர் ; அயிலவர் அரவம் மிக்கது - (பின்னர்) வேல்வீரர் ஒலி மிகுந்தது.

விளக்கம் : கூற்று - கூற்றுவன். தெழித்தனர் அதனால் கண் தீ விழித்தன. அதனால் இமைகள் தீந்தன என்க. அயிலவர் - வேல்மறவர். (125)

2227. பொருங்களத் தாடவர் பொருவில் பைந்தலை
யரும்பெறற் கண்ணியோ டற்று வீழ்வன

கருங்கனிப் பெண்ணையங் கானங் கால்பொர
விருங்கனி சொரிவன போன்ற வென்பவே.

பொருள் : பொரும் களத்து ஆடவர் பொருஇல் பைந்தலை - போர் செய்யும் களத்திலே
வீரர்களின் ஒப்பற்ற கரிய தலைகள்; அரும்பெறல் கண்ணியோடு அற்று வீழ்வன -
பெறுதற்கரிய தும்பை மாலைகளுடன் அற்று வீழ்கின்றவை; கருங்கனிப் பெண்ணை
அம் கானம் கால்பொர - கரிய கனிகளையுடைய பனைக்காடு, காற்றடித்தலின்,
இருங்கனி சொரிவன போன்ற - பெரிய கனிகளைச் சொரிவன போன்றன.

விளக்கம் : அரும் பெறற் கண்ணி என்றது ஈண்டுத் தும்பை மாலையை. பெண்ணை -
பனை, தலையிறுபு தாரொடு புரள..... நீள் இரும் பனைமிசைப் பல பதினாயிரங்
குலைதரை யுருள்வபோல் (2 : 1-2) என்றார் பரிபாடலினும். (126)

2228. பணைமுனிந் தாலுவ பைம்பொற் றாரின
கணைவிசை தவிர்ப்பன கவரி நெற்றிய
துணையமை யிளமைய தோற்ற மிக்கன
விணைமயிர்ப் புரவியோ டிவுளி யேற்றவே.

பொருள் : பணை முனிந்த ஆலுவ - பந்தியில் நின்றலை வெறுத்து முழங்குவன;
பைம்பொன் தாரின - புதிய பொன் கிண்கிணி மாலையின; கணைவிசை தவிர்ப்பன -
தம் மேலிருந்து எய்யும் அம்பின் விரைவை முந்திச் சென்று தடுப்பன; கவரி நெற்றிய -
கவரி அணிந்த நெற்றியின; துணை அமை இளமைய - போரிற்கு உதவியான
இளமையன; தோற்றம் மிக்கன - வடிவு மிக்கனவாகிய; இணைமயிர்ப் புரவியோடு
இவுளி ஏற்ற - ஒத்த மயிரையுடைய புரவியும் புரவியும் தம்மிற் போரைத் தொடங்கின.

விளக்கம் : பணை - குதிரைப்பந்தி. ஆலுவ - முழங்குவன. எய்த கணைக்குமுன் சென்ற
அதன் வேகத்தைத் தவிர்ப்பன. (127)

2229. கூருளி முகம்பொரக் குழிசி மாண்டன

வாரொளி யமைந்தன வாய்பொற் சூட்டின
காரொளி மின்னுமிழ் தகைய காலியற்
றேரொடு தேர்தமுட் சிறந்து சேர்ந்தவே.

பொருள் : கூர் உளி முகம்பொர - கூரிய உளியால் தொழிற் படுதலின்; குழிசி மாண்டன
- நடுவில் நிற்குங் குறடுகள் சிறப்புற்றவை; ஒளிஆர் அமைந்தன - ஒளியுடைய ஆரக்
கால்கள் பொருந்தியவை; ஆய்பொன் சூட்டின - பொன்னாலான சூட்டினை
யுடையவை; கார்ஒளி மின்உமிழ் தகைய - காரில் தோன்றும் மின்னொளியைத் தாம்
உமிழுந் தகையவை; கால் இயல் தேரொடு தேர் தம்உள் சிறந்து சேர்ந்த - (ஆகிய)
உருளையாற் செல்லுதலையுடைய தேரும் தேரும் தம்மின் மிகுந்து போரைத்
தொடங்கின.

விளக்கம் : கூருளி - உளியில் ஒருவகை. பொருதல் - ஈண்டுச் செதுக்குதல். குழிசி -
குறடு; குடம். மாண்டன - மாட்சிமையுடையன. கால் - உருளை. தமுள் - தம்முள்.
சேர்ந்த - போர் செய்தற்கு நெருங்கின. (128)

2230. அஞ்சன மெழுதின கவள மார்ந்தன
குஞ்சரங் கூற்றொடு கொம்மை கொட்வே
வஞ்சன வரைசிற குடைய போல்வன
மஞ்சிவர் குன்றென மலைந்த வேழமே.

பொருள் : அஞ்சனம் எழுதின-மையால் எழுதப்பட்டவை; கவளம் ஆர்ந்தன - கவளத்தை
நிறைய உண்டவை; கூற்றொடு கொம்மை கொட்டுவ கூற்றை நன்கு மதித்துத்
தட்டியழைப்பவை; அஞ்சனவரை சிறகுடைய போல்வன - (செல்லும் விரைவால்) கரிய
மலைகள் சிறகு பெற்றவை போன்றன; மஞ்ச இவர் குன்று என - முகில் தவழுங்
குன்றுகளைப் போல; வேழம் குஞ்சரம் மலைந்த - யானையும் யானையும் பொருதன.

விளக்கம் : மஞ்ச : கொடிக்குவமை. அஞ்சனம் - மை. ஆர்ந்தன - உண்டவை. குஞ்சரம் -
யானை கொம்மை கொட்டுதல் - தட்டியழைத்தல். ஒருகாலத்தே மலைகளுக்குச்
சிறகிருந்தன என்பது புராணம். மஞ்ச - முகில். மலைந்தன - போரிட்டன. (129)

2231. மாக்கடற் பெருங்கலங் காலின் மாறுபட்
 டாக்கிய கயிறரிந் தோடி யெங்கணும்
 போக்கறப் பொருவன போன்று தீப்படத்
 தாக்கின வரசுவாத் தம்மு ளென்பவே.

பொருள் : மாக்கடல் பெருங்கலம் - பெரிய கடலிலே செல்லும் பெரிய மரக்கலங்கள்;
 காலின் மாறுபட்டு காற்றினாலே மோதப்பட்டு; ஆக்கிய கயிறு அரிந்து - நங்குரத்திற்
 கட்டிய கயிறு அற்று; எங்கணும் போக்கு அற ஓடி - எவ்விடத்தினும் போக்கின்றி ஓடி;
 பொருவன போன்று - தம்மில் மோதுவன போன்று; அரசு உவாத் தம்முள் தீப்படத்
 தாக்கின - அரசர் ஏறிய யானைகள் தம்முள் கோடுங் கோடுஞ் சந்தித்துத்
 தீப்பிறக்கும்படி பொருதன .

விளக்கம் : மாக்கடல் - பெரிய கடல். பெருங்கலம் - பெரிய மரக்கலம்; கால் - காற்று.
 கயிறரிய என்க. அரசுவா - அரசர் ஏறிய யானை. (130)

2232. விடுசரம் விசும்பிடை மிடைந்து வெய்யவன்
 படுகதிர் மறைந்திருள் பரந்த தாயிடை
 யடுகதி ரயிலொளி யரசர் மாமுடி
 விடுகதிர் மணியொளி வெயிலிற் காய்ந்தவே.

பொருள் : விடுசரம் விசும்பிடை மிடைந்து - விட்ட கணைகள் வானிலே
 நெருங்குதலின்; வெய்யவன் படுகதிர் மறைந்து இருள் பரந்தது - ஞாயிற்றின் கதிர்கள்
 மறைந்து இருளும் பரவியது: ஆயிடை - அப்போது; அடுகதிர் அயில் ஒளி - சுடுங்
 கதிர்களையுடைய படைக்கலங்களின் ஒளியும்; அரசர் மாமுடி மணிவிடு கதிர் ஒளி -
 அரசரின் முடியிலுள்ள மணிகள் விடும் ஒளியும்; வெயிலின் காய்ந்தன - வெயில்
 கெடுப்பதைப் போலக் கெடுத்தன.

விளக்கம் : விடுசரம் : வினைத்தொகை. சரம் - அம்பு. வெய்யவன் - ஞாயிறு. ஆயிடை - அப்பொழுது. அடுகதிர் அயில் : வினைத்தொகை. அயில் - வேல். விடுகதிர் : வினைத்தொகை. வெயிலின் - வெயில்போல. (131)

2233. பூண்குலாம் வனமுலைப் பூமி தேவிதான்
காண்கலேன் கடியன கண்ணி னாலெனாச்
சேண்குலாங் கம்பலஞ் செய்ய தொன்றினான்
மாண்குலாங் குணத்தினான் மறைத்திட் டாளரோ.

பொருள் : பூண் குலாம் வனமுலைப் பூமி தேவிதான் - அணி கலந்த அழகிய முலைகளையுடைய நிலமகள்; கடியன கண்ணினாற் காண்கலேன் எனா - இவ்வாறு கடியவற்றை என் கண்களாற் காணமாட்டேன் என்று; மாண்குலாம் குணத்தினால் - பெருமை பொருந்திய தன் பண்பினால் கருதி; சேண்குலாம் கம்பலம் செய்யது ஒன்றினால் - பெரிய நிலமெல்லாம் பரவக்கூடிய கம்பலமாகிய சிவந்த ஒன்றினால்; மறைத்திட்டாள் - மறைத்துக் கொண்டாள்.

விளக்கம் : குணத்தினாள் என்றும் பாடம். பூமிதேவி - நிலமகள், தான் : அசை. காண்கலேன் : தன்மையொருமை எதிர்மறை வினைமுற்று. கண்ணினால் கடியன காண்கலேன் என மாறுக. கடியன - கொலைமுதலிய கொடுந்தொழில். ஒரு செய்ய கம்பலத்தால், என்றவாறு. செய்யகம்பலம் குருதிக்குவமை. மாண்குலாம் குணம் காணமாட்டாமைக்கு ஏதுவென்க. (132)

வேறு

2234. கலைக்கோட்ட வகல்குற் கணங்குழையார் கதிர்மணிப்பூண்
முலைக்கோட்டா லுழப்பட்ட மொய்ம்மலர்த்தா ரகன்மார்பர்
மலைக்கோட்ட வெழில்வேழந் தவநூறி மதயானைக்
கொலைக்கோட்டா லுழப்பட்டுக் குருதியுட் குளித்தனரே.

பொருள் : கலைக்கோட்ட அகல் அல்குல் கணங்குழையார் - கலையணிந்த பக்கத்தையுடைய பரவிய அல்குலையும் திரண்ட குழையையும் உடைய மகளிரது;

கதிர்மணிப் பூண்முலைக் கோட்டால் உழப்பட்ட - ஒளி மணிக்கலன் புனைந்த முலைக்கோட்டினால் உழப்பட்ட ; மொய்ம்மலர்த்தார் அகல் மார்பர் - நெருங்கிய மலர்த்தாரையுடைய அகன்ற மார்பினர்; மலைக்கோட்ட எழில் வேழம் தவநூறி - மலைக் குவடுகளின் தன்மையை உடையனவாகிய அழகிய யானைகளை அழியக் கெடுத்து; மதயானைக் கொலைக் கோட்டால் - அந்த யானைகளின் கொம்பினால், உழப்பட்டு குருதியுள் குளித்தனர் - உழப்படுதலாலே குருதியிலே மூழ்கினர்.

விளக்கம் : கோடு - பக்கம். கலையை உடைய அல்குல். கலை - மேகலை. கணம் - திரட்சி. முலையாகிய கோடு மார்பர் - மறவர். தவ - அழிய. தவ - மிகுதிப்பொருள் குறித்த உரிச்சொல்லுமாம். (133)

2235. மணமாலை மடந்தையர்த

மெல்விரலாற் றொடுத்தணிந்த
விணர்மாலை யிருங்குஞ்சி
யீர்ங்குருதிப் புனலைப்ப
நிணமாலைக் குடர்குடி
நெருப்பிமையா நெய்த்தோரிற்
பிணமாலைப் பேய்மகட்குப்
பெருவிருந் தயர்ந்தனரே.

பொருள் : மணமாலை மடந்தையார் - மணம் புரிந்த இயல்பினையுடைய மகளிர்; தம் மெல்விரலால் தொடுத்து அணிந்த தம் மெல்லிய விரல்களால் தொடுத்து அணிந்த; இணர்மாலை இருங்குஞ்சி ஈர்ங் குருதிப் புனல் அலைப்ப பூங்கொத்துகளுடன் கூடிய மாலையையுடைய பெரிய சிகையை, இழுத்தோடும் செந்நீர் அலைத்திட; நிணமாலைக் குடர்குடி - நிணவொழுங்கையுடைய குடரைச் சூடி; நெய்த்தோரில் நெருப்பு இமையா - அக் குருதிப் பெருக்கிலே நெருப்பென விழித்துக் கிடந்து; பிணமாலைப்; பேய் மகட்கு - பிணந்தின்னும் இயல்பையுடைய பேய்க்கு; பெருவிருந்து அயர்ந்தனர் - தம்மைப் பெருவிருந்தாக்கினர்.

விளக்கம் : ஈர்க்குங் குருதி என்பது, ஈர்ங்குருதி என ஆயிற்று. மணமாலை என்புழி - மாலை, இயல்பு என்னும் பொருட்டு, இருங்குஞ்சி - கரியமயிர். நிணமாலை என்புழி -

மாலை ஒழுங்கு என்னும் பொருட்டு. இமையா - இமைத்து. பிணமாலை - பிணம் தின்னும் இயல்புடைய. மாலை என்பது இயல்பு என்ற பொருளில் வந்தது. மண மாலை என்பதில் உள்ள மாலை மணத்திற்குரிய பூமாலையைப் புனைந்த மங்கையர் எனவும் பொருள் கொள்ளலாம். (134)

2236. தோலாப்போர் மறமன்னர்

தொடித்தோள்க ளெடுத்தோச்சி
மேலாண்மே நெருப்புமிழ்ந்து
மின்னிலங்கு மயில்வாளாற்
காலாசோ டறவெறிந்த
கனைகழற்கா லலைகடலு
ணீலநீர்ச் சுறாவினம்போ
நெய்த்தோருட் பிறழ்ந்தனவே.

பொருள் : தோலாப்போர் மறமன்னர் தொடித் தோள்கள் எடுத்து ஒச்சி - தோல்வியடையாத போரைச் செய்த வீரமுடைய வேந்தர்கள் தம்முடைய தொடி அணிந்த தோளை எடுத்து வீசி; நெருப்பு உமிழ்ந்து மின் இலங்கும் அயில் வாளால் - தீயைக் கக்கி ஒளி வீசும் கூரிய வாளால்; கால் ஆசோடுஅற - கால் கவசத்துடன் அறும்படி; மேலாள் மேல் எறிந்த - யானைமீதிருப் போரை வெட்டியபோது; கனைகழல் கால்-ஒலிக்கும் கழலணிந்த அக்கால்கள்; அலைகடலுள் - அலைகடலிலே; நீலநீர்ச் சுறாவினம் போல் - நீலநிறச் சுறாவின் இனம்போல; நெய்த்தோருள் பிறழ்ந்தன - குருதியிலே பிறழ்ந்து கிடந்தன.

விளக்கம் : கவசம் அணிந்த காலுக்கு நீலச்சுறா உவமை காலாசோ டற்ற கழற்கால் இருங்கடலுள் - நீலச்சுறாப் பிறழ்வ போன்ற புனனாடன் - நேராரை அட்ட களத்து. (களவழி. 9) குன்றத் திறுத்த குரீஇனம் போல - அம்புசென்று இறுத்த அரும்புண் யானை. (புறநா. 19 : 89) யானைமேல் யானை நெறிதர ஆனாது கண்ணோர் கடுங்கணை மெய்ம்மறைப்ப எவ்வாயும் எண்ணருங் குன்றிற் குரீயினம் போன்றவே. (களவழி. 8) . தோலா - தோலாத. மேலாள் - யானை மீதிருக்கும் மறவர். அயில் வாள் - கூரிய வாள். ஆசு - கவசம். கால் சுறாவினம்போல் நெய்த்தோருள் பிறழ்ந்தன என்க. நெய்த்தோர் - குருதி. (135)

2237. கருவியூ ளுங்கழிந்து கணைமொய்ப்பக் கதஞ்சிறந்து

குருவிசோ வரைபோன்ற குஞ்சரங் கொடியணிந்த
வுருவத்தே ரிறமுருக்கி யுருணைமி சுமந்தெழுந்து
பருதிசேர் வரைபோலப் பகட்டினம் பரந்தனவே.

பொருள் : கருவியூடு - கருவியினூடே சென்று; கணை மொய்ப்ப - அம்புகள்
மொய்த்தலின்; குஞ்சரம் உளங்கழிந்து - சில யானைகள் நினைவு தப்பி; குருவி சேர்
வரை போன்ற - குருவி சேர்ந்த மலை போன்றன; கதம் சிறந்து கொடி அணிந்த உருவத்
தேர் இறமுருக்கி - சினம் மிகுந்து கொடி கட்டிய அழகிய தேரை அழியுமாறு கெடுத்து;
உருள் நேமி சுமந்து எழுந்து - வட்டமான உருளைச் சுமந்து எழுந்து; பருதி சேர்
வரைபோலப் பகட்டினம் பரந்தன - ஞாயிறு சேர்ந்த மலைபோலச் சில யானைத் திரள்
பரவின.

விளக்கம் : கருவி : யானைக்கு அணியும் ஒரு கருவி. இற முருக்கி - பொடியாகக்
கெடுத்து. (136)

2238. மாலைவாய் நெடுங்குடைமேன்

மதயானைக் கைதுணிந்து
கோலநீள் கொழுங்குருதி
கொளவீழ்ந்து கிடந்தன
மேலைநீள் விசம்புறையும்
வெண்மதியம் விசம்பிழுக்கி
நீலமா சுணத்தோடு
நிலத்திழிந்த தொத்தனவே.

பொருள் : மதயானை கோலநீள் கொழுங்குருதி கொள - மதயானையின் கோலம்
மிகுதியான செழுவிய குருதியைக் கொள்ளுமாறு; கை துணிந்து - கைகள் அற்று;
மாலைவாய் நெடுங் குடைமேல் - மாலையை உடைய பெரிய குடையின்மேல்; வீழ்ந்து
கிடந்தன - விழுந்து கிடந்தவை; மேலைநீள் விசம்பு உறையும் வெண்மதியம் - முன்பு

நீண்ட வானிலே தங்கிய வெள்ளிய திங்கள்; விசம்பு இழுக்கி - வானத்தினின்றும்
நழுவி; நீல மாசுணத்தோடு நிலத்து இழிந்தது ஒத்தன - கரும்பாம்புடன் நிலமிசை
வீழ்ந்ததைப் போன்றன.

விளக்கம் : இச் செய்யுளுடன்,

இருநிலஞ் சேர்ந்த குடைக்கீழ் வரிநுதல்
ஆடியல் யானைத் தடக்கை ஒளிறுவாள்
ஓடா மறவர் துணிப்பத் துணிந்தவை
கோடுகொள் ஒண்மதியை நக்கும்பாம் பொக்குமே

என்னும் களவழிச் (22) செய்யுட் பகுதியை ஒப்பிடுக. (137)

2239. அஞ்சன நிறநீக்கி யரத்தம்போர்த் தமருழக்கி
யிங்குலிக விறுவரைபோன் றினக்களி றிடைமிடைந்த
குஞ்சரங்கள் பாய்ந்திடலிற் குமிழிவிட் டுமிழ்குருதி
யிங்குலிக வருவிபோன் றெவ்வாயுந் தோன்றினவே.

பொருள் : அஞ்சன நிறம் நீக்கி முற்பட அஞ்சன நிறத்தைப் போக்கி; அரத்தம் போர்த்து
- செந்நிறத்தைப் பூசுதலால்; இங்குலிக இறுவரை போன்று - சாதிலிங்கத்தையுடைய
பெரிய மலையை ஒத்து. இடைமிடைந்த இனக்களிறு - செறிந்த யானைத் திரள்கள்,
அமர் உழக்கிக் குஞ்சரங்கள் பாய்ந்திடலின் - போரிலே கலக்கிச் சென்று பகைவரின்
யானைகளைத் தாக்குவதால்; குமிழிவிட்டு உமிழ் குருதி - குமிழ் விட்டுப் பாயும் குருதி;
இங்குலிக அருவி போன்று - சாதிலிங்க அருவிபோலே; எவ்வாயும் தோன்றின -
எப்பக்கமும் காணப்பட்டன.

விளக்கம் : அஞ்சனக் குன்றேய்க்கும் யானை அமருழக்கி
இங்குலிகக் குன்றேபோல் தோன்றுமே (களவழி.7) (138)

2240. குஞ்சரந் தலையடுத்துக் கூந்தன்மாக் காலணையாச்
செஞ்சோற்றுக் கடனீங்கிச் சினவுவாள் பிடித்துடுத்த
பஞ்சிமேற் கிடந்துடைஞாண் பதைத்திலங்கக் கிடந்தாரை

யஞ்சிப்போந் தினநரியோ டோரிநின் றலறுமே.

பொருள் : குஞ்சரம் தலை அடுத்து - குஞ்சரத்தைத் தலை அணையாக அடுத்து; கூந்தல் மாகால் அணையா - குதிரையைக் காலணையாகக் கொண்டு; சினவுவாள் பிடித்து உடுத்த பஞ்சிமேல் - சினத்துக்குரிய வாளைப்பிடித்து, உடுத்த ஆடையின் மேலே; உடைஞாண் கிடந்து பதைத்தது இலங்க - வல்லிக்கயிறு கிடந்து துளங்கியிலங்க; செஞ்சோற்றுக்கடன் நீங்கிக் கிடந்தாரை - செஞ்சோறாகிய கடன் நீங்கும்படி பட்டுக் கிடந்தவரை; அஞ்சிப் போந்து - அஞ்சிச் சென்று : இன நரியோடு ஓரிநின்று அலறும் - இன நரியும் ஓரியும் அலறும்.

விளக்கம் : நீங்கி - நீங்க. பஞ்சி - ஆடை : ஆகுபெயர். தலை - தலையணை : ஆகுபெயர் செஞ்சோற்றுக்கடன் ; தாம் அது காறும் இனிதின் உண்டிருந்த செவ்விய சோற்றுக்கடன். அஃதாவது தம்மைப்புரந்த மன்னர்க்கு உற்றுழித் தம்முயிரைக் கொடுத்தல். சோறுவாய்த் தொழிந்தோர் (72) என்றார் முல்லைப் பாட்டினும். (139)

2241. காதலார்க் கமிர்தீந்த கடற் பவழக் கடிகைவா
யேதிலாப் புள்ளுண்ணக் கொடேமென்று வாய்மடித்துக்
காதணிந்த பொற்றோடுங் குண்டலமு நகநகா
வீததைந்த வரைமார்பர் விஞ்சையர்போற் கிடந்தனர்.

பொருள் : வீததைந்த வரைமார்பர் - மலர் நெருங்கிய மலையணைய மார்பர்;
காதலார்க்கு அமிர்து. ஈந்த கடல் பவழக் கடிகை வாய் - தம் மனைவியர்க்கு அமிர்தம் கொடுத்த, கடலில் உண்டாகும் பவழத் துண்டம் அணைய வாயை; ஏது இலாப்புள் உண்ணக் கொடேம் என்று - அவ்வமிர்தத்தை உண்ணத் தகுதியில்லாத பறவைகள் உண்ணக் கொடேம் என்றாற்போல; வாய்மடித்து - வாயை மடித்து; காது அணிந்த பொன் தோடும் குண்டலமும் நக நகா - காதில் அணிந்த பொன்னாலாகிய தோடும் குண்டலமும் நகைக்கத் தாமும் நகைத்து; விஞ்சையர்போல் கிடந்தனர்.
வித்தியாதரைப்போற் கிடந்தனர்.

விளக்கம் : ஏது - காரணம். உயிர்போகாதாரைப்போற் கிடத்தலின், விஞ்சையர்போல் என்றார். (140)

2242. குடர்வாங்கு குறுநரிகள்

கொழுநிணப் புலாற்சேற்றுட்
 டொடர்வாங்கு கதநாய்போற்
 றோன்றின தொடித்திண்டோள்
 படர்தீரக் கொண்டெழுந்த
 பறவைகள் படநாக
 முடனேகொண் டெழுகின்ற
 வுவணப்பு ளொத்தனவே.

பொருள் : கொழுநிணப் புலாற் சேற்றுள் குடர்வாங்கு குறுநரிகள் - கொழுவிய
 நிணமாகிய, புலால் நாளும் சேற்றிலிருந்து குடரை வலிக்கும் நரிகள்; தொடர் வாங்கு
 கதநாய்போல் தோன்றின - சங்கிலியை வலிக்கும் நாய்போல் தோன்றின; படர் தீரத்
 தொடித் திண்டோள் கொண்டு எழுந்த பறவைகள் - இரைதேடும் நினைவு தீரத்.
 தொடியணிந்த திண்ணிய தோளைக் கொண்டு எழுந்த பறவைகள்; படநாகம் உடனே
 கொண்டு எழுகின்ற உவணப்புள் ஒத்தன - படநாகத்தைத் தம்முடன் கொண்டு வானில்
 எழுகின்ற கலுழனைப் போன்றன.

விளக்கம் : குடர்கொண்டு வாங்கும் குறுநரி கந்தில

தொடரொடு கோணாய் புரையும். (களவழி. 34)
 எவ்வாயும் ஓடி வயவர் துணித்திட்ட
 கைவாயிற் கொண்டெழுந்த செஞ்செவிப் புன்சேவல்
 ஐவாய் வயநாகம் கவ்வி விசும்பிவரும்
 செவ்வாய் உவணத்தில் தோன்றும். (களவழி. 26)

2243. வரையோடு முருமிடிப்ப

வளையெயிற்றுக் கொழுங்குருதி
 நிரையுளை யரிநன்மா
 நிலமிசைப் புரள்வனபோற்
 புரையறுபொன் மணியோடைப்
 பொடிப்பொங்கப் பொருதழிந்
 தரைசோடு மரசுவா

வடுகளத்து ளாழ்ந்தனவே.

பொருள் : வளை எயிற்றுக் கொழுங்குருதி நிறையுளை அரி நன்மா - வளைந்த எயிற்றினையும் கொழுவிய குருதி படிந்த, ஒழுங்குற்ற பிடரி மயிரினையும் உடையனவாகிய சிங்கங்கள்; உரும் இடிப்ப - இடி இடித்தலின்; வரையோடும் நிலமிசைப் புரள்வன போல் - மலைகளோடே வீழ்ந்து குருதியையுடைய நிலமிசைப் புரள்வனபோல்; புரையறு பொன் மணியோடைப் பொடிப் பொங்க - குற்றம் அற்ற மணிகளிழைத்த பொன்னாலாகிய நெற்றிப் பட்டத்தில் மணிகள் பொடியாய்ப் பொங்கும்படி; பொருது அழிந்த அரசுவாவோடு - போர் செய்து வீழ்ந்த அரசு யானைகளுடன்; அரைசு அடுகளத்துள் ஆழ்ந்தன - அரசுகள் களத்தே வீழ்ந்து புரண்டன.

விளக்கம் : குருதி படிந்தனவாதலின் மணிகள் பொடித்துப் பொங்கல் உவமையாக வேண்டும். அரசு என்பது அரைசு எனப் போலியாய் நின்றது எதுகை நோக்கி. அரசு + உவா = அரசுவானைக் குற்றியலுகரம் கெட்டுப்புணர்ந்தது. அரசர்கட்குத் தகுதியான இலக்கணம் பொருந்தியிருப்பது அரசுவா எனப்படும். (142)

2244. தடம்பெருங் குவளைக்கட் டாழ்குழலார் சாந்தணிந்து
வடந்திளைப்பப் புல்லிய வரைமார்பம் வாள்புல்ல
நடந்தொழுகு குருதியு ணகாக்கிடந்த வெரிமணிப்பூ
ணிடம்படு செவ்வானத் திளம்பிறைபோற் றோன்றினவே.

பொருள் : தடம் பெருங்குவளைக் கண் தாழ்குழலார் - மிகப் பெரிய குவளைபோலும் கண்களையுடைய, நீண்ட கூந்தல் மகளிர்; சாந்து அணிந்து - தாமே சாந்தைப் பூசி; வடம் திளைப்பப் புல்லிய வரை மார்பம் - முத்துமாலை அழுந்தத் தழுவிய மலையனைய மார்பை; வாள் புல்ல - வாள் தழுவுதலின்; நடந்து ஒழுகு குருதியுள் - வடிந்து போகின்ற குருதியிலே; நகாக் கிடந்த எரிமணிப் பூண் - விளங்கிக் கிடந்த முத்துவடம்; இடம்படு செவ்வானத்து - இடம் பரவிய செவ்வானத்திலே; இளம் பிறைபோல் தோன்றின - இளம்பிறையெனக் காணப்பட்டன.

விளக்கம் : இது வரை இரண்டு படைக்கும் பொது. தடங்கண் பெருங்குவளைக்கண் எனத் தனித்தனி கூட்டுக. தாழ் குழல். வினைத்தொகை. நகாக்கிடந்த - நக்குகிடந்த. செவ்வானம் குருதிக்குவமை ; பூணுக்குப் பிறையுவமை. (143)

வேறு

2245. காளமா கிருளைப் போழ்ந்து

கதிர்சொரி கடவுட் டிங்கள்

கோளரா விழுங்க முந்நீர்க்

கொழுந்திரைக் குளித்த தேபோ

னீளம ருழக்கி யானை

நெற்றிமேற் றத்தி வெய்ய

வாளின்வாய் மதனன் பட்டான்

விசயன்போர் விசயம் பெற்றான்.

பொருள் : காளம் ஆகு இருளைப் போழ்ந்து - கருமை மேலும் மேலும் பெருகா நின்ற இருளைக் கெடுத்து; கதிர் சொரி கடவுள் திங்கள் - கதிரைப் பெய்கின்ற தெய்வத் திங்கள்; கோள் அரா விழுங்க - கொலையில் வல்ல பாம்பு விழுங்குதலின்; முந்நீர்க் கொழுந்திரை குளித்ததேபோல் - உயரப்போய்ப் பின்பு கடலின் கொழுவிய அலையிலே குளித்தாற்போல்; மதனன் - மதனன் என்பான்; நீள அமர் உழக்கி - பெரும்போரைச் செய்து; யானை நெற்றிமேல் தத்தி - (விசயனின்) யானை நெற்றியிலே பாய்ந்து; வெய்ய வாளின் வாய்ப்பட்டான் - விசயனுடைய கொடிய வாளின் வாயிலே விழுந்தான்; விசயன் போர் விசயம் பெற்றான் - விசானும் போரிலே வெற்றியுற்றான்.

விளக்கம் : காளம் - கருநிறம். ஆகிருள் : வினைத்தொகை. கடவுளாகிய திங்கள் என்க. கோளரா: பண்புத்தொகை. முந்நீர் - கடல். (144)

2246. மன்மத னென்னுங் காளை

மணியொலிப் புரவித் தேர்மேல்

வின்மழை சொரிந்து கூற்றிற்

றெழித்தனன் றலைப்பெய் தார்ப்பக்

கொன்மலி மார்பன் பொற்றேர்

கொடுஞ்சிலை யறுப்பச் சீறிய
பொன்வரைப் புலியிற் பாய்ந்து
பூமிமேற் றோன்றி னானே.

பொருள் : மன்மதன் என்னும் காளை - அவன் தம்பி மன்மதன் என்பவன்; மணி ஒலிப்
புரவித் தேர் மேல் - மணி ஒலியையுடைய குதிரை பூட்டிய தேர்மேல் ஏறி; கூற்றின்
தெழித்தனன் - கூற்றுவனைப் போல் முழங்கி; தலைப் பெய்து - விசயனை வளைத்து;
வில் மழை சொரிந்து ஆர்ப்ப - வில்லாலே கணை மழை பெய்து ஆரவாரிக்க;
கொன்மலி மார்பன் - அச்சம் ஊட்டும் மார்பனாகிய விசயன்; பொன் தேர்
கொடுஞ்சிலை அறுப்ப - மன்மதனுடைய அழகிய தேரையும் வளைந்த வில்லையும்
துணிக்க; சீறி - அவன் சீறி; பொன்வரை புலியின் பாய்ந்து - பொன் மலையினின்றும்
பாயும் புலிபோலத் தேரினின்றும் குதித்து; பூமிமேல் தோன்றினான் - நிலமிசை
காணப்பட்டான்.

விளக்கம் : மன்மதன் - இவன் மதன்தம்பி. மழை - அப்புமாரி. தெழித்தனன் - முழங்கி
: முற்றெச்சம். கொன் - அச்சம். மார்பன் - ஈண்டு விசயன். தேரையும் சிலையையும் என
விரிக்க. (145)

2247. நெற்றிமேற் கோல்கண் மூன்று

நெருப்புமிழ்ந் தழுந்த வெய்யச்
சுற்றுபு மாலை போலத்
தோன்றறன் னுதலிற் சூடிப்
பொற்றதோர் பவழந் தன்மேற்
புனைமணி யழுத்தி யாங்குச்
செற்றெயி றழுந்தச் செவ்வாய்
கௌவிவா ளுரீஇ னானே.

பொருள் : நெற்றிமேல் கோல்கள் மூன்று - (அம் மன்மதனின்) நெற்றியின்மேல்
அம்புகள் மூன்றை; நெருப்பு உமிழ்ந்து அழுந்த எய்ய - தீயைச் சொரிந்து அழுந்து
மாறுவிட; தோன்றல் தன் நுதலில் மாலை போலச் சுற்றுபு சூடி - அவன் அவற்றைத்
தன் நெற்றியிலே மாலை போலச் சூழ அணிந்து; பொற்றது ஓர் பவழந் தன் மேல்

புனைமணி அழுத்தி யாங்கு - அழகிய தாகிய பவழத்திலே ஒப்பனை செய்த முத்தை
அழுத்தினாற் போல; செற்று - சினந்து; எயிறு அழுந்தச் செவ்வாய் கௌவி - இதழிலே
பற்கள் அழுந்துமாறு செவ்வாயை மடித்து; வாள் உரீ இயினான் - வாளை உருவினான்.

விளக்கம் : கோல் - அம்பு சுற்றுபு-சுற்றி. விசயன் எய்ய என்க. அத்தோன்றல் - அந்த
மன்மதன். பொற்றது - பொலிவு பெற்றது. பவழம் வாய்க்கும்,. மணிஎயிற்றிற்கும்
உவமை உரீ இனான் - உருவினான். (146)

2248. தோளினா லெஃக மேந்தித்

தும்பிமே லிவரக் கையா
னீளமாப் புடைப்பப் பொங்கி
நிலத்தவன் கவிழ்ந்து வீழ்க்
கீளிரண் டாகக் குத்தி
யெடுத்திடக் கிளர்பொன் மார்பன்
வாளினாற் றிருகி வீசி
மருப்பின்மேற் றுஞ்சி னானே.

பொருள் : எஃகம் தோளினால் ஏந்தி - அவ் வாளை அவன் கையாலே ஏந்தி; தும்பிமேல்
இவர - விசயன் ஏறிய யானைமேற் சென்றானாக; மாப்பொங்கி நீள கையாற் புடைப்ப
- அவ்வியானை சினந்து தன் கையாலே அடிக்க; அவன் கவிழ்ந்து நிலத்து வீழ - அவன்
கவிழ்ந்து நிலத்தே வீழ; கீள் இரண்டு ஆகக் குத்தி எடுத்திட - (அவ்வியானை) மேலும்
அவனைக் கூறு இரண்டாகும்படி குத்திக் கொம்பிலே எடுப்ப; கிளர் பொன் மார்பன்
திருகி, வாளினால் வீசி - விளங்கும் பொன் மார்பனான அவன் சிறிது திருகி, வாளாலே
வெட்டி; மருப்பின்மேல் துஞ்சினான் - அக் கொம்பிலே இறந்தான்.

விளக்கம் : 144 முதல் இதுவரை விசயனுடன் மதனனும் மன்மதனும் பொருது பட்டமை
கூறினர். எஃகம் - வாள். தும்பி - யானை. அவன் கவிழ்ந்து நிலத்து வீழ என மாறுக.
இரண்டு கீள் ஆக என் மாறுக. கீள் - கீற்று; கூறு. (147)

2249. நனைகலந் திழியும் பைந்தார்
 நான்மறை யாளன் பைம்பொற்
 புனைகலக் குப்பை யொப்பான்
 புத்திமா சேனன் பொங்கி
 வனைகலத் திகிரித் தோமேன்
 மன்னரைக் குடுமி கொண்டான்
 கனையெரி யழலம் பெய்த
 கண்ணுதன் மூர்த்தி யொத்தான்.

பொருள் : நனை கலந்து இழியும் பைந்தார் நான்மறை யாளன் - அரும்புகள் இடையே
 கலக்கப்பட்டு அலர்ந்தவற்றிலிருந்து தேன் வடியும் பைந்தாரை யணிந்த அந்தணனும்;
 பைம் பொன் புனைகலக் குப்பை ஒப்பான் புத்திமா சேனன் - அணிந்த
 பொற்கலன்களின் தொகுதி போன்றவனுமாகிய புத்திசேனன்; பொங்கி - கிளர்ந்து;
 வனை கலத் திகிரித் தேர்மேல் மன்னரைக் குடுமி கொண்டான் - கலம் வனையும்
 திகிரிபோல வரும் தேர்மீது உலாவி அரசரை வென்றி கொண்டான்; கனை எரி அழல்
 அம்பு எய்த கண்ணுதல் மூர்த்தி ஒத்தான் - அப்போது அவன் மிகுதியாக எரிகிற
 அழலாகிய அம்பினை எய்து முப்புரத்தை எரித்த நெற்றிக்கண் இறைவனைப்
 போன்றான்.

விளக்கம் : நனை என்பது தேனுமாம். புத்திமா சேனன் : மா : அசை. நனை-அரும்பு;
 தேனுமாம். கலந்து-கலக்கப்பட்டென்க. நான்மறை யாளன் என்றது புத்திசேனனை.
 குப்பை-தொகுதி. திகிரிபோல வட்ட மாக வரும் தேர் என்க. குடுமி கொள்ளல் -
 வெற்றிகொள்ளுதல். கண்ணுதன் மூர்த்தி - சிவபெருமான். (148)

2250. செண்பகப் பூங்குன் றொப்பான்
 றேவமா தத்தன் வெய்தா
 விண்புக வுயிரைப் பெய்வான்
 வீழ்தரு கடாத்த வேழ
 மண்பக விடிக்குஞ் சிங்க
 மெனக்கடாய் மகதர் கோமான்
 றெண்கடற் றாணை யோட
 நாணிவேல் செறித்திட் டானே.

பொருள் : செண்பகப் பூங்குன்று ஒப்பான் தேவமா தத்தன் - பொன் அணிதலின் சண்பகம் மலர்ந்த மலையைப் போன்றவனாகிய தேவதத்தன் என்பவன்; வெய்தா விண்புக உயிரைப் பெய்வான் - விரைவிலே வானிற் செல்லும்படி பல் உயிரையும் செலுத்த வேண்டி; வீழ்தரு கடாத்த வேழம் மண்பக இடிக்கும் சிங்கம் எனக் கடாய் பெய்கின்ற மதமுடைய யானையின் மீது, நிலம் பிளக்க முழங்கும் சிங்கம் போல அமர்ந்து அதனைச் செலுத்தியபோது; மகதர் கோமான் தெண்கடல் தானை ஓட - அவனைக் கண்டு மகத மன்னனின் கடலையை சேனை ஓடக் கண்டு; நாணி வேல் செறித் திட்டான் - வெள்கி, வேலை உறையிலே சேர்த்திட்டான் (மீண்டான்.)

விளக்கம் : செண்பகப்பூ - பொன்னணிகலனுக்குவமை. உயிரை விண்புகப் பெய்வான் என்க. உயிர் - பகைவர் உயிர். இடிக்கும் - முழங்கும். கடாய் - கடாவி; செலுத்தி. வேல்செறித்திட்டான் என்பது மீண்டான் என்பது பட நின்றது. (149)

2251. சின்னப்பூ வணிந்த குஞ்சிச்

சீதத்தன் சினவு பொன்வாண்
மன்னருட் கலிங்கர் கோமான்
மத்தகத் திறுப்ப மன்னன்
பொன்னவிர் குழையும் பூணு
மாரமுஞ் சுடர வீழ்வான்
மின்னவிர் பருதி முந்நீர்க்
கோளொடும் வீழ்வ தொத்தான்.

பொருள் : சின்னப்பூ அணிந்த குஞ்சிச் சீதத்தன் சினவு பொன் வாள் - விடுபூவை அணிந்த சிகையையுடைய சீதத்தன் தன் புகையும் வாளை; மன்னருள் கலிங்கர் கோமான் மத்தகத்து இறுப்ப அரசர்களிற் சிறந்த கலிங்க மன்னனின் தலைமீது தாக்க; மன்னன் பொன் அவிர் குழையும் பூணும் ஆரமும் சுடர வீழ்வான் - அவன் பொன்னாலாகிய குழையும் பூணும் முத்துமாலையும் ஒளிரப் (படை நடுவே)) வீழ்கின்றவன்; மின் அவிர் பருதி கோளொடு முந்நீர் வீழ்வது ஒத்தான் - ஒளி வீசும் ஞாயிறு கோளுடனே கடலில் வீழ்வதனைப் போன்றான்.

விளக்கம் : கோளிற் குக் குழை முதலியன உவமை. (150)

2252. கொடுஞ்சிலை யழவன மான்தேர்க்

கோவிந்த னென்னுஞ் சிங்க
மடங்கருஞ் சீற்றத் துப்பின்
மாரட்ட னென்னும் பொற்குன்
றிடத்துபொற் றுளி பொங்கக்
களிற்றொடு மிறங்கி வீழ
வடர்ந்தொரி பொன்செ யம்பி
னழன்றிடித் திட்ட தன்றே.

பொருள் : கொடுஞ்சிலை உழவன் மான்தேர்க் கோவிந்தன் என்னும் சிங்கம் - கொடிய வில்லேந்திய உழவனும் குதிரை பூட்டிய தேரை யுடையவனுமான கோவிந்தன் என்னும் சிங்கம்; மடங்க அருஞ் சீற்றத் துப்பின் மாரட்டன் என்னும் பொன் குன்று - வளைதற் கரிய சீற்றத்தையும் வலிமையையுமுடைய மாரட்டன் என்ற பொன்மலையை; பொன் தூளி பொங்க இடந்து - பொற்றுகள் எழ மார்பைப் பிளந்து; களிற்றொடும் இறங்கி வீழ - யானையுடன் தாழ்ந்து வீழ; அடர்ந்து எரி பொன் செய் அம்பின் - நெருங்கி எரிகின்ற பொன்னாற் செய்த அம்பினாலே; அழன்று இடித்திட்டது - சினந்து இடித்தது.

விளக்கம் : சிங்கமும் மலையும் என்றற் கேற்ப, இடித்திட்டது என்றார். (151)

2253. கோங்குபூத் துதிர்ந்த குன்றிற்

பொன்னணி புளகம் வேய்ந்த
பாங்கமை பரும யானைப்
பல்லவ தேச மன்னன்
றேங்கமழ் தெரியற் றீம்பூந்
தாரவ னூர்ந்த வேழங்
காம்பிலிக் கிறைவ னூர்ந்த
களிற்றொடு மலைந்த தன்றே.

பொருள் : கோங்கு பூத்து உதிர்ந்த குன்றின் - கோங்கு மலர்ந்து உதிர்ந்து கிடந்த குன்று போல; பொன் அணி புளகம் வேய்ந்த - பொன்னாற் செய்த கண்ணாடி தைத்தணிந்த; பாங்கு அமை பரும யானை பல்லவ தேச மன்னன் - உறவமைந்த பரும யானையையுடைய பல்லவ நாட்டரசன்; தேன் கமழ் தெரியல் தீம் பூந்தாரவன் ஊர்ந்த வேழம் - தேன் மணக்கின்ற தெரிதலையுடைய இனிய மலர்மாலை யானாகிய உலோகபாலன் ஏறிய யானை; காம்பிலிக்கு இறைவன் ஊர்ந்த களிற்றொடு மலைந்தது - காம்பிலி வேந்தன் ஏறிய யானையுடன் பொருதது.

விளக்கம் : கோங்கு - கோங்கமரம். புளகத்திற்குக் கோங்குமலர் உவமை. புளகம் - கண்ணாடி. பூந்தாரவன் என்றது, உலோகபாலனை காம்பிலி - ஒருநாடு. (152)

2254. கொந்தழல் பிறப்பத் தாக்கிக்

கோடுகண் மிடைந்த தீயால்

வெந்தன விலையி லாத

சாமரை வீர மன்ன

னந்தரம் புதைய வில்வா

யருஞ்சரம் பெய்த மாரி

குந்தத்தால் விலக்கி வெய்ய

கூற்றென முழங்கி னானே.

பொருள் : கோடுகள் கொந்து அழல் பிறப்பத் தாக்கி மிடைந்த தீயால் - (அப்போது அவற்றின்) கொம்புகள் பொங்கும் அழல் உண்டாகத் தாக்க எழுந்த நெருப்பினால்; விலையிலாத சாமரை வெந்தன - விலைமதிக்க இயலாத சாமரைகள் எரிந்தன; வீர மன்னன் அந்தரம் புதைய வில்வாய் அருஞ்சரம் பெய்த மாரி - அப்போது உலோகபாலன் வானம் மறையுமாறு வில்லிடத்தே அரிய கணைகளைப் பெய்த மழையை; குந்தத்தால் விலக்கி - காம்பிலி மன்னன் தன் குந்த மென்னும் படையாலே தடுத்து; வெய்ய கூற்றென முழங்கினான் - கொடிய எமனைப் போல ஆரவரித்தான்.

விளக்கம் : தாக்கி - தாக்க : எச்சத் திரிபு. மன்னன் : உலோகபாலன். அந்தரம் - வானவெளி. வில்வாயினின்றும் பெய்த சரமாரி என்க. குந்தம் - ஒரு படைக்கலன். (153)

2255. மற்றவ னுலோக பாலன்
 வயங்குபொற் பட்ட மார்ந்த
 நெற்றிமே லெய்த கோலைப்
 பறித்திட வுமிழ்ந்த நெய்த்தோ
 ருற்றவன் களிற்றிற் பாயத்
 தோன்றுவா னுதயத் துச்சி
 யொற்றைமாக் கதிரை நீட்டி
 யொண்குட ரிகுந்த தொத்தான்.

பொருள் : உலோக பாலன் வயங்கு பொன் பட்டம் ஆர்ந்த நெற்றிமேல் - உலோக பாலனுடைய விளங்கும் பொற்பட்டம் பொருந்திய நெற்றியிலே; அவன் எய்த கோலை - காம்பிலி மன்னன் விடுத்த கணையை; பறித்திட உமிழ்ந்த நெய்த்தோர் - உலோகபாலன் பறித்தவன் அந்த நெற்றி உமிழ்ந்த குருதி; உற்று அவன் களிற்றில் பாயத்தோன்றுவான் - வந்து அவனார்ந்த யானையின்மேற் பாய்ந்திடக் காணப்படும் உலோகபாலன்; உதயத்து உச்சி ஒண்குடர் ஒற்றை மாக்கதிரை நீட்டி இருந்தது ஒத்தான் - உதயமலையின் உச்சியிலே ஒளி பொருந்திய ஞாயிறு தன் ஒற்றைக் கதிரை நீட்டி இருந்ததைப் போன்றான்.

விளக்கம் : உலோக பாலனுக்குக் கூறியதைக் காம்பிலி மன்னனுக்கு ஏற்றுவாரும் உளர். மற்று : அசை. அவன் : காம்பிலிமன்னன் - நெய்த்தோர் பாயத்தோன்றுபவன் குடரை ஒத்தான். நெய்த்தோர் கதிர்க்கும், யானை உதயகிரிக்கும் ஞாயிறு மன்னனுக்கும் உவமை. (154)

2256. கொடுமரங் குழைய வாங்கிக்
 கொற்றவ னெய்த கோல்க
 ணெடுமொழி மகளிர் கோல
 நிழன்மணி முலைக ணோபட்
 டுடனுழ வுவந்த மார்ப
 மூழ்கலிற் சிங்கம் போலக்
 கடன்மருள் சேனை சிந்தக்
 காம்பிலி மன்னன் வீழ்ந்தான்.

பொருள் : கொற்றவன் கொடுமரம் குழைய வாங்கி எய்த கோல்கள் - (அப்பொழுது) உலோகபாலன் தன் வில்லைக் குழைய வளைத்து விடுத்த அம்புகள்; நெடுமொழி மகளிர் கோலம் நிழல் மணி முலைகள் நேர்பட்டு - தம் கற்பின் மிகுதியால் வஞ்சினங் கூறுதற்குரிய மகளிரின் ஒப்பனை செய்த ஒளிவிடும் மணிகளைப் புனைந்த முலைகள் எதிர்த்து; உடன் உழ உவந்த மார்பம் மூழ்கலின் - சேர உழுதலின் மகிழ்ந்த அவன் மார்பிலே மூழ்கியதால்; கடல் மருள் சேனை சிந்த - கடலனைய தன் படை சிதறியோடும்படி; சிங்கம்போலக் காம்பிலி மன்னன் பட்டான் - சிங்கத்தைப் போலக் காம்பிலி வேந்தன் இறந்தான்.

விளக்கம் : உலோகபாலனாற் காம்பிலி மன்னன் இறந்தான். கொடுமரம் - வில். வாங்கி - வளைத்து. கொற்றவன் ; உலோகபாலன். நெடுமொழிமகளிர் - தங்கற்பின் மிகுதியால் வஞ்சினம் கூறுதற்குரிய மகளிர். மருள் : உவமஉருபு. மன்னர் சிங்கம் போல வீழ்ந்தான் என்க. (155)

2257. பொன்னிறக் கோங்கம் பொற்பூங்

குன்றெனப் பொலிந்த மேனி
நன்னிற மாலின் மேலா
நலங்கொடார் நபுல னென்பான்
மின்னிற வெஃக மேந்தி
வீங்குநீர் மகதை யார்கோன்
கொன்னிறக் களிற்றி னெற்றிக்
கூந்தன்மாப் பாய்வித் தானே.

பொருள் : பொன்னிறக் கோங்கம் பொன் பூங்குன்று என - பொன் நிறக் கோங்கமும் பொலிவினையுடைய மலர்க் குன்றமும் போல; பொலிந்த மேனி - பொலிவுற்ற மெய்யினையுடையவனும்; நன்னிற மாலின் மேலோன் - நல்ல நிறமுடைய குதிரை மேலுள்ளவனுமாகிய; நலங் கொள் தார் நபுலன் என்பான் - அழகிய தாரணிந்த நபுலன் என்பவன்; மின்நிற எஃகம் ஏந்தி - ஒளி வீசும் வாளை ஏந்தி; வீங்கு நீர் மகதையார் கோன் - நீர்வளமுடைய மகதநாட்டு மன்னனின்; கொன் நிறக் களிற்றின் நெற்றி -

அச்சுறுத்தும் தோற்றமுடைய களிற்றின் உச்சியிலே; கூந்தல் மா பாய்வித்தான் - அப் புரவியைப் பாயவிட்டான்.

விளக்கம் : நபுலன் : சீவகன் தம்பி. பொன்னிறப் பூங்கோங்கம், பொற்குன்றம் என இயைக்க. நலங்கொள்தார் - ஈண்டுத் தும்பைத்தார் என்க. எஃகம் - வாள். மகதை - மகதநாடு, கூந்தன்மா - குதிரை. அக் கூந்தன்மாவை என்க. (156)

2258. ஏந்தறன் கண்கள் வெய்ய

விமைத்திட வெறித லோம்பி

நாந்தக வழுவ னாணி

நக்குநீ யஞ்சல் கண்டாய்

காய்ந்திலே னென்று வல்லே

கலினமாக் குன்றிற் பொங்கிப்

பாய்ந்ததோர் புலியின் மற்றோர்

பகட்டின்மேற் பாய்வித் தானே.

பொருள் : ஏந்தல்தன் கண்கள் வெய்ய இமைத்திட - (அப்போது) அம் மகத மன்னனின் கண்கள் விரைய இமைத்தலால்; நாந்தக உழுவன் நாணி - வாளுழுவனாகிய நபுலன் நாண முற்று; எறிதல் ஓம்பி - வாளெறிதலை நிறுத்தி; நக்கு - நகைத்து; காய்ந்திலேன் - நான் உன்னைத் துன்புறுத்தேன்; நீ அஞ்சல் என்று - நீ அஞ்சற்க என்றுரைத்து; குன்றின் பொங்கிப் பாய்ந்ததோர் புலியின் - ஒரு குன்றிலிருந்து மற்றொரு குன்றுக்குப் பொங்கிப் பாய்ந்த புலி போல; மற்றோர் பகட்டின்மேல் - அக் களிற்றினின்றும் வேறொரு களிற்றின்மேல்; கலினமாப் பாய்வித்தான் - கடிவாளம் பூண்ட குதிரையைப் பாய்வித்தான்.

விளக்கம் : வெய்ய இமைத்திட என்னுந் தொடரிலுள்ள வெய்ய என்பதை, மற்றோர் வெய்ய பகட்டின்மேல் என இயைப்பர் நச்சினார்க்கினியர். நாந்தகம் - வாள். பகடு - யானை. விழித்தகண் வேல்கொண்டெறிய வழிந்திமைப்பின், ஓட்டன்றோ வன்கணவர்க்கு என்னும் திருக்குறள் இயைபு காண்க. (157)

2259. கைப்படை யொன்று மின்றிக்

கைகொட்டிக் குமர னார்ப்ப
மெய்ப்படை வீழ்ந்த நாணி
வேழமு மெறிதல் செல்லான்
மைப்பட நெடுங்கண் மாலை
மகளிர்தம் வனப்பிற சூழ்ந்து
கைப்படு பொருளி லாதான்
காமம்போற் காளை மீண்டான்.

பொருள் : குமரன் கைப்படை ஒன்றும் இன்றிக் கைதட்டி ஆர்ப்ப - (அப்போது அக் களிற்றிலிருந்த) குமரன் கையில் ஒரு படையுமில்லாமையால் மற்றோர் செய்யக் கருதிக் கைதட்டி முழங்கலின்; மெய்ப்படை வீழ்த்தல் நாணி - அவன் மெய்யைப் படையால் வீழ்த்தற்கு நாணமுற்று; வேழமும் எறிதல் செல்லான் - யானையையும் வீழ்த்தானாகி; மைப்படு நெடுங்கண் மாலை மகளிர்தம் வனப்பின் சூழ்ந்து - மைதீட்டிய நெடுங்கண்களையும் மாலையையும் உடைய பெண்களின் அழகினாலே அவர்களைக் கூட விரும்பியும்; கைப்படு பொருளிலாதான் காமம்போல் - கையிலே பொருள் இல்லாதவனுடைய ஆசையைப்போல; காளை மீண்டான் - நபுலன் திரும்பினான்.

விளக்கம் : கைப்படு பொருளிலாதான் காமம் என்பதற்கு, கைப்படு

பொருளில்லாதவனிடம் மகளிர் கொண்ட காமம் என்றும் பொருள் கூறலாம். வறியவன் பரத்தையர் மேற்கொண்ட காமம் என்பது தகுதியுடைய பொருள். மற்றோர் - எருமைமறம். (158)

வேறு

2260. மண்காவலை மகிழாதிவ னுடனேபுக ழொழிய
விண்காவலை மகிழ்வீர்நனி யுளிரோவென விபுலன்
வண்காரிருண் மின்னேயுமிழ் நெய்வாயதொ ரயில்வாள்
கண்காவல கழுகோம்புவ துயராநனி வினவும்.

பொருள் : மண்காவலை மகிழாது இவனுடனே புகழ் ஒழிய - உலகாள்வதிலே விருப்பம் இன்றி, இவ்வுலகுடனே புகழ் நிற்க; விண்காவலை நனி மகிழ்வீர் உளிரோ என - (என்னுடன் பொருது) வானுலகை மிகவும் விரும்பும் வீரர் இருக்கின்றீரோ?

என்று; வண்ணிருள் கார் மின்னே உமிழ் நெய்வாயது - பேரிருளினை யுடைய காரிலே
மின்னையே உமிழும் நெய்தோய்ந்த வாயையுடையதும்; கண் காவல் கழுகு ஓம்புவது -
கண்ணைக் குத்துவனவாகிய கழுகுகளை ஓம்புவதுமாகிய; ஓர் அயில்வாள் உயரா - ஒரு
கூரிய வாளை உயர்த்தி நின்று; விபுலன் நனி வினவும் - விபுலன் நன்கு வினவுவான்.

விளக்கம் : நபுலன் சென்று மீளுதலின். இவன் வினவிச் சென்றான். இவண் -
இவ்வுலகத்தின்கண். நும்புகழ் நிற்ப, அஃதொழியச் சென்று விண்காவலை மகிழ்வீர்
என்றவாறு. காவல் - குத்துவ. உயரா - உயர்த்து. பகைவரைக் கொன்று அவருடலைக்
கழுகுண்ண ஈந்து அதனை ஓம்பும் வாள் என்றவாறு. (159)

2261. வீறின்மையின் விலங்காமென மதவேழமு மெறியா
னேறுண்டவர் நிகராயினும் பிறர்மிச்சிலென் றெறியான்
மாறன்மையின் மறம்வாடுமென் றிளையாரையு மெறியா
னாறன்மையின் முதியாரையு மெறியானயி லுழுவன்.

பொருள் : அயிலுழுவன் - வேலேந்திய உழவனாகிய அவ் விபுலன்; மத வேழமும்
விலங்காம் என - மத களிற்றை எறிந்தாலும் விலங்கை எறிந்ததாகும் என எண்ணி; வீறு
இன்மையின் எறியான் - அதனாலே வென்றியின்மையின் அதனையும் வெட்டாமல்;
ஏறு உண்டவர் - முன்பு வெட்டுண்டவர்; நிகராயினும் - சமமானவராயினும் ; பிறர்
மிச்சில் என்று எறியான் - பிறர் படை தீண்டிய எச்சில் என்று அவரையும் வெட்டாமல்;
இளையாரையும் - தனக் கிளையவரையும்; மாறு அன்மையின் மறம் வாடும் என்று -
நிகரன்மையின் வீரம் இழுக்குறுமென்று நினைத்து; எறியான் - வெட்டாமல்;
முதியாரையும் ஆறன்மையின் - தன்னின் முதிர்ந்தோரையும் எறிதல் அறமன்மையின்;
எறியான் - வெட்டாமல் நின்றான்

விளக்கம் : வீறு - வெற்றி. வேழம் பிறப்பாற் றனக்கு ஒப்பின்மையால் அதனை எறிவது
வெற்றி எனப்படாது என்பது கருத்து. ஏறுண்டவர் - பிறரால் எறியப்பட்ட மறவர்.
மிச்சில் - எஞ்சியது. மாறு - நிகர். ஆறு - அறநெறி. உழுவன் : எழுவாய் (160)

2262. ஒன்றாயினும் பலவாயினு
 மோரோச்சினு ளெறிய
 வென்றாயின மதவேழமு
 முளவோவென வினவிப்
 பொன்றாழ்வரைப் புலிப்போத்தெனப்
 புனை தார்மிஞி றார்ப்பச்
 சென்றானிகல் களிறாயிர
 மிரியச்சின வேலோன்.

பொருள் : சின வேலோன் - புகையும் வலந்திய விபுலன்; வென்றாயின் மதவேழமும் - முன்னர்ப் பல போரினும் வென்று எனக்குப் போதுவனவாகிய மதவேழங்களிலும்; ஒன்று ஆயினும் பல ஆயினும் - ஒன்றே யெனினும் பலவே எனினும்; ஓர் ஓச்சினுள் எறிய உளவோ என வினவி - ஒரு வெட்டிலே ஒரு களிற்று ஆக வெட்டுதற்கு உளவோ என்று வினவியவாறு; புனை தார் மிஞிறு ஆர்ப்ப - அணிந்த மலர்மாலையிலே வண்டுகள் முரல; இகல் களிற்று ஆயிரம் இரிய - வலிய களிற்றுகள் ஆயிரம் சிதறியோடுமாறு; பொன் தாழ்வரைப் புலிப்போத்து என - பொன்மாலையிலே உலவும் புலியேறுபோல; சென்றான் - யானைமீது உலவினான்.

விளக்கம் : முன்னர், அயில் வாள் உயரா (2260) என்று கூறிப் பின்னர். அயிலுழவன் (2261) வேலோன் (2262) என்றது, யானையிலிருந்து பொருமிடத்து வேல் வேண்டும் என்று கருதி. (161)

2263. புடைதாழ்குழை பொருவில்லயர்
 பொன்னோலையொ டெரிய
 வுடைநாணொடு கடிவட்டினொ
 டொளிர்வாளினொ டொருவ
 னடையாநிக ரெறிநீயென
 வதுவோவென நக்கான்
 கிடையாயின னிவனேயெனக்
 கிளராணழ குடையான்.

பொருள் : புடை தாழ் குழை பொரு இல் உயர் பொன் ஓலையொடு எரிய - பக்கத்தே தாழும் குழை ஒப்பற்ற உயர்ந்த பொன் தோடுடன் ஒளிர ; உடை நானொடு கடி வட்டினொடு ஒளிர் வாளினொடு ஒருவன் - அசை நாணும் மிக்க வட்டுடையும் ஒளிரும் வாளும் கொண்ட ஒருவன்; அடையா, நிகர், நீ எறி என - (விபுலனை) நெருங்கி, நீ எனக்கு நிகர், என்னை வெட்டு என்றானாக ; கிடையாயினன் இவனே எனக் கிளர் ஆண் அழகு உடையான் - இவனே உலகிற் கொப்பானவன் என்னுமாறு விளங்கும் ஆணழகுடைய விபுலன்; அதுவோ என நக்கான் - அப்படியே என்று நகைத்தான்.

விளக்கம் : முற்படமார்பு கொடுத்தான் என்னும் புகழை நீ எய்தக் கருதியோ இங்ஙனம் உரைத்தாய். அவ்வாறு புகழையடைய ஒவ்வேன் என்பான், அதுவோ? என நக்கான்.

(162)

2264. இன்னீரின திரைமேலிரண்

டிளவெஞ்சுட ரிகலி

மின்னோடவை சுழன்றாயிடை

விளையாடுகின் றனபோற்

பொன்னாணினர் பொருவில்லியர்

புனைகேடகந் திரியாக்

கொன்வாளினர் கொழுந்தாரினர்

கொடிமார்பினர் திரிந்தார்.

பொருள் : இன் நீரின் திரைமேல் - இனிய நீரையுடைய கடலின் அலைகளின் மேலே; இரண்டு இள வெஞ்சுடர் இகலி - இரண்டு இள ஞாயிறுகள் மாறுபட்டு; அவை மின்னோடு சுழன்று ஆயிடை விளையாடுகின்றன போல் - அவை கையிற் பற்றிய மின்னுடன் சுழன்று ஆங்கே இருந்து விளையாடுகின்றவை போல; பொன் நாணினர் - பொன் நாணினராய், கொன் வாளினர் - அச்சுறுத்தும் வாளினராய், கொழுந்தாரினர் - வளவிய மாலையினராய்; கொடி மார்பினர் - கொடியை எழுதிய மார்பினராய்; பொரு இல் உயர் புனை கேடகம் திரியா - ஒப்பில்லாது உயர்ந்த கேடகத்தைத் திரித்து; திரிந்தார் - (யானைமீது சாரிகையாகத்) திரிந்தார்.

விளக்கம் : மின் : வாளுக்குவமை. காட்சிக்கினிய நீரையுடைய கடல் என்க.
 இரண்டினவெஞ்சுடர் : இல்பொருளுவமை. மின் - படைக்கலனுக்குவமை. கொள் -
 அச்சம். கொடி - எழுதிய கொடி. (163)

2265. விருந்தாயினை யெறிநீயென

விரைமார்பகங் கொடுத்தாற்
 கரும்பூணற வெறிந்தாங்கவ
 னினதூழினி யெனவே
 யெரிந்தாரயி லிடைபோழ்ந்தமை
 யுணராதவ னின்றான்
 சொரிந்தார்மல ரரமங்கையர்
 தொழுதார்விசும் படைந்தான்.

பொருள் : நீ விருந்து ஆயினை என (அவ்வாறு யானையின் மேலிருந்து சாரிகை
 திரிதலில் சேர்ந்து வெட்டுதல் கூடாமையின் இருவரும் வேற்போர் செய்யத்
 துணிந்தனர். துணிந்த பின்னர்) யான் வந்தபின் வந்தமையின் நீ எனக்கு விருந்தினன்
 ஆயினை என்று கூறி; விர மார்பகம் கொடுத்தாற்கு - விபுலன் மணங்கமழும் தன்
 மார்பைக் கொடுத்தானாக அங்ஙனம் கொடுத்தவனை; அவன் அரும்பூண் அற எறிந்து
 இனி நினது ஊழ் என - அம்மறவனும் அரிய கவசத்தளவு அறும்படி எறிந்து இனி
 எறிவது நின்னுடை முறை என்று கூறினன்; எரிந்து ஆர் அயில் இடை போழ்ந்தமை
 உணராத விசும்பு அடைந்தான் - விபுலன் ஒளிர்ந்து இலக்கணம் நிரம்பிய வேல் தன்
 மார்பை ஊடுருவிச் சென்றமையை அதன் நொய்மையாலே உணரமாட்டாது
 வானுலகத்தை அடைந்தான்; அவன் ஆங்கு நின்றான் - அம்மறவன் அங்கே நின்றான்,
 அரமங்கையர் மலர் சொரிந்தார் தொழுதார் - வானவர் மகளிர் அவ்வீரன் அடிகளிலே
 மலரைச் சொரிந்து கைகூப்பித் தொழுதனர்.

விளக்கம் : விண்ணுலகை விரும்பிய விபுலன் ஈண்டு நிற்க, நல் வினையால் அவன்
 விண்ணுலகிலே நின்றான் என்று தேவர் கூறினார். அவன் ஆங்கு நின்றான் என்க.
 நிலைபெற்றிருந்த நிலையை அவன் அங்கே நின்றானென்றல் உலகவழக்கு. (செய்யுள்
 வழக்கினுங்கூட) கன்னின்றான் எந்தை எனவரும். இனி அடைந்தார் என்ற பாடத்திற்கு
 இருவரும் அடைந்தார் என்பார்க்கு, அவனின்றான் என்பதனை யானை மேனின்றான்
 என்றல் மரபன்மையின், காலாளாய் இருவரும் நின்றார் எனல் வேண்டும் : அது
 முற்கூறிய உவமங்கட்குப் பொருந்தாதாம். அயிலை வாளாக்குதல் பொருத்தமின்று.

இத்துணையும் விபுலன் பொருதபடி கூறினார். இஃது ஆசிரியர் நச்சினார்க்கினியர் தந்த விளக்கம். (164)

வேறு

2266. நித்திலக் குப்பை போல
 நிழலுமிழ்ந் திலங்கு மேனிப்
 பத்திப்பூ ணணிந்த மார்பிற்
 பதுமுகன் பைம்பொற் சூழி
 மொய்த்தெறி யோடை நெற்றி
 மும்மதக் களிற்றின் மேலான்
 கைத்தலத் தெஃக மேந்திக்
 காமுகற் கண்டு காய்ந்தான்.

பொருள் : மார்பின் அணிந்த பத்திப்பூண் - மார்பில் அணிந்த பத்திகளையுடைய முத்துப் பூண்களாலே; நித்திலக் குப்பை போல நிழல் உமிழ்ந்து இலங்கும் மேனி - முத்துத் திரள்போலே ஒளி வீசி விளங்கும் மேனியையுடைய; பதுமுகன் - பதுமுகன் என்பவன்; பைம்பொன் சூழி மொய்த்து எறி ஓடை நெற்றி - பசும் பொன்னாலாகிய முகபடாத்தையும் செறிந்த ஒளியை வீசும் பட்டம் அணிந்த நெற்றியையும் உடைய; மும்மதக் களிற்றின் மேலான் - மும்மதமும் பொழியும் களிற்றின் மேல் ஏறியவனாகி; கைத்தலத்து எஃகம் ஏந்தி - கையிலே வேலை ஏந்தி காமுகற் கண்டு காய்ந்தான் - காமுகனைப் பார்த்துச் சீறினான்.

விளக்கம் : நித்திலக்குப்பை - முத்துக்குவியல். சூழி - முகபடாம். எஃகம் - வேல். காமுகன் - கட்டியங்காரன். படைஞருள் ஒருவன். (165)

2267. மாற்றவன் சேனை தாக்கித்
 தளர்ந்தபின் வன்கண் மள்ள
 ராற்றலொ டாண்மை தோன்ற
 வாருயிர் வழங்கி வீழ்ந்தார்
 காற்றினாற் புடைக்கப் பட்டுக்
 கடலுடைந் தோடக் காம

ரேற்றிளஞ் சுறாக்க ளெங்குங்
கிடந்தவை போல வொத்தார்.

பொருள் : மாற்றவன் சேனை தாக்கி - (அப்போது) காழுகன் சேனை வந்து
தாக்கியதால்; தளர்ந்தபின் - பதுமுகன் படை சோர்வுற்றபின்; வன்கண் மள்ளர் -
சோர்வின்றி நின்ற வீரர்கள்; ஆற்றலோடு ஆண்மை தோன்ற - வலிமையும் வீரமும்
விளங்க; ஆர் உயிர் வழங்கி வீழ்ந்தார் - சிறந்த உயிரைக் கொடுத்து வீழ்ந்தவர்கள்;
காற்றினால் புடைக்கப் பட்டுக் கடலுடைந்தோட - காற்றாலே தாக்கப் பெற்றுக் கடல்
உடைந்து போக; ஏறு இளஞ்சுறாக்கள் எங்கும் கிடந்தவை போல ஒத்தார் ஏறாகிய
சுறாமீன்கள் நிலமெங்கும் கிடந்தவற்றைப் போன்றனர்.

விளக்கம் : காற்றுக் காழுகன் படைக்கும். கடல் பதுமுகன் படைக்கும் உவமை. போல,
ஒத்தார் என்ற இரண்டும் உவம உருபாதலின் போல என்பதனை, ஏறாகிய சுறாக்கள்
போல வலியும் ஆண்மையும் தோன்ற நின்றுபொருது பட்டுக் கிடந்தவர்கள்,
பெருங்காற்றாற் கடலுடைந்து போக அச்சுறாக்கள் நிலமெங்கும் கிடந்தவற்றை
ஒத்தார்கள் என முன்னே கூட்டி இருமுறை உவமையாக்குவர் நச்சினார்க்கினியர். (166)

2268. தூசலாம் பரவை யல்குற்

றுணைமுலை மகளி ராடு
மூசல்போற் சேனை யோடப்
பதுமுகன் களிற்றை யுந்தி
மாசில்சீர் மழையி னெற்றி
மாமதி நுழைவ தேபோற்
காய்சினக் களிற்றி னெற்றி
யாழிகொண் டழுத்தி னானே.

பொருள் : தூசு உலாம் பரவை அல்குல் - ஆடை உலவும் பரவிய அல்குலையும்;
துணைமுலை மகளிர் ஆடும்-இணை முலைகளையுமுடைய மங்கையர் ஆடுகின்ற;
ஊசல்போல் சேனைஓட - ஊசலைப்போற் சேனை ஓடுதலைப் (பொறாத); பதுமுகன்
களிற்றை உந்தி - பதுமுகன் தன் யானையைச் செலுத்தி; மாசுஇல் சீர் மழையின்
நெற்றிமாமதி நுழைவதேபோல் - குற்றமற்ற சிறப்பினையுடைய முகிலின் உச்சியிலே

பெரிய திங்கள் நுழைதலைப்போல; காய் சினக் களிற்றின் நெற்றி - காழுகனூர்ந்த
சினமிக்க யானையின் நெற்றியிலே; ஆழிகொண்டு அழுத்தினான் - தன் ஆழியைக்
கையில் ஏந்தி அழுத்தினான்.

விளக்கம் : கெட்ட படை மீண்டும் வந்து பொருது கெடுதலின் ஊசலோடு உவமித்தார்.
(167)

2269. பெருவலி யதனை நோனான்

பிண்டிபா லத்தை யேந்தி
யருவரை நெற்றிப் பாய்ந்த
வாய்மயிற் றோகை போலச்
சொரிமதக் களிற்றின் கும்பத்
தழுத்தலிற் றோன்றல் சீறிக்
கருவலித் தடக்கை வாளிற்
காளையை வெளவி னானே.

பொருள் : பெருவலி அதனை நோனான் - பேராற்றலுடைய காழுகன் அதனைப்
பொறாமல்; பிண்டி பாலத்தை ஏந்தி - பிண்டி பாலம் என்னும் படையை எடுத்து;
அருவரை நெற்றி பாய்ந்த ஆய் தோகைமயில் போல - பெரிய மலைமீது பாய்ந்த
அழகிய தோகையையுடைய மயில்போல; சொரிமதக் களிற்றின் கும்பத் தழுத்தலின் -
(பதுமுகனுடைய) மதம் பொழியும் களிற்றின் தலையிலே அழுத்தியதால்; தோன்றல் சீறி
- பதுமுகன் சீறி; கருவலித் தடக்கை வாளின் காளையை வெளவினான் -
பெருவலியுடைய கையிலேந்திய வாளாற் காழுகனை வெட்டினான்.

விளக்கம் : பிண்டிபாலம் : தலையிலே பீலி கட்டப்பட்டு எறிவதொரு படை. ஆகையால்
மயிலோடுவமித்தார். காழுகன் தன் யானைமீது பாய்தலின் வாளாலே வெட்டினான்.
இன்றேல், யானைமீதிருந்து பொருமிருவர் வாளாற் பொர இயலாது. (168)

2270. தீமுகத் துமிழும் வேற்கட்

சில்லரிச் சிலம்பி னார்தங்

காமுகன் களத்து வீழக்
 கைவிர னுதியிற் சுட்டிப்
 பூமுக மாலை மார்பன்
 பொன்னணி கவச மின்னக்
 கோமுகன் கொலைவல் யானை
 கூற்றெனக் கடாயி னானே.

பொருள் : தீமுகத்து உமிழும் வேல்கண் - தீயைத் தன்னிடமிருந்து சொரியும்
 வேலனைய கண்களையுடைய; சில்அரிச் சிலம்பினார் - சிலவாகிய பரல்களையுடைய
 சிலம்பணிந்த மங்கையருக்குரிய; காமுகன் களத்து வீழ - காமுகன் போர்க்களத்திலே
 பட்டவுடன்; பூமுக மாலை மார்பன் கோமுகன் - (அவன் தம்பி) மலர் போன்ற முகச்
 செவ்வியையுடைய, மாலையணிந்த மார்பனாகிய கோமுகன்; பொன் அணி கவசம்
 மின்ன - பொன்னாலாகிய அழகிய கவசம் ஒளிர ; கைவிரல் நுதியின் சுட்டி - என்
 தமையனைக் கொன்றவன் இவனென்று கைவிரல் நுனியாற் சுட்டிக் காட்டிய
 வண்ணம்; கொலைவல் யானை கூற்றெனக் கடாயினான் - கொலையில் வல்ல
 யானையைக் கூற்றுவனைப் போலச் செலுத்தினான்.

விளக்கம் : காமுகன் என்னும் பெயர்க்கேற்பச் சிலம்பினார்தங் காமுகன் என
 அடைபுணர்த்தார் பூமுகன் என்றது, போர்கிட்டிய தென்று மகிழ்ந்த அவன் செவ்வியை
 உணர்த்தி நின்றது. (169)

2271. சாரிகை திரியும் யானை
 யுழக்கலிற் றரணி தன்மே
 லார்கலிக் குருதி வெள்ள
 மருந்துகள் கழுமி யெங்கும்
 வீரியக் காற்றிற் பொங்கி
 விசம்புபோர்த் தெழுதப் பட்ட
 போர்நிலைக் களத்தை யொப்பக்
 குருதிவான் போர்த்த தன்றே.

பொருள் : சாரிகை திரியும் யானை உழக்கலின் - (அவ்வாறு கோமுகனால்
 உந்தப்பட்டு) சாரிகையிலே திரிகின்ற யானை கலக்குதலாலே; ஆர்கலிக் குருதி

வெள்ளம் - கடல்போலுங் குருதிப் பெருக்கு; தரணி தன்மேல் அருந்துகள் கழுமி -
 நிலவுலகிலே அரிய செந்துகளாய்ப் பொருந்தி; எங்கும் வீரியக் காற்றில் பொங்கி -
 எங்கணும் பெருங்காற்றாலே பொங்கி; விசம்பு போர்த்தது - வாளை மூட; எழுதப்பட்ட
 போர்நிலைக் களத்தை ஒப்ப - எழுதப்பெற்ற போர்க்களத்தைப் போல; குருதி வான்
 போர்த்தது - செக்கர்வான் போர்த்தது.

விளக்கம் : எழுதப்பட்ட போர்நிலைக் களத்தை ஒப்பர் சாரிகை திரியும் யானை என
 இயைத்து, யானைகள் என எல்லா யானைகட்கும் ஆக்குவர் நச்சினார்க்கினியர். (170)

2272. சென்றது தடக்கை தூணி

சேந்தகண் புருவங் கோலி
 நின்றவிற் குனிந்த தம்பு
 நிமிர்ந்தன நீங்கிற் றாவி
 வென்றிகொள் சரங்கண் மூழ்கி
 மெய்ம்மறைத் திட்டு மின்தோய்
 குன்றின்மேற் பவழம் போலக்
 கோமுகன் தோன்றி னானே.

பொருள் : தடக்கை தூணி சென்றது - (அது கண்ட பதுமுகனுடைய) கை தூணியிலே
 சென்றது; கண் சேந்த - கண்கள் சிவந்தன; புருவம் கோலி நின்ற - புருவங்கள்
 வளைந்தே நின்றன; வில் குனிந்தது - வில் வளைந்தே யிருந்தது; அம்பு நிமிர்ந்தன -
 அம்புகள் நேரே சென்றன; ஆவி நீங்கிற்று - எதிரே நின்ற படைகளின் உயிர் பிரிந்தது;
 வென்றி கொள்சரங்கள் மூழ்கி - வென்றியையுடைய அம்புகள் அழுந்தி; மெய்ம்மறைத்
 திட்டு - உடம்பை மறைத்துச் (சில உருவிப்போயதால்); மின்தோய் குன்றின்மேல்
 பவழம்போலக் கோமுகன் தோன்றினான் - மின் பொருந்திய குன்றின்மேல்
 பவழம்போலக் கொமுகன் தோன்றினான்.

விளக்கம் : தடக்கை தூணிசென்றது என மாறுக. தூணி-அம்பறாத் தூணி. கண்சேந்த
 என்க. சேந்த : பலவறிசொல். நின்ற-நின்றன. நீங்கிற்று : சாதியொருமை. மறைத்திட்டு;
 ஒருசொல். மலையானைக்கும் பவழம் கோமுகனுக்கும் உவமை. (171)

2273. பனிவரை முளைத்த கோலப்

பருப்புடைப் பவழம் போலக்
 குனிமருப் புதிரந் தோய்ந்த
 குஞ்சரங் கொள்ள வுந்திக்
 கனிபடு கிளவி யார்தங்
 கதிர்முலை பொருது சேந்த
 துனிவரை மார்பன் சீறிச்
 சுடுசரஞ் சிதறி னானே.

பொருள் : கனிபடு கிளவியார்தம் கதிர்முலை பொருது சேந்த - கனியனைய
 மொழியாராகிய மகளிரின் கதிர்த்த முலைகள் தாக்குதலாற் சிவந்த; வரை துனி மார்பன்
 - மலையை வெறுக்கும் மார்பனாகிய கோமுகன்; சீறி - சினந்து ; பனிவரை முளைத்த
 கோலப் பருப்பு உடைய பவழம்போல-பனிமலையிலே தோன்றிய அழகிய பருத்த
 பவழம்போல; குனிமருப்பு உதிரம் தோய்ந்த குஞ்சரம் - வளைந்த கொம்பிடத்தே குருதி
 தோயப்பட்ட குஞ்சரத்தை; கொள்ள உந்தி - போர் கொள்ளச் செலுத்தி; சுடுசரம்
 சிதறினான் - சுடுகணைகளைச் சிதறினான்.

விளக்கம் : பவழம் : உதிரத்தோய்ந்த மருப்பிற்குவமை. பருப்பு - பருமை. கொள்ள -
 போர்த்தொழிலை மேற்கொள்ளும்படி என்க. கனி - கற்பகக்கனி என்க. வரை துனி
 மார்பன் என்க. சரம் - அம்பு. (172)

2274. பன்னலம் பஞ்சிக் குன்றம்

படரெரி முகந்த தொப்பத்
 தன்னிரு கையி னாலுந்
 தடக்கைமால் யானை யாலு
 மின்னுயிர் பருகிச் சேனை
 யெடுத்துக்கொண் டிரிய வோட்டிக்
 கொன்முரண் டோன்ற வெம்பிக்
 கொலைக்களிற் றுழுவ னார்த்தான்.

பொருள் : பன்னல் அம் பஞ்சிக் குன்றம் - எஃகுதலை யுடைய பஞ்சியாகிய மலையை;
 படர்எரி முகந்தது ஒப்ப - பரவிய எரி பற்றியதைப் போல; தன் இரு கையினாலும் -
 தன்னுடைய இரண்டு கைகளினாலும்; தடக்கை மால் யானையாலும் -
 துதிக்கையையுடைய யானையாலும்; சேனை எடுத்துக்கொண்டு இரிய ஓட்டி -
 (பதுமுகன்) தானை விசையெடுத்து ஓடும்படி ஓட்டி; இன் உயிர் பருகி - போகாதவர்
 உயிரைப் பருகி; கொன்முரண் தோன்ற - பெரிய வலிமை தோன்ற; வெம்பி - சினந்து;
 கொலைக் களிற்று உழவன் ஆர்த்தான் - கொல்யானையின்மேல் வந்த கோமுகன்
 ஆரவாரித்தான்.

விளக்கம் : இதனைப் பதுமுகன்மேல் ஏற்றுவாரும் உளர் என்பர் நச்சினார்க்கினியர்.
 பன்னல் : ஒரு தொழில். இதனை எஃகுதல் என்பர் நச்சினார்க்கினியர். சுகிர்தல் என்றும்
 கூறுப. பஞ்சி-பஞ்சு. படர்எரி : வினைத்தொகை. மால் - பெரிய. விசை யெடுத்துக்
 கொண்டென்க. கொன் - பெருமை. முரண்-வலிமை, உழவன் : கோமுகன். (173)

2275. தருக்கொடு குமர னார்ப்பத்
 தன்சிலை வளைய வாங்கி
 யொருக்கவன் கையும் வாயு
 முளங்கிழித் துடுவந் தோன்றச்
 சுருக்குக்கொண் டிட்ட வண்ணந்
 தோன்றலெய் திடுத லோடு
 மருப்பிறக் களிற்று குத்தி
 வயிரந்தான் கழிந்த தன்றே.

பொருள் : குமரன் தருக்கொடு ஆர்ப்ப - (அவ்வாறு பொருத) களிப்புடன் கோமுகன்
 சங்கை வாயிலே வைத்து ஆர்த்தானாக; தன்சிலை வளைய வாங்கி - (அது பொறாமல்)
 தன் வில்லை மிகவும் வளைத்து; அவன் கையும் வாயும் உளம் ஒருக்குக் கிழித்து -
 அவனுடைய கையையும் வாயையும் உள்ளத்தையும் ஒருங்கே பிளந்து; உடுவம்
 போன்ற - ஈர்க்குத் தோன்றும்படி; சுருக்குக் கொண்டிட்ட வண்ணம் - சுருக்குக்
 கோத்தாற்போல; தோன்றல் எய்திடலோடும் - பதுமுகன் பல அம்புகளையும் விடுத்த
 அளவிலே; களிற்று மருப்பு இறக் குத்தி - (கோமுகன்) களிற்று தன் மருப்பு ஒடியும்படி

பதுமுகன் களிற்றைக் குத்தியதால்; வயிரந் தான் கழிந்தது - அதன் கொள்கை
போயிற்று.

விளக்கம் : வயிரத்தால் இழைத்த கோளகை ஆகுபெயர். தருக்கு - செருக்கு. குமரன் :
கோமுகன். எதுகை நோக்கி ஒருங்கு, ஒருக்கென வலித்து நின்றது. உடுவம் - ஈர்க்கு.
தோன்றல் : பதுமுகன். தான் : அசை. (174)

2276. நித்தில மணிவண் டென்னு நெடுமதக் களிறு பாய
முத்துடை மருப்பு வல்லே யுடைந்துமுத் தொழுகு குன்றின்
மத்தக யானை வீழ்ந்து வயிரங்கொண் டொழிந்த தாங்குப்
பத்திரக் கடிப்பு மின்னப் பகடு போர்த்தான்.

பொருள் : நித்தில மணி வண்டு என்னும் நெடுமதக் களிறு பாய - (பதுமுகனுடைய)
நித்தில மணிவண்டு என்னும் பெரிய மதயானை (தன்னைக் குத்திய கோமுகன்
யானையை) எதிர்த் தாக்காகக் குத்துதலின்; முத்துடை மருப்பு வல்லே உடைந்து -
முத்துக்களையுடைய கொம்பு முரிந்து; முத்து ஒழுகு குன்றின் - முத்துகள் ஒழுகும்
மலைபோல; மத்தக யானை வீழ்ந்து வயிரம் கொண்டு ஒழிந்தது - அந்த யானை
விழுந்து செற்றத்துடன் இறந்தது; ஆங்குப் பத்திரக் கடிப்பு மின்னப் பதுமுகன் பகடு
போர்த்தான் - அப்பொழுது அழகிய குதம்பை என்னும் காதணி ஒளிரப் பதுமுகன் தன்
களிற்றை மீட்டனன்.

விளக்கம் : இத்துணையும் பதுமுகன் போர் கூறப்பட்டது. நித்திலமணிவண் டென்பது
பதுமுகன் யானையினுடைய பெயர். வல்லே - விரைவின். வயிரம் - செற்றம். பத்திரம் -
நலம். கடிப்பு - குதம்பை. (175)

2277. பத்திரக் கடிப்பு மின்னப்
பங்கியை வம்பிற் கட்டிக்
கொத்தலர்த் தும்பை சூடிக்
கோவிந்தன் வாழ்க வென்னாக்
கைத்தலத் தெஃக மேந்திக்

காளைபோய் வேறு நின்றான்
மத்தக யானை மன்னர்
வயிறெரி தவழ்ந்த தன்றே.

பொருள் : பத்திரக் கடிப்பு மின்ன - அழகிய குதம்பை ஒளிர; பங்கியை வம்பின் கட்டி - தலைமயிரைக் கயிற்றாற் கட்டிக் கொண்டு; கொத்து அலர் தும்பை சூடி - கொத்தாக மலருந் தும்பையை அணிந்து; கைத்தலத்து எஃகம் ஏந்தி - கையிலே வேலை ஏந்தி; கோவிந்தன் வாழ்க என்னா - கோவிந்தன் வாழ்க என்று வாழ்த்தி; காளைபோய் வேறு நின்றான் - சிங்கநாதன் என்னும் காளை சென்று தனியே (பகைவருக்கு எதிரில்) நின்றான்; மத்தக யானை மன்னர் வயிறு எரி தவழ்ந்தது - யானையையுடைய பகையரசரின் வயிற்றிலே (அப்போது) தீ பரவியது.

விளக்கம் : பங்கி - தலைமயிர். வம்பு-கச்சு. தும்பை - போர்புரியுங்காற் சூடும் மாலை. கோவிந்தன் தலைவனாகலின், வாழ்த்தினான், காளை: சிங்கநாதன். வயிறு எரிதவழ்ந்தது என்றது பெரிதும் அஞ்சினார் என்றவாறு. (176)

2278. மேகலைப் பரவை யல்குல்

வெள்வளை மகளிர் செஞ்சாந்
தாகத்தைக் கவர்ந்து கொண்ட
வணிமுலைத் தடத்து வைகிப்
பாகத்தைப் படாத நெஞ்சிற்
பல்லவ தேய மன்னன்
சேவகன் சிங்க நாதன்
செருக்களங் குறுகி னானே.

பொருள் : மேகலைப் பரவை அல்குல் வெள்வளை மகளிர் - மேகலையணிந்த பரப்புற்ற அல்குலையுடைய மாதர்களின்; செஞ்சாந்து ஆகத்தைக் கவர்ந்து கொண்ட அணிமுலைத் தடத்து வைகி - குங்குமச் சாந்தணிந்த மார்பினைக் கவர்ந்து எழுந்த அழகிய முலைகளிலே தங்கியும்; பாகத்தைப் படாத நெஞ்சின் - அவர்கள்பால் செல்லாத நெஞ்சினையுடைய; பல்லவ தேய மன்னன் சேவகன் - பல்லவ நாட்டு

வேந்தன் உலோகபாலனுடைய பணியாளாகிய; சிங்கநாதன் செருக்களம் குறுகினான் - சிங்கநாதன் என்பவன் போர்க்களத்தை அடைந்தான்.

விளக்கம் : முற்செய்யுளிற் கூறிய எஃகம் ஏந்திய காளையும், இச்செய்யுளிற் கூறிய சிங்கநாதனும் ஒருவனே, தனியே வந்து நின்றவன் எதிர்ப்பாரின்மையின், தானே செருக்களத்தை அடைந்தான். வைகி : எச்சத்திரிபு. குருகுலத்தை விளக்கலானும், சீவகற்கும் உலோகபாலற்கும் இறைவனாதலானும் கோவிந்தனை வாழ்த்தினான். பாகம் : பங்கம் எனினும் ஆம். (177)

2279. புனைகதிர் மருப்புத் தாடி மோதிரஞ் செறித்துப் பொன்செய்
கனைகதிர் வாளை யேந்திக் கால்கழ லணிந்து நம்மை
யினையன பட்ட ஞான்றா லிறைவர்க ணினைப்ப தென்றே
முனையழன் முளிபுற் கான மேய்ந்தென நீந்தி னானே.

பொருள் : புனைகதிர் மோதிரம் மருப்புத் தாடி செறித்து - ஒப்பனையும் ஒளியுமுடைய மோதிரத்தை யானைக் கொம்பாற் செய்த கைப்பிடயின் கண்ணே செறித்து; பொன்செய் கனைகதிர் வாளை ஏந்தி - அப் பிடயின்கண்ணே பொன்னிட்ட மிக்க ஒளியையுடைய வாளை ஏந்தி; கழல்கால் அணிந்து - கழலைக் காலில் அணிந்து; நம்மை இறைவர்கள் நினைப்பது இனையனபட்ட ஞான்றால் என்று - நம்மை அரசர்கள் நினைத்துக் கொண்டாடுவது இத்தன்மையவான வெற்றிகள் உண்டான நாள்களாலே என்று கருதி; முனைஅழல் முளிபுல் கானம் மேய்ந்து என நீந்தினான் - பேரழல் காய்ந்த புல்லையுடைய காட்டை மேய்ந்தாற் போலப் போரை அடர்த்துக் கடந்தான்.

விளக்கம் : இறந்துபடுதலைக் குறித்தலின் வாளை வாங்கினான். மருப்புத்தாடி - யானைக்கொம்பாற் செய்த கைப்பிடி. இதனை - ஆசு, என்பர் நச்சினார்க்கினியர். காலிற் கழலணிந்து என்க. இறைவர் - மன்னர். முளிபுல் - உலர்ந்த புல். பரவை - பரப்பு. ஆரம் - முத்துவடம். அருவிலை - கொடுத்தற்கரிய பெருவிலை. விழிப்ப - விளங்க. (178)

2280. தாரணி பரவை மார்பிற் குங்கும மெழுதித் தாழ்ந்த

வாரமும் பூணு மின்ன வருவிலைப் பட்டி னங்க
 ளோபடக் கிடந்த பொன்ஞா ணிருள்கெட விழிப்ப வெய்ய
 பூரண சேனன் வண்கைப் பொருசிலை யேந்தி னானே.

பொருள் : தார்அணி பரவை மார்பில் குங்குமம் எழுதி - மாலை அணிந்த அகன்ற
 மார்பிலே குங்குமத்தை யெழுதி; தாழ்ந்த ஆரமும் பூணும் மின்ன - தங்கிய முத்துவடமும்
 பூண்களும் மின்ன அணிந்து; அருவிலைப் பட்டுஇனங்கள் ஏர்படக் கிடந்த
 பொன்ஞாண் - அரிய விலையையுடைய பட்டாடைகளின் மேல் அழகுறக் கிடந்த
 அரைஞாண்; இருள்கெட விழிப்ப - இருளை நீக்க அணிதலாலே விளங்க; வெய்ய
 பூரணசேனன் வண்கைப் பொருசிலை ஏந்தினான் - போரிற் கொடியவனான
 பூரணசேனன் என்பவன் தன் வளம்பொருந்திய கையிலே வில்லை ஏந்தினான்.

விளக்கம் : பூரணசேனன் - ஒரு போர்மறவன். இவன் கட்டியங்காரன்
 படையிலுள்ளவன். (179)

2281. ஊனமர் குறடு போல விரும்புண்டு மிகுத்த மார்பிற்
 றேனமர் மாலை தாழ்ச் சிலைகுலாய்க் குனிந்த தாங்கண்
 மானமர் நோக்கி னாரு மைந்தருங் குழீஇய போருட்
 கானமர் காம னெய்த கணையெனச் சிதறி னானே.

பொருள் : ஊன் அமர் குறடு போல - இறைச்சி கொத்தும் பட்டடை மரம்போல; இரும்பு
 உண்டு மிகுத்த மார்பின் - இரும்பு மேய்ந்து மிகுத்து வைத்த மார்பிலே; தேன் அமர்
 மாலை தாழ - தேன் பொருந்திய மாலை தாழ குலாய்சிலை குனிந்தது - மெய்
 வளைதலாலே வில் குனிந்தே நின்றது; ஆங்கண் - அப்போது ; மான் அமர்
 நோக்கினாரும் மைந்தரும் குழீஇய போருள் - மானனையை பார்வையினரும்
 இளைஞரும் கலந்த காமப் போரிலே; காமன் எய்த கான் அமர் கணை எனச் சிதறினான்
 - காமன் விடுத்த மணம் நிறைந்த மலர்க்கணை போலக் கணைகளைச் சிதறினான்.

விளக்கம் : காமன் ஒருவனாக நின்று பலரையும் எய்தலின் உவமம். (180)

2282. வண்டலை மாலை தாழ் மதுவுண்டு களித்து வண்கைப்
 புண்டலை வேலை யேந்திப் போர்க்களங் குறுகி வாழ்த்திக்
 கண்படு காறு மெந்தை கட்டியங் கார னென்றே
 யுண்டொலை யார்க வேலென் றுறுவலி தாக்கி னானே.

பொருள் : மது உண்டு களித்து வண்டு அலை மாலை தாழ் - தேனைப் பருகி மகிழ்ந்து
 வண்டுகள் அலையும் மாலைதாழ்; வண்கைப் புண்டலை வேலை ஏந்தி - வளவிய
 கையிலே (வில்லை நீக்கி) ஊன் பொருந்திய வேலை ஏந்தி; போர்க்களம் குறுகி -
 போர்க்களத்தை அடைந்து; எந்தை கட்டியங்காரன் கண்படு காறும் வாழ்க என்று -
 எந்தையாகிய கட்டியங்காரன் உலகெலாந் துஞ்சும் ஊழியளவும் வாழ்க என்று
 வாழ்த்தி; வேல் ஒலை உண்டு ஆர்க என்று - இவ்வேல் உயிர்களைக் கடுகவுண்டு
 வயிறு நிறைவதாக என்று கூறி; உறுவலி தாக்கினான் - மிகுவலியுடைய அப்
 பூரணசேனன் பொருதான்.

விளக்கம் : களித்த என்பது பாடமாயின் அகரத்தைச் சுட்டாக்கிக்கொண்டு அவ்வுறுவலி
 என்க என்பர் நச்சினார்க்கினியர். பெயரெச்சமாக்குதலே அமைவுடைத்து. ஒல்லை,
 விரைவு; இஃது ஒலை என இடை குறைந்து நின்றது. (181)

2283. கூற்றென வேழம் வீழாக் கொடிநெடுந் தோக ணூறா
 வேற்றவர் தம்மைச் சீறா வேந்திர நூழில் செய்யா
 வாற்றலங் குமரன் செல்வா னலைகடற் றிரையி னெற்றி
 யேற்றுமீ னிரியப் பாய்ந்த வெறிசுறா வேறு போன்றான்.

பொருள் : கூற்று என வேழம் வீழா - கூற்றுவனைப் போல யானைகளை வீழ்த்தி;
 கொடிநெடுந் தேர்கள் நூறா - கொடிகளை உடைய நீண்ட தேர்களைப் பிளந்து;
 ஏற்றவர் தம்மைச் சீறா - எதிர்ந்தவரைச் சினந்து தாக்கி; ஏந்திர நூழில் செய்யா -
 எந்திரம் போலக் கொன்று குவித்து; ஆற்றல் அம் குமரன் செல்வான் - வலிமையுறும்
 அப் பூரணசேனன் செல்கின்றவன்; அலைகடல் திரையின் நெற்றி - கடலலையின்
 முகட்டிலே; ஏற்று மீன் இரியப் பாய்ந்த - ஏறாகிய மீன்கள் ஓடும்படி பாய்ந்த; ஏறி சுறா
 ஏறு போன்றான் - தாக்கும் வன்மையுடைய சுறாமீனைப் போன்றான்.

விளக்கம் : வீழா, நூறா, சீறா, செய்யா, என்பன செய்யா என்னும்

வாய்பாட்டெச்சங்கள். வீழ்த்தி, நூறி, சீறி, செய்து என்க. ஏந்திரம் - இயந்திரம், நூழில் -
கொன்று குவித்தல். (182)

2284. மாலைக்க ணாம்பல் போல மகளிர்தங் குழாத்திற் பட்டார்

கோலவாட் போருட் பட்டாற் குறுமுயற் கூடு கண்டு

சாலத்தாம் பனிக்கும் பொய்கைத் தாமரை நீர ராயின்

ஞாலத்தா ராண்மை யென்னா மெனநகா வருகின் றானே.

பொருள் : மகளிர்தம் குழாத்தில் மாலைக்கண் ஆம்பல் போலப் பட்டார் - மங்கையரின்
திரளிலே மாலைக்கால அல்லிப் பூப்போல மகிழ்ச்சியிற் பட்டவர்கள்; கோல வாள்
போருள் பட்டால் - அழகிய வாட் போரிலே சென்றால்; குறுமுயல் கூடு கண்டு -
திங்களைக் கண்டு; சாலத் தாம் பனிக்கும் பொய்கைத் தாமரை நீரர் ஆயின் - மிகவும்
வருந்துகின்ற, பொய்கையிலுள்ள தாமரைப் பூவின் தன்மையராயின்; ஞாலத்தார்
ஆண்மை என்னாம் என நகா வருகின்றான் - உலகிலுள்ளோரின் வீரம் என்னாய்
முடியும் என்று நகைத்தவாறு வருகின்றான்.

விளக்கம் : மகளிர் குழாத்தின் புகும்பொழுது மாலைக்காலத்து ஆம்பல்போல்
மகிழ்மியல்புடைய மறவர் போர்க்களத்தே அம்மாலைப் பொழுதில் பனிக்கும்
தாமரைப்போலத் துன்புறின் ஆண்மைத் தன்மை என்னாம் என்றவாறு. இது தன்னைக்
கண்டஞ்சிய மறவர்க்குக் கூறிய தென்க. (183)

2285. முடிச்சடை முனிவ னன்று வேள்வியிற் கொண்ட வேற்கண்

மடத்தகை மகளிர் கோல வருமுலை யுழக்கச் சேந்து

கொடிப்பல வணிந்த மார்பிற் கோவிந்தன் வாழ்க வென்று

நடத்துவா னவனை நோக்கி நகாச்சிலை பாரித் தானே.

பொருள் : முடிச்சடை முனிவன் அன்று வேள்வியில் கொண்ட வேல் - சடை
முடியுடைய வீரபத்திரன் அக் காலத்துத் தக்கன் வேள்வியிலே ஏந்திய வேலைப்

போன்ற; கண் மடத்தகை மகளிர் - கண்களையுடைய இளமையும் அழகுடைய
 மாதர்களின்; வருமுலை உழக்கச் சேந்து - வளரும் முலைகள் உழக்குதலாற் சிவந்து;
 கொடிப் பல அணிந்த மார்பின் - பல கொடிகளை அணிதற்குக் காரணமான
 மார்பினையுடைய; கோவிந்தன் வாழ்க என்று - கோவிந்தன் வாழ்வானாக என்று கூறி;
 நடத்துவான் - போரைச் செய்யும் சிங்கநாதன்; அவனை நோக்கி நகா -
 அப்பூரணசேனைப் பார்த்து நகைத்து; சிலை பாரித்தான் - வில்லை வளைத்தான்.

விளக்கம் : இறைவன் தன்னைப் போலப் படைத்தலின் வீரபத்திரதேவனை, முனிவன்
 என்றார் அன்று தக்கன் வேள்வியைத் தவிர்ப்பான் வேண்டி இறைவன் தானாகப்
 படைத்துக் கொண்ட முனிவனைப் போலுங் கேவிந்தன்; வேற்கண் மகளிர்
 முலையுழக்குதலின் சிவக்கப் பட்டுக் கொடியணிதற்குக் காரணமான மார்பினையுடைய
 கோவிந்தன், என்றுரைப்பார் நச்சினார்க்கினியர். (184)

2286. போர்த்தநெய்த் தோர னாகிப் புலாற்பருந் தார்ப்பச் செல்வான்
 சீர்த்தகை யவனைக் கண்டென் சினவுவே லின்னு மார்ந்தின்
 றூர்த்துயி ருன்னை யுண்ணக் குறைவயி றாரு மென்றாங்
 கார்த்தவாய் நிறைய வெய்தா னம்புபெய் தூணி யொத்தான்.

பொருள் : போர்த்த நெய்த்தோரன் ஆகி - மெய்யை மூடிய குருதியுடன்; புலால் பருந்து
 ஆர்ப்பச் செல்வான் - புலாலுக்காகப் பருந்து ஆரவாரிக்கச் செல்லும் பூரணசேனன்;
 சீர்த்தகையவனைக் கண்டு - சிறந்த தகுதியுடைய சிங்கநாதனைக் கண்டு; என் சினவு
 வேல் இன்னும் ஆர்ந்தின்று - என்னுடைய சினமிகும் வேல் இன்னும் வயிறு
 நிறைந்திலது; உன்னை உயிர் ஊர்த்து உண்ணக் குறைவயிறு ஆரும் என்று - உன்
 உயிரை ஊற்றிப் பருகினாற் குறைவயிறு நிறையும் என்று; ஆங்கு ஆர்த்தவாய் நிறைய
 எய்தான் - அப்பொழுதே, ஆரவாரித்தவாய் நிறையும்படி அம்புகளை விடுத்தான்; அம்பு
 பெய்தூணி ஒத்தான் - (அதனாற்) பூரணசேனன் அம்பு வைக்கும் தூணியைப்
 போன்றான்.

விளக்கம் : நெய்த்தோரன் - குருதியையுடையவன். புலாலுக்காகப் பருந்து ஆர்ப்ப என்க. செல்வான்; வினையாலணையும் பெயர். சிங்கநாதன் என்க. சீர்த்தகையவன் என்றது சிங்கநாதனை. ஆர்ந்தின்று - நிறைந்ததில்லை. ஊர்த்து - ஊற்றி. (185)

2287. மொய்ப்படு சரங்கண் மூழ்க முனையெயிற் றாளி போல
வப்பணைக் கிடந்த மைந்த னருமணித் திருவில் வீசுஞ்
செப்பிள முலையி னார்கண் சென்றுலாய்ப் பிறழ்ச் சிந்திக்
கைப்பட வெடுத்திட் டாடும் பொலங்கழற் காயு மொத்தான்.

பொருள் : மொய்ப்படு சரங்கள் மூழ்க - மேலும் சிங்கநாதன் தொடர்ந்து செலுத்திய அம்புகள் நெருங்கச் சென்று மெய்யெலாம் மூழ்குதலின்; முனை எயிற்று ஆளிபோல - கூரிய பற்களையுடைய ஆளியைப்போல; அப்பு அணைக்கிடந்த மைந்தன் - கணைப் படுக்கையிலே கிடந்த பூரணசேனன்; அருமணித் திருவில் வீசும் செப்பு இளமுலையினர் கண் - அரிய மணிக்கலன்கள் வானவில்லென ஒளியைப் பரப்பும், செப்பையொத்த இளமுலையாரின் கண்கள்; சென்று உலாய்ப் பிறழ - சென்று உலவிப் பிறழும்படி; கைப்பட எடுத்திட்டுச் சிந்தி ஆடும் - கையினாலெடுத்துப் பரப்பி ஆடுகின்ற; பொலம் கழற்காயும் ஒத்தான் - பொன்னொளி தவழும் கழற்காயையும் போன்றான்.

விளக்கம் : பொலஞ் செப்பு என்பர் நச்சினார்க்கினியர். பொற்பே பொலிவு (தொல் - உரி - 37) என்றும், பொன்னென். கிளவி ஈறுகெட (தொல் - புள்ளிமயங் - 69) என்றுஞ் சூத்திரஞ் செய்தமையின் பொலம் என்பது பொலிவு என்று பொருள்தராது என்று விளக்கங் கூறுவர். பொருந்துமேற் கொள்க. பூரணசேனன் - பொருதுபட்டான். (186)

2288. புனைகதிர்ப் பொன்செய் நாணிற்
குஞ்சியைக் கட்டி நெய்த்தோர்
நனைகதி ரெஃக மேந்தி
நந்தன்வாழ் கென்ன நின்ற
வினையொளிர் காளை வேலைக்
கடக்கலார் வேந்தர் நின்றார்

கனைகடல் வேலை யெல்லை
கடக்கலா வண்ண நின்றார்.

பொருள் : புனைகதிர்ப் பொன்செய் நாணின் - அழகிய கதிரையுடைய பொன்னாலான
கயிற்றால்; குஞ்சியை கட்டி - தன் சிகையைக் கட்டி; நெய்த்தோர் நனை கதிர் எஃகம்
ஏந்தி - குருதியால் நனைந்த வேலை ஏந்தி; நந்தன் வாழ்க என்ன - நந்தட்டன்
வாழ்வானாக என்று; நின்ற வினையொளிர் காளை வேலைக் கடக்கலார் - நின்ற
போரில் விளங்கும் காளையின் கையில் உள்ள வேலைக் கடக்க இயலாதவராய்;
வேந்தர் நின்றார் - மன்னர்கள் நின்றவர்கள்; கனைகடல் வேலை எல்லை கடக்கலா
வண்ணம் நின்றார் - ஒலிக்கும் கடற்கரையின் எல்லைக் கடக்கமாட்டாத தன்மைபோல்
நின்றார்.

விளக்கம் : இவன், நந்தட்டன் பணியாள். வினையொளிர்காளை - போர்த்
தொழிலிடத்தே வெற்றியெய்திப் புகழ்படைத்த காளை. இவன் நந்தட்டனுடைய
மறவன். வேலைக் கடவாது நின்ற மன்னர்க்குக் கரைகடவா தடங்கிய கடலுவமை.
(187)

2289. நின்றவப் படையு ளானே யொருமக னீலக் குஞ்சி

மன்றல மாலை நெற்றி மழகளி றன்றி வீழான்

வென்றியங் கொளிறும் வெள்வேன் மின்னென வெகுண்டு விட்டான்

சென்றவேல் விருந்து செங்கண் மறவனக் கெதிர்கொண் டானே.

பொருள் : அப்படையுளானே - கட்டியங்காரன் படையில் உள்ளவனேயான; மன்றல்
மாலை நெற்றி மழகளிறு அன்றி வீழான் - மணத்தையுடைய மாலை அணிந்த
நெற்றியையுடைய மழகளிற்றையன்றி வீழ்த்தாதவனாய்; நின்ற நீலக்குஞ்சி ஒரு மகன் -
நின்ற கரிய முடியை உடைய ஒரு வீரன்; வென்று இயங்கு ஒளிறும் வெள் வேல் -
வென்றி கொண்டு புகழ் பரவி விளங்கும். வெள் வேலை; வெகுண்டு மின்னென
விட்டான்-சினந்து மின்போல எறிந்தான்; சென்ற வேல் விருந்து . அங்ஙனம் சென்ற
வேலாகிய விருந்தை; செங்கண் மறவன் நக்கு எதிர்கொண்டான் - செங்கண்
மறவனான நந்தட்டன் சேவகன் மகிழ்வுடன் எதிர்கொண்டான்.

விளக்கம் : மன்றல; குறிப்பு வினைமுற்று. இது பெயரெச்சப் பொருள் தந்தது. அப்படை என்றது கட்டியங்காரன் படையை. படையுளான் ஒரு மகன், நீலக்குஞ்சி யொருமகன் எனக்கூட்டுக. மழகளிறு - இளங்களிறு, வீழான்-வீழ்த்தாதவன். செங்கண் மறவன் என்றது நந்தட்டன் மறவனை. (188)

2290. மான்வயி றார்ந்து நோக்கும்

வெருவுறு மருளி னோக்கிற்

றேன்வயி றார்ந்த கோதைத்

தீஞ்சொலார் கண்கள் போலு

மூன்வயி றார்ந்த வெள்வே

லொய்யெனப் பறித்து நக்கான்

கான்வயி றார்ந்து தேக்கிக்

களிவண்டு கனைக்குந் தாரான்.

பொருள் : கான் வயிறு ஆர்ந்து தேக்கிக் களிவண்டு கனைக்கும் தாரான் - மணத்தை வயிறு நிறையத் தேக்கி மகிழும் வண்டு முரலுந் தாரையுடைய, நந்தட்டன் சேவகன்; மான் வயிறு ஆர்ந்து நோக்கும் வெருவுறும் மருள் நோக்கின் - மான் வயிறு நிறைந்தபொழுது நோக்கும் அச்சமுற்ற மருண்ட பார்வையையும்; தேன் வயிறு ஆர்ந்த கோதை - வண்டுகள் தேனை வயிறு நிறையப் பருகும் மாலையையும் உடைய; தீ சொலார் - இனிய மொழிகளைப் பேசும் மகளிரின்; கண்கள் போலும் - கண்களைப்போன்ற; ஊன் வயிறு ஆர்ந்த வெள் வேல் - ஊனை வயிறு நிறையக்கொண்ட வெள்ளிய வேலை; ஓய் எனப் பறித்து நக்கான் - விரைந்து பறித்து நகைத்தான்.

விளக்கம் : வேல் பெற்றேம் என்று நகைத்தான் கண்கள் போலும் வேல், ஊன் வயிறு ஆர்ந்த வேல் என இயைக்க. மருளின், இன் : அசை. (189)

2291. விட்டழல் சிந்தி வெள்வேல் விசம்பின்வீழ் மின்னி னொய்தாக்

கட்டழ னெடுங்கண் யாது மிமைத்திலன் மகளி ரோச்சு

மட்டவீழ் மாலை போல மகிழ்ந்துபூண் மார்பத் தேற்றுக்
கட்டழ் லெஃகஞ் செல்லக் காணெறி யாயி னானே.

பொருள் : வெள்வேல் அழல் விட்டுச் சிந்தி - நந்தட்டன் சேவகன் கையில் வேல்
நெருப்பைவிட்டுச் சிந்தி; விசும்பின் வீழ் மின்னின் நொய்தா - வானிலிருந்து வீழும்
மின்போல விரைந்துசெல்ல; கட்டழல் நெடுங்கண் யாதும் இமைத்திலன் -
பேரழல்போலும் பெருங்கண்களைச் சிறிதும் இமைத்திலன்; கட்டழல் எஃகம் செல்ல -
மேலும் வந்த அழல் போலும் வேல்கள் வர, (அவற்றையும்). மகளிர் ஓச்சம் மட்டு அவிழ்
மாலை போல - பெண்கள் வீசிய தேன் விரியும் மலர்மாலையை ஏற்பதுபோல;
மகிழ்ந்து பூண் மார்பத்து ஏற்று - மகிழ்வுடன் அணிகலனுடைய மார்பிலே ஏற்று; கால்
நெறி ஆயினான் - சாளரம் ஆகி நின்றான்.

விளக்கம் : சாளரம் ஆகிநின்றவன் கட்டியங்காரன் சேவகன். காற்றுப் போம் வழி
சாளரம்; மான்கண் காலதர் மாளிகை யிடங்களும் (சிலப். 5 - 8) என்றார் பிறரும்.
நந்தட்டன் சேவகன் விட்ட வேலை மகிழ்வுடன் ஏற்றுப் பட்டவன் கட்டியங்காரன்
வீரன். (190)

2292. கவிமதங் கடந்து காமர்

வனப்புவீற் றிருந்த கண்ணார்
குவிமுலை நெற்றித் தீந்தேன்
கொப்புளித் திட்ட பைந்தார்ச்
செவிமதக் கடலங் கேள்விச்
சீவகன் கழல்கள் வாழ்த்திச்
சவிமதுத் தாம மார்பிற்
சலநிதி தாக்கி னானே.

பொருள் : சவி மதுத் தாம மார்பின் சலநிதி - செவ்வித் தேனையுடைய - மாலை
மார்பனான சலநிதி யென்பவன்; கவிமதம் கடந்து காமர் வனப்பு வீற்றிருந்த கண்ணார்
- கவிஞர் கொள்கையைக் கடந்து விருப்பூட்டும் அழகு தங்கியிருந்த கண்ணாருடைய;
குவிமுலை நெற்றி - குவிந்த முலைத் தலையிலே; தீ தேன் கொப்புளித்திட்ட பைந்தார் -
இனிய தேனைக் கொப்புளித்திட்ட பசிய தாரினையும்; செவி மதக் கடல் அம் கேள்வி -

கேட்டோர் செவிக்குப் பொருந்துவதாகிய கடல் போலும் கேள்வியையும் உடைய;
 சீவகன் கழல்கள் வாழ்த்தி - சீவகனுடைய, கழலணிந்த அடிகளை வாழ்த்தி;
 தாக்கினான் - போரைத் தொடங்கினான்.

விளக்கம் : கவிமதம் - புலவர் புனைந்துரை. புலவரானும் புனைந்துரைத்தற் கியலாத
 கண் என்றவாறு. வனப்பு - அழகு. செவிமதக் கேள்வி; கடன் அம்கேள்வி எனக்
 கூட்டுக. சவி - செவ்வி. சலநிதி : சீவகன் தோழருள் ஒருவன். (191)

2293. குஞ்சரங் குனிய நூறித் தடாயின குருதி வாடன்
 னெஞ்சக நுழைந்த வேலைப்பறித்துவான் புண்ணு ணீட்டி
 வெஞ்சம நோக்கி நின்று மிறைக்கொளி திருத்து வாற்கண்
 டஞ்சிமற் றரசர் யானைக் குழாத்தொடு மிரிந்திட் டாரே.

பொருள் : குஞ்சரம் குனிய நூறித் தடாயின குருதி வாள் - (அவன்) யானைகள்
 வீழுமாறு வெட்டி வளைந்த குருதி படிந்த வாளை; தன் நெஞ்சகம் நுழைந்த வேலைப்
 பறித்து - தன் மார்பிலே முன் நுழைத்திருந்த வேலைப் பறித்து; வான் புண்ணுள் நீட்டி -
 அப் புண்ணிலே செருகி; வெஞ்சமம் நோக்கி நின்று - யாம் பொர வரும் போர் இனி
 இல்லை யென்று கருதி நின்று; மிறைக்கொளி திருத்துவாற் கண்டு - அவ் வாளின்
 வளைவுக்கு இளக்கத்தைப் போக்குகின்றவனைக் கண்டு; அரசர் அஞ்சி யானைக்
 குழாத்தொடும் இரிந்திட்டார் - மன்னர்கள் நடுங்கிக் களிற்றுத் திரளொடும் ஓடினர்.

விளக்கம் : நுழைந்த வேல் - நுழைந்தும் உருவாத வேல். வேலைப் பறித்துக் கொண்டு,
 அவ் வேல் நுழைந்த சந்திலே வாளைச் செலுத்தி, வாளின் வளைவைப் போக்கினான்.
 இப்போரே யாம் பொரத்தகும் பெரிய போரென்று கருதினான். (192)

2294. தோட்டுவண் டொலியன் மாலைத்
 துடியிடை மகளி ராய்ந்த
 மோட்டுவெண் முத்த மின்னு
 முகிழ்முலை யுழுது சாந்தம்

கோட்டுமண் கொண்ட மார்பங்
கோதைவாள் குளித்து மூழ்கிக்
கோட்டுமண் கொள்ள நின்றான்
குருசின்மண் கொள்ள நின்றான்.

பொருள் : தோட்டு வண்டு ஒலியால் மாலைத் துடிஇடை மகளிர் ஆய்ந்த -
தொகுதியான வண்டுகள் மொய்த்து ஒலிக்கின்ற மாலையையும், துடிபோலும்
இடையினையும் உடைய மகளிர் ஆராய்ந்த; மோட்டு வெண் முத்தம் மின்னும் முகிழ்
முலை - பெருமை மிக்க வெள்ளிய முத்துக்கள் ஒளிரும் அரும்பனைய முலைகள்; உழுது
சாந்தம் கோட்டு மண் கொண்ட மார்பம் - உழுது, சாந்தைத் தலையிலே அழகாகக்
கொண்ட மார்பில்; கோதை வாள் குளித்து மூழ்கி - மாலையணிந்த வாள் நுழைந்து
முழுது; கோட்டு மண் கொள்ள - தன் நுனியிலே தசையைக் குத்தியெடுக்குமாறு;
குருசில் மண் கொள்ள நின்றான் நின்றான் - சீவகன் மண் கொள்ளுமாறு நின்ற சலநிதி
என்பவன் நின்றான்.

விளக்கம் : போரைப் பற்றியே எண்ணிக்கொண்டிருந்த சலநிதி தன்னினைவின்றி
வாளைப் பலகாலும் நுழைத்து ஊன் கொள்ள நின்றான். வெஞ்சமம் நோக்கி நின்று
என்பதனை இச் செய்யுளில் கொணர்ந்து, அரசர் அஞ்சியோடுதலின் இனி நமக்குப்
போரில்லையென்ற சலநிதி நினைத்தா னென்று கூறுவர் நச்சினார்க்கினியர். வாள்
உருவாதிருத்தலின், தசையைக் குத்தி யெடுத்துக் குருதியிலே குளித்து நின்ற தென்க.

(193)

2295. எரிமணிக் குப்பை போல விருளற விளங்கு மேனித்
திருமணிச் செம்பொன் மார்பிற் சீவகன் சிலைகை யேந்தி
யருமணி யரச ராவி யழலம்பிற் கொள்ளை சாற்றி
விரிமணி விளங்கு மான்றோ விண்டொழ வேறி னானே.

பொருள் : எரி மணிக் குப்பைபோல இருள் அற விளங்கும் மேனி - ஒளிரும் மணித்திரள்
போல இருள் நீங்க இலங்கும் மெய்மையும்; திருமணிச் செம்பொன் மார்பின் - அழகிய
மணிகளிழைத்த பொன் அணி விளங்கும் மார்பினையும் உடைய; சீவகன் சிலை கை
ஏந்தி - சீவகன் கையிலே வில்லை ஏந்தி; அருமணி அரசர் ஆவி அழல் அம்பின்

கொள்ளை சாற்றி - அரிய மணி அணிந்த வேந்தரின் உயிரைத் தன் தழற் கணையாலே
கொள்ளை யிடுவதைத் தன் நெஞ்சிலே அமையச் செய்து; விண் தொழ - விண்ணவர்
தொழ; விரிமணி விளங்கும் மான் தேர் ஏறினான் - ஒளி பரவும் மணிகளிழைத்து
விளங்கும் புரவிபூட்டிய தேரிலே ஏறினான்.

விளக்கம் : செம்பொன் : பொன்னாலான அணிகட்கு ஆகுபெயர். விண்ணவர் - ஈண்டு
விஞ்சையர். விண் : இடவாகு பெயர். (194)

2296. கருவளி முழக்குங் காருங்
கனைகட லொலியுங் கூடி
யருவலிச் சிங்க வார்ப்பு
மாங்குடன் கூடிற் றென்னச்
செருவிளை கழனி மள்ள
ரார்ப்போடு சிவணிச் செம்பொற்
புரிவளை முரசு மார்ப்பப்
போர்த்தொழி றொடங்கி னானே.

பொருள் : கருவளி முழக்கும் - பெருங்காற்றின் ஒலியும்; காரும் கனை கடல் ஒலியும்
கூடி - காரின் ஒலியும் கடல் ஒலியும் கூடியதோடு; அருவலிச் சிங்க ஆர்ப்பும் ஆங்கு
உடன் கூடிற்று என்ன - அரிய ஆற்றலையுடைய சிங்கத்தின் முழக்கும் அவ்விடத்தே
சேரக் கூடியது என்னும்படி; செருவிளை கழனி மள்ளர் ஆர்ப்போடு சிவணி -
போர்விளையும் நிலத்திலே போருழவர் ஆரவாரத்துடன் பொருந்தி; செம்பொன்
புரிவளை முரசும் ஆர்ப்பு - செம்பொன்னாலணியப்பட்ட சங்கும் முரசும் முழங்க; போர்த்
தொழில் தொடங்கினான் - போர்த் தொழிலை மேற்கொண்டான்.

விளக்கம் : கருவளி - பெருங்காற்று. கார் - முகில். கனைகடல் : வினைத்தொகை.
செருவிளைகழனி என்றது போர்க்களத்தை. சிவணி - பொருந்தி. (195)

2297. அரசர்த முடியும் பூணு
மாரமும் வரன்றி யார்க்கு

முரசமுங் குடையுந் தாரும்
 பிச்சமுஞ் சுமந்து மாவும்
 விரைபரித் தேரு மீர்த்து
 வேழங்கொண் டொழுகி வெள்ளக்
 குரைபுனற் குருதி செல்லக்
 குமரன்விற் குனிந்த தன்றே.

பொருள் : குரைபுனல் குருதி வெள்ளம் - ஒலிக்கும் நீர் போலும் குருதிப் பெருக்கு; அரசர் தம் முடியும் பூணும் ஆரமும் வரன்றி - அரசருடைய முடியையும் அணிகலனையும் ஆரத்தையும் வாரிக்கொண்டு; ஆர்க்கும் முரசமும் குடையும் தாரும் பிச்சமும் சுமந்து- முரசையும் குடையையும் மாலையையும் பிச்சத்தையும் சுமந்து; மாவும் விரைபரித் தேரும் ஈர்த்து - குதிரையையும் விரைந்து செல்லும் குதிரை பூட்டிய தேரையும் இழுத்துக் கொண்டு; வேழம் கொண்டு ஒழுகி - களிற்றையும் மெல்லக் கொண்டு சென்று; செல்ல - நடக்கும்படி; குமரன் வில் குனிந்தது - சீவகன் வில் வளைந்தது.

விளக்கம் : இது பொருகின்ற முறைமை கூறிற்று. குருதி வரன்றிச் சுமந்து ஈர்த்து ஒழுகிக் செல்லும்படி, குமரன் வில் வளைந்தது என்க. (196)

2298. கேழ்கிள ரெரிகட் பேழ்வாய்க் கிளர்பெரும் பாம்பி னோடுஞ்
 சூழ்கதிர்க் குழவித் திங்க னுறுவரை வீழ்வ தேபோற்
 றாழிருந் தடக்கை யோடுந் தடமருப் பிரண்டு மற்று
 வீழ்தரப் பரந்த வப்பு நிழலிற் போர் மயங்கி னாரே.

பொருள் : கேழ் கிளர் எரிகண் பேழ்வாய் கிளர் பெரும் பாம்பினோடும் - நிறம் விளங்கும் எரியுங் கண்ணையும் பெரிய வாயையுமுடைய பெரிய பாம்பினுடன்; சூழ்கதிர்க் குழவித் திங்கள் துறுவரை வீழ்வதே போல் - சூழ்ந்த ஒளியை யுடைய பிறைத் திங்கள் பெரிய மலையினின்றும் வீழ்தல் போல; தாழ் இருந் தடக்கையோடும் தடமருப்பு இரண்டும் அற்று - நீண்ட பெரிய துதிக்கையுடன் பெரிய கொம்புகள் இரண்டும் அற்று; வீழ்தர - யானையினின்றும் விழ; பரந்த அப்பு நிழலில் போர் மயங்கினார் - பரவிய அம்பு நிழலாலே அரசர் மனங் கலங்கிப் போரை அறிந்திலர்.

விளக்கம் : கேழ் - நிறம். எரிகண்: வினைத்தொகை. பேழ் - பெரிய. குழவித் திங்கள் - பிறை, துறுவரை - பெரிய மலை, தடமருப்பு - பெரிய கொம்பு, அப்பு நிழல் - வானின்கட் பரவிய அம்புகளாலுண்டான நீழல். மயங்கினார் - கலங்கினார். (197)

2299. ஆடவ ராண்மை தோற்று

மணிகிளர் பவழத் திண்கை
நீடெரி நிலைக்கண் ணாடிப்
போர்க்களத் துடைந்த மைந்தர்
காடெரி கவரக் கல்லென்
கவரிமா விரிந்த வண்ண
மோடக்கண் டுருவப் பைந்தா
ரரிச்சந்த னுரைக்கின் றானே.

பொருள் : ஆடவர் ஆண்மை தோற்றும் - ஆடவரின் வீரம் விளங்குகின்ற; அணிகிளர் பவழத் திண்கை நீடு எரி நிலைக் கண்ணாடி - அழகு விளங்கும் பவழத்தாலாகிய கையையுடைய பெரிய ஒளியையுடைய நிலைக் கண்ணாடியாகிய; போர்க்களத்து உடைந்த மைந்தர் - போர்க்களத்தே நெஞ்சு உடைந்த மக்கள்; காடு எரி கவர; காட்டைத் தீப்பற்றியதனால்; கல்லென் கவரி மா இரிந்த வண்ணம் - கல்லென்னும் ஒலியுடன் கவரி மா ஓடினாற் போல; ஓடக் கண்டு - ஓடுவதைப் பார்த்து; உருவப் பைந்தார் அரிச்சந்தன் உரைக்கின்றான் - அழகிய பைந்தார் புனைந்த அரிச்சந்தன் கூறுகின்றான்.

விளக்கம் : அரிச்சந்தன் : கட்டியங்காரன் அமைச்சன், கண்ணாடியில் அழகும் அழகின்மையுந் தோன்றுமாறு போலப் போர்களத்திலும் ஆண்மையும் ஆண்மையின்மையுந் தோன்றுதலின், அதனை உவமித்தார், மிக்க வீரன்மையின், கவரிமா உவமையாயிற்று. (198)

2300. மஞ்சிவர் மின்ன னார்தம் வாலரிச் சிலம்பு சூழ்ந்து

பஞ்சிகொண் டெழுதப் பட்ட சீறடிப் பாய்த லுண்ட
குஞ்சியங் குமரர் தங்கண் மறம்பிறர் கவர்ந்து கொள்ள

வஞ்சியிட் டோடிப் போகி னாண்மையார் கண்ண தம்மா.

பொருள் : மஞ்ச இவர் மின் அனார் தம் வால் அரிச் சிலம்பு சூழ்ந்து - முகிலிடை எழும்
மின் போன்ற மங்கையரின் தூய பரல்களமைந்த சிலம்பினாற் சூழப்பட்டு; பஞ்சி
கொண்டு எழுதப்பட்ட சீறடி - செம் பஞ்சினைக் கொண்டு எழுதப்பட்ட சிற்றடிகள்;
பாய்தல் உண்ட குஞ்சி அம் குமரர் - பாய்தலைக் கொண்ட குஞ்சியை யுடைய
மைந்தர்கள்; தம் மறம் பிறர் கவர்ந்து கொள்ள - தங்கள் வீரத்தை மற்றவர்கள்
அகப்படுத்திக் கொள்ள; அஞ்சி இட்டு ஓடிப் போகின் - அச்சத்துடன் விட்டு
ஓடுவாராயின்; ஆண்மை யார்கண்ணது - வீரம் யாவரிடத்தது

விளக்கம் : நீர் மகளிரிடத்தன்றிப் போரிலும் ஆடவராகவேண்டும் என்றான். குமரர்:
முன்னிலைப் படர்க்கை, கேட்பிக்கும் இடத்தே வருகின்ற அம்ம என்னும் அசைச்சொல்,
உரைப்பொருட்கிளவி நீட்டமும் வரையார் (தொல். உயிர் மயங். 10) என்றதனால்,
அம்மா என நீண்டு, அது, விளியொடு கொள்ப (தொல்-விளிமரபு. 34) என்றதனால்
அம்மா மைந்தீர் என நின்றது; முற்கூரிய மைந்தரை விளித்தானாம், அம்ம வாழி கேளிர்
(அகநா. 130) என்றாற் போல ஈண்டும் பன்மை யுணர்த்திற்று. (199)

2301. உழையின முச்சிக் கோடு கலங்குத லுற்ற போதே
விழைவற விதிர்த்து வீசி விட்டெறிந் திடுவ தொப்பக்
கழலவ ருள்ள மஞ்சிக் கலங்குமே லதனை வல்லே
மழைமினி னீக்கி யிட்டு வன்கண்ண ராப வன்றே.

பொருள் : உழையினம் உச்சிக்கோடு கலங்குதல் உற்ற போதே - உழை மாண்கள் தம்
உச்சியிலுள்ள கொம்புகள் (கழலுங் காலத்து அதன்மேல் வேட்கையால்) மனம்
கலங்குதல் கொண்ட பொழுதே; விழைவு அற விதிர்த்து வீசி விட்டு எறிந்திடுவது ஒப்ப
அதன் மேல் கொண்ட வேட்கை அறும்படி விட்டு அதனை அசைத்து வீசி யெறியுந்
தன்மை போல; கழலவர் உள்ளம் அஞ்சிக் கலங்குமேல் - கழலணிந்த வீரரின் மனம் (தம்
உடம்பின்மேல் உள்ள வேட்கையாலே) அச்சுற்றுக் கலங்கு மெனின்; அதனை வல்லே
மழைமினின் நீக்கியிட்டு - அவ்வேட்கையை விரைந்து முகிலிடை மின்போல்

(தோன்றியவாய் தெரியாமல்) நீக்கி மறைத்திட்டு; வன்கண்ணர் ஆப - அஞ்சாமையை உடையராவர்.

விளக்கம் : அது நுமக்கும் வேண்டும் என்றான் உழையினம், கழலவர் : எழுவாய்கள். உழையினம் - மான்கூட்டம். கோடு - உச்சிக்கோடு கலங்குதல் உற்றபோதே என்றற்கு, உச்சியிலுள்ள கொம்பு அசைதலுற்ற பொழுதே எனினும் அமையும். விழைவு - பற்று. வீசிவிட்டெறிதல் : ஒருசொல். கழலவர் - மறவர் ஆப - ஆகுவர். அன்று, ஏ : அசைகள் (200)

2302. தற்புறந் தந்து வைத்த தலைமகற் குதவி வீந்தாற்
கற்பக மாலை சூட்டிக் கடியர மகளிர்த் தோய்வர்
பொற்றசொன் மாலை சூட்டிப் புலவர்கள் புகழக் கன்மே
னிற்பர்தம் வீரந் தோன்ற நெடும்புகழ் பரப்பி யென்றான்.

பொருள் : தன் புறம் தந்து வைத்த தலைமகற்கு - தம்மைப் பாதுகாத்து (இவர் இடுக்கண் வரின் உதவுவர் என்று) வைத்த தம் தலைவனுக்கு; உதவி வீந்தால் - அங்ஙனம் உதவி செய்து இறந்தால்; கற்பக மாலை சூட்டிக் கடி அரமகளிர்த் தோய்வர் - (சுவர்க்கம் புகுந்து) கற்பக மாலை சூட்டப்பெற்று, மணமுறும் வான மங்கையரைத் தழுவுவர்; தம் வீரம் தோன்ற நெடும் புகழ் பரப்பி - (இவ்வுலகிலும்) தம் வீரம் விளங்கப் பெறும் புகழைப் பரப்பி; பெற்ற சொல்மாலை சூட்டிப் புலவர்கள் புகழ - பொலிவுற்ற சொல்மாலையை அணிந்து புலவர்கள் புகழும்படியாக; கல்மேல் நிற்பர் - வீரக் கல்லிலே நிலைபெறுவர்.

விளக்கம் : புறந்தருதல் - உண்டி உறையுள் உடைமுதலியன வீந்து பாதுகாத்தல், தலைமகன் - அரசன், புரந்தார்கண் நீர்மல்கச் சாகிற்பின் சாக்காடு, இரந்துகோள் தக்க துடைத்து என்றார் வள்ளுவர், அச் சாக்காட்டால் எய்தும் பயன் இச்செய்யுளில் அழகுறக் கூறப்பட்டுள்ளது. (201)

2303. பச்சிரும் பெஃகிட் டாங்குப் படையைக்கூர்ப் பிடுத லோடுங்

கச்சையுங் கழலும் வீக்கிக் காஞ்சனத் தளிவம் வாய்க்கிட்
டச்சுற முழங்கி யாரா வண்ணலங் குமரன் கையு
ணச்செயிற் றம்பு தின்ன நாளிரை யாக லுற்றார்.

பொருள் : பச்சிரும்பு எஃகு இட்டாங்கு - உருகின இரும்பிலே எஃகு வைத்தாற் போல;
படையைக் கூர்ப்பு இடுதலோடும் - அரிச்சந்தன் படைவீரரைக் கூர்மையிட்ட
அளவிலே; கச்சையும் கழலும் வீக்கி-(அவ் வீரர்கள்) அரைக் கச்சையையும் வீரக்
கழலையும் கட்டி; காஞ்சனத் தளிவம் வாய்க்கு இட்டு - பொற் சின்னம் வாயில் இட்டி;
அச்சு உற முழங்கி ஆரா - அச்சம் உண்டாக முழங்கி ஆர்த்து; அண்ணல் குமரன்
கையுள் - பெருமை மிக்க சீவகன் கையில்; நஞ்சு எயிற்று அம்பு தின்ன - நஞ்சு போன்ற
பற்கள் உள்ள அம்புகளால் தின்னப்பட்ட; நாள் இரையாகல் உற்றார் - தம் வாழ்நாள்
இரையாகலை மேற்கொண்டனர்.

விளக்கம் : பொற் சின்னத்தை வாயிலிட்டும் போரிடல் மரபு. அண்ணல் அம் குமரன் :
அம் : அசை. பச்சிரும்பு - உருகிய இரும்பு. கூர்ப்பிடுதல் - தூண்டுதல். காஞ்சனத்
தளிவம் - பொன்னாலாகிய சின்னம். அச்சுற - அச்சம் உண்டாகும்படி. ஆரா - ஆர்த்து,
குமரன் : சீவகன், நாளிரை - நாட்காலத்துத் தின்னுமிரையுமாம். எயிறு - பல் . இது :
இங்கு அம்பின் முனையை யுணர்த்தியது. (202)

2304. வடதிசை யெழுந்த மேகம் வலனுராய் மின்னுச் சூடிக்
குடதிசைச் சேர்ந்து மாரி குளிறுபு சொரிவ தேபோற்
படர்கதிர்ப் பைம்பொற் றிண்டோ பாங்குற விமைப்பி னூர்ந்தா
னடர்சிலை யப்பு மாரி தாரைநின் றிட்ட தன்றே.

பொருள் : வடதிசை எழுந்த மேகம் - வடதிசையில் எழுந்த முகில்; வலன் உராய் -
வலமாகச் சென்று; மின்னுச் சூடி - மின்னை அணிந்து; குடதிசைச் சேர்ந்து - மேலைத்
திசையை அடைந்து; குளிறுபு மாரி சொரிவதே போல் - முழங்கி மழை பெய்வதைப்
போல; படர் கதிர் பைம் பொன் திண்தேர் - பரவிய கதிரையுடைய பொன்னாலாகிய
திண்ணிய தேரை; இமைப்பின் பாங்கு உற ஊர்ந்தான் - நொடியளவிலே அழகுற

ஏறினான்; அடர்சிலை அப்பு மாரி தாரை நின்றிட்டது - (அப்போது) பொருதற்குரிய வில்லிலே அம்புமழை தாரை சொரிதல்போல மாறாது நின்றது.

விளக்கம் : உராய் - உலவி. முகில் வலமேறிச் சென்றால் மழைமிகும் . மின்னு - மின்னல். குடதிசை - மேற்றிசை. குளிறுபு - முழங்கி, பாங்கு - அழகு. (203)

2305. அற்றுவீழ் தலைகள் யானை யுடலின்மே லழுந்தி நின்ற

பொற்றதிண் சரத்திற் கோத்த பொருசரந் தாள்க ளாகத்
தெற்றிமேற் பூத்த செந்தா மரைமலர் போன்ற செங்கண்
மற்றத்தா துரிஞ்சி யுண்ணும் வண்டின் மொத்த வன்றே.

பொருள் : அற்று வீழ் தலைகள் - அவ் வம்புகளால் அற்று வீழ்கின்ற தலைகள்; யானை உடலின் மேல் அழுந்தி நின்ற பொற்ற திண் சரத்திற் கோத்த - பட்ட யானைகளின் மெய்யின் மேல் அழுந்தி நின்ற பொலிவையுடைய அம்புகளிற் கோத்தவை; பொருசரம் தாள்களாக - அந்த அம்புகள் தாள்களாக; தெற்றி மேல் பூத்த செந்தாமரை மலர் போன்ற - திண்ணைகளிலே மலர்ந்த செந்தாமரை மலர்களைப் போன்றன; செங்கண் அத்தாது உரிஞ்சி உண்ணும் வண்டினம் ஒத்த - அவற்றின் செங்கண்கள் அம் மலரின் தேனை உரிஞ்சிப் பருகும் வண்டுகளைப் போன்றன.

விளக்கம் : வில் வன்மையாற் கணையிற் கோக்க எய்தான். மற்று, அன்று, ஏ :
அசைகள். (204)

வேறு

2306. திங்க ளோடுடன் குன்றெலாந் துளங்கி மாநிலஞ் சோவபோற்
சங்க மத்தகத் தலமரத் தரணி மேற்களி றழியவும்
பொங்கு மாநிரை புரளவும் பொலங்கொ டோபல முறியவுஞ்
சிங்கம் போற்றொழித் தார்த்தவன் சிறுவர் தோமிசைத் தோன்றினார்.

பொருள் : திங்களோடு உடன் குன்று எலாம் துளங்கி மாநிலம் சேர்வபோல் - திங்களுடன் சேரக் குன்றுகள் யாவும் அசைந்து பெருநிலத்தே வீழ்வனபோல; களிறு

மத்தகத்து சங்கம் அலமத் தரணிமேல் அழியவும் - (சீவகன் படையிலுள்ள) களிறுகள் தம் மத்தகத்திலே சங்குகள் அசைய நிலமிசை விழுந்து அழியவும்; பொங்கும் மாநிரை புரளவும் - கிளரும் குதிரைத் திரள் நிலமிசை வீழ்ந்து புரளவும்; பொலம்கொள் தேர்பல முறியவும் - பொன்னாலான தேர்கள் பல முறியவும்; சிங்கம் போல் தொழித்து ஆர்த்து - சிங்கம்போற் சினந்து முழங்கி; அவன் சிறுவர் தேர்மிசைத் தோன்றினார் - கட்டியங்காரனின் மக்கள் தேர்மீது காணப்பட்டனர்.

விளக்கம் : துளங்கு - அசைந்து. அலமர - அசைய. யானைகட்குக் குன்றுகள் உவமை. சங்கிற்குத் திங்கள் உவமை. மாநிரை குதிரையணி. தொழித்தல் - சினத்தல், அவன் என்றது கட்டியங்காரனை. (205)

2307. சந்த னஞ்சொரி தண்கதிர்த் திங்க ளந்தொகை தாம்பல
குங்கு மக்கதிர்க் குழவியஞ் செல்வ னோடுடன் பொருவபோன்
மங்குன் மின்னென வள்ளறேர் மைந்தர் தேரொடு மயங்கலின்
வெங்கண் வில்லுமிழ் வெஞ்சர மிடைந்து வெங்கதிர் மறைந்ததே.

பொருள் : குங்குமக் கதிர்க் குழவி அம் செல்வனோடு - குங்குமம் போலச் சிவந்த கதிர்களையுடைய இளஞாயிற்றுடன்; சந்தனம் சொரிதண் கதிர்த் திங்கள் அம் தொகை தாம்பல உடன் பொருவபோல் - சந்தனம் போலச் சொரியும் தண்ணிய கதிரையுடைய திங்களின் திரள்கள் தாம் பலவும் சேரப் பொருவன போல; மங்குல் மின்னென மைந்தர் தேரொடு வள்ளல் தேர் மயங்கலின் - முகிலிடை மின்போல மைந்தர்களின் தேருடன் சீவகன் தேரும் மயங்குதலின்; வெங்கண் வில்லுமிழ் வெஞ்சரம் மிடைந்து - கொடிய வில் உமிழ்கின்ற கொடுங் கணைகள் நெருங்கலாலே; வெங்கதிர் மறைந்தது - ஞாயிறு மறைந்தது.

விளக்கம் : தண்கதிர்த் திங்கள் தொகை கட்டியங்காரன் மக்களுக்கு உவமை. கதிர்க்குழவியஞ் செல்வன் - (ஞாயிறு) சீவகனுக்குவமை. வள்ளல் : சீவகன். வெங்கதிர் - ஞாயிறு. (206)

2308. குருதி வாலொளி யரவினாற்

கொள்ளப் பட்டவெண் டிங்கள்போற்
 றிருவ நீர்த்திகழ் வலம்புரி
 வாய்வைத் தாங்கவன் றெழித்தலும்
 பொருவில் கீழ்வளி முழக்கினாற்
 பூமி மேற்சன நடுங்கிற்றே
 யரவ வெஞ்சிலை வளைந்ததே
 யண்ணல் கண்ணழ லுமிழ்ந்ததே.

பொருள் : குருதி வாள் ஒளி அரவினால் - குருதியைப் போலும் மிக்க ஒளியையுடைய செம் பாம்பினாலே; கொள்ளப் பட்ட வெண் திங்கள் போல் - பற்றப்பட்ட வெள்ளைத் திங்கள் போலே; திருவ நீர்த் திகழ் வலம்புரி வாய் வைத்து ஆங்கு அவன் தெழித்தலும் - அழகிய நீர்மையுடைய வலம்புரியைக் கையிற் பற்றி வாயில் வைத்துச் சீவகன் முழக்கின அளவிலே; பொரு இல் கீழ் வளி முழக்கினால் - உவமையில்லாத, கீழ் நோக்கி யெழுந்த காற்றின் முழக்காலே; பூமிமேல் சனம் நடுங்கிற்று - நிலவுலகில் மக்கள் கூட்டம் நடுங்கியது; அரவ வெஞ்சிலை வளைந்தது - அரவ மனைய கொடிய வில்லும் வளைந்தது; அண்ணல் கண் அழல் உமிழ்ந்தது - சீவனுடைய கண்களும் தீயைச் சொரிந்தன.

விளக்கம் : திருவ: அ: அசை. திருத்திகழ்ந்த அக்கடலும் ஆம். குருதிவாளொளியரவு என்றது கேதுவினை. சீவகன் கைக்குச் செம்பாம்பும் சங்கத்திற்குத் திங்களும் உவமை. அவன்: சீவகன். சனம் - மக்கட்டிரள். அரவம் போன்ற வெஞ்சிலை என்க. அண்ணல் : சீவகன். (207)

2309. கங்கை மாக்கடற் பாய்வதே
 போன்று காளைதன் கார்முக
 மைந்த ரார்த்தவர் வாயெலா
 நிறைய வெஞ்சரங் கான்றபி
 னெஞ்சம போழ்ந்தழ லம்புண
 நீங்கி னாருயிர் நீண்முழைச்
 சிங்க வேறுகள் கிடந்தபோற்
 சிறுவர் தோமிசைத் இஞ்சினார்.

பொருள் : கங்கை மாக்கடல் பாய்வதே போன்று - கங்கை பெரிய கடலிலே பல முகமாகப் பாய்வதைப் போல; காளை தன் கார்முகம் மைந்தர் ஆர்த்தவர் வாய்எலாம் நிறைய - சீவகனுடைய வில்லானது வீரர்களாக ஆரவாரித்தவர் வாய்களிலெல்லாம் நிறையுமாறு; வெஞ்சரம் கான்றபின் - கொடிய கணைகளைச் சொரிந்தபின்; நெஞ்சம் போழ்ந்து அழல் அம்பு உண - (சில அம்புகள்) அவர்களின் நெஞ்சத்தைப் பிளந்து அழற் கணைகள் உண்டதனால்; உயிர் நீங்கினார் - உயிர் நீங்கியவர்களாய், நீள் முழைச் சிங்க ஏறுகள் கிடந்த போல் - நீண்ட குகைகளிலே ஆண் சிங்கங்கள் கிடந்தனபோல; சிறுவர் தேர்மிசைத் துஞ்சினர் - கட்டியங்காரன் மக்கள் தேரிலே பட்டுக் கிடந்தனர்.

விளக்கம் : நீங்கினார் : வினையெச்ச முற்று. இதுவரை கட்டியங்காரற்குத் துணைவந்த அரசருடனும், அவன் படைத்தலைவருடனும் அவன் புதல்வர் அணி வகுத்து வந்தவருடனும் சீவகன் பொருதவடி கூறினார். (208)

2310. நிவந்த வெண்குடை வீழவும் வேந்தர் நீள்விசும் பேறவு
முவந்து பேய்க்கண மாடவு மோரி கொள்ளைகொண் டுண்ணவுங்
கவந்த மெங்கணு மாடவுங் களிறு மாவொடு கவிழவுஞ்
சிவந்த சீவக சாமிகண் புருவ மும்முரி முரிந்தவே.

பொருள் : நிவந்த வெண்குடை வீழவும் - உயர்ந்த வெண்குடை வீழவும்; வேந்தர் நீள் விசும்பு ஏறவும் - அரசர்கள் பெரிய வானிலே செல்லவும்; உவந்து பேய்க்கணம் ஆடவும் - மகிழ்ந்து பேய்க்கூட்டம் ஆடவும்; ஓரி கொள்ளை கொண்டு உண்ணவும் - ஆண் நரி கொள்ளையாகக் கொண்டு உண்ணவும்; கவந்தம் எங்கணும் ஆடவும் - குறைத்தலைகள் எங்கும் ஆடவும்; களிறு மாவொடு கவிழவும் - யானைகள் குதிரைகளுடன் கவிழவும்; சிவந்த சீவக சாமிகண் புருவமும் முரிமுரிந்த - சீவக சாமியின் கண்களும் சிவந்தன; புருவங்களும் வளைந்தன.

விளக்கம் : இது முதலாகப் பதுமயுகம் வகுத்து நின்ற கட்டியங்காரனுடன் சீவகன் பொருதமை கூறுகின்றார். எச்சங்கள் எதிர் காலம் நோக்கின; குறையாகிய தலையை உடையதனைக் குறைத்தலை என்றது ஆகுபெயர். அவன் படை வகுப்பைக் கண்டு

சீவகற்குக் கோபம் நிகழ்ந்தமை கூறினார். முரிமுரிந்த என்பதனை, அணியலும் அணிந்தன்று (புறநா. - கடவுள் வாழ்த்து) என்றாற் போலக் கொள்க. (209)

2311. பொய்கை போர்க்களம் புறவிதழ்

புலவு வாட்படை புல்லித
ழைய கொல்களி றகவித
ழரச ரல்லிதன் மக்களா
மையில் கொட்டையம் மன்னனா
மலர்ந்த தாமரை வரிசையாற்
பைய வுண்டபின் கொட்டைமேற்
பவித்திரத் தும்பி பறந்ததே.

பொருள் : பொய்கை போர்க்களம் - பொய்கை பொருங் களமாகவும்; புறஇதழ் புலவு வாட்படை - புறவிதழ் வாட்படை யாகவும்; புல் இதழ் ஐய கொல் களிறு - அதற்குள் ளிருக்கும் புல்லிதழ் வியத்தகு கொல்களிறாகவும்; அகஇதழ் அரசர் - அகவிதழ் அரசராகவும்; அல்லி தன் மக்கள் ஆ - அல்லி யிதழ் அவன் மக்களாகவும்; மைஇல் கொட்டை அம் மன்னன் ஆ - குற்றமற்ற கொட்டை அக் கட்டியங்காரனாகவும்; மலர்ந்த தாமரை வரிசையால் - விரிவுற்ற ஒரு பதும வியூகத்தை; பைய உண்ட பின் - முறையே மெல்ல உண்டதன் பிறகு; கொட்டைமேல் பவித்திரத் தும்பி பறந்தது - அக் கொட்டை மேலே தும்பி பறந்தது.

விளக்கம் : குலனும் குணனும் முதலியன தூயன் என்பது தோன்றப், பவித்திரத் தும்பி என்றார். (210)

வேறு

2312. கலைமுத்தங் கொள்ளு மல்குற் கார்மழை மின்ன னார்த
முலைமுத்தங் கொள்ளச் சாந்த மழிந்துதார் முருகு விம்மு
மலைமுத்தங் கொள்ளு மார்பின் மன்னனுங் கண்டு காய்ந்தான்
சிலைமுத்தங் கொள்ளுந் திண்டோட் செம்மலுந் தீயிற் சேந்தான்.

பொருள் : கலைமுத்தம் கொள்ளும் அல்குல் - மேகலை முத்தம் கொள்ளும் அல்குலையுடைய; கார்மழை மின்னனார்தம் முலை முத்தம் கொள்ள - கரிய முகிலிலே தோன்றும் மின் போன்ற மகளிரின் முலைகள் தழுவுதலால்; சாந்தம் அழிந்து தார் முருகு விம்மும் - சந்தனம் அழிந்து தாரில் தேன் பொங்குகின்ற; மலைமுத்தம் கொள்ளும் மார்பின் - மலைபோன்ற மார்பினையுடைய; மன்னனும் கண்டு காய்ந்தான் - கட்டியங்காரனும் சீவகனைக் கண்டு சீறினான்; சிலைமுத்தம் கொள்ளும் திண் தோள் செம்மலும் தீயின் சேந்தான் - வில்பொருந்தும் தோளையுடைய சீவகனும் அவனைக் கண்டு தீயைப் போலச் சினந்தான்.

விளக்கம் : கலை - மேகலையணி. தார் - மாலை. முருகு - மணம்.

மலைமுத்தங்கொள்ளும் மார்பின் என்புழி முத்தங்கோடல் - பொருந்துதல் என்பதுபட நின்றது. மன்னன் : கட்டியங்காரன். செம்மல் : சீவகன். (211)

2313. தன்மதந் திவண்ட வண்டு தங்கிய காட்டுள் வேழம்
பின்மதஞ் செறித்திட்டு டஞ்சிப் பிடிமறந் திரிந்து போகும்
வென்மதக் களிற்று வெய்ய வசனிவே கத்தின் மேலான்
மின்னுமிழ் மாலை வேந்தன் வீரற்கு விளம்பி னானே.

பொருள் : தன் மதம் திவண்ட வண்டு தங்கிய காட்டுள் வேழம் - தன் மதத்திலே திளைத்த வண்டின் திரள் சென்று தங்கிய காட்டிலே உள்ள யானைகள்; பின் மதம் செறித்திட்டு அஞ்சிப் பிடிமறந்து - பின்னர் அவற்றின் நாற்றித்தாலே அஞ்சி மதத்தை அடக்கிப் பிடியை மறந்து; இரிந்து போகும் - கெட்டுப் போதற்குக் காரணமான; வெல் மதக் களிற்று வெய்ய அசனி வேகத்தின் மேலான் - வென்றியை யுடைய மதயானையாகிய கொடிய அசனி வேகத்தின் மேலமர்ந்துள்ள; மின் உமிழ் மாலை வேந்தன் - ஒளியை உமிழும் மாலையை யுடைய கட்டியங்காரன்; வீரற்கு விளம்பினான் - சீவகனை நோக்கிக் கூறினான்.

விளக்கம் : இதனால் அசனிவேகத்தின் வலிமை கூறினார். (212)

2314. நல்வினை யுடைய நீரார் நஞ்சுணி னமுத மாகு

மில்லையே லமுது நஞ்சா மின்னதால் வினையி னாக்கங்
கொல்வல்யா னிவனை யென்று மிவன்கொல்லு மென்னை யென்று
மல்லன நினைத்தல் செல்லா ரறிவினாற் பெரிய நீரார்.

பொருள் : நல்வினை உடைய நீரார் நஞ்சு உணின் அமுதம் ஆகும் - நல்லாழ் கொண்ட
தன்மையார் நஞ்சினைப் பருகினும் அமுதம் ஆகும்; இல்லையேல் அமுதம் நஞ்சாம் -
அந் நல்வினையின்றேல் (அழியாதிருத்தற்குப் பருகின) அமுதமும் நஞ்சாகும்;
வினையின் ஆக்கம் இன்னது - இருவினைகளின் ஆக்கமும் இத்தன்மையாக இருந்தது;
யான் இவனைக் கொல்வல் என்றும் - நான் இவனைக் கொல்வேன் என்றும்; இவன்
என்னைக் கொல்லும் என்றும் - இவன் என்னைக் கொல்வான் என்றும்; அறிவினால்
பெரிய நீரார் அல்லன நினைத்தல் செல்லார் - அறிவினாற் சிறந்த இயல்பினார்
பொருளல்லவற்றை எண்ணமாட்டார்.

விளக்கம் : எனவே, இது நின் செயலென்று கருதவேண்டா என்றான். தன் சிறையை
அவன் நீங்கின தன்மையையும் தனக்கு அரணாக இட்ட வியூகம் கேட்ட
தன்மையையும் எண்ணி இங்ஙனம் கூறினான். (213)

2315. அகப்படு பொறியி னாரை யாக்குவா ரியாவ ரம்மா
மிகப்படு பொறியி னாரை வெறியராச் செய்ய லாமோ
நகைக்கதிர் மதியம் வெய்தா நடுங்கச்சுட்டிடுத லுண்டே
பகைக்கதிர்ப் பருதி சந்து மாலியும் பயத்த லுண்டே.

பொருள் : அகப்படு பொறியினாரை ஆக்குவார் யாவர்? - நின் கையிலே
அகப்படுதற்குக் காரணமான தீவினையுடையாரை ஆக்குவார் எவர்?; மிகப்படு
பொறியி னாரை வெறியராச் செய்யல் ஆமோ? - அதற்கு வேண்டும் நல்வினை
உடையாரை வீணராக ஆக்கல் ஒவ்வுமோ?; நகைக் கதிர் மதியம் வெய்துஆ நடுங்கச்
சுட்டிடுதல் உண்டே? - ஒளியுறுங் கதிரையுடைய திங்கள் வெப்பமுடையதாகி வருந்தச்
சுடுதல் ஆமோ!; பகைக் கதிர்ப் பருதி சந்தும் ஆலியும் பயத்தல் உண்டே? -
வெங்கதிரையுடைய ஞாயிறு சந்தனமும் பனிக் கட்டியும் கொத்தல் உண்டோ?

விளக்கம் : தன் மக்கள் சீவனிடம் அகப்பட்டதும், சீவகன் ஆக்கமுடைய னாதலின் தன் கையிலகப்படாததும், தன் மக்களாற் கொல்லப் படாததும் கருதி இங்ஙனங் கூறினான். ஞாயிறும் திங்களும் தம் தன்மை திரியாமையின் நல்வினை தீவினைகளும் தம் பயனைப் பயந்தேவிடும் என்றான். பகைக் கதிர் என்றது திங்களுக்குப் பகையென்று கருதி. (214)

2316. புரிமுத்த மாலைப் பொற்கோல்

விளக்கினுட் பெய்த நெய்யுந்
 திரியுஞ்சென் றற்ற போழ்தே
 திருச்சுடர் தேம்பி னல்லா
 லெரிமொய்த்துப் பெருக லுண்டோ
 விருவினை சென்று தேய்ந்தாற்
 பரிவுற்றுக் கெடாமற் செல்வம்
 பற்றியா ரதனை வைப்பார்.

பொருள் : புரிமுத்த மாலைப் பொன்கோல் விளக்கினுள் - கட்டிய முத்து
 மாலையையுடைய பொன்னாலாகிய தண்டையுடைய விளக்கிலே; பெய்த நெய்யும்
 திரியும் சென்று அற்ற போழ்தே - வார்த்த நெய்யும் திரியும் வற்றி
 மாண்டபொழுதிலேயே; திருச்சுடர் தேம்பின் அல்லால் எரி மொய்த்துப் பெருகல்
 உண்டோ? - அழகிய விளக்கு அவிதல் அன்றி நெருப்புச் செறிந்து மிகுதல் உண்டோ?
 (அதுபோல); இருவினை சென்று தேய்ந்தால் - பெரிய நல்வினை வற்றி மாண்டால்;
 செல்வம் பரிவு உற்றுக் கெடாமல் - செல்வம் வருந்திக் கெடாதபடி; அதனை யார் பற்றி
 வைப்பார் - அதைப் பிடித்து வைப்பவர் எவரும் இல்லை.

விளக்கம் : முன்னே, மொய்யமர் பலவும் வென்றான் (சீவக. 205) தன் புதல்வர்
 தன்னைச் சூழப்பட்டுக் கிடக்கின்றமை கண்டும் செற்றம் மிகுந்து மேற்செல்லாது
 இங்ஙனம் கூறினான் தான் அரச மரபு அன்மையின். (215)

2317. நல்லொளிப் பவளச் செவ்வாய் நன்மணி யெயிறு கோலி

வில்லிட நக்கு வீர னஞ்சினா யென்ன வேந்தன்

வெல்வது விதியி னாகும் வேல்வரி னிமைப்பே னாயிற்
சொல்லிநீ நகவும் பெற்றாய் தோன்றன்மற் றென்னை யென்றான்.

பொருள் : வீரன் (அதுகேட்ட) சீவகன்; நல் ஒளிப் பவளச் செவ்வாய் நல்மணி எயிறு
கோலி வில்லிட நக்கு - அழகிய ஒளியை உடைய பவளம் அனைய செவ்வாயில்
அழகிய முத்தனைய பற்கள் வரிசையாக ஒளிவிட நகைத்து; அஞ்சினாய் என்ன - நீ
அஞ்சினை என்று கூற; வேந்தன் - (அதற்குக்) கட்டியங்காரன்; வெல்வது விதியின்
ஆகும் - வென்றி கொள்வது ஊழினாலே உண்டாகும்; தோன்றல் - தோன்றலே!;
வேல்வரின் இமைப்பேன் ஆயின் - நின் கையில் வேல் என்மேல் வரும்போது
இமைத்தேன் எனின்; சொல்லி நீ என்னை நகவும் பெற்றாய் என்றான் - (அப்போது)
இம் மொழியைக் கூறி நீ என்னை நகைக்கக் கடவை என்று கூறினான்.

விளக்கம் : கட்டியங்காரன் ஊழ்வலியை எண்ணிக் குறைந்தே நின்றால், கொல்வது
அரிது என்று கருதிச் செற்றமுண்டாக்கக் கருதி அஞ்சினாய் என்றான். பெற்றாய் : கால
வழுவமைதி. (216)

2318. பஞ்சிமெல் லடியி னார்தம்

பாடகந் திருத்திச் சேந்து
நெஞ்சநொந் தழுத கண்ணீர்
துடைத்தலி னிறைந்த கோல
வஞ்சனக் கலுழி யஞ்சே
றாடிய கடக வண்கை
வெஞ்சிலை கொண்டு வெய்ய
வுருமென முழங்கிச் சொன்னான்.

பொருள் : பஞ்சி மெல்லடியினார் தம் பாடகம் திருத்திச் சேந்து - பஞ்சு போன்ற
மெல்லிய அடியையுடைய மகளிரின் பாடகம் என்னும் காலணியைத் திருத்திச் சிவந்து;
நெஞ்ச நொந்து அழுத கண்ணீர் துடைத்தலின் - மனம் வருந்தி அழுத கண்ணீரைத்
துடைப்பதால்; நிறைந்த கோல அஞ்சனக் கலுழி அம் சேறு ஆடிய கடக வண்கை -
அவர்கள் கண்ணில் நிறைந்த அழகிய மையாகிய சேற்றை ஆடிய, கடகம் இட்ட

கையிலே; வெம்சிலை கொண்டு - கொடிய வில்லை எடுத்து; வெய்ய உரும் என
முழங்கிச் சொல்வான் - கொடிய இடிபோல ஆர்த்துக் கூறுவான்.

விளக்கம் : மகளிரின் காலணியைத் திருத்திச் சிவந்த கை - அம் மகளிரின் கண்ணீரை
மாற்றும்போது கண்ணிலுள்ள மை கண்ணீருடன் கலந்து சேறானதைத் துடைத்த கை -
எனக் கூட்டுக. கட்டியங்காரன் கூறுகிறான். (217)

வேறு

2319. இல்லாளை யஞ்சி விருந்தின்முகங் கொன்ற நெஞ்சிற்
புல்லாள னாக மறந்தோற்பி னெனப்பு கைந்து
வில்வா ளழுவம் பிளந்திட்டு வெகுண்டு நோக்கிக்
கொல்யானை யுந்திக் குடைமேலுமொர் கோறொ டுத்தான்.

பொருள் : மறம் தோற்பின் - வீரத்தை யிழந்தேனெனின்; இல்லாளை அஞ்சி விருந்தின்
முகம் கொன்ற நெஞ்சின் - மனைவிக்கு அஞ்சி விருந்தினரின் முகத்தை மகிழ்ச்
செய்யாமல் விட்ட நெஞ்சையுடைய; புல்லாளன் ஆக என - இழிஞன் ஆகக்
கடவேனென்று கூறி; புகைந்து - சீறி; வில்லாள் அழுவம் பிளந்திட்டு - வில்லாளர்
நிறைந்த பரப்பைப் பிளந்து; வெகுண்டு நோக்கி - சினந்து பார்த்து; கொல்யானை
உந்தி - கொல் களிற்றைச் செலுத்தி; குடைமேலும் ஓர் கோல் தொடுத்தான் -
சச்சந்தனைக் கொன்ற பிழையின் மேலும் (பிழையாகச் சீவகனைக் கொல்லக் கருதி)
ஒரு கணையைத் தொடுத்தான்.

விளக்கம் : சச்சந்தனைக் கொன்று குடை கவித்தலின், குடையிட்டு நிற்பதன் மேலும்
எனவே, அவனைக் கொன்றமை கூறிற்றாம். இனி, மேலும் வழங்கினானே என்று
பாடம் ஓதிச் சீவகன் எய்தமை பொறாது கட்டியங்காரன் அம்பு தொடுத்தான் என்பாரும்
உளர். (218)

2320. தொடுத்தாங்க வம்பு தொடைவாங்கி விடாத முன்ன
மடுத்தாங்க வம்புஞ் சிலையும்மத னாணு மற்றுக்
கடுத்தாங்கு வீழக் கதிர்வான்பிறை யம்பி னெய்தான்

வடித்தாரை வெள்வேல் வயிரம்மணிப் பூணி னானே.

பொருள் : ஆங்குத் தொடுத்த அவ் அம்பு தொடை வாங்கி - ஆங்குத் தொடுத்த அந்த அம்பைத் தொடையை நிரம்ப வாங்கி; விடாத முன்னம் விடுவதற்கு முன்னே; அடுத்து ஆங்கு அவ்வம்பும் சிலையும் அதன் நாணும் அற்று - உடனே அங்கே அந்த அம்பும் வில்லும் வில்லின் நாணும் அறுபட்டு; கடுத்து ஆங்கு வீழக் கதிர் வான்பிறை அம்பின் - சினந்தாற்போல விழும்படி ஒளி பொருந்திய சிறந்த பிறைக்கணையால்; வடிதாரை வெள்வேல் வயிரம் மணிப் பூணினான் - வடித்த நீண்ட வெள்வே லேந்திய வயிர மணிக்கலன் அணிந்த சீவகன்; எய்தான் - அடித்தான்.

விளக்கம் : வடித்த தாரை என்பது, வடித்தாரை என விகாரப் பட்டது என்பர் நச்சினார்க்கினியர். கடுத்து - கடுகி எனலுமாம். (219)

2321. அம்புஞ் சிலையு மறுத்தானென் றழன்று பொன்வாள்
வெம்பப் பிடித்து வெகுண்டாங்கவன் தேரின் மேலே
பைம்பொன் முடியான் படப்பாய்ந்திடு கென்று பாய்வான்
செம்பொன் னுலகி னிழிகின்றவொர் தேவ னொத்தான்.

பொருள் : அம்பும் சிலையும் அறுத்தான் என்று - அம்பையும் வில்லையும் சீவகன் அறுத்தான் என்று; பைம்பொன் முடியான் அழன்று - பொன்முடியணிந்த கட்டியங்காரன் சினந்து; பொன்வாள் வெகுண்டு வெம்பப் பிடித்து - பொன்வாளை அழன்று வெம்பும்படி ஏந்தி, ஆங்கு அவன் தேரின்மேலே படப் பாய்ந்திடுகு என்று - அங்கே சீவகன் தன் தேரின் மேலேயே பட்டுக்கிடக்கப் பாய்ந்திடுவேன் என்று; பாய்வான் - பாயுங் கட்டியங்காரன்; செம்பொன் உலகின் இழிகின்ற ஓர் தேவன் ஒத்தான் - பொன்னாட்டிலிருந்து இறங்கி வருகின்ற ஒரு வானவனைப் போன்றான்.

விளக்கம் : யானையினின்றும் கீழே பாய்கின்றவன், நல்வினைகெட்டு, வானினின்றும் தள்ளப்படுகின்றவன் போன்றான். (220)

2322. மொய்வார் குழலார் முலைப்போர்க்கள மாய மார்பிற்
செய்யோன் செழும்பொற் சரஞ்சென்றன சென்ற தாவி
வெய்தா விழியா வெகுவத்துவர் வாய்ம டியா
மையார் விசம்பின் மதிவீழ்வது போல வீழ்ந்தான்.

பொருள் : மொய்வார் குழலார் முலைப் போர்க்களம் ஆய மார்பில் - நெருங்கிய நீண்ட குழலையுடைய மங்கையரின் முலைகளுக்குப் போர்க்களமான மார்பிலே; செய்யோன் செழும் பொன் சரம் சென்றன - ஞாயிறு போன்ற சீவகனுடைய செழுவிய பொற்கணைகள் சென்று பாய்ந்தன; ஆவி சென்றது - (அதனால்) கட்டியங்காரனுடைய உயிர் நீக்கியது; வெய்தா விழியா வெருவத்துவர் வாய் மடியா - வெப்பமுற விழித்துக் கண்டார் அச்சமுறச் செவ்வாயை மடித்து; மை ஆர் விசம்பின் மதி வீழ்வது போல வீழ்ந்தான் - முகில் நிறைந்த வானிலிருந்து திங்கள் வீழ்வதுபோல வீழ்ந்தான்.

விளக்கம் : சச்சந்தனை, வெஞ்சுடரின் ஆண்டகை அவிந்தான் (சீவக. 289) என்று ஞாயிற்றினோடு உவமை கூறிப் போந்து, அவன் புதல்வன் அவனேயாமாதலின், ஈண்டும் சீவகனைச் செய்யோன் என்று ஞாயிறாக்கி, அஞ்ஞாயிற்றின் முன்னே மதி நில்லாது கெடும் என்பது தோன்ற, மதி வீழ்வதுபோல வீழ்ந்தான் என்றார். மேகத்தை யானைக்குவமை, கூறினார். இதனால், சச்சந்தன் பட்ட அன்றுதொட்டு இன்றளவும் கட்டியங்காரன் கொடுங்கோலிருள் பரப்ப அரசாண்ட தன்மையும், அதுதான் இராக் காலத்தே இருள் பரந்து நிற்ப மதியாண்ட தன்மைத்தென்றும் கூறினாராயிற்று. (221)

வேறு

2323. கட்டியங் கார னென்னுங்
கலியர சழிந்த தாங்குப்
பட்டவிப் பகைமை நீங்கிப்
படைத்தொழி லொழிக வென்னாக்
கொட்டினர் முரச மள்ள
ரார்த்தனர் குருதிக் கண்ணீர்
விட்டமு தவன்க ணார்வ
மண்மக ணீக்கி னாளே.

பொருள் : கட்டியங்காரன் என்னும் கலி அரசு அழிந்தது - கட்டியங்காரனென்கிற கலியாகிய அரசு வீழ்ந்தது; ஆங்குப் பட்ட இப் பகைமை நீங்கிப் படைத்தொழில் ஒழிக என்னா - (ஆகையால்) அப்போது உண்டான இம் மாறுபாடு விலகிப் போர்த்தொழிலை ஒழிக என்று; முரசம் கொட்டினர் - வெற்றி முரசு அறைந்தனர்; மள்ளர் ஆர்த்தனர் - (அது கேட்டு) வீரர்கள் மகிழ்ந்து ஆரவாரித்தனர்; மண்மகள் குருதிக்கண்ணீர் விட்டு அழுது - நிலமகளும் குருதியாகிய கண்ணீரைப் பெய்து அழுது; அவன்கண் ஆர்வம் நீக்கினாள் - அவனிடம் உள்ள காதலைக் கைவிட்டாள்.

விளக்கம் : கலியாகிய அரசு என்க. அரசு-அரசன்: கட்டியங்காரன். என்னா - என்று. முரசங்கொட்டியனர் என்க. சிறிது காலம் தான் அவனுக்குத் தேவியாயிருந்தமையால் நிலமகள் அழுதனர். நிலமகள் அழத காஞ்சியுமுண்டே என்றார் பிறரும். (222)

2324. ஒல்லைநீ ருலக மஞ்ச

வொளியுமிழ் பருதி தன்னைக்
கல்லெனக் கடலி நெற்றிக்
கவுட்படுத்திட்டு நாகம்
பல்பகல் கழிந்த பின்றைப்
பன்மணி நாகந் தன்னை
வல்லைவாய் போழ்ந்து போந்தொர்
மழகதிர் நின்ற தொத்தான்.

பொருள் : நாகம் ஒளி உமிழ் பருதி தன்னை - கேது என்னும் பாம்பானது ஒளியைச் சொரியும் ஞாயிற்றை; நீர் உலகம் அஞ்சக் கடலின் நெற்றி - கடல் சூழ்ந்த உலகம் அஞ்சமாறு கடலின் முகட்டிலே; கல்லென ஒல்லைக் கவுட்படுத்திட்டு - கல்லென்னும் ஒலியுண்டாகக் கடுக வாய்க்கொண்டதனாலே; பல்பகல் கழிந்த பின்றை - பல நாட்கள் கழிந்த பிறகு; பன்மணி நாகந்தன்னை - பல மணிகளையுடைய அந்த நாகத்தை; வல்லை வாய் போழ்ந்து போந்து - விரைந்து வாயைப் பிளந்து வந்து; ஓர் மழகதிர் நின்றது ஒத்தான் - ஓர் இளஞாயிறு நின்றது போன்றான்.

விளக்கம் : தன் புதல்வர்களுடன் பட்டான் என்பது தோன்றப் பல்மணி நாகம் என்றார்.
மந்திரி மாநாகம் உடன் விழுங்கிற்று (சீவக. 290) என்ற முன்னர்க் கூறியதனால்,
தந்தை புதல்வனாகப் பிறப்பான் என்னும் விதிபற்றி இவ்வாறு கூறினார். (223)

2325. கோட்டுமீன் குழாத்தின் மள்ள

ரீண்டினர் மன்னர் சூழ்ந்தார்
மோட்டுமீன் சூழாத்தி னெங்குந்
தீவிகை மொய்த்த முத்த
மாட்டுநீர்க் கடலி னார்த்த
தணிநகர் வென்றி மாலை
கேட்டுநீர் நிறைந்து கேடில்
விசயைகண் குளிர்ந்த வன்றே.

பொருள் : கோட்டுமீன் குழாத்தின் மள்ளர் ஈண்டினார் - சுறா மீனின் குழாம்போல
வீரர்கள் கூடினர்; மன்னர் ஈண்டினர் - அரசர்கள் சூழ்ந்தனர்; மோட்டு மீன் குழாத்தின்
எங்கும் தீவிகை மொய்த்த - பெருமையுடைய விண்மீன் திரள்போல எங்கும் விளக்குகள்
மொய்த்தன; முத்தம் ஆட்டும் நீர்க்கடலின் அணிநகர் ஆர்த்தது - முத்துக்களைத்
தாலாட்டும் நீரையுடைய கடல்போல அழகிய நகர் ஆரவாரித்தது; வென்றிமாலை
கேட்டு கேடு இல் விசயை கண் - வெற்றிமாலையைக் கேட்டுக் குற்றமற்ற விசயையின்
கண்கள்; நீர் நிறைந்து குளிர்ந்த - நீர் நிறைந்து குளிர்ந்தன.

விளக்கம் : கனவு புணையாக இறந்துபடாது இருத்தலின், கேடு இல் விசயை என்றார்.
அவன் புதல்வரைக் கொன்று அவனைக் கொல்வதால் ஒழுங்கு என்றார். (224)

2326. அணிமுடி யரசர் மாலை

யழனுதி வாள்க ளென்னு
மணிபுனை குடத்தி னெய்த்தோர்
மண்ணுநீர் மருள வாட்டிப்
பணைமுலைப் பைம்பொன் மாலைப்
பாசிழைப் பூமி தேவி
யிணைமுலை யேக மாக

நுகரிய வெய்தி னானே.

பொருள் : அணிமுடி அரசர் மாலை அழல்நுதி வாள்கள் என்னும் - அழகிய முடியையுடைய அரசர்களின் மாலையணிந்த அழல் பொருந்திய நுனியை உடைய வாட்கள் என்கிற; மணி புனை குடத்தின் - மணிகள் இழைத்த குடத்தினாலே; நெய்த்தோர் மண்ணுநீர் மருள ஆட்டி - குருதியாகிய மஞ்சன நீரை நன்றாக ஆட்டி ; பணைமுலைப் பைம்பொன் மாலைப் பாசிழைப் பூமிதேவி - பருத்த முலைகளையும் பைம்பொன் மாலையையும் பசிய அணிகலன் களையும் உடைய நிலமகளின்; இணைமுலை ஏகம்ஆக நுகரிய எய்தினான் - இணைமுலைகளைத் தனியே தழுவுதற்குப் பொருந்தினான்.

விளக்கம் : முடியினையும் மாலையினையும் குருதி தோய்ந்த வாள்களையும் உடைய நெருப்பினது கொழுந்தென்னும் அரசர் சீவகனை மணிபுனை குடத்தின் மண்ணும் நீராலே ஆட்ட என்று பொருளுரைத்து இது வீராபிடேகம் என்பர் நச்சினார்க்கினியர். மற்றும், அரசரைக் கொண்டு வாள்களென்னும் குடத்தின் நெய்த்தோராகிய மண்ணும் நீராலே மண்மகளை யாட்டுவித்து அவளை எய்தினான் என்பாரும் உளர் என்றும் உரைப்பர். இப்பொருட்கு, ஆட்டி என்பதை, ஆட்ட எனத்திரிப்பர். (225)

மண்மகள் இலம்பகம் முற்றும்.
